

Dziennik Urzędowy

L 297

Unii Europejskiej

Wydanie polskie

Legislacja

Tom 56

7 listopada 2013

Spis treści

II Akty o charakterze nieustawodawczym

ROZPORZĄDZENIA

- ★ Rozporządzenie Europejskiego Banku Centralnego (UE) nr 1071/2013 z dnia 24 września 2013 r. dotyczące bilansu sektora monetarnych instytucji finansowych (wersja przekształcona) (EBC/2013/33) 1
- ★ Rozporządzenie Europejskiego Banku Centralnego (UE) nr 1072/2013 z dnia 24 września 2013 r. w sprawie statystyki stóp procentowych stosowanych przez monetarne instytucje finansowe (wersja przekształcona) (EBC/2013/34) 51
- ★ Rozporządzenie Europejskiego Banku Centralnego (UE) nr 1073/2013 z dnia 18 października 2013 r. dotyczące danych statystycznych w zakresie aktywów i zobowiązań funduszy inwestycyjnych (wersja przekształcona) (EBC/2013/38) 73
- ★ Rozporządzenie Europejskiego Banku Centralnego (UE) nr 1074/2013 z dnia 18 października 2013 r. w sprawie wymogów sprawozdawczości statystycznej dotyczących instytucji świadczących żyro pocztowe przyjmujących depozyty od rezydentów strefy euro innych niż monetarne instytucje finansowe (wersja przekształcona) (EBC/2013/39) 94
- ★ Rozporządzenie Europejskiego Banku Centralnego (UE) nr 1075/2013 z dnia 18 października 2013 r. w sprawie danych statystycznych w zakresie aktywów i pasywów podmiotów sekurytyzacyjnych (wersja przekształcona) (EBC/2013/40) 107

Cena: 7 EUR

PL

Akty, których tytuły wydrukowano zwykłą czcionką, odnoszą się do bieżącego zarządzania sprawami rolnictwa i generalnie zachowują ważność przez określony czas.

Tytuły wszystkich innych aktów poprzedza gwiazdka, a drukuje się je czcionką pogrubioną.

II

(Akty o charakterze nieustawodawczym)

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE EUROPEJSKIEGO BANKU CENTRALNEGO (UE) NR 1071/2013

z dnia 24 września 2013 r.

dotyczące bilansu sektora monetarnych instytucji finansowych (wersja przekształcona)

(EBC/2013/33)

RADA PREZESÓW EUROPEJSKIEGO BANKU CENTRALNEGO,

dnia 21 maja 2013 r. w sprawie europejskiego systemu rachunków narodowych i regionalnych w Unii Europejskiej⁽⁴⁾, powinno ono zostać przekształcone z uwagi na wymogi przejrzystości.

uwzględniając Statut Europejskiego Systemu Banków Centralnych i Europejskiego Banku Centralnego, w szczególności art. 5,

- (2) W celu realizacji swoich zadań Europejski System Banków Centralnych (ESBC) wymaga sporządzenia skonsolidowanego bilansu sektora monetarnych instytucji finansowych (MIF). Jego głównym celem jest dostarczenie Europejskiemu Bankowi Centralnemu (EBC) pełnego statystycznego obrazu rozwoju zjawisk monetarnych w państwach członkowskich, których walutą jest euro (dalej zwanych „państwami członkowskiej strefy euro”), traktowanych jako jeden obszar gospodarczy. Statystyka ta obejmuje zagregowane aktywa i pasywa w postaci stanów i transakcji; są one zbierane w sposób regularny od całego i jednorodnego sektora MIF oraz od populacji sprawozdawczej. Dane statystyczne o wymaganym stopniu szczegółowości są również niezbędne do zapewnienia nieprzerwanej użyteczności analitycznej agregatów monetarnych strefy euro i czynników ich kreacji.

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 2533/98 z dnia 23 listopada 1998 r. dotyczące zbierania informacji statystycznych przez Europejski Bank Centralny⁽¹⁾, w szczególności art. 5 ust. 1 i art. 6 ust. 4,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 2531/98 z dnia 23 listopada 1998 r. dotyczące stosowania stop rezerw obowiązkowych przez Europejski Bank Centralny⁽²⁾, w szczególności art. 6 ust. 4,

uwzględniając opinię Komisji Europejskiej,

- (3) Na mocy Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej oraz na warunkach ustanowionych w Statucie Europejskiego Systemu Banków Centralnych i Europejskiego Banku Centralnego (zwanego dalej „Statutem ESBC”) EBC jest zobowiązany do wydawania rozporządzeń w zakresie niezbędnym do realizacji zadań ESBC, określonych w Statucie ESBC, a w niektórych przypadkach wynikających z przepisów określonych przez Radę zgodnie z postanowieniami art. 129 ust. 4 Traktatu.

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Rozporządzenie Europejskiego Banku Centralnego (WE) nr 25/2009 z dnia 19 grudnia 2008 r. dotyczące bilansu skonsolidowanego sektora monetarnych instytucji finansowych (EBC/2008/32)⁽³⁾ zostało w znacznym stopniu zmienione. Ponieważ konieczna jest kolejna nowelizacja tego rozporządzenia, zwłaszcza w świetle rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 549/2013 z

- (4) Artykuł 5 ust. 1 Statutu ESBC zobowiązuje EBC do zbierania, z pomocą krajowych banków centralnych (KBC), od właściwych władz krajowych lub bezpośrednio od podmiotów gospodarczych, informacji statystycznych, które są niezbędne do realizacji zadań ESBC. Artykuł 5 ust. 2 Statutu ESBC stanowi, że KBC wykonują, w miarę możliwości, zadania określone w art. 5 ust. 1.

⁽¹⁾ Dz.U. L 318 z 27.11.1998, s. 8.

⁽²⁾ Dz.U. L 318 z 27.11.1998, s. 1.

⁽³⁾ Dz.U. L 15 z 20.1.2009, s. 14.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 174 z 26.6.2013, s. 1.

- (5) Artykuł 3 rozporządzenia (WE) nr 2533/98 zobowiązuje EBC do określenia rzeczywistej populacji sprawozdawczej mieszczącej się w granicach referencyjnej populacji sprawozdawczej i uprawnia go do pełnego lub częściowego zwolnienia określonych kategorii podmiotów sprawozdających z wypełniania wymogów sprawozdawczości statystycznej. Artykuł 6 ust. 4 umożliwia EBC przyjmowanie rozporządzeń określających warunki wykonywania uprawnień do weryfikowania lub obowiązkowego zbierania informacji statystycznych.
- (6) Artykuł 4 rozporządzenia (WE) nr 2533/98 zobowiązuje państwa członkowskie do wprowadzenia odpowiedniej organizacji w dziedzinie statystyki oraz pełnej współpracy z ESBC w celu zapewnienia realizacji obowiązków wynikających z art. 5 Statutu ESBC.
- (7) Zbieranie przez KBC od rzeczywistej populacji sprawozdawczej informacji statystycznych niezbędnych do wypełnienia wymogów statystycznych EBC może być częścią szerszych ram sprawozdawczości ustanowionych przez KBC samodzielnie na podstawie prawa Unii, prawa krajowego lub utrwalonych praktyk i służących również innym celom statystycznym, pod warunkiem że nie jest zagrożone wypełnienie wymogów statystycznych EBC. Może to również doprowadzić do zmniejszenia obciążeń sprawozdawczych. Dla zachowania przejrzystości w tych przypadkach zasadne jest informowanie podmiotów sprawozdających o tym, że dane zbierane są dla innych celów statystycznych. W określonych przypadkach EBC może uznać informacje zebrane dla innych celów statystycznych za wystarczające do realizacji swoich wymogów.
- (8) Wymogi statystyczne są najbardziej szczegółowe w przypadku, gdy partnerzy transakcji są częścią sektora posiadającego pieniądź. Dane szczegółowe wymagane są dla: a) depozytów w podziale na podsektory i terminy, a następnie w podziale walutowym na potrzeby pogłębionej analizy zmian komponentów walutowych szerokiego pieniądza M3 oraz dla usprawnienia analizy substytucyjności między komponentami M3 w walutach obcych a komponentami w euro; b) kredytów i pożyczek w podziale na podsektory, terminy pierwotne, cel, termin przeliczenia stopy procentowej i waluty, ze względu na znaczenie tych informacji dla analizy zjawisk monetarnych; c) pozycji wobec pozostałych MIF w zakresie niezbędnym dla saldowania wzajemnych zobowiązań i należności MIF lub wyliczania podstawy rezerwy obowiązkowej; d) pozycji wobec rezydentów spoza strefy euro (zagranicy) dla „depozytów z terminem pierwotnym powyżej dwóch lat”, „depozytów z terminem wypowiedzenia powyżej dwóch lat” oraz „operacji z przyrzeczeniem odkupu” w celu wyliczenia podstawy rezerwy obowiązkowej, w stosunku do której stosowany jest dodatni współczynnik; e) pozycji wobec zagranicy dla depozytów ogółem w celu wyliczenia pozycji zagranicznych; f) depozytów oraz kredytów i pożyczek z terminem pierwotnym do jednego roku/powyżej jednego roku wobec zagranicy dla celów bilansu płatniczego i rachunków finansowych.
- (9) Na potrzeby zbierania informacji statystycznych dotyczących portfeli papierów wartościowych MIF, zgodnie z rozporządzeniem Europejskiego Banku Centralnego (UE) nr 1011/2012 z dnia 17 października 2012 r. w sprawie statystyki inwestycji w papiery wartościowe (EBC/2012/24) ⁽¹⁾, KBC przekazują z częstotliwością kwartalną dane zgodnie z metodą „papier po papierze”. KBC mogą połączyć realizację wymogów sprawozdawczych określonych na mocy niniejszego rozporządzenia oraz rozporządzenia (UE) nr 1011/2012 (EBC/2012/24), w przypadku gdy może się to przyczynić do zmniejszenia obciążeń sprawozdawczych instytucji kredytowych. KBC mogą zezwolić funduszom rynku pieniężnego (FRP) na przekazywanie informacji statystycznych zgodnie z rozporządzeniem Europejskiego Banku Centralnego (UE) nr 1073/2013 z dnia 18 października 2013 r. w sprawie statystyki aktywów i zobowiązań funduszy inwestycyjnych (EBC/2013/38) ⁽²⁾, co pozwoli na zmniejszenie obciążenia sprawozdawczego jednostek zarządzających funduszami.
- (10) Transakcje finansowe wyliczane są przez EBC jako różnica stanów na ostatni dzień kolejnych miesięcy sprawozdawczych, skorygowana o zmiany wynikające z działania czynników nietransakcyjnych. Wymogi kierowane do podmiotów sprawozdających nie obejmują zmian kursowych, wyliczanych przez EBC, lub przez KBC w porozumieniu z EBC, ze stanów przekazywanych „waluta po walucie” przez podmioty sprawozdające, oraz korekt z tytułu reklasyfikacji, zbieranych samodzielnie przez KBC na podstawie różnych dostępnych źródeł informacji.
- (11) Artykuł 5 rozporządzenia (WE) nr 2531/98 uprawnia EBC do wydawania rozporządzeń lub decyzji zwalniających instytucje z wymogu utrzymywania rezerwy obowiązkowej, określenia przesłanek dla wyłączenia lub odliczenia od podstawy rezerwy zobowiązań wobec innych instytucji oraz do ustalenia zróżnicowanego współczynnika rezerwy dla poszczególnych pozycji pasywów. Na mocy art. 6 rozporządzenia (WE) nr 2531/98 EBC ma prawo zbierania informacji niezbędnych do stosowania wymogów w zakresie utrzymywania rezerwy obowiązkowej oraz prawo do weryfikowania dokładności i jakości informacji, które instytucje przekazują w celu wykazania zgodności z wymogami w zakresie rezerwy obowiązkowej. W celu zmniejszenia obciążeń sprawozdawczych wskazane jest, aby informacje statystyczne dotyczące bilansu miesięcznego były wykorzystywane do regularnego wyliczania podstawy rezerwy dla instytucji kredytowych podlegających obowiązkowi utrzymywania rezerwy obowiązkowej EBC, zgodnie z rozporządzeniem Europejskiego Banku Centralnego (WE) nr 1745/2003 z dnia 12 września 2003 r. dotyczącym stosowania rezerw obowiązkowych (EBC/2003/9) ⁽³⁾.
- (12) Konieczne jest określenie szczegółowych procedur stosowanych w przypadku połączenia instytucji kredytowych w celu wyjaśnienia obowiązków tych instytucji w odniesieniu do wymogu utrzymywania rezerwy obowiązkowej.

⁽¹⁾ Dz.U. L 305 z 1.11.2012, s. 6.

⁽²⁾ Zob. s. 73 niniejszego Dziennika Urzędowego.

⁽³⁾ Dz.U. L 250 z 2.10.2003, s. 10.

- (13) EBC wymaga przekazywania informacji dotyczących działalności sekurytyzacyjnej MIF na potrzeby analizy sytuacji kredytowej w strefie euro. Informacje takie są również uzupełnieniem danych przekazywanych na mocy rozporządzenia Europejskiego Banku Centralnego (UE) nr 1075/2013 z dnia 18 października 2013 r. dotyczącego danych statystycznych w zakresie aktywów i pasywów podmiotów sekurytyzacyjnych (EBC/2013/40) ⁽¹⁾.
- (14) Pomimo tego, że rozporządzenia przyjmowane przez EBC na mocy art. 34 ust. 1 Statutu ESBC nie przyznają praw i nie nakładają obowiązków na państwa członkowskie, których walutą nie jest euro (dalej zwane „państwami członkowskimi spoza strefy euro”), art. 5 Statutu ESBC stosuje się zarówno do państw członkowskich strefy euro, jak i państw członkowskich spoza strefy euro. Motyw 17 rozporządzenia (WE) nr 2533/98 powołuje się na to, że art. 5 Statutu ESBC, łącznie z art. 4 ust. 3 Traktatu o Unii Europejskiej, zobowiązuje państwa członkowskie spoza strefy euro do zaprojektowania i wdrożenia na poziomie krajowym wszelkich środków uznanych przez nie za właściwe w celu zbierania informacji statystycznych niezbędnych do wypełniania wymogów ESBC w zakresie sprawozdawczości statystycznej oraz zapewnienia terminowych przygotowań w dziedzinie statystyki do uzyskania statusu państw członkowskich strefy euro.
- (15) Zastosowanie powinny mieć wymogi ochrony i wykorzystania poufnych informacji statystycznych, określone w art. 8 rozporządzenia (WE) nr 2533/98.
- (16) Art. 7 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 2533/98 przyznaje EBC prawo do nakładania sankcji na podmioty sprawozdające, które nie stosują się do wymogów sprawozdawczości statystycznej określonych rozporządzeniami lub decyzjami EBC.
- (i) instytucje kredytowe zdefiniowane w art. 4 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013 z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie wymogów ostrożnościowych dla instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych ⁽²⁾ oraz
- (ii) instytucje przyjmujące depozyty, z wyjątkiem instytucji kredytowych, którymi są:
- pozostałe instytucje finansowe, których podstawową działalnością jest pośrednictwo finansowe i zajmują się one przyjmowaniem depozytów lub bliskich substytutów depozytów od jednostek instytucjonalnych, a zatem nie tylko od MIF (stopień substytucyjności instrumentów wyemitowanych przez pozostałe MIF i depozytów złożonych w instytucjach kredytowych determinuje ich zaliczenie do sektora MIF); oraz we własnym imieniu, przynajmniej w znaczeniu ekonomicznym, udzielają kredytów i pożyczek lub dokonują inwestycji w papiery wartościowe, albo
 - instytucje pieniądza elektronicznego, których podstawową działalnością jest pośrednictwo finansowe polegające na emitowaniu pieniądza elektronicznego; albo
- b) fundusze rynku pieniężnego (FRP) zdefiniowane w art. 2;
- b) „podmiot sprawozdający” oraz „rezydent” – podmiot sprawozdający i rezydenta w rozumieniu art. 1 rozporządzenia (WE) nr 2533/98;
- c) „właściwy KBC” – KBC państwa członkowskiego strefy euro, którego rezydentem jest MIF;
- d) „podmiot sekurytyzacyjny (PS)” – podmiot sekurytyzacyjny w rozumieniu art. 1 rozporządzenia (UE) nr 1075/2013 (EBC/2013/40);
- e) „sekurytyzacja” – transakcję, która jest: a) sekurytyzacją tradycyjną w rozumieniu art. 4 rozporządzenia (UE) nr 575/2013; lub b) sekurytyzacją w rozumieniu art. 1 rozporządzenia (UE) nr 1075/2013 (EBC/2013/40), polegającą na zbyciu sekurytyzowanych kredytów i pożyczek na rzecz podmiotu sekurytyzacyjnego;
- f) „instytucja pieniądza elektronicznego” oraz „pieniądz elektroniczny” – instytucję pieniądza elektronicznego i pieniądz elektroniczny w rozumieniu art. 2 ust. 1 i 2 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/110/WE ⁽³⁾;

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Definicje

Użyte w niniejszym rozporządzeniu określenia oznaczają:

a) „monetarna instytucja finansowa (MIF)” – podmiot będący rezydentem należący do jednego z poniższych sektorów:

1) banki centralne; oraz

2) pozostałe MIF, które obejmują

a) instytucje przyjmujące depozyty:

⁽¹⁾ Zob. s. 107 niniejszego Dziennika Urzędowego.

⁽²⁾ Dz.U. L 176 z 27.6.2013, s. 1.

⁽³⁾ Dz.U. L 267 z 10.10.2009, s. 7.

- g) „odpis z tytułu częściowej utraty wartości” – bezpośrednie obniżenie wartości bilansowej kredytu i pożyczki wynikające ze spadku jego wartości;
- h) „odpis z tytułu całkowitej utraty wartości” – usunięcie całkowitej wartości bilansowej kredytu i pożyczki powodujące usunięcie tego aktywa z bilansu;
- i) „administrator” – MIF, która zarządza sekurytyzowanymi lub przeniesionymi w inny sposób kredytami i pożyczkami poprzez obsługę spłat kapitału i odsetek;
- j) „zbycie kredytu i pożyczki” – ekonomiczne przeniesienie przez podmiot sprawozdający kredytu i pożyczki lub puli kredytów i pożyczek na cesjonariusza, dokonane poprzez przeniesienie własności lub subpartycypację;
- k) „nabycie kredytu i pożyczki” – ekonomiczne przeniesienie przez cedenta kredytu i pożyczki lub puli kredytów i pożyczek na podmiot sprawozdający, dokonane poprzez przeniesienie własności lub subpartycypację;
- l) „operacje z podmiotami w tej samej grupie kapitałowej” – pozycje pomiędzy instytucjami przyjmującymi depozyty będącymi rezydentami strefy euro, które należą do tej samej grupy obejmującej jednostkę dominującą i wszystkich członków grupy, będących rezydentami strefy euro, podlegających jej bezpośredniej lub pośredniej kontroli;
- m) „instytucje zwolnione z pełnego obowiązku sprawozdawczego” – małe MIF, którym udzielono wyłączeń określonych w art. 9 ust. 1;
- n) „wyksięgowanie” – usunięcie całości lub części kredytu i pożyczki ze stanu przekazywanego zgodnie z załącznikiem I część 2 i 3, w tym usunięcie spowodowane zastosowaniem wyłączenia, o którym mowa w art. 9 ust. 4.
- przez instytucje kredytowe, albo gwarantują dokonywanie oceny płynności i wyceny portfela, w który inwestują, na ekwiwalentnych zasadach;
- c) zapewniają, aby instrumenty rynku pieniężnego, w które inwestują, były instrumentami wysokiej jakości, zgodnie z ustaleniami jednostki zarządzającej funduszami. Jakość instrumentu rynku pieniężnego oceniana jest między innymi na podstawie poniższych kryteriów:
- (i) jakości kredytowej instrument rynku pieniężnego;
- (ii) charakteru klasy aktywa, do jakiej zaliczono instrument rynku pieniężnego;
- (iii) w odniesieniu do strukturyzowanych instrumentów finansowych – ryzyka operacyjnego i ryzyka kontrahenta, które są nieodłącznie związane ze strukturyzowanymi transakcjami finansowymi;
- (iv) profilu płynności;
- d) zapewniają, aby ich portfel posiadał średni ważony termin do wykupu nie dłuższy niż sześć miesięcy oraz średni ważony termin pierwotny nie dłuższy niż 12 miesięcy (zgodnie z załącznikiem I część 1 pkt 2);
- e) podają dzienną wartość aktywów netto (WAN) i cenę swoich udziałów/jednostek uczestnictwa oraz dzienną wartość nabycia i wykupu udziałów/jednostek uczestnictwa;
- f) ograniczają inwestycje w papiery wartościowe do papierów z terminem pozostającym do wykupu nie dłuższym niż dwa lata, pod warunkiem że termin pozostający do kolejnej zmiany stopy procentowej jest krótszy lub równy 397 dniom, przy czym dla papierów o zmiennym oprocentowaniu stopa ta powinna zmienić się na stopę lub indeks instrumentu rynku pieniężnego;
- g) ograniczają inwestycje w inne przedsiębiorstwa zbiorowego inwestowania do jednostek spełniających kryteria definicji FRP;
- h) nie zajmują bezpośrednio lub pośrednio pozycji w udziałach kapitałowych lub towarach, w tym poprzez instrumenty pochodne, i wykorzystują instrumenty pochodne wyłącznie zgodnie ze strategią inwestycyjną rynku pieniężnego. Instrumenty pochodne powodujące powstanie ekspozycji w walutach obcych mogą być wykorzystywane jedynie do zabezpieczenia pozycji. Inwestycje w papiery wartościowe w walucie innej niż bazowa są dopuszczalne, pod warunkiem że pozycja walutowa zostanie w pełni zabezpieczona;

Artykuł 2

Identyfikacja FRP

Za FRP uznaje się przedsiębiorstwa zbiorowego inwestowania spełniające wszystkie poniższe kryteria:

- a) ich celem inwestycyjnym jest utrzymywanie kapitału funduszu i osiąganie stopy zwrotu zgodnej z oprocentowaniem instrumentów rynku pieniężnego;
- b) inwestują w instrumenty rynku pieniężnego, które spełniają kryteria instrumentów rynku pieniężnego określone w dyrektywie Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/65/WE z dnia 13 lipca 2009 r. w sprawie koordynacji przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odnoszących się do przedsiębiorstw zbiorowego inwestowania w zbywalne papiery wartościowe (UCITS) ⁽¹⁾, lub depozyty przyjmowane
- i) posiadają stałą albo zmienną wartość aktywów netto (WAN).

⁽¹⁾ Dz.U. L 302 z 17.11.2009, s. 32.

Artykuł 3

Rzeczywista populacja sprawozdawcza

1. Rzeczywista populacja sprawozdawcza obejmuje MIF będące rezydentami państw członkowskich strefy euro (zgodnie z załącznikiem II część 1).
2. MIF należące do rzeczywistej populacji sprawozdawczej podlegają wymogom przekazywania pełnej sprawozdawczości statystycznej, chyba że podlegają wyłączeniu na mocy art. 9.
3. Instytucje spełniające kryteria definicji MIF są objęte niniejszym rozporządzeniem, nawet jeśli są wyłączone z zakresu rozporządzenia (UE) nr 575/2013.
4. Dla celów zbierania informacji statystycznych dotyczących statusu rezydenta posiadaczy udziałów/jednostek uczestnictwa w FRP, zgodnie z postanowieniami załącznika I część 2 pkt 5.7, do rzeczywistej populacji sprawozdawczej zalicza się również pozostałe instytucje pośrednictwa finansowego, z wyjątkiem instytucji ubezpieczeniowych i funduszy emerytalno-rentowych („PIPF”), z zastrzeżeniem wyłączeń określonych w art. 9 ust. 2 lit. c). Na potrzeby niniejszego rozporządzenia KBC mogą sporządzić i prowadzić listę PIPF będących częścią rzeczywistej populacji sprawozdawczej, zgodnie z zasadami określonymi w załączniku I część 2 pkt 5.7.

Artykuł 4

Lista MIF dla celów statystycznych

1. Zarząd EBC sporządza i prowadzi listę MIF dla celów statystycznych, z uwzględnieniem wymogów dotyczących częstotliwości i terminów wynikających z jej wykorzystywania w kontekście systemu rezerwy obowiązkowej EBC. Lista MIF dla celów statystycznych zawiera informację, czy dana instytucja podlega wymogowi utrzymywania rezerwy obowiązkowej EBC. Na potrzeby statystyki lista MIF powinna być aktualna, dokładna, w miarę możliwości ujednolicona oraz wystarczająco stabilna.
2. EBC i KBC udostępniają podmiotom sprawozdającym listę MIF dla celów statystycznych oraz jej aktualizacje w odpowiedni sposób, w tym drogą elektroniczną, przez internet lub – na wniosek podmiotów sprawozdających – w formie papierowej.
3. Lista MIF dla celów statystycznych ma charakter wyłącznej informacyjny. Jeżeli jednak ostatnia dostępna wersja listy jest nieprawidłowa, EBC nie nakłada sankcji na podmioty, które nie wypełniły właściwie wymogów sprawozdawczości statystycznej w zakresie, w jakim korzystały one z nieprawidłowej listy w dobrej wierze.

Artykuł 5

Wymogi sprawozdawczości statystycznej

1. Rzeczywista populacja sprawozdawcza przekazuje KBC państwa członkowskiego, w którym MIF jest rezydentem: a)

stany bilansowe na koniec miesiąca z częstotliwością miesięczną oraz b) zagregowane korekty z tytułu zmiany wyceny z częstotliwością miesięczną. Zagregowane korekty z tytułu zmiany wyceny dotyczą odpisów z tytułu całkowitej lub częściowej utraty wartości kredytów i pożyczek oraz aktualizacji wyceny papierów wartościowych. Dane szczegółowe dotyczące niektórych pozycji bilansowych przekazywane są z częstotliwością kwartalną lub roczną. KBC mogą zbierać dane kwartalne z częstotliwością miesięczną, jeśli ułatwi to proces produkcji danych. Wymagane informacje statystyczne zostały określone w załączniku I.

2. KBC mogą zbierać wymagane informacje statystyczne dotyczące papierów wartościowych emitowanych i posiadanych przez MIF zgodnie z metodą „papier po papierze”, w zakresie umożliwiającym wyliczenie danych, o których mowa w ust. 1, zgodnie z wymogami minimum określonymi w załączniku IV.

3. MIF przekazują zgodnie z wymogami minimum, określonymi w załączniku I część 4 tabela 1 A, miesięczne korekty z tytułu zmiany wyceny dla wszystkich danych wymaganych przez EBC. KBC mogą zbierać dane dodatkowe nieobjęte wymogami minimum. Dane dodatkowe mogą dotyczyć podziałów zaznaczonych w tabeli 1A, innych niż „wymogi minimum”.

4. EBC może prosić o przekazanie wyjaśnień na temat „reklasyfikacji i innych korekt” zebranych przez KBC.

5. EBC może nałożyć sankcje na podmioty sprawozdające, które nie przestrzegają wymogów sprawozdawczości statystycznej określonych niniejszym rozporządzeniem, zgodnie z decyzją EBC/2010/10 z dnia 19 sierpnia 2010 r. dotyczącą nieprzestrzegania wymogów w zakresie sprawozdawczości statystycznej ⁽¹⁾.

Artykuł 6

Dodatkowe wymogi sprawozdawczości statystycznej dotyczące sekurytyzacji lub przeniesienia kredytów i pożyczek

MIF przekazują:

- a) wartość netto kredytów i pożyczek zsekurytyzowanych i przeniesionych w inny sposób w okresie sprawozdawczym zgodnie z załącznikiem I część 5 sekcja 2;
- b) stan na koniec okresu i transakcje finansowe, z wyjątkiem zbycia i nabycia kredytów i pożyczek, w danym okresie w odniesieniu do zsekurytyzowanych i wyksięgowanych kredytów i pożyczek, dla których MIF jest administratorem sekurytyzacji, na koniec okresu, zgodnie z załącznikiem I część 5 sekcja 3. KBC mogą określić taki wymóg sprawozdawczy w odniesieniu do wszystkich kredytów i pożyczek wyksięgowanych i obsługiwanych przez MIF, które zostały zsekurytyzowane lub przeniesione w inny sposób;

⁽¹⁾ Dz.U. L 226 z 28.8.2010, s. 48.

- c) stan wszystkich kredytów i pożyczek, dla których MIF jest administratorem sekurytyzacji, na koniec kwartału, zgodnie z załącznikiem I część 5 sekcja 4;
- d) w przypadku stosowania międzynarodowego standardu rachunkowości 39 (MSR 39), międzynarodowego standardu sprawozdawczości finansowej 9 (MSSF 9) lub podobnych krajowych standardów rachunkowości, stan zsekurytyzowanych i niewyksięgowanych kredytów i pożyczek na koniec okresu, zgodnie z załącznikiem I część 5 sekcja 5.

Artykuł 7

Terminy przekazywania danych

1. W celu dotrzymania terminów określonych poniżej, z uwzględnieniem terminów przekazywania danych na potrzeby systemu rezerwy obowiązkowej EBC, KBC ustalają terminy przekazywania danych przez podmioty sprawozdające i informują te podmioty o tych terminach.
2. Statystyka miesięczna przekazywana jest do EBC przez KBC do końca piętnastego dnia roboczego po zakończeniu miesiąca, którego dotyczy.
3. Statystyka kwartalna przekazywana jest do EBC przez KBC do końca dwudziestego ósmego dnia roboczego po zakończeniu kwartału, którego dotyczy.

Artykuł 8

Standardy rachunkowości na potrzeby sprawozdawczości statystycznej

1. O ile niniejsze rozporządzenie nie stanowi inaczej, standardy rachunkowości stosowane przez MIF na potrzeby sprawozdawczości określonej niniejszym rozporządzeniem zostały określone w drodze wdrożenia dyrektywy Rady 86/635/EWG z dnia 8 grudnia 1986 r. w sprawie rocznych i skonsolidowanych sprawozdań finansowych banków i pozostałych instytucji finansowych⁽¹⁾, jak również we wszelkich innych właściwych standardach międzynarodowych.
2. Depozyty oraz kredyty i pożyczki wykazuje się w wartości kapitału na koniec miesiąca. Wykazywaną kwotę pomniejsza się o odpisy z tytułu całkowitej i częściowej utraty wartości, ustalone zgodnie z przyjętymi praktykami. Depozyty oraz kredyty i pożyczki nie podlegają saldowaniu względem jakichkolwiek innych aktywów lub pasywów.
3. Z zastrzeżeniem przyjętych praktyk rachunkowości oraz zasad saldowania obowiązujących w państwach członkowskich strefy euro, dla celów statystycznych wszystkie aktywa i pasywa wykazuje się w ujęciu brutto.

4. KBC mogą zezwolić na wykazywanie kredytów i pożyczek, na które utworzono rezerwę celową, w ujęciu netto oraz na

wykazywanie skupionych kredytów i pożyczek według ceny nabycia, pod warunkiem że taka praktyka jest stosowana przez wszystkie krajowe podmioty sprawozdające.

Artykuł 9

Wyłączenia

1. Małym MIF mogą być przyznawane wyłączenia, zgodnie z poniższymi zasadami:
 - a) KBC mogą udzielać wyłączeń małym MIF, pod warunkiem że ich łączny udział w krajowej sumie bilansowej MIF, wyrażonej jako stan, nie przekracza 5 %;
 - b) w przypadku instytucji kredytowych wyłączenia określone w lit. a) skutkują zmniejszeniem wymogów sprawozdawczości statystycznej, których dane wyłączenie dotyczy, z zastrzeżeniem wymogu naliczania rezerwy obowiązkowej określonego w załączniku III;
 - c) jeżeli w stosunku do małych MIF ma zastosowanie wyłączenie określone w lit. a), KBC zbierają, co najmniej, wartość sumy bilansowej z częstotliwością przynajmniej roczną, co pozwoli na monitorowanie udziału małych MIF w krajowym bilansie MIF;
 - d) z zastrzeżeniem lit. a), KBC mogą przyznawać wyłączenia instytucjom kredytowym niekorzystającym z postanowień lit. a) i b), tym samym zmniejszając wymogi sprawozdawczości do tych określonych w załączniku I część 6, pod warunkiem że ich łączny udział w krajowej sumie bilansowej MIF, wyrażonej jako stan, nie przekracza 10 % ani też 1 % w bilansie MIF strefy euro;
 - e) KBC sprawdzają wypełnienie warunków określonych w lit. a) i d) w terminach umożliwiających ewentualne udzielenie lub cofnięcie wyłączenia z mocą obowiązującą od początku roku;
 - f) małe MIF mogą nie skorzystać z wyłączeń i przekazywać pełną sprawozdawczość.
2. KBC mogą przyznawać wyłączenia małym FRP, zgodnie z poniższymi zasadami:
 - a) KBC mogą zwolnić FRP z wymogów sprawozdawczości statystycznej określonych w art. 5 ust. 1, pod warunkiem przekazywania przez FRP danych bilansowych zgodnie z art. 5 rozporządzenia (UE) nr 1073/2013 (EBC/2013/38), z zastrzeżeniem poniższych wymogów:
 - (i) FRP przekazują takie dane z częstotliwością miesięczną zgodnie z „metodą łączoną”, określoną w załączniku I do rozporządzenia (UE) nr 1073/2013 (EBC/2013/38), i w terminach określonych w art. 9 tego rozporządzenia; oraz

⁽¹⁾ Dz.U. L 372 z 31.12.1986, s. 1.

- (ii) FRP przekazują dane o stanie udziałów/jednostek uczestnictwa w FRP na koniec miesiąca w terminach określonych w art. 7 ust. 2;
- b) KBC mogą również przyznawać wyłączenia FRP w odniesieniu do następujących wymogów sprawozdawczości statystycznej:
- (i) pozycji ogółem dotyczących: 1) depozytów oraz kredytów i pożyczek udzielonych bankom centralnym i instytucjom przyjmującym depozyty; 2) depozytów oraz kredytów i pożyczek udzielonych wszystkim partnerom transakcji, z wyjątkiem przedsiębiorstw niefinansowych, w podziale według terminów pierwotnych oraz 3) transgranicznych depozytów oraz kredytów i pożyczek z partnerami będącymi rezydentami strefy euro w podziale geograficznym i sektorowym;
 - (ii) odsetek ogółem od kredytów i pożyczek oraz depozytów;
 - (iii) należności i zobowiązań odrębnie w stosunku do instytucji ubezpieczeniowych i funduszy emerytalno-rentowych;
 - (iv) informacji o operacjach z podmiotami w tej samej grupie kapitałowej z tytułu kredytów i pożyczek oraz depozytów;
- c) KBC mogą przyznawać wyłączenia w odniesieniu do wymogów sprawozdawczości statystycznej dotyczących struktury geograficznej posiadaczy udziałów/jednostek uczestnictwa w FRP:
- (i) w przypadku gdy udziały/jednostki uczestnictwa w FRP są emitowane po raz pierwszy lub gdy rozwój sytuacji rynkowej wymaga zmiany opcji lub połączenia opcji przekazywania danych, zgodnie z definicją zawartą w załączniku I część 2 pkt 5.7b), KBC mogą przyznawać wyłączenia na okres jednego roku w zakresie wymogów sprawozdawczości statystycznej określonych w załączniku I część 2 pkt 5.7; lub
 - (ii) jeśli wymagane informacje statystyczne dotyczące struktury geograficznej posiadaczy udziałów/jednostek uczestnictwa w FRP zbierane są z innych dostępnych źródeł, zgodnie z załącznikiem I część 2 pkt 5.7, KBC sprawdzają wypełnienie tego warunku w terminach umożliwiających ewentualne udzielenie lub cofnięcie wyłączenia z mocą od początku roku w porozumieniu z EBC.
3. MIF mogą być przyznawane wyłączenia w odniesieniu do przekazywania korekt z tytułu zmiany wyceny, zgodnie z poniższymi zasadami:
- a) z zastrzeżeniem ust. 1, KBC mogą udzielać wyłączeń FRP w odniesieniu do przekazywania korekt z tytułu zmiany wyceny, zwalniając FRP ze wszystkich wymogów przekazywania korekt z tytułu zmiany wyceny;
- b) KBC mogą udzielać wyłączeń w zakresie częstotliwości i terminów przekazywania korekt z tytułu zmiany wyceny papierów wartościowych oraz wymagać przekazywania tych danych z częstotliwością kwartalną, w tych samych terminach, w jakich przekazywane są kwartalne dane dotyczące stanów, z zastrzeżeniem następujących wymogów:
- (i) podmioty sprawozdające, stosujące różne metody wyceny, przekazują KBC istotne informacje na temat zastosowanych metod wyceny, w tym dane ilościowe na temat procentowego udziału tych instrumentów; oraz
 - (ii) w przypadku wystąpienia znacznych korekt z tytułu zmiany wyceny, KBC mogą wymagać od podmiotów sprawozdających dodatkowych informacji dotyczących miesiąca, w którym zaistniała powyższa sytuacja;
- c) KBC mogą udzielać wyłączeń w zakresie przekazywania korekt z tytułu zmiany wyceny papierów wartościowych, jak również mogą całkowicie zwolnić z takiego obowiązku instytucje kredytowe przekazujące stany miesięczne papierów wartościowych metodą „papier po papierze”, z zastrzeżeniem poniższych wymogów:
- (i) przekazywane informacje zawierają dla każdego papieru wartościowego jego wartość bilansową; oraz
 - (ii) dla papierów wartościowych, które nie posiadają ogólnodostępnych kodów identyfikacyjnych, przekazywane informacje obejmują informacje o kategorii, terminach i emitentach, które powinny być wystarczające przynajmniej do zestawienia przekrojów określonych w części 5 załącznika I jako „wymogi minimum”.
4. MIF mogą być przyznawane wyłączenia w odniesieniu do sprawozdawczości statystycznej dotyczącej kredytów i pożyczek zbywanych w procesie sekurytyzacji.
- MIF stosujące międzynarodowy standard rachunkowości 39 (MSR 39), międzynarodowy standard sprawozdawczości finansowej 9 (MSSF 9) lub podobne krajowe standardy rachunkowości mogą uzyskać od właściwego KBC zwolnienie z obowiązku przekazywania stanów, wymaganych na podstawie załącznika I część 2 i 3, wszelkich kredytów i pożyczek zbywanych w procesie sekurytyzacji zgodnie z praktykami krajowymi, o ile praktyki te są stosowane przez wszystkie MIF będące rezydentami.
5. MIF mogą być przyznawane wyłączenia w odniesieniu do niektórych kwartalnych pozycji z państwami członkowskimi spoza strefy euro.
- W przypadku gdy dane zebrane na wyższym poziomie agregacji wskazują, że pozycje z partnerami będącymi rezydentami którekolwiek państwa członkowskiego spoza strefy euro lub pozycje w walucie państwa członkowskiego spoza strefy euro nie mają istotnego znaczenia, KBC może odstąpić od nakładania wymogu sprawozdawczego w odniesieniu do takich pozycji. KBC powiadamia podlegające mu podmioty sprawozdające o każdej takiej decyzji.

Artykuł 10

Wymogi minimum i krajowa organizacja sprawozdawczości

1. Podmioty sprawozdające spełniają wymogi sprawozdawczości statystycznej, którym podlegają zgodnie z określonymi w załączniku IV wymogami minimum w zakresie przekazywania danych, dokładności, zgodności metodologicznej i wprowadzania korekt.

2. KBC definiują i wdrażają zasady sprawozdawczości, które mają być stosowane przez rzeczywistą populację sprawozdawczą zgodnie z wymogami krajowymi. KBC zapewniają, aby te zasady sprawozdawczości pozwalały na pozyskiwanie wymaganych informacji statystycznych oraz umożliwiały dokładne sprawdzenie zgodności z określonymi w załączniku IV wymogami minimum w zakresie przekazywania danych, dokładności, zgodności metodologicznej i wprowadzania korekt.

Artykuł 11

Połączenia, podziały i przekształcenia

W przypadku połączenia, podziału lub innego rodzaju przekształcenia mogącego wpłynąć na realizację obowiązków statystycznych, podmiot sprawozdający uczestniczący w tym procesie informuje właściwy KBC – po ogłoszeniu zamiaru przeprowadzenia takiej operacji i z rozsądnym wyprzedzeniem przed jej przeprowadzeniem – o planowanych procedurach mających na celu spełnienie wymogów sprawozdawczości statystycznej określonych w niniejszym rozporządzeniu.

Artykuł 12

Wykorzystanie przekazanych informacji dla celów rezerwy obowiązkowej

1. Informacje statystyczne przekazywane przez instytucje kredytowe zgodnie z niniejszym rozporządzeniem są wykorzystywane przez każdą instytucję kredytową do naliczania swojej podstawy rezerwy zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1745/2003 (EBC/2003/9). W szczególności każda instytucja kredytowa wykorzystuje te informacje do potwierdzenia, że wypełnia wymóg utrzymywania rezerwy obowiązujący w trakcie okresu utrzymywania rezerwy.

2. Dane dotyczące podstawy rezerwy dla instytucji zwolnionych z pełnego obowiązku sprawozdawczego za trzy okresy utrzymywania rezerwy opierają się na danych na koniec kwartału zebranych przez KBC w terminie 28 dni roboczych po zakończeniu kwartału, którego dane dotyczą.

3. W przypadku wystąpienia sprzeczności przepisy specjalne dotyczące stosowania systemu rezerwy obowiązkowej EBC, określone w załączniku III, mają pierwszeństwo przed przepisami rozporządzenia (WE) nr 1745/2003 (EBC/2003/9).

4. Aby ułatwić EBC oraz instytucjom kredytowym zarządzanie płynnością, wymogi w zakresie rezerwy obowiązkowej należy potwierdzać najpóźniej pierwszego dnia okresu utrzymywania rezerwy; jednak w wyjątkowych przypadkach może zaistnieć potrzeba złożenia przez instytucje kredytowe korekt do podstawy rezerwy lub wymogu utrzymywania rezerwy, które zostały uprzednio potwierdzone. Procedury dotyczące potwierdzenia lub uznawania wymogu utrzymywania rezerwy nie naru-

szają obowiązku podmiotów sprawozdających dotyczącego przekazywania w każdym przypadku prawidłowych informacji statystycznych oraz niezwłocznego korygowania niepoprawnych informacji statystycznych, które podmioty te już przekazały.

Artykuł 13

Weryfikacja i obowiązkowe zbieranie danych

Uprawnienie do weryfikowania lub zbierania danych, które podmioty sprawozdające przekazują zgodnie z wymogami sprawozdawczości statystycznej określonymi w niniejszym rozporządzeniu, jest wykonywane przez KBC bez uszczerbku dla uprawnień EBC w tym zakresie. Uprawnienie to KBC wykonują w szczególności wówczas, gdy instytucja zaliczona do rzeczywistej populacji sprawozdawczej nie przestrzega określonych w załączniku IV wymogów minimum w zakresie przekazywania, dokładności, zgodności metodologicznej i wprowadzania korekt.

Artykuł 14

Pierwsze sprawozdanie

1. Pierwsze sprawozdanie zgodne z postanowieniami niniejszego rozporządzenia dotyczy danych za grudzień 2014 r.

2. Pierwsze sprawozdanie zgodne z postanowieniami niniejszego rozporządzenia w odniesieniu do pozycji określonych w załączniku I część 3 tabela 3 dla państw członkowskich strefy euro dotyczy danych za pierwszy kwartał po dacie przyjęcia euro.

3. Pierwsze sprawozdanie zgodne z postanowieniami niniejszego rozporządzenia w odniesieniu do pozycji określonych w załączniku I część 3 tabele 3 i 4 dla państw członkowskich spoza strefy euro, dotyczy danych za pierwszy kwartał po dacie przystąpienia do Unii. Jeżeli właściwy KBC podejmie decyzję o niewymaganiu przekazywania nieistotnych danych za pierwszy kwartał po dacie przystąpienia państwa członkowskiego lub państw członkowskich do Unii, wówczas obowiązek składania sprawozdań rozpoczyna się 12 miesięcy po poinformowaniu podmiotów sprawozdających przez KBC o wymogu przekazywania takich danych.

Artykuł 15

Utrata mocy obowiązującej

1. Z dniem 1 stycznia 2013 r. traci moc rozporządzenie (WE) nr 25/2009 (EBC/2008/32).

2. Odniesienia do uchylonego rozporządzenia należy rozumieć jako odniesienia do niniejszego rozporządzenia i odczytywać zgodnie z tabelą korelacji zawartą w załączniku VI.

Artykuł 16

Przepis końcowy

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*. Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 1 stycznia 2015 r.

Niniejsze rozporządzenie obowiązuje w całości i jest bezpośrednio stosowane w państwach członkowskich zgodnie z Traktatami.

Sporządzono we Frankfurcie nad Menem dnia 24 września 2013 r.

W imieniu Rady Prezesów EBC

Mario DRAGHI

Prezes EBC

ZAŁĄCZNIK I

MONETARNE INSTYTUCJE FINANSOWE I WYMOGI SPRAWOZDAWCZOŚCI STATYSTYCZNEJ*Wprowadzenie*

System statystyczny państw członkowskich, których walutą jest euro (zwanych dalej „państwami członkowskimi strefy euro”), obejmujący bilans sektora monetarnych instytucji finansowych (MIF), składa się z dwóch poniższych elementów:

- a) listy MIF dla celów statystycznych (w sprawie identyfikacji niektórych MIF zob. część 1); oraz
- b) wykazu informacji statystycznych przekazywanych przez te MIF z częstotliwością miesięczną, kwartalną i roczną (zob. część 2, 3, 4, 5, 6 i 7).

W celu uzyskania pełnych informacji o bilansach MIF konieczne jest nałożenie pewnych wymogów sprawozdawczości statystycznej na fundusze inwestycyjne niebędące funduszami rynku pieniężnego (FI) oraz pozostałe instytucje pośrednictwa finansowego, z wyjątkiem instytucji ubezpieczeniowych i funduszy emerytalno-rentowych (zwane dalej „PIPF”), w kontekście działalności finansowej dotyczącej udziałów/jednostek uczestnictwa w funduszach rynku pieniężnego (FRP). Te informacje statystyczne zbierane są przez krajowe banki centralne (KBC) od MIF oraz od FI i PIPF w zakresie określonym w części 2 oraz zgodnie z krajowymi rozwiązaniami opartymi na zharmonizowanych definicjach i klasyfikacjach określonych w art. 1 i załączniku II.

Pieniądz obejmuje banknoty i monety w obiegu oraz inne zobowiązania monetarne MIF (depozyty i inne instrumenty finansowe będące bliskimi substytutami depozytów). Czynniki kreacji pieniądza obejmują wszystkie pozostałe pozycje w bilansie MIF. EBC sporządza również dane o transakcjach finansowych wyliczone ze stanów oraz z innych danych, w tym korekt z tytułu zmiany wyceny, przekazywanych przez MIF (zob. część 5).

Podsumowanie informacji statystycznych wymaganych przez EBC znajduje się w części 8.

CZĘŚĆ 1

Identyfikacja niektórych MIF

SEKCJA 1

Identyfikacja niektórych MIF w oparciu o zasady substytucyjności depozytów

1.1. Instytucje finansowe niebędące instytucjami kredytowymi, które emitują instrumenty finansowe będące bliskimi substytutami depozytów, są uznawane za MIF, pod warunkiem że spełniają kryteria definicji MIF pod pozostałymi względami. Klasyfikacja ta oparta jest o kryteria substytucyjności depozytów (tj. czy zobowiązania uznawane są za depozyty), które są ustalane na podstawie płynności tych instrumentów, w połączeniu z ich właściwościami w zakresie przenaszalności, wymienialności, pewności i zbywalności, oraz z uwzględnieniem, w miarę potrzeb, okresu ich emisji.

Kryteria substytucyjności depozytów stosowane są również w celu ustalenia, czy zobowiązania należy uznać za depozyty, chyba że istnieje odrębna kategoria dla takich zobowiązań.

1.2. Dla celów określenia substytucyjności depozytów oraz uznania zobowiązań za depozyty:

- a) przenaszalność oznacza możliwość uruchomienia środków ulokowanych w danym instrumencie finansowym przez wykorzystanie form rozliczeń takich jak czek, polecenia przelewu, polecenia zapłaty lub podobne;
- b) wymienialność dotyczy możliwości i kosztu zamiany instrumentów finansowych na gotówkę lub depozyty rozliczeniowe; utratę korzyści podatkowych w wyniku takiego przekształcenia można uznać za rodzaj sankcji ograniczającej stopień płynności;
- c) pewność oznacza posiadanie z wyprzedzeniem dokładnej wiedzy na temat wartości kapitałowej instrumentu finansowego wyrażonej w walucie krajowej;
- d) papiery wartościowe notowane i będące przedmiotem stałego obrotu na rynku zorganizowanym uważa się za zbywalne. W przypadku udziałów/jednostek uczestnictwa otwartych przedsiębiorstw zbiorowego inwestowania nie można mówić o rynku w zwykłym tego słowa znaczeniu. Niemniej jednak inwestorzy znają dzienne notowania udziałów/jednostek uczestnictwa i mogą wycofać swoje środki po tej cenie.

SEKCJA 2

Kryteria identyfikacji FRP

Na potrzeby art. 2:

- a) za instrument rynku pieniężnego uznaje się instrument o wysokiej jakości kredytowej, jeżeli każda uznana agencja ratingowa oceniająca taki instrument przyznała mu jeden z dwóch najwyższych istniejących ratingów dla kredytu krótkoterminowego albo, jeśli instrument nie posiada ratingu, to ekwiwalentem jest ocena jakości przyznana przez towarzystwo funduszy w procesie ratingu wewnętrznego. W przypadku gdy uznana agencja ratingowa dzieli swój najwyższy krótkoterminowy rating na dwie kategorie, wówczas te dwie oceny należy uznać za jedną i tym samym najwyższą dostępną oceną;
- b) fundusz rynku pieniężnego może, jako wyjątek od wymogu określonego w pkt a), posiadać instrumenty wyemitowane przez państwo klasy co najmniej inwestycyjnej, gdzie „instrumenty wyemitowane przez państwo” oznaczają instrumenty rynku pieniężnego wyemitowane lub gwarantowane przez władze centralne, regionalne lub lokalne albo bank centralny państwa członkowskiego, EBC, Unię albo Europejski Bank Inwestycyjny;
- c) przy obliczaniu średniego ważonego terminu do wykupu dla papierów wartościowych, w tym strukturyzowanych instrumentów finansowych, wyliczenie terminu opiera się na długości terminu pozostającego do prawnego wykupu instrumentu. Jednakże jeśli instrument finansowy ma wbudowaną opcję sprzedaży, to zamiast terminu pozostającego do wykupu można użyć daty realizacji opcji sprzedaży, ale tylko wówczas, gdy spełnione zostaną wszystkie poniższe warunki:
 - (i) opcja sprzedaży może być zrealizowana przez towarzystwo funduszy inwestycyjnych w dacie wykonania;
 - (ii) cena wykonania opcji sprzedaży jest bliska oczekiwanej wartości instrumentu w następnej dacie wykonania;
 - (iii) strategia inwestycyjna FRP zakłada, że istnieje duże prawdopodobieństwo, iż opcja zostanie zrealizowana w następnej dacie wykonania;
- d) przy obliczaniu średniego ważonego terminu do wykupu i średniego ważonego terminu pierwotnego należy uwzględnić wpływ finansowych instrumentów pochodnych, depozytów oraz technik efektywnego zarządzania portfelem;
- e) „średni ważony termin pierwotny” oznacza ważoną miarę długości życia wszystkich papierów wartościowych w portfelu funduszu, odzwierciedlającą względny portfel każdego instrumentu, przy założeniu, że termin instrumentu o zmiennym oprocentowaniu oznacza czas pozostający do kolejnej zmiany stopy procentowej na oprocentowanie rynku pieniężnego, a nie czas pozostający do wypłaty kapitału z tytułu papieru wartościowego. W praktyce średni ważony termin do wykupu stosowany jest do pomiaru wrażliwości FRP na zmieniające się oprocentowanie rynku pieniężnego;
- f) „średni ważony termin do wykupu” oznacza średni ważony termin pozostający do wykupu każdego papieru wartościowego w portfelu funduszu, co oznacza termin pozostający do wypłaty całości kapitału bez względu na odsetki i bez dyskontowania. W przeciwieństwie do średniego ważonego terminu pierwotnego, wyliczenie średniego ważonego terminu do wykupu dla papierów wartościowych o zmiennym oprocentowaniu oraz strukturyzowanych instrumentów finansowych nie pozwala na wykorzystanie terminów zmiany stopy procentowej, i wykorzystuje jedynie ostateczny wskazany termin zapadalności papieru wartościowego. Średni ważony termin do wykupu stosowany jest do pomiaru ryzyka kredytowego, jako że im dłuższy jest termin zwrotu kapitału, tym wyższe ryzyko kredytowe. Średni ważony termin do wykupu wykorzystywany jest również do pomiaru ryzyka płynności;
- g) „instrumenty rynku pieniężnego” oznaczają instrumenty, które są zwykle przedmiotem obrotu na rynku pieniężnym, są płynne oraz których wartość może być dokładnie ustalona w dowolnym czasie;
- h) „towarzystwo funduszy inwestycyjnych” oznacza spółkę, której podstawowa działalność polega na zarządzaniu portfelem FRP.

CZĘŚĆ 2

Dane bilansowe (stany miesięczne)

W celu sporządzania agregatów monetarnych strefy euro i czynników ich kreacji, EBC wymaga zgodnie z tabelą 1 następujących danych:

1. Kategorie instrumentów

a) Pasywa

Wymagane kategorie instrumentów to: pieniądź gotówkowy w obiegu, depozyty, wyemitowane udziały/jednostki uczestnictwa w FRP, wyemitowane dłużne papiery wartościowe, kapitał i rezerwy oraz pozostałe pasywa. W celu odróżnienia zobowiązań monetarnych od niemonetarnych, depozyty są dodatkowo podzielone na depozyty bieżące, terminowe, z terminem wypowiedzenia oraz operacje z przyrzeczeniem odkupu. Definicje znajdują się w załączniku II.

b) Aktywa

Wymagane kategorie instrumentów to: gotówka w kasie, kredyty i pożyczki, dłużne papiery wartościowe, udziały kapitałowe, udziały/jednostki uczestnictwa w funduszach inwestycyjnych, aktywa trwałe oraz pozostałe aktywa. Definicje znajdują się w załączniku II.

2. Podział według terminów pierwotnych

W przypadkach gdy instrumenty finansowe nie są w pełni porównywalne między rynkami, przedziały terminów pierwotnych stanowią substytut informacji szczegółowych o instrumencie.

a) Pasywa

Granice przedziałów terminów pierwotnych lub terminów wypowiedzenia wynoszą: dla depozytów terminowych – jeden rok i dwa lata od dnia zawarcia umowy; dla depozytów z terminem wypowiedzenia – trzy miesiące i dwa lata. Operacje z przyrzeczeniem odkupu nie są dzielone według terminów, ponieważ są one zazwyczaj instrumentami krótkoterminowymi (z terminem zwykle krótszym niż trzy miesiące od dnia zawarcia umowy). Dłużne papiery wartościowe wyemitowane przez MIF wykazuje się w podziale na jednoroczne i dwuletnie. Nie wymaga się podziału terminowego udziałów/jednostek uczestnictwa emitowanych przez FRP.

b) Aktywa

Granice przedziałów terminowych wynoszą: dla kredytów i pożyczek MIF udzielonych rezydentom (innym niż MIF) strefy euro wykazywanych w podziale według podsektorów, oraz dla kredytów i pożyczek MIF udzielonych gospodarstwom domowym w podziale według przeznaczenia – jeden rok i pięć lat; dla portfela dłużnych papierów wartościowych wyemitowanych przez inne MIF będące rezydentami strefy euro – jeden rok i dwa lata, aby umożliwić wyliczenie salda wzajemnych zobowiązań MIF z tytułu tych instrumentów na potrzeby agregatów monetarnych.

3. Podział według przeznaczenia oraz osobna identyfikacja kredytów i pożyczek dla przedsiębiorców indywidualnych

Kredyty i pożyczki dla gospodarstw domowych i instytucji niekomercyjnych działających na rzecz gospodarstw domowych podlegają podziałowi szczegółowemu według przeznaczenia (kredyty i pożyczki na cele konsumpcyjne, na nieruchomości mieszkaniowe, pozostałe kredyty i pożyczki). W kategorii „pozostałe kredyty i pożyczki” osobno wykazuje się kredyty i pożyczki dla przedsiębiorców indywidualnych (zob. definicje kategorii instrumentów w załączniku II część 2 oraz definicje sektorów w załączniku II część 3). KBC mogą znieść wymóg osobnego wykazywania kredytów i pożyczek dla przedsiębiorców indywidualnych, jeśli takie kredyty i pożyczki stanowią mniej niż 5 % wszystkich kredytów i pożyczek udzielonych gospodarstwom domowym danego państwa członkowskiego strefy euro.

4. Struktura walutowa

Dla pozycji bilansu, które mogą być wykorzystane do sporządzania agregatów monetarnych, należy osobno wykazywać pozycje w euro, aby umożliwić EBC wyliczenie agregatów monetarnych wyrażonych we wszystkich walutach łącznie lub jedynie w euro.

5. Podział według sektorów oraz struktura geograficzna partnerów operacji

- 5.1. Do wyliczenia agregatów monetarnych strefy euro i czynników ich kreacji niezbędne jest zidentyfikowanie partnerów operacji będących rezydentami strefy euro, którzy tworzą sektor posiadający pieniądź. W tym celu, zgodnie ze znowelizowanym europejskim systemem rachunków (dalej zwanym „ESA 2010”), wprowadzonym na mocy rozporządzenia (UE) nr 549/2013 (zob. załącznik II część 3), partnerzy operacji z sektorów innych niż MIF wykazywani są w podziale na: sektor instytucji rządowych i samorządowych (S.13), przy czym depozyty ogółem wykazuje się odrębnie dla instytucji rządowych na szczeblu centralnym (S.1311), oraz pozostałe sektory będące rezydentami. W celu wyliczenia miesięcznych agregatów monetarnych i czynników ich kreacji w podziale według sektorów, pozostałe sektory będące rezydentami dzieli się dalej na następujące podsektory: fundusze inwestycyjne niebędące FRP (S.124), pozostałe instytucje pośrednictwa finansowego, z wyjątkiem instytucji ubezpieczeniowych i funduszy emerytalno-rentowych + pomocnicze instytucje finansowe + instytucje finansowe typu captive i udzielające pożyczek (S.125 + S.126 + S.127), instytucje ubezpieczeniowe (S.128), fundusze emerytalno-rentowe (S.129), przedsiębiorstwa niefinansowe (S.11) oraz gospodarstwa domowe + instytucje niekomercyjne działające na rzecz gospodarstw domowych (S.14 + S.15). Dodatkowo w ramach połączonych sektorów (S.125 + S.126 + S.127) rozróżnia się partnerów operacji będących podmiotami sekurytyzacyjnymi oraz partnerów centralnych (CCP). W sprawie przedsiębiorców indywidualnych – zob. sekcja 3. Na potrzeby systemu rezerwy obowiązkowej EBC depozyty ogółem oraz „depozyty z terminem pierwotnym powyżej dwóch lat”, „depozyty z terminem wypowiedzenia powyżej dwóch lat” oraz „operacje z przyrzeczeniem odkupu” wykazuje się dodatkowo w podziale na instytucje kredytowe, pozostałe MIF oraz instytucje rządowe na szczeblu centralnym.
- 5.2. W celu pogłębienia analizy polityki kredytowania i finansowania w sektorze bankowym oraz lepszego monitorowania działalności międzybankowej, depozyty ogółem oraz kredyty i pożyczki ogółem wykazuje się dodatkowo w podziale na banki centralne (S.121) i instytucje przyjmujące depozyty, z wyjątkiem banku centralnego (S.122) oraz banki i instytucje niebankowe z zagranicy.
- 5.3. W celu umożliwienia identyfikacji wzajemnych powiązań pomiędzy instytucjami kredytowymi należącymi do tej samej grupy kapitałowej (krajowymi i będącymi rezydentami innych państw członkowskich strefy euro) operacje z podmiotami w tej samej grupie kapitałowej wykazuje się dodatkowo w podziale na kredyty i pożyczki oraz depozyty (pozycje i transakcje) pomiędzy instytucjami przyjmującymi depozyty, z wyjątkiem banku centralnego (S.122).
- 5.4. W celu umożliwienia pogłębionej analizy wzajemnych powiązań pomiędzy państwem i bankami, portfel dłużnych papierów wartościowych z terminem pierwotnym do jednego roku, w podziale walutowym, wykazuje się dodatkowo dla sektora instytucji rządowych i samorządowych (S.13).

- 5.5. Niektóre depozyty/kredyty i pożyczki wynikające z operacji z przyrzeczeniem odkupu lub podobnych operacji przeprowadzanych z pozostałymi instytucjami pośrednictwa finansowego (S.125) + pomocniczymi instytucjami finansowymi (S.126) + instytucjami finansowymi typu i udzielającymi pożyczek (S.127) mogą dotyczyć transakcji z partnerami centralnymi. Partner centralny to jednostka, która zgodnie z przepisami prawa pośredniczy między partnerami transakcji w przypadku umów podlegających obrotowi na rynkach finansowych, stając się kupującym dla każdego sprzedającego i sprzedającym dla każdego kupującego. Ponieważ takie transakcje są często substytutami transakcji dwustronnych między MIF, w kategorii „operacje z przyrzeczeniem odkupu” wykazuje się dodatkowo transakcje zawarte z tymi partnerami. Podobnie w kategorii aktywów „kredyty i pożyczki” dodatkowo wykazuje się operacje z przyrzeczeniem odkupu zawarte z tymi partnerami.
- 5.6. Osobno wykazuje się krajowych partnerów transakcji oraz innych, niż krajowi partnerów transakcji ze strefy euro we wszystkich podziałach statystycznych. Identyfikacji sektorowej lub instytucjonalnej partnerów transakcji będących rezydentami strefy euro dokonuje się na podstawie list prowadzonych przez EBC dla celów statystycznych oraz instrukcji EBC pt. „Monetary, financial institutions and markets statistics sector manual: Guidance for the statistical classification of customers”, pozostającej w najszerszym możliwie zakresie w zgodzie z zasadami klasyfikacji określonymi w ESA 2010. Nie jest wymagana struktura geograficzna partnerów transakcji spoza strefy euro.
- 5.7. Udziały/jednostki uczestnictwa w FRP wyemitowane przez MIF będące rezydentami państw członkowskich strefy euro wykazywane są przez podmioty sprawozdające co najmniej w podziale na: sprzedane instytucjom krajowym/innym, niż krajowe instytucjom strefy euro/instytucjom z zagranicy, aby umożliwić identyfikację portfela rezydentów spoza strefy euro. KBC mogą również pozyskiwać niezbędne informacje statystyczne z danych zebranych na mocy rozporządzenia (UE) nr 1011/2012 (EBC/2012/24), w zakresie, w jakim dane takie są dostępne w terminach zgodnych z art. 7 niniejszego rozporządzenia oraz zgodne z wymogami minimum określonymi w załączniku IV.
- a) W przypadku udziałów/jednostek uczestnictwa w FRP, dla których, zgodnie z przepisami krajowymi, prowadzony jest rejestr posiadaczy, zawierający również dane o jego siedzibie, emitujące FRP lub osoby prawnie je reprezentujące przekazują takie dane w podziale geograficznym z częstotliwością miesięczną.
- b) W przypadku udziałów/jednostek uczestnictwa w FRP, dla których, zgodnie z przepisami krajowymi, nie jest prowadzony rejestr posiadaczy, zawierający również dane o jego siedzibie lub jest prowadzony rejestr, ale nie zawiera on informacji o siedzibie posiadaczy, podmioty sprawozdające przekazują dane w podziale geograficznym zgodnie z rozwiązaniem przyjętym przez właściwy KBC w porozumieniu z EBC. Wymóg ten oznacza wybór jednej lub połączenie kilku poniższych opcji, które należy przyjąć z uwzględnieniem organizacji właściwych rynków oraz krajowych rozwiązań prawnych w danym państwie członkowskim. Wymóg ten będzie okresowo monitorowany przez KBC.
- (i) Emitujące FRP:
- Emitujące FRP lub osoby prawnie je reprezentujące przekazują dane o wyemitowanych udziałach/jednostkach uczestnictwa w podziale geograficznym według siedziby posiadacza. Takie informacje mogą pochodzić od agenta sprzedającego udziały/jednostki uczestnictwa lub od innego podmiotu uczestniczącego w emisji, odkupie lub transferze udziałów/jednostek uczestnictwa.
- (ii) MIF i PIPF jako powiernicy udziałów/jednostek uczestnictwa:
- Jako podmioty sprawozdające, MIF i PIPF pełniący funkcję powierników udziałów/jednostek uczestnictwa w FRP przekazują, w podziale geograficznym, dane o posiadaczach udziałów/jednostek uczestnictwa wyemitowanych przez krajowe FRP i przechowywanych w imieniu posiadacza lub innego pośrednika również działającego jako powiernik. Ta opcja ma zastosowanie, jeżeli: (i) powiernik rozróżnia udziały/jednostki uczestnictwa w FRP przechowywane w imieniu posiadaczy od tych przechowywanych w imieniu innych powierników oraz (ii) większość udziałów/jednostek uczestnictwa w FRP przechowywana jest przez powierników będących rezydentami, którzy zaliczani są do instytucji pośrednictwa finansowego (MIF lub PIPF).
- (iii) MIF i PIPF jako podmioty sprawozdające w zakresie transakcji pomiędzy rezydentami i nierezydentami dotyczących udziałów/jednostek uczestnictwa wyemitowanych przez FRP będące rezydentami:
- Jako podmioty sprawozdające MIF i PIPF pełniące funkcję podmiotów sprawozdających w zakresie transakcji pomiędzy rezydentami i nierezydentami dotyczących udziałów/jednostek uczestnictwa wyemitowanych przez FRP będące rezydentami przekazują dane o posiadaczach jednostek uczestnictwa FRP w podziale geograficznym. Dotyczy to udziałów/jednostek uczestnictwa, którymi MIF i PIPF obracają w imieniu posiadacza lub innego pośrednika również uczestniczącego w transakcji. Opcja ta stosowana jest w przypadku gdy: (i) zakres sprawozdania jest wyczerpujący, tj. obejmuje większość transakcji przeprowadzonych przez podmioty sprawozdające; (ii) przekazane dane o transakcjach kupna i sprzedaży przeprowadzonych z rezydentami spoza strefy euro są rzetelne; (iii) różnice między wartością emisji a wartością umorzenia (wyłączając prowizje) tych samych udziałów/jednostek uczestnictwa są minimalne oraz (iv) liczba udziałów/jednostek uczestnictwa w krajowych FRP w posiadaniu rezydentów spoza strefy euro jest mała.
- (iv) Jeżeli opcje (i)–(ii) nie mają zastosowania, wówczas podmioty sprawozdające, w tym MIF i PIPF, przekazują właściwe dane w oparciu o dostępne informacje.

KOD	A. Instytucje kredytowe		B. Inne instytucje finansowe		C. Instytucje finansowe		D. Ogółem
	Przebieg	Przebieg	Przebieg	Przebieg	Przebieg	Przebieg	
01	Przebieg	Przebieg	Przebieg	Przebieg	Przebieg	Przebieg	Przebieg
02	Przebieg	Przebieg	Przebieg	Przebieg	Przebieg	Przebieg	Przebieg
03	Przebieg	Przebieg	Przebieg	Przebieg	Przebieg	Przebieg	Przebieg
04	Przebieg	Przebieg	Przebieg	Przebieg	Przebieg	Przebieg	Przebieg
05	Przebieg	Przebieg	Przebieg	Przebieg	Przebieg	Przebieg	Przebieg
06	Przebieg	Przebieg	Przebieg	Przebieg	Przebieg	Przebieg	Przebieg
07	Przebieg	Przebieg	Przebieg	Przebieg	Przebieg	Przebieg	Przebieg
08	Przebieg	Przebieg	Przebieg	Przebieg	Przebieg	Przebieg	Przebieg
09	Przebieg	Przebieg	Przebieg	Przebieg	Przebieg	Przebieg	Przebieg
10	Przebieg	Przebieg	Przebieg	Przebieg	Przebieg	Przebieg	Przebieg
11	Przebieg	Przebieg	Przebieg	Przebieg	Przebieg	Przebieg	Przebieg
12	Przebieg	Przebieg	Przebieg	Przebieg	Przebieg	Przebieg	Przebieg
13	Przebieg	Przebieg	Przebieg	Przebieg	Przebieg	Przebieg	Przebieg
14	Przebieg	Przebieg	Przebieg	Przebieg	Przebieg	Przebieg	Przebieg
15	Przebieg	Przebieg	Przebieg	Przebieg	Przebieg	Przebieg	Przebieg
16	Przebieg	Przebieg	Przebieg	Przebieg	Przebieg	Przebieg	Przebieg
17	Przebieg	Przebieg	Przebieg	Przebieg	Przebieg	Przebieg	Przebieg
18	Przebieg	Przebieg	Przebieg	Przebieg	Przebieg	Przebieg	Przebieg
19	Przebieg	Przebieg	Przebieg	Przebieg	Przebieg	Przebieg	Przebieg
20	Przebieg	Przebieg	Przebieg	Przebieg	Przebieg	Przebieg	Przebieg
21	Przebieg	Przebieg	Przebieg	Przebieg	Przebieg	Przebieg	Przebieg
22	Przebieg	Przebieg	Przebieg	Przebieg	Przebieg	Przebieg	Przebieg
23	Przebieg	Przebieg	Przebieg	Przebieg	Przebieg	Przebieg	Przebieg
24	Przebieg	Przebieg	Przebieg	Przebieg	Przebieg	Przebieg	Przebieg
25	Przebieg	Przebieg	Przebieg	Przebieg	Przebieg	Przebieg	Przebieg
26	Przebieg	Przebieg	Przebieg	Przebieg	Przebieg	Przebieg	Przebieg
27	Przebieg	Przebieg	Przebieg	Przebieg	Przebieg	Przebieg	Przebieg
28	Przebieg	Przebieg	Przebieg	Przebieg	Przebieg	Przebieg	Przebieg
29	Przebieg	Przebieg	Przebieg	Przebieg	Przebieg	Przebieg	Przebieg
30	Przebieg	Przebieg	Przebieg	Przebieg	Przebieg	Przebieg	Przebieg
31	Przebieg	Przebieg	Przebieg	Przebieg	Przebieg	Przebieg	Przebieg
32	Przebieg	Przebieg	Przebieg	Przebieg	Przebieg	Przebieg	Przebieg
33	Przebieg	Przebieg	Przebieg	Przebieg	Przebieg	Przebieg	Przebieg
34	Przebieg	Przebieg	Przebieg	Przebieg	Przebieg	Przebieg	Przebieg
35	Przebieg	Przebieg	Przebieg	Przebieg	Przebieg	Przebieg	Przebieg
36	Przebieg	Przebieg	Przebieg	Przebieg	Przebieg	Przebieg	Przebieg
37	Przebieg	Przebieg	Przebieg	Przebieg	Przebieg	Przebieg	Przebieg
38	Przebieg	Przebieg	Przebieg	Przebieg	Przebieg	Przebieg	Przebieg
39	Przebieg	Przebieg	Przebieg	Przebieg	Przebieg	Przebieg	Przebieg
40	Przebieg	Przebieg	Przebieg	Przebieg	Przebieg	Przebieg	Przebieg
41	Przebieg	Przebieg	Przebieg	Przebieg	Przebieg	Przebieg	Przebieg
42	Przebieg	Przebieg	Przebieg	Przebieg	Przebieg	Przebieg	Przebieg
43	Przebieg	Przebieg	Przebieg	Przebieg	Przebieg	Przebieg	Przebieg
44	Przebieg	Przebieg	Przebieg	Przebieg	Przebieg	Przebieg	Przebieg
45	Przebieg	Przebieg	Przebieg	Przebieg	Przebieg	Przebieg	Przebieg
46	Przebieg	Przebieg	Przebieg	Przebieg	Przebieg	Przebieg	Przebieg
47	Przebieg	Przebieg	Przebieg	Przebieg	Przebieg	Przebieg	Przebieg
48	Przebieg	Przebieg	Przebieg	Przebieg	Przebieg	Przebieg	Przebieg
49	Przebieg	Przebieg	Przebieg	Przebieg	Przebieg	Przebieg	Przebieg
50	Przebieg	Przebieg	Przebieg	Przebieg	Przebieg	Przebieg	Przebieg
51	Przebieg	Przebieg	Przebieg	Przebieg	Przebieg	Przebieg	Przebieg
52	Przebieg	Przebieg	Przebieg	Przebieg	Przebieg	Przebieg	Przebieg
53	Przebieg	Przebieg	Przebieg	Przebieg	Przebieg	Przebieg	Przebieg
54	Przebieg	Przebieg	Przebieg	Przebieg	Przebieg	Przebieg	Przebieg
55	Przebieg	Przebieg	Przebieg	Przebieg	Przebieg	Przebieg	Przebieg
56	Przebieg	Przebieg	Przebieg	Przebieg	Przebieg	Przebieg	Przebieg
57	Przebieg	Przebieg	Przebieg	Przebieg	Przebieg	Przebieg	Przebieg
58	Przebieg	Przebieg	Przebieg	Przebieg	Przebieg	Przebieg	Przebieg
59	Przebieg	Przebieg	Przebieg	Przebieg	Przebieg	Przebieg	Przebieg
60	Przebieg	Przebieg	Przebieg	Przebieg	Przebieg	Przebieg	Przebieg
61	Przebieg	Przebieg	Przebieg	Przebieg	Przebieg	Przebieg	Przebieg
62	Przebieg	Przebieg	Przebieg	Przebieg	Przebieg	Przebieg	Przebieg
63	Przebieg	Przebieg	Przebieg	Przebieg	Przebieg	Przebieg	Przebieg
64	Przebieg	Przebieg	Przebieg	Przebieg	Przebieg	Przebieg	Przebieg
65	Przebieg	Przebieg	Przebieg	Przebieg	Przebieg	Przebieg	Przebieg
66	Przebieg	Przebieg	Przebieg	Przebieg	Przebieg	Przebieg	Przebieg
67	Przebieg	Przebieg	Przebieg	Przebieg	Przebieg	Przebieg	Przebieg
68	Przebieg	Przebieg	Przebieg	Przebieg	Przebieg	Przebieg	Przebieg
69	Przebieg	Przebieg	Przebieg	Przebieg	Przebieg	Przebieg	Przebieg
70	Przebieg	Przebieg	Przebieg	Przebieg	Przebieg	Przebieg	Przebieg
71	Przebieg	Przebieg	Przebieg	Przebieg	Przebieg	Przebieg	Przebieg
72	Przebieg	Przebieg	Przebieg	Przebieg	Przebieg	Przebieg	Przebieg
73	Przebieg	Przebieg	Przebieg	Przebieg	Przebieg	Przebieg	Przebieg
74	Przebieg	Przebieg	Przebieg	Przebieg	Przebieg	Przebieg	Przebieg
75	Przebieg	Przebieg	Przebieg	Przebieg	Przebieg	Przebieg	Przebieg
76	Przebieg	Przebieg	Przebieg	Przebieg	Przebieg	Przebieg	Przebieg
77	Przebieg	Przebieg	Przebieg	Przebieg	Przebieg	Przebieg	Przebieg
78	Przebieg	Przebieg	Przebieg	Przebieg	Przebieg	Przebieg	Przebieg
79	Przebieg	Przebieg	Przebieg	Przebieg	Przebieg	Przebieg	Przebieg
80	Przebieg	Przebieg	Przebieg	Przebieg	Przebieg	Przebieg	Przebieg
81	Przebieg	Przebieg	Przebieg	Przebieg	Przebieg	Przebieg	Przebieg
82	Przebieg	Przebieg	Przebieg	Przebieg	Przebieg	Przebieg	Przebieg
83	Przebieg	Przebieg	Przebieg	Przebieg	Przebieg	Przebieg	Przebieg
84	Przebieg	Przebieg	Przebieg	Przebieg	Przebieg	Przebieg	Przebieg
85	Przebieg	Przebieg	Przebieg	Przebieg	Przebieg	Przebieg	Przebieg
86	Przebieg	Przebieg	Przebieg	Przebieg	Przebieg	Przebieg	Przebieg
87	Przebieg	Przebieg	Przebieg	Przebieg	Przebieg	Przebieg	Przebieg
88	Przebieg	Przebieg	Przebieg	Przebieg	Przebieg	Przebieg	Przebieg
89	Przebieg	Przebieg	Przebieg	Przebieg	Przebieg	Przebieg	Przebieg
90	Przebieg	Przebieg	Przebieg	Przebieg	Przebieg	Przebieg	Przebieg
91	Przebieg	Przebieg	Przebieg	Przebieg	Przebieg	Przebieg	Przebieg
92	Przebieg	Przebieg	Przebieg	Przebieg	Przebieg	Przebieg	Przebieg
93	Przebieg	Przebieg	Przebieg	Przebieg	Przebieg	Przebieg	Przebieg
94	Przebieg	Przebieg	Przebieg	Przebieg	Przebieg	Przebieg	Przebieg
95	Przebieg	Przebieg	Przebieg	Przebieg	Przebieg	Przebieg	Przebieg
96	Przebieg	Przebieg	Przebieg	Przebieg	Przebieg	Przebieg	Przebieg
97	Przebieg	Przebieg	Przebieg	Przebieg	Przebieg	Przebieg	Przebieg
98	Przebieg	Przebieg	Przebieg	Przebieg	Przebieg	Przebieg	Przebieg
99	Przebieg	Przebieg	Przebieg	Przebieg	Przebieg	Przebieg	Przebieg
100	Przebieg	Przebieg	Przebieg	Przebieg	Przebieg	Przebieg	Przebieg

(1) Komórki oznaczone „*“ wykorzystywane są do naliczenia podstawy rezerwy. W przypadku dłużnych papierów wartościowych wyłączonych z podstawy naliczenia rezerwy albo stosują standardowe odliczenia w wysokości określonej stawki procentowej, określonej przez EBC. Komórki wyróżnione wzorem są wypełnione jedynie przez instytucje kredytowe podlegające obowiązkowi utrzymywania rezerwy. Zob. również przepisy szczegółnie dotyczące stosowania wymogów rezerwy obowiązkowej w załączniku III.

(2) Pozycje przekazywane na zasadzie dobrowolności do odwołania.

(3) Dane dotyczące tej pozycji mogą być zbierane w oparciu o różne procedury zgodnie z decyzją KBC oraz zgodnie z zasadami określonymi w załączniku I część 2.

(4) Iżby rozdzielone

(5) Przedsiębiorcy indywidualni

CZĘŚĆ 3

Dane bilansowe (stany kwartalne)

W celu dokonania bardziej szczegółowej analizy zjawisk pieniężnych oraz dla innych celów statystycznych EBC określa następujące wymogi w odniesieniu do kluczowych pozycji bilansu:

1. Podział według podsektorów, terminów pierwotnych oraz zabezpieczenia hipotecznego kredytów i pożyczek dla instytucji innych niż MIF będących rezydentami strefy euro (zob. tabela 2).

Jest to wymagane na potrzeby monitorowania pełnej struktury sektorowej i terminowej łącznego finansowania (kredyty i pożyczki oraz papiery wartościowe) przez MIF sektora posiadającego pieniądze. Dla przedsiębiorstw niefinansowych i gospodarstw domowych wymagane są dodatkowo pozycje „w tym”, identyfikujące kredyty zabezpieczone hipoteką.

W odniesieniu do kredytów i pożyczek w euro z terminem pierwotnym powyżej jednego roku i powyżej dwóch lat, udzielonych przedsiębiorstwom niefinansowym i gospodarstwom domowym, wymagane są dodatkowo pozycje „w tym” identyfikujące terminy zapadalności i terminy przeszacowania stopy procentowej (zob. tabela 2). Termin przeszacowania stopy procentowej oznacza przewidzianą w obowiązującej umowie kredytowej zmianę oprocentowania kredytu/pożyczki. Kredyty i pożyczki, dla których oprocentowanie zmieni się, to m.in. kredyty i pożyczki, których oprocentowanie jest okresowo aktualizowane wraz ze zmianami indeksu (np. Euribor), kredyty i pożyczki, których oprocentowanie podlega bieżącej aktualizacji (oprocentowanie zmienne) oraz kredyty i pożyczki, dla których decyzja o aktualizacji oprocentowania jest podejmowana przez MIF.

2. Podział zobowiązań MIF z tytułu depozytów wobec sektora instytucji rządowych i samorządowych (z wyjątkiem instytucji rządowych na szczeblu centralnym) państw członkowskich strefy euro na podsektory (zob. tabela 2).

Jest to wymóg uzupełniający do sprawozdawczości miesięcznej.

3. Podział sektorowy pozycji z partnerami spoza strefy euro (zob. tabela 2).

W przypadku gdy nie można zastosować ESA 2010, klasyfikacja sektorowa zgodna jest z systemem rachunków narodowych (dalej zwanym „SNA 2008”).

4. Wykazywanie pozycji bilansowych „instrumenty pochodne”, „odsetki od kredytów i pożyczek” oraz „odsetki od depozytów” w ramach pozostałych aktywów i pozostałych pasywów (zob. tabela 2).

Podział ten wymagany jest dla zwiększenia spójności pomiędzy statystykami.

5. Struktura geograficzna, w tym pozycje względem Europejskiego Banku Inwestycyjnego i europejskiego mechanizmu stabilności (zob. tabela 3).

Podział ten wymagany jest dla bardziej szczegółowej analizy zjawisk pieniężnych, a także dla realizacji wymogów przejściowych i kontroli jakości danych.

6. Podział sektorowy transakcji depozytowych oraz kredytowych zawartych z partnerami z innych państw członkowskich strefy euro (zob. tabela 3).

Podział ten wymagany jest do oceny pozycji sektorów MIF poszczególnych państw członkowskich strefy euro względem pozostałych państw członkowskich strefy euro.

7. Struktura walutowa (zob. tabela 4).

Podział ten niezbędny jest do wyliczenia transakcji dla agregatów monetarnych i czynników ich kreacji, skorygowanych o zmiany kursowe, w przypadku gdy agregaty te zawierają wszystkie waluty łącznie.

Tabela 2
Dane kwartalne - stan podziału według sekcji

Kod sekcji	A. Wzrost gospodarczy										B. Wzrost gospodarczy										C. Wzrost gospodarczy															
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30						
01	01.1	01.2	01.3	01.4	01.5	01.6	01.7	01.8	01.9	01.10	02	02.1	02.2	02.3	02.4	02.5	02.6	02.7	02.8	02.9	02.10	03	03.1	03.2	03.3	03.4	03.5	03.6	03.7	03.8	03.9	03.10				
<p>Legenda:</p> <p>0 - brak danych</p> <p>1 - dane wstępne</p> <p>2 - dane szacunkowe</p> <p>3 - dane wstępne</p> <p>4 - dane szacunkowe</p> <p>5 - dane wstępne</p> <p>6 - dane szacunkowe</p> <p>7 - dane wstępne</p> <p>8 - dane szacunkowe</p> <p>9 - dane wstępne</p> <p>10 - dane szacunkowe</p> <p>11 - dane wstępne</p> <p>12 - dane szacunkowe</p> <p>13 - dane wstępne</p> <p>14 - dane szacunkowe</p> <p>15 - dane wstępne</p> <p>16 - dane szacunkowe</p> <p>17 - dane wstępne</p> <p>18 - dane szacunkowe</p> <p>19 - dane wstępne</p> <p>20 - dane szacunkowe</p> <p>21 - dane wstępne</p> <p>22 - dane szacunkowe</p> <p>23 - dane wstępne</p> <p>24 - dane szacunkowe</p> <p>25 - dane wstępne</p> <p>26 - dane szacunkowe</p> <p>27 - dane wstępne</p> <p>28 - dane szacunkowe</p> <p>29 - dane wstępne</p> <p>30 - dane szacunkowe</p>																																				

Źródło: Urząd Główny Statystyki, Warszawa, 2013, Tabela 1

Tabela 3 Dane kwartalne - stany (podział geograficzny)				
POZYCJE BILANSU	UE			Zagranica (z wyłączeniem UE)
	Inne państwo członkowskie strefy euro	Państwo członkowskie spoza strefy euro	Wybrane instytucje UE*	
PASYWA				
8. Gotówka w obrotu				
9. Depozyty				
MIF				
Instytucje niemonetarne				
sektor instytucji rządowych i samorządowych				
pozostałe instytucje pośrednictwa finansowego + pomocnicze instytucje finansowe + instytucje finansowe typu captive i udzielające pożyczek				
instytucje ubezpieczeniowe				
fundusze emerytalno-rentowe				
fundusze inwestycyjne niebędące FRP				
przedsiębiorstwa niefinansowe				
gospodarstwa domowe + instytucje niekomercyjne działające na rzecz gospodarstw domowych				
10. Emisja dłużnych papierów wartościowych				
11. Udziały/jednostki uczestnictwa w FRP				
12. Kapitał i rezerwy				
13. Pozostałe pasywa				
AKTYWA				
1. Gotówka w kasie				
2. Kredyty i pożyczki				
MIF				
Instytucje niemonetarne				
sektor instytucji rządowych i samorządowych				
pozostałe instytucje pośrednictwa finansowego + pomocnicze instytucje finansowe + instytucje finansowe typu captive i udzielające pożyczek				
instytucje ubezpieczeniowe				
fundusze emerytalno-rentowe				
fundusze inwestycyjne niebędące FRP				
przedsiębiorstwa niefinansowe				
gospodarstwa domowe + instytucje niekomercyjne działające na rzecz gospodarstw domowych				
3. Dłużne papiery wartościowe				
wyemitowane przez MIF				
do 1 roku włącznie				
powyżej 1 roku do 2 lat włącznie				
powyżej 2 lat				
wyemitowane przez instytucje niemonetarne				
4. Udziały kapitałowe				
5. Udziały/jednostki uczestnictwa w funduszach inwestycyjnych				
Udziały/jednostki uczestnictwa w FRP				
Udziały/jednostki uczestnictwa w funduszach inwestycyjnych niebędących FRP				
6. Aktywa niefinansowe (w tym aktywa trwałe)				
7. Pozostałe aktywa				

* Należy osobno oznaczyć dane dla Europejskiego Banku Inwestycyjnego i Europejskiego Mechanizmu Stabilności zgodnie z obowiązującą klasyfikacją sektorową.

Tabela 4
Dane kwartalne - stany (podział walutowy)

POZYCJE BILANSU	Wszystkie waluty razem	Euro	Pozostałe waluty UE z wyjątkiem euro			Waluty spoza UE						
			Razem	Waluta innego państwa członkowskiego UE	GBP	Razem	USD	JPY	CHF	Pozostałe waluty różne		
PASYWA												
9. Depozyty												
A. Instytucje krajowe												
MIF	M	M										
instytucje niemonetarne	M											
B. Inne, niż krajowe instytucje będące rezydentami strefy euro												
MIF	M	M										
instytucje niemonetarne	M											
C. Zagranica												
z terminem pieniężnym do 1 roku włącznie	M											
powyżej 1 roku	M											
banki	Q											
instytucje ni bankowe	Q											
101. Emisja dłużnych papierów wartościowych	M	M										
AKTYWA												
2. Kredyty i pożyczki												
A. Instytucje krajowe												
MIF	M											
instytucje niemonetarne	M	M										
B. Inne, niż krajowe instytucje będące rezydentami strefy euro												
MIF	M											
instytucje niemonetarne	M	M										
C. Zagranica												
z terminem pieniężnym do 1 roku włącznie	M											
powyżej 1 roku	M											
banki	Q											
instytucje ni bankowe	Q											
3. Dłużne papiery wartościowe wyemitowane przez												
A. Instytucje krajowe												
MIF	M	M										
instytucje niemonetarne	M	M										
B. Inne, niż krajowe instytucje będące rezydentami strefy euro												
MIF	M	M										
instytucje niemonetarne	M	M										
C. Zagranica												
banki	Q											
instytucje ni bankowe	Q											
	M											
	Q											

Dane miesięczne, zob. Tabela 1.

Dane kwartalne, zob. Tabela 2.

CZĘŚĆ 4

Przekazywanie korekt z tytułu zmiany wyceny dla wyliczenia transakcji

W celu wyliczenia transakcji dla agregatów monetarnych strefy euro i czynników ich kreacji EBC wymaga przekazywania korekt z tytułu zmian wyceny dotyczących odpisów z tytułu całkowitej/częściowej utraty wartości kredytów i pożyczek oraz zmian wyceny papierów wartościowych:

1. Odpisy z tytułu całkowitej/częściowej utraty wartości kredytów i pożyczek

Przekazywane korekty z tytułu całkowitej/częściowej utraty wartości kredytów i pożyczek pozwalają EBC na zestawienie transakcji finansowych ze stanów przekazanych za dwa następujące po sobie okresy sprawozdawcze. Korekty odzwierciedlają zmiany w stanach kredytów i pożyczek, przekazywanych zgodnie z częścią 2 i 3, które wynikają z zastosowania odpisów z tytułu utraty ich wartości, w tym odpisu całej pozostającej do spłaty kwoty kredytu/ pożyczki. Korekty powinny również odzwierciedlać zmiany w rezerwach celowych, jeżeli dany KBC wykazuje stany bilansowe w ujęciu netto. Korekty z tytułu całkowitej/częściowej utraty wartości kredytów i pożyczek obejmują również odpisy dokonane w przypadku sprzedaży kredytu lub przeniesienia kredytu na rzecz strony trzeciej, jeśli możliwa jest identyfikacja takich operacji.

Wymogi minimum w zakresie przekazywania korekt z tytułu całkowitej/częściowej utraty wartości kredytów i pożyczek określone są w tabeli 1A.

2. Zmiana wyceny papierów wartościowych

Korekty z tytułu zmiany wyceny papierów wartościowych odnoszą się do zmian wyceny papierów wartościowych wynikających ze zmian cen, po których księguje się papiery wartościowe lub przeprowadza transakcje w papierach wartościowych. Korekty z tytułu zmiany wyceny papierów wartościowych obejmują występujące w określonym czasie zmiany wartości stanów bilansowych na koniec okresu spowodowane zmianami wartości referencyjne, według której papiery wartościowe zostały zaksięgowane, tj. potencjalne zyski/straty. Mogą one obejmować również zmiany wyceny powstające w wyniku transakcji w papierach wartościowych, tj. zrealizowane zyski/straty.

Wymogi minimum dotyczące zmiany wyceny papierów wartościowych określone są w tabeli 1A.

Dla pasywnej strony bilansu nie określa się wymogów sprawozdawczych minimum. Jeżeli jednak praktyki w zakresie wyceny stosowane przez podmioty sprawozdające w odniesieniu do wyemitowanych dłużnych papierów wartościowych powodują zmiany stanów na koniec okresu, wówczas KBC mogą zbierać dane dotyczące takich zmian. Takie dane przekazywane są jako „pozostałe korekty z tytułu zmiany wyceny”.

CZĘŚĆ 5

Wymogi sprawozdawczości statystycznej dotyczące sekurytyzacji i innych form przeniesienia kredytów i pożyczek

1. Wymogi ogólne

Dane przekazywane są zgodnie z art. 8 ust. 2, tam gdzie to właściwe z uwzględnieniem postanowień art. 8 ust. 4. Wszystkie dane przekazuje się w podziale według siedziby i podsektora dłużnika, zgodnie z tytułami kolumn w tabeli 5. Kredyty i pożyczki zbywane w fazie przygotowania portfela do sekurytyzacji są traktowane jako zsekurytyzowane.

2. Wymogi przekazywania danych dotyczących sekurytyzacji i innych form przeniesienia kredytów i pożyczek w ujęciu netto

2.1. Na potrzeby art. 6 lit. a) MIF wyliczają pozycje z tabeli 5 część 1 i 2, jako transakcje netto z tytułu sekurytyzacji lub innych form zbycia kredytów i pożyczek w danym okresie pomniejszone o kredyty i pożyczki nabyte w tym okresie. Powyższe wyczerpanie nie obejmuje kredytów i pożyczek przeniesionych na lub nabytych od innego krajowego MIF, kredytów i pożyczek, których przeniesienie wynika z połączenia, przejęcia lub podziału z udziałem podmiotu sprawozdającego i innego krajowego MIF. Wyczerpanie obejmuje kredyty i pożyczki przeniesione na lub nabyte od MIF niebędących rezydentami.

2.2. Pozycje określone w pkt 3.1 wykazywane są w tabeli 5 część 1 i 2 w następujący sposób:

a) transakcje zbycia i nabycia mające wpływ na stany kredytów i pożyczek przekazywane są zgodnie z załącznikiem I część 2 i 3, tj. transakcje zbycia skutkujące wyśięgowaniem oraz transakcje nabycia skutkujące zaksięgowaniem lub powtórny zaksięgowaniem kredytu/pożyczki, wykazywane są w części 1; oraz

b) transakcje zbycia i nabycia niemające wpływu na stany kredytów i pożyczek przekazywane są zgodnie z załącznikiem I część 2 i 3, tj. transakcje zbycia nieskutkujące wyśięgowaniem oraz transakcje nabycia nieskutkujące zaksięgowaniem lub powtórny zaksięgowaniem, wykazywane są w części 2.

2.3. Pozycje w tabeli 5 część 1 podlegają dalszemu podziałowi z częstotliwością miesięczną ze względu na partnerów transakcji przeniesienia kredytów i pożyczek, w tym podmioty sekurytyzacyjne będące rezydentami strefy euro oraz pozostałych partnerów transakcji. Bardziej szczegółowe podziały według terminów pierwotnych i przeznaczenia kredytu/pożyczki wymagane są z częstotliwością kwartalną dla niektórych pozycji określonych w tabeli 5b).

3. Wymogi przekazywania administrowanych kredytów zsekurytyzowanych i wyśięgowanych

3.1. MIF przekazują następujące dane o kredytach i pożyczkach zsekurytyzowanych i wyśięgowanych, dla których MIF jest administratorem, zgodnie z tabelą 5 część 3:

a) stany na koniec okresu; oraz

b) transakcje finansowe nieobejmujące zbycia i nabycia kredytów i pożyczek w danym okresie, tj. zmianę stanów wynikającą ze spłat kapitału kredytu/pożyczki przez kredytobiorców.

3.2. W odniesieniu do pkt 3.1b) KBC mogą w zamian wymagać od MIF przekazywania transakcji netto z tytułu zbycia i nabycia kredytów i pożyczek, dla których MIF jest administratorem, aby umożliwić wyczerpanie przez KBC transakcji finansowych, o których mowa w pkt 3.1b).

3.3. KBC mogą zwolnić podmioty sprawozdające z wymogów określonych w pkt 3.1b) w przypadku gdy transakcje netto zbierane w tabeli 5 część 1.1 spełniają cel określony w pkt 3.2, tj. gdy zgodnie z praktyką krajową MIF jest administratorem zsekurytyzowanych i wyśięgowanych kredytów i pożyczek. KBC zapewnią zgodność tych transakcji netto z celem wyczerpania transakcji finansowych nie obejmujących zbycia i nabycia kredytów i pożyczek, określonym w pkt 3.1b). KBC mogą poprosić MIF o przekazywanie dodatkowych informacji w celu dokonania niezbędnych korekt.

3.4. KBC mogą rozszerzyć wymogi sprawozdawczości statystycznej, określone w niniejszym punkcie, na wszystkie wyśięgowane kredyty i pożyczki administrowane przez MIF, które zostały zsekurytyzowane lub przeniesione w inny sposób. W takim przypadku KBC powiadomią MIF o wymogach sprawozdawczości statystycznej wynikających z tabeli 5 część 3.

4. Wymogi przekazywania stanów kredytów i pożyczek administrowanych w procesie sekurytyzacji

4.1. MIF przekazują kwartalne dane o wszystkich kredytach i pożyczkach administrowanych w procesie sekurytyzacji zgodnie z tabelą 5 część 4 bez względu na to, czy administrowane kredyty i pożyczki lub właściwe im uprawnienia administratora są wykazywane w bilansie podmiotu sprawozdającego.

- 4.2. W przypadku kredytów i pożyczek administrowanych dla podmiotu sekurytyzacyjnego będącego rezydentem innego państwa członkowskiego strefy euro MIF przekazują dalsze szczegółowe podziały, agregując administrowane kredyty i pożyczki osobno dla każdego państwa członkowskiego, w którym podmiot sekurytyzacyjny jest rezydentem.
- 4.3. KBC mogą zbierać dane określone w art. 6 lit. b), lub ich część, według metody „podmiot (sekurytyzacyjny) po podmiocie” od MIF będących rezydentami i administratorami sekurytyzowanych kredytów i pożyczek. Jeżeli KBC uzna, że dane określone w pkt 4.4 i podziały określone w pkt 4.2 mogą być zbierane według metody „podmiot (sekurytyzacyjny) po podmiocie”, KBC powiadamia MIF czy i w jakim zakresie sprawozdawczość, o której mowa w pkt 4.1 i 4.2, będzie wymagana.
5. Wymogi sprawozdawczości statystycznej dla MIF stosujących MSR 39, MSSF 9 lub podobne krajowe standardy rachunkowości
- 5.1. MIF stosujące MSR 39, MSSF 9 lub podobne krajowe standardy rachunkowości przekazują stany na koniec miesiąca dla kredytów i pożyczek zbytych w procesie sekurytyzacji, które nie podlegają wyksięgowaniu, zgodnie z tabelą 5 część 5.
- 5.2. MIF, którym przysługuje wyłączenie na mocy art. 9 ust. 6, przekazują stany na koniec kwartału dla kredytów i pożyczek zbytych w procesie sekurytyzacji, które podlegają wyksięgowaniu, ale są nadal wykazywane w sprawozdaniach finansowych, zgodnie z tabelą 5 część 5.

CZĘŚĆ 6

Sprawozdawczość uproszczona dla małych instytucji kredytowych

Instytucje kredytowe, którym przysługują wyłączenia określone w art. 9 ust. 1 lit. d), mogą zostać zwolnione z poniższych wymogów sprawozdawczych:

1. Struktura walutowa określona w części 2 sekcja 4.
2. Odrębne wykazywanie:
 - a) pozycji z partnerami centralnymi, określonych w części 2 pkt 5.3;
 - b) kredytów konsorcjalnych określonych w części 2 tabela 1;
 - c) dłużnych papierów wartościowych z gwarancją kapitału poniżej 100 % z terminem pierwotnym do dwóch lat określonych w części 2 tabela 1.
3. Podział według sektorów określony w części 3 pkt 3.
4. Struktura geograficzna określona w części 3 pkt 4.
5. Struktura walutowa określona w części 3 pkt 5.

Dodatkowo te instytucje kredytowe mogą wypełniać wymogi sprawozdawczości statystycznej, określone w częściach 2, 5 i 6, przekazując dane z częstotliwością kwartalną, w terminach sprawozdawczości kwartalnej określonych w art. 7 ust. 3.

CZĘŚĆ 7

Podsumowanie

Przeгляд podziałów na potrzeby zagregowanego bilansu sektora MIF ⁽¹⁾

KATEGORIE INSTRUMENTÓW I TERMINÓW

POZYCJE BILANSU

AKTYWA	PASYWA
<ol style="list-style-type: none"> 1. Gotówka w kasie 2. Kredyty i pożyczki do 1 roku ⁽²⁾ powyżej 1 roku do 5 lat ⁽²⁾ powyżej 5 lat ⁽²⁾ w tym: operacje z podmiotami w tej samej grupie kapitałowej w tym: kredyty konsorcjalne w tym: operacje z przyrzeczeniem odkupu w tym: kredyty odnawialne i w rachunku bieżącym (w euro) w tym: kredyty nieoprocentowane z tytułu karty kredytowej (w euro) w tym: kredyty oprocentowane z tytułu karty kredytowej (w euro) w tym: kredyty z zabezpieczeniem hipotecznym ⁽⁷⁾ Kredyty i pożyczki z terminem pierwotnym powyżej 1 roku (w euro) w tym: kredyty i pożyczki z terminem zapadalności poniżej 1 roku w tym: kredyty i pożyczki z terminem zapadalności powyżej 1 roku i terminem przeszacowania stopy procentowej w ciągu następujących 12 miesięcy Kredyty i pożyczki z terminem pierwotnym powyżej 2 lat (w euro) w tym: kredyty i pożyczki z terminem zapadalności poniżej 2 lat w tym: kredyty i pożyczki z terminem zapadalności powyżej 2 lat i terminem przeszacowania stopy procentowej w ciągu następujących 24 miesięcy 3. Dłużne papiery wartościowe do 1 roku ⁽³⁾ powyżej 1 roku do 2 lat ⁽³⁾ powyżej 2 lat ⁽³⁾ 4. Udziały kapitałowe 5. Udziały/jednostki uczestnictwa w funduszach inwestycyjnych udziały/jednostki uczestnictwa w FRP udziały/jednostki uczestnictwa w funduszach inwestycyjnych niebędących FRP 6. Aktywa niefinansowe (w tym aktywa trwałe) 7. Pozostałe aktywa w tym: finansowe instrumenty pochodne w tym: odsetki od kredytów i pożyczek 	<ol style="list-style-type: none"> 8. Gotówka w obiegu 9. Depozyty do 1 roku ⁽⁴⁾ powyżej 1 roku ⁽⁴⁾ w tym: operacje z podmiotami w tej samej grupie kapitałowej w tym: depozyty bieżące rozliczeniowe w tym: do 2 lat w tym: kredyty konsorcjalne 9.1. Depozyty bieżące w tym: depozyty bieżące rozliczeniowe 9.2. Depozyty terminowe do 1 roku powyżej 1 roku do 2 lat powyżej 2 lat 9.3. Depozyty z terminem wypowiedzenia do 3 miesięcy powyżej 3 miesięcy w tym: powyżej 2 lat ⁽⁵⁾ 9.4. Operacje z przyrzeczeniem odkupu 10. Udziały/jednostki uczestnictwa w FRP 11. Emisja dłużnych papierów wartościowych do 1 roku powyżej 1 roku do 2 lat w tym: do 2 lat z gwarancją kapitału poniżej 100 % powyżej 2 lat 12. Kapitał i rezerwy 13. Pozostałe pasywa w tym: finansowe instrumenty pochodne w tym: odsetki od depozytów

⁽¹⁾ Podziały dla danych miesięcznych wyróżnione są wytłuszczonym drukiem, dla danych kwartalnych nie posiadają wyróżnienia.

PARTNERZY TRANSAKCI I PRZEZNACZENIE KREDYTÓW I POŻYCZEK

AKTYWA	PASYWA
<p>A. Instytucje krajowe MIF w tym: banki centralne w tym: instytucje przyjmujące depozyty, z wyjątkiem banku centralnego Instytucje niemonetarne Sektor instytucji rządowych i samorządowych instytucje rządowe na szczeblu centralnym instytucje rządowe i samorządowe na szczeblu regionalnym instytucje samorządowe na szczeblu lokalnym fundusze zabezpieczenia społecznego Pozostałe sektory ⁽⁶⁾ fundusze inwestycyjne niebędące FRP (S.124) pozostałe instytucje pośrednictwa finansowego, pomocnicze instytucje finansowe i instytucje finansowe typu captive i udzielające pożyczek (S.125 + S.126 + S.127) ⁽⁶⁾ w tym: partnerzy centralni ⁽⁷⁾ w tym: podmioty sekurytyzacyjne ⁽⁷⁾ instytucje ubezpieczeniowe (S.128) fundusze emerytalno-rentowe (S.129) ⁽⁶⁾ przedsiębiorstwa niefinansowe (S.11) ⁽⁶⁾ gospodarstwa domowe i instytucje niekomercyjne działające na rzecz gospodarstw domowych (S.14 + S.15) ⁽⁶⁾ kredyty i pożyczki na cele konsumpcyjne ⁽⁷⁾ kredyty i pożyczki na nieruchomości mieszkaniowe ⁽⁷⁾ pozostałe kredyty i pożyczki ⁽⁷⁾ w tym: przedsiębiorcy indywidualni ⁽⁷⁾</p> <p>B. Inne niż krajowe instytucje będące rezydentami strefy euro MIF w tym: banki centralne w tym: instytucje przyjmujące depozyty, z wyjątkiem banku centralnego Instytucje niemonetarne Sektor instytucji rządowych i samorządowych instytucje rządowe na szczeblu centralnym instytucje rządowe i samorządowe na szczeblu regionalnym instytucje samorządowe na szczeblu lokalnym fundusze zabezpieczenia społecznego Pozostałe sektory ⁽⁶⁾ fundusze inwestycyjne niebędące FRP (S.124) pozostałe instytucje pośrednictwa finansowego, pomocnicze instytucje finansowe i instytucje finansowe typu captive i udzielające pożyczek (S.125 + S.126 + S.127) ⁽⁶⁾ w tym: partnerzy centralni ⁽⁷⁾ w tym: podmioty sekurytyzacyjne ⁽⁷⁾ instytucje ubezpieczeniowe (S.128) fundusze emerytalno-rentowe (S.129) ⁽⁶⁾ przedsiębiorstwa niefinansowe (S.11) ⁽⁶⁾ gospodarstwa domowe i instytucje niekomercyjne działające na rzecz gospodarstw domowych (S.14 + S.15) ⁽⁶⁾ kredyty i pożyczki na cele konsumpcyjne ⁽⁷⁾ kredyty i pożyczki na nieruchomości mieszkaniowe ⁽⁷⁾ pozostałe kredyty i pożyczki ⁽²⁰⁾ w tym: przedsiębiorcy indywidualni ⁽⁷⁾</p> <p>C. Zagranica Banki Instytucje niebankowe Sektor instytucji rządowych i samorządowych Pozostałe sektory</p> <p>D. Ogółem</p>	<p>A. Instytucje krajowe MIF w tym: banki centralne w tym: instytucje przyjmujące depozyty, z wyjątkiem banku centralnego w tym: instytucje kredytowe Instytucje niemonetarne Sektor instytucji rządowych i samorządowych Instytucje rządowe na szczeblu centralnym Pozostałe instytucje rządowe i samorządowe instytucje rządowe i samorządowe na szczeblu regionalnym instytucje samorządowe na szczeblu lokalnym fundusze zabezpieczenia społecznego Pozostałe sektory ⁽⁶⁾ fundusze inwestycyjne niebędące FRP (S.124) pozostałe instytucje pośrednictwa finansowego, pomocnicze instytucje finansowe i instytucje finansowe typu captive i udzielające pożyczek (S.125 + S.126 + S.127) ⁽⁶⁾ w tym: partnerzy centralni ⁽⁷⁾ w tym: podmioty sekurytyzacyjne ⁽⁷⁾ instytucje ubezpieczeniowe (S.128) fundusze emerytalno-rentowe (S.129) ⁽⁶⁾ przedsiębiorstwa niefinansowe (S.11) ⁽⁶⁾ gospodarstwa domowe i instytucje niekomercyjne działające na rzecz gospodarstw domowych (S.14 + S.15) ⁽⁶⁾</p> <p>B. Inne niż krajowe instytucje będące rezydentami strefy euro MIF w tym: banki centralne w tym: instytucje przyjmujące depozyty, z wyjątkiem banku centralnego w tym: instytucje kredytowe Instytucje niemonetarne Sektor instytucji rządowych i samorządowych Instytucje rządowe na szczeblu centralnym pozostałe instytucje rządowe i samorządowe instytucje rządowe i samorządowe na szczeblu regionalnym instytucje samorządowe na szczeblu lokalnym fundusze zabezpieczenia społecznego Pozostałe sektory ⁽⁶⁾ fundusze inwestycyjne niebędące FRP (S.124) pozostałe instytucje pośrednictwa finansowego, pomocnicze instytucje finansowe i instytucje finansowe typu captive i udzielające pożyczek (S.125 + S.126 + S.127) ⁽⁶⁾ w tym: partnerzy centralni ⁽⁷⁾ w tym: podmioty sekurytyzacyjne ⁽⁷⁾ instytucje ubezpieczeniowe (S.128) fundusze emerytalno-rentowe (S.129) ⁽⁶⁾ przedsiębiorstwa niefinansowe (S.11) ⁽⁶⁾ gospodarstwa domowe i instytucje niekomercyjne działające na rzecz gospodarstw domowych (S.14 + S.15) ⁽⁶⁾</p> <p>C. Zagranica Banki Instytucje niebankowe Sektor instytucji rządowych i samorządowych Pozostałe sektory</p> <p>D. Ogółem</p>

WALUTY

e euro**x waluty obce** - waluty inne niż euro, tj. waluty pozostałych państw członkowskich, USD, JPY, CHF, pozostałe waluty ⁽⁸⁾.

- ⁽⁸⁾ Miesięczny podział według terminów pierwotnych dotyczy wyłącznie kredytów i pożyczek dla głównych sektorów krajowych, z wyjątkiem MIF i sektora instytucji rządowych i samorządowych państw członkowskich strefy euro. Właściwe podziały według terminów pierwotnych dla kredytów i pożyczek udzielonych sektorowi instytucji rządowych i samorządowych, z wyjątkiem instytucji rządowych na szczeblu centralnym, państw członkowskich strefy euro wykazuje się z częstotliwością kwartalną.
- ⁽³⁾ Miesięczny podział według terminów pierwotnych dotyczy wyłącznie portfeli papierów wartościowych wyemitowanych przez MIF będące rezydentami strefy euro. Kwartalne dane dotyczące portfeli papierów wartościowych wyemitowanych przez instytucje niemonetarne będące rezydentami strefy euro wykazywane są w podziale „do jednego roku” i „powyżej jednego roku”.
- ⁽⁴⁾ Tylko pozycje z zagranicą.
- ⁽⁵⁾ Przekazywanie danych dla pozycji „depozyty z terminem wypowiedzenia powyżej dwóch lat” jest dobrowolne do odwołania.
- ⁽⁶⁾ Miesięczny podział według podsektorów jest wymagany dla kredytów i pożyczek oraz depozytów.
- ⁽⁷⁾ Dla kredytów i pożyczek szczegółowy podział według przeznaczenia dotyczy podsektora S.14 + S.15. Dodatkowo, dla ograniczonej liczby instrumentów, dalsze podziały wymagane są dla niektórych podsektorów: „w tym: partnerzy centralni” oraz „w tym: podmioty sekurytyzacyjne” dla podsektora S.125; „w tym: przedsiębiorcy indywidualni” dla kredytów i pożyczek udzielonych instytucjom podsektora S.14; „w tym: z zabezpieczeniem hipotecznym” dla kredytów i pożyczek udzielonych instytucjom podsektora S.11 oraz S.14 + S.15 (wyłącznie wymogi kwartalne).
- ⁽⁸⁾ Podział kwartalny według waluty poszczególnych państw członkowskich wymagany jest tylko dla wybranych pozycji.

ZAŁĄCZNIK II

ZASADY KONSOLIDACJI I DEFINICJE

CZĘŚĆ 1

Konsolidacja dla celów statystycznych w ramach tego samego państwa członkowskiego

1. W każdym państwie członkowskim, którego walutą jest euro (dalej zwanym „państwem członkowskim strefy euro”), populacja sprawozdawcza obejmuje MIF umieszczone na liście MIF prowadzonej dla celów statystycznych oraz będące rezydentami na terytorium państw członkowskich strefy euro ⁽¹⁾. Są to:
 - a) instytucje zarejestrowane i mające siedzibę na tym terytorium, w tym również jednostki zależne ⁽²⁾ spółek dominujących mających siedzibę poza tym terytorium; oraz
 - b) oddziały instytucji, których centrale znajdują się poza tym terytorium.Institucje zlokalizowane w centrach finansowych znajdujących się w „rajach podatkowych” traktuje się ze statystycznego punktu widzenia jako rezydentów terytoriów, na których te centra się znajdują.
2. Dla celów statystycznych MIF konsolidują działalność wszystkich swoich jednostek (instytucji zarejestrowanych lub centrali lub oddziałów) z siedzibą na terytorium tego samego państwa członkowskiego. Dla celów statystycznych nie zezwala się na konsolidację wykraczającą poza granice krajowe.
 - a) Jeżeli spółka dominująca i jej jednostki zależne są MIF będącymi rezydentami tego samego państwa członkowskiego, wówczas spółka dominująca może konsolidować sprawozdania statystyczne własne i tych jednostek zależnych, przy czym operacje instytucji kredytowych i pozostałych MIF nie podlegają konsolidacji.
 - b) Jeżeli instytucja posiada oddziały na terytorium innych państw członkowskich strefy euro, wówczas instytucja zarejestrowana lub centrala zlokalizowana na terytorium określonego państwa członkowskiego strefy euro traktuje pozycje wobec wszystkich tych oddziałów jak pozycje wobec rezydentów innych państw członkowskich strefy euro. Natomiast oddział z siedzibą w określonym państwie członkowskim strefy euro traktuje pozycje wobec instytucji zarejestrowanej lub centrali albo innych oddziałów tej samej instytucji będących rezydentami innych państw członkowskich strefy euro jak pozycje wobec rezydentów innych państw członkowskich strefy euro.
 - c) Jeżeli instytucja posiada oddziały poza terytorium państw członkowskich strefy euro, wówczas instytucja zarejestrowana lub centrala zlokalizowana na terytorium określonego państwa członkowskiego strefy euro traktuje pozycje wobec wszystkich tych oddziałów jak pozycje wobec rezydentów zagranicy. Natomiast oddział z siedzibą w określonym państwie członkowskim strefy euro traktuje pozycje wobec instytucji zarejestrowanej lub centrali albo innych oddziałów tej samej instytucji niebędących rezydentami państw członkowskich strefy euro jak pozycje wobec rezydentów zagranicy.

CZĘŚĆ 2

Definicje kategorii instrumentów

1. Poniższa tabela przedstawia szczegółowy typowy opis kategorii instrumentów, które krajowe banki centralne (KBC) przekładają na kategorie stosowane na szczeblu krajowym zgodnie z niniejszym rozporządzeniem. Tabela nie jest listą pojedynczych instrumentów finansowych, a opisy nie są wyczerpujące. Definicje odnoszą się do ESA 2010.
2. Termin pierwotny, tj. termin określony w chwili emisji, oznacza ustalony okres życia instrumentu finansowego, przed upływem którego nie może on być wykupiony (np. dłużne papiery wartościowe) lub może być wykupiony jedynie z zastrzeżeniem poniesienia określonej kary (np. niektóre rodzaje depozytów). Termin wypowiedzenia oznacza okres pomiędzy złożeniem przez posiadacza zawiadomienia o zamiarze wykupienia instrumentu a dniem otrzymania przez niego zezwolenia na zamianę instrumentu na gotówkę bez ponoszenia kary. Instrumenty finansowe klasyfikuje się do kategorii „z terminem wypowiedzenia” jedynie wtedy, gdy dla instrumentu nie uzgodniono określonego terminu.
3. Zobowiązania finansowe można podzielić w zależności od tego, czy są one zbywalne, czy niezbywalne. Zobowiązanie jest zbywalne, gdy jego własność może być bezzwłocznie przeniesiona z jednej jednostki na inną poprzez dostawę lub indos lub kompensatę (jak w przypadku finansowych instrumentów pochodnych). Podczas gdy każdy instrument finansowy może być potencjalnie przedmiotem obrotu, to instrumenty zbywalne przeznaczone są do obrotu na zorganizowanych giełdach albo rynkach pozagiełdowych, chociaż istnienie rzeczywistego obrotu nie jest warunkiem zbywalności.

⁽¹⁾ W tabelach niniejszego załącznika EBC jest klasyfikowany jako MIF będąca rezydentem kraju, w którym EBC jest fizycznie zlokalizowany.

⁽²⁾ Jednostki zależne stanowią oddzielne, posiadające osobowość prawną podmioty, w których inny podmiot posiada udział większościowy lub pełny, podczas gdy oddziałami są podmioty nieposiadające osobowości prawnej (bez odrębnej podmiotowości prawnej) będące w całości własnością jednostki dominującej.

Tabela

Kategorie instrumentów

KATEGORIE AKTYWÓW

Kategoria	Opis najważniejszych cech
1. Gotówka w kasie	Środki w banknotach i monetach wyrażonych w euro i walutach obcych znajdujące się w obiegu, powszechnie używane do dokonywania płatności
2. Kredyty i pożyczki z terminem pierwotnym do jednego roku włącznie/powyżej jednego roku do pięciu lat włącznie/powyżej pięciu lat	<p>Aktywa finansowe tworzone, gdy wierzyciele pożyczają fundusze dłużnikom, niepotwierdzone w formie dokumentów lub potwierdzone niezbywalnymi dokumentami. Pozycja ta obejmuje również aktywa w formie depozytów złożonych przez podmioty sprawozdające. KBC mogą wymagać dla tej kategorii również pełnego podziału sektorowego.</p> <p>1. Kategoria ta obejmuje:</p> <p>a) kredyty i pożyczki udzielone gospodarstwom domowym i instytucjom niekomercyjnym działającym na rzecz gospodarstw domowych w podziale na:</p> <p>(i) kredyty i pożyczki na cele konsumpcyjne (kredyty i pożyczki udzielane głównie na użytek własny w zakresie konsumpcji towarów i usług). Kategoria ta obejmuje kredyty i pożyczki na cele konsumpcyjne udzielone przedsiębiorcom indywidualnym, jeżeli sprawozdająca MIF posiada informacje, że takie kredyty i pożyczki są wykorzystywane przede wszystkim na własne cele konsumpcyjne;</p> <p>(ii) kredyty i pożyczki na nieruchomości mieszkaniowe (kredyty i pożyczki udzielone na inwestycje w nieruchomości mieszkaniowe na własny użytek lub na wynajem, w tym na budowę i remonty). Pozycja obejmuje kredyty i pożyczki z zabezpieczeniem na nieruchomości mieszkaniowej, wykorzystywane na zakup nieruchomości mieszkaniowej oraz inne kredyty i pożyczki na nieruchomości mieszkaniowe udzielone za poręczeniem lub zabezpieczone na innych aktywach. Kategoria ta obejmuje kredyty i pożyczki na nieruchomości mieszkaniowe udzielone przedsiębiorcom indywidualnym w przypadku, gdy sprawozdająca MIF nie posiada informacji, że nieruchomość jest wykorzystywana przede wszystkim do celów prowadzonej działalności gospodarczej; wówczas takie kredyty i pożyczki wykazywane są w kategorii „pozostałe kredyty i pożyczki, w tym: przedsiębiorcy indywidualni”;</p> <p>(iii) pozostałe kredyty i pożyczki (kredyty i pożyczki udzielone na cele inne niż konsumpcja i zakup nieruchomości mieszkaniowej, takie jak prowadzenie działalności gospodarczej, konsolidacja zadłużenia, edukacja itp.). Kategoria ta może obejmować kredyty i pożyczki na cele konsumpcyjne udzielone przedsiębiorcom indywidualnym (zob. załącznik II część 3), jeżeli takie kredyty i pożyczki nie są wykazywane w kategorii „kredyty i pożyczki na cele konsumpcyjne”. Jeżeli nie mają zastosowania warunki dla przekazywania sprawozdawczości uproszczonej, przekazywana jest pozycja „w tym” identyfikująca kredyty i pożyczki udzielone przedsiębiorcom indywidualnym (zob. załącznik II część 3);</p> <p>b) kredyty i pożyczki z tytułu karty kredytowej</p> <p>Na potrzeby niniejszego rozporządzenia kategoria ta obejmuje kredyty i pożyczki udzielone gospodarstwom domowym lub przedsiębiorstwom niefinansowym na kartach debetowych, tj. kartach z opcją kredytu nieoprocentowanego zgodnie z poniższą definicją, lub na kartach kredytowych, tj. kartach z opcją kredytu nieoprocentowanego i oprocentowanego. Obciążenie karty kredytowej jest zapisywane na koncie przypisanym do karty kredytowej i tym samym nie jest wykazywane na rachunku bieżącym. Kredyt nieoprocentowany oznacza kredyt udzielony przy oprocentowaniu wynoszącym 0 % na okres między transakcjami zapłaty kartą kredytową przeprowadzonymi w trakcie trwania cyklu rozliczeniowego a datą wymagalności zadłużenia zaciągniętego w danym cyklu rozliczeniowym. Kredyt oprocentowany oznacza kredyt udzielony po upływie terminu poprzednich cykli rozliczeniowych, tj. zadłużenie na rachunku karty kredytowej nie zostało spłacone w pierwszym wymaganym terminie. Oprocentowanie lub stawki odsetkowe dla takiego kredytu są zazwyczaj wyższe niż 0 %. Zachodzi konieczność ustalenia minimalnych rat miesięcznych, co pozwala na przynajmniej częściową spłatę udzielonego kredytu.</p>

Kategoria	Opis najważniejszych cech
	<p>Partnerem transakcji dla tych form kredytu/pożyczki jest jednostka zobowiązana do ostatecznej spłaty kwot należnych wynikających z umowy, która jest tożsama z posiadaczem karty w przypadku kart prywatnych, ale nie w przypadku kart firmowych;</p> <p>c) kredyty i pożyczki odnawialne i w rachunku bieżącym</p> <p>Kredyty i pożyczki odnawialne oznaczają kredyty i pożyczki posiadające następujące właściwości: (i) kredytobiorca może bez uprzedniego powiadomienia kredytodawcy wykorzystać lub wypłacić środki do wysokości uprzednio ustalonego limitu; (ii) wysokość dostępnego kredytu może się zwiększać lub zmniejszać w miarę zaciągania i spłacania kredytu; (iii) kredyt może być wykorzystany wielokrotnie; (iv) nie ma obowiązku regularnej spłaty środków.</p> <p>Kredyty i pożyczki odnawialne obejmują kwoty otrzymane z linii kredytowej i dotychczas niespłacone (stany). Linia kredytowa jest umową między kredytodawcą a kredytobiorcą, pozwalającą kredytobiorcy na pobieranie zaliczek w trakcie ustalonego okresu do określonej wysokości oraz spłatę tych zaliczek według jego uznania przed upływem ustalonego terminu. Środki dostępne z linii kredytowej, które nie zostały wypłacone lub zostały już spłacone, nie są wykazywane w żadnej z kategorii pozycji bilansowych. Kredyty i pożyczki w rachunku bieżącym to salda debetowe w rachunku bieżącym. Kredyty i pożyczki z tytułu kart kredytowych nie są zaliczane do kredytów i pożyczek odnawialnych ani do kredytów i pożyczek w rachunku bieżącym. Wykazywana jest cała kwota należna od kredytobiorcy bez względu na to, czy mieści się ona w limicie wartości lub maksymalnego okresu kredytowania ustalonych z wyprzedzeniem przez kredytodawcę i kredytobiorcę, czy też wykracza poza ten limit;</p> <p>d) kredyty konsorcjalne (umowy kredytowe, w których występuje kilka instytucji w roli kredytodawców)</p> <p>Kredyty konsorcjalne obejmują tylko te przypadki, w których z umowy kredytowej wynika, że kredyt został udzielony przez kilku kredytodawców. Na potrzeby statystyki za kredyty konsorcjalne uważa się wyłącznie kwoty faktyczne udostępnione przez kredytodawców (zamiast całych linii kredytowych). Kredyt konsorcjalny jest zazwyczaj organizowany i koordynowany przez jedną instytucję (często zwaną „bankiem wiodącym”), ale faktycznie jest udzielany przez różnych członków konsorcjum. Członkowie konsorcjum, w tym bank wiodący, wykazują, po stronie aktywnej bilansu, swój udział w kredycie udzielonym kredytobiorcy, a nie bankowi wiodącemu;</p> <p>e) depozyty, zgodnie z definicją kategorii pasywów 9;</p> <p>f) leasing finansowy na rzecz stron trzecich</p> <p>Leasing finansowy jest umową, na mocy której prawny właściciel towaru trwałego użytku (dalej zwany „leasingodawcą”) przekazuje ten towar stronie trzeciej (dalej zwanej „leasingobiorcą”) na większość okresu jego ekonomicznej użyteczności lub na cały ten okres, w zamian za płatności ratalne pokrywające koszt danego towaru plus naliczone odsetki. Z założenia leasingobiorca czerpie wszelkie korzyści wynikające z użytkowania danego towaru oraz ponosi koszty i ryzyko wynikające z jego własności. Dla celów statystycznych leasing finansowy wykazywany jest jako kredyt udzielony leasingobiorcy przez leasingodawcę umożliwiającą leasingobiorcy nabycie towaru trwałego użytku. Aktywa (towary trwałego użytku) przekazane leasingobiorcy nie są ujmowane w bilansie;</p> <p>g) kredyty i pożyczki zagrożone, które nie zostały jeszcze spłacone lub spisane w ciężar rezerw</p> <p>Suma kredytów i pożyczek, których spłata jest przeterminowana lub które w jakkolwiek inny sposób zostały uznane za zagrożone w całości lub części, zgodnie z definicją niewykonania zobowiązania przez dłużnika określoną w art. 178 rozporządzenia (UE) nr 575/2013;</p> <p>h) niezbywalne papiery wartościowe</p> <p>Dłużne papiery wartościowe, które nie są zbywalne i nie mogą być przedmiotem obrotu na rynkach wtórnych;</p>

Kategoria	Opis najważniejszych cech
	<p>i) kredyty i pożyczki w obrocie</p> <p>Kredyty i pożyczki, które <i>de facto</i> stały się zbywalne, wykazuje się w pozycji „kredyty i pożyczki”, pod warunkiem że nie istnieje żadne potwierdzenie, iż są one przedmiotem obrotu na rynkach wtórnych. W przeciwnym razie powinny one być klasyfikowane jako dłużne papiery wartościowe (kategoria 3);</p> <p>j) zadłużenie podporządkowane w formie depozytów lub kredytów</p> <p>Instrumenty zadłużenia podporządkowanego stanowią drugorzędą należność od emitenta, która może być zrealizowana dopiero po zaspokojeniu wszystkich roszczeń wyższej rangi (np. depozytów/kredytów). Posiadają one pewne właściwości udziałów kapitałowych. Na potrzeby statystyki zadłużenie podporządkowane wykazuje się, zgodnie z właściwościami danego instrumentu finansowego, jako „kredyty i pożyczki” lub jako „dłużne papiery wartościowe”. Jeżeli na potrzeby statystyki wszelkie formy zadłużenia podporządkowanego w posiadaniu MIF są wyrażone jedną liczbą, wówczas należy ją wykazać w pozycji „dłużne papiery wartościowe”, ponieważ zadłużenie podporządkowane przyjmuje głównie formę papierów wartościowych, rzadziej kredytów;</p> <p>k) należności z tytułu operacji z przyrzeczeniem odkupu lub pożyczania papierów wartościowych pod zastaw gotówki</p> <p>Zapis przeciwstawny do gotówki wypłaconej w zamian za papiery wartościowe nabyte przez podmioty sprawozdające po określonej cenie przy zobowiązaniu do odsprzedaży tych samych lub podobnych papierów wartościowych po określonej cenie i w wyznaczonym terminie w przyszłości lub pożyczanie papierów wartościowych pod zastaw gotówki (zob. kategoria pasywów 9.4).</p> <p>Na potrzeby niniejszych wymogów sprawozdawczych pozycja „kredyty z zabezpieczeniem hipotecznym” wydzielona z pozycji „kredyty i pożyczki” obejmuje wartość kredytów i pożyczek ogółem, które zostały zabezpieczone zgodnie z art. 199 ust. 2–4 rozporządzenia (UE) nr 575/2013 i dla których współczynnik wartości kredytu do wartości zabezpieczenia jest równy 1 lub mniejszy od 1. Jeżeli te zasady nie są stosowane przez podmiot sprawozdający, określenie, które kredyty i pożyczki zostaną zaliczone do tej pozycji, jest uzależnione od metody stosowanej przy wypełnianiu wymogów kapitałowych.</p> <p>2. Poniższa pozycja nie jest wykazywana w kategorii „kredyty i pożyczki”:</p> <p>Kredyty udzielone na zasadzie powiernictwa</p> <p>Kredyty udzielone na zasadzie powiernictwa oznaczają kredyty udzielone w imieniu jednej strony (dalej zwanej „powiernikiem”) na rzecz strony trzeciej (dalej zwanej „beneficjentem”). Na potrzeby statystyczne kredytów powierniczych nie wykazuje się w bilansie powiernika, jeżeli to beneficjent ponosi ryzyko i korzyści wynikające z prawa własności aktywów. Ryzyko i korzyści wynikające z prawa własności pozostają po stronie beneficjenta, jeżeli: a) beneficjent ponosi ryzyko kredytowe (tj. powiernik jest odpowiedzialny jedynie za administrowanie kredytem); lub b) inwestycja dokonana przez beneficjenta jest zabezpieczona przed ryzykiem straty, na wypadek gdyby przedsiębiorstwo powiernika znalazło się w stanie likwidacji (tj. kredyt powierniczy nie jest częścią aktywów powiernika, które podlegają podziałowi w przypadku upadłości).</p>
3. Dłużne papiery wartościowe	<p>Dłużne papiery wartościowe, które są zbywalnymi instrumentami finansowymi, służącymi jako dowód zaciągnięcia długu, są zwykle przedmiotem obrotu na rynkach wtórnych lub mogą być rozliczane na rynku i nie dają posiadaczowi żadnych praw własności w stosunku do instytucji emitującej.</p> <p>Pozycja ta obejmuje:</p> <p>a) papiery wartościowe dające ich posiadaczowi bezwarunkowe prawo do stałego lub umownie ustalonego dochodu w postaci płatności kuponowych lub określonej stałej kwoty w określonym terminie lub terminach albo począwszy od daty wskazanej w momencie emisji;</p>

Kategoria	Opis najważniejszych cech
	<p>b) kredyty i pożyczki, które stały się zbywalne na zorganizowanym rynku, tj. kredyty i pożyczki w obrocie, pod warunkiem że istnieje potwierdzenie, iż są one przedmiotem obrotu na rynkach wtórnych, w tym istnienie twórców rynku (<i>market makers</i>) oraz częstych notowań aktywa finansowego, np. w formie widełek cen kupna i sprzedaży (<i>bid-offer spreads</i>). W przeciwnym razie powinny one być klasyfikowane jako „kredyty i pożyczki” (zob. również „kredyty i pożyczki w obrocie” w kategorii 2i);</p> <p>c) zadłużenie podporządkowane w formie dłużnych papierów wartościowych (zob. również „zadłużenie podporządkowane w formie depozytów lub kredytów” w kategorii 2j).</p> <p>Papiery wartościowe pożyczane w ramach operacji pożyczania papierów wartościowych lub sprzedane w ramach operacji z przyrzeczeniem odkupu pozostają w bilansie pierwotnego właściciela (i nie należy ich wykazywać w bilansie tymczasowego nabywcy) w sytuacji, w której transakcja odwrotna została wyraźnie przyrzeczona (a nie jest tylko możliwą do zrealizowania opcją). Jeżeli tymczasowy nabywca sprzedaje otrzymane papiery wartościowe, sprzedaż taka musi być wykazana jako transakcja bezpośrednia w papierach wartościowych w bilansie tymczasowego nabywcy ze znakiem ujemnym w portfelu papierów wartościowych.</p>
3a/3b/3c Dłużne papiery wartościowe z terminem pierwotnym do jednego roku włącznie/powyżej jednego roku do dwóch lat włącznie/powyżej dwóch lat	<p>Pozycje te obejmują:</p> <p>a) zbywalne dłużne papiery wartościowe z terminem pierwotnym do jednego roku włącznie/powyżej jednego roku do dwóch lat włącznie/powyżej dwóch lat;</p> <p>b) kredyty i pożyczki, które stały się zbywalne na zorganizowanym rynku, tj. kredyty i pożyczki w obrocie klasyfikowane jako dłużne papiery wartościowe, z terminem pierwotnym do jednego roku włącznie/powyżej jednego roku do dwóch lat włącznie/powyżej dwóch lat;</p> <p>c) zadłużenie podporządkowane w formie dłużnych papierów wartościowych z terminem pierwotnym do jednego roku włącznie/powyżej jednego roku do dwóch lat włącznie/powyżej dwóch lat</p>
4. Udziały kapitałowe	<p>Udziały kapitałowe reprezentują prawa własności w przedsiębiorstwach lub jednostkach typu przedsiębiorstwo; stanowią one należności z tytułu rezydualnej wartości przedsiębiorstwa po zaspokojeniu należności wszystkich wierzycieli.</p> <p>Pozycja ta obejmuje notowane i nienotowane akcje i pozostałe udziały kapitałowe.</p>
5. Udziały/jednostki uczestnictwa w funduszach inwestycyjnych	<p>Udziały/jednostki uczestnictwa wyemitowane przez fundusze inwestycyjne będące przedsiębiorstwami zbiorowego inwestowania, w których inwestorzy gromadzą środki na inwestycje w aktywa finansowe lub niefinansowe.</p> <p>Pozycja ta obejmuje udziały/jednostki uczestnictwa wyemitowane przez FRP zgodnie z art. 2 niniejszego rozporządzenia oraz udziały/jednostki uczestnictwa wyemitowane przez fundusze inwestycyjne niebędące FRP (zgodnie z definicją zawartą w art. 1 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 1073/2013] (ECB/2013/38).</p>
6. Aktywa niefinansowe (w tym aktywa trwałe)	<p>Aktywa rzeczowe oraz wartości niematerialne i prawne inne niż aktywa finansowe. Pozycja ta obejmuje budynki mieszkalne, inne budynki i struktury, maszyny i sprzęt, kosztowności oraz produkty własności intelektualnej, takie jak oprogramowanie komputerowe i bazy danych.</p>
7. Pozostałe aktywa	<p>Pozycja „pozostałe aktywa” jest pozycją rezydualną po stronie aktywnej bilansu, definiowaną jako „aktywa nieuwzględnione w innych pozycjach”. KBC mogą wymagać odrębnego przekazywania określonych pozycji zaliczanych do tej kategorii. Pozostałe aktywa mogą obejmować:</p>

Kategoria	Opis najważniejszych cech
	<p>a) finansowe instrumenty pochodne o dodatniej wartości rynkowej w ujęciu brutto</p> <p>Na potrzeby statystycznych uwzględnia się tutaj wykazywane w bilansie finansowe instrumenty pochodne i wykazuje jako odrębną pozycję „w tym” w podziale według sektorów (MIF/instytucje niemonetarne) oraz struktury geograficznej (instytucje krajowe/inne niż krajowe instytucje strefy euro/zagranica);</p> <p>b) należności brutto z tytułu pozycji rozliczeniowych</p> <p>Pozycje rozliczeniowe to salda aktywów wykazane w bilansie MIF, które nie są przypisane do klientów, ale które jednak dotyczą środków klientów, np. środki przeznaczone na inwestycje, przelewy lub rozliczenia;</p> <p>c) należności brutto z tytułu pozycji przejściowych</p> <p>Pozycje przejściowe to środki, zazwyczaj będące własnością klientów, które są w trakcie przekazywania pomiędzy MIF. Pozycja ta obejmuje чеки i inne formy płatności przesłane innej MIF do zrealizowania;</p> <p>d) odsetki należne od kredytów i pożyczek</p> <p>Zgodnie z ogólną zasadą rachunkowości memoriałowej odsetki należne od kredytów i pożyczek należy wykazywać w bilansie w miarę ich narastania, tj. na bazie memoriałowej, a nie w momencie ich otrzymania, tj. na bazie kasowej. Odsetki należne od kredytów i pożyczek są wykazywane w ujęciu brutto w pozycji „pozostałe aktywa”. Odsetki należne nie są zaliczane do kredytów i pożyczek, których dotyczą, i są wykazywane odrębnie jako pozycja „w tym”;</p> <p>e) odsetki od dłużnych papierów wartościowych;</p> <p>f) dywidendy do otrzymania;</p> <p>g) należności niezwiązane z podstawową działalnością MIF;</p> <p>h) zapis przeciwstawny dla monet bitych przez państwo (tylko w bilansach KBC).</p> <p>„Pozostałe aktywa” nie obejmują instrumentów finansowych przyjmujących formę aktywów finansowych (ujętych w innych pozycjach bilansu), niektórych instrumentów finansowych nieposiadających formy aktywów finansowych, takich jak gwarancje, zobowiązania, kredyty administrowane i powiernicze (księgowane pozabilansowo), oraz aktywów niefinansowych (wykazywanych w kategorii 6).</p>

KATEGORIE PASYWÓW

Kategoria	Opis najważniejszych cech
8. Gotówka w obiegu	<p>Kategoria pasywów „gotówka w obiegu” obejmuje banknoty i monety w obiegu emitowane lub autoryzowane przez instytucje monetarne. Kategoria ta obejmuje banknoty emitowane przez EBC i KBC. Monety w obiegu nie są zobowiązaniem MIF państw członkowskich strefy euro, ale zobowiązaniem instytucji rządowych na szczeblu centralnym. Monety są jednak składnikiem agregatów monetarnych, więc wykazuje się je w kategorii „gotówka w obiegu”. Zapis przeciwstawny dla tego zobowiązania znajduje się w pozycji „pozostałe aktywa”.</p>

Kategoria	Opis najważniejszych cech
9. Depozyty	<p>Kwoty (udziały, depozyty lub inne), należne wierzycielom od podmiotów sprawozdających, których cechy zgodne są z cechami wskazanymi w załączniku I część 1 pkt 1, z wyłączeniem kwot wynikających z emisji zbywalnych papierów wartościowych lub udziałów/jednostek uczestnictwa w FRP. Na potrzeby sprawozdawczości kategoria ta podzielona została na depozyty bieżące, depozyty terminowe, depozyty z terminem wypowiedzenia oraz operacje z przyrzeczeniem odkupu</p> <p>a) depozyty oraz kredyty i pożyczki</p> <p>„Depozyty” obejmują również „kredyty i pożyczki” będące zobowiązaniami MIF. Z metodologicznego punktu widzenia kredyty i pożyczki stanowią kwoty otrzymane przez MIF, które nie mają formy „depozytów”. ESA 2010 rozróżnia „kredyty i pożyczki” i „depozyty” na podstawie identyfikacji inicjatora operacji, tj. jeżeli jest nim kredytobiorca, wówczas operacja jest kredytem, a jeżeli jest nim kredytodawca, wówczas operacja jest depozytem. W systemie sprawozdawczym „kredyty i pożyczki” nie są wykazywane jako odrębna kategoria pasywnej strony bilansu. Salda uznane za „kredyty i pożyczki” klasyfikowane są do pozycji „depozyty”, chyba że są one instrumentami zbywalnymi. Jest to zgodne z powyższą definicją „depozytów”. Kredyty i pożyczki udzielone MIF i zaliczone do „depozytów” wykazuje się w podziale zgodnym z wymogami systemu sprawozdawczego, tj. według sektorów, instrumentów, walut oraz terminów. Kredyty konsorcjalne otrzymane przez podmioty sprawozdające są również zaliczane do niniejszej kategorii.</p> <p>b) niezbywalne instrumenty dłużne</p> <p>Niezbywalne instrumenty dłużne emitowane przez podmioty sprawozdające zazwyczaj klasyfikowane są jako „depozyty”. Niezbywalne instrumenty emitowane przez podmioty sprawozdające, które następnie stały się zbywalne i mogą być przedmiotem obrotu na rynkach wtórnych, należy przenieść do kategorii „dłużne papiery wartościowe”.</p> <p>c) depozyty zabezpieczające</p> <p>Depozyty zabezpieczające złożone w ramach kontraktów na instrumenty pochodne należy klasyfikować jako „depozyty”, jeżeli stanowią one zabezpieczenie gotówkowe złożone w MIF oraz pozostają własnością deponenta i podlegają zwrotowi na rzecz deponenta po zamknięciu kontraktu. W zasadzie depozyty zabezpieczające otrzymane przez podmiot sprawozdający powinny być klasyfikowane jako „depozyty” jedynie w zakresie, w jakim MIF otrzymuje środki, które są łatwo dostępne dla akcji kredytowej. Jeżeli część depozytu zabezpieczającego otrzymanego przez MIF musi zostać przekazana innemu uczestnikowi rynku instrumentów pochodnych (np. izbie rozliczeniowej), w kategorii „depozyty” należy w zasadzie wykazać jedynie część pozostałą do dyspozycji MIF. Złożoność obecnej praktyki rynkowej może powodować trudności w identyfikacji depozytów zabezpieczających realnie podlegających zwrotowi, ponieważ różne rodzaje zabezpieczeń umieszcza się na tym samym rachunku bez ich identyfikacji, lub w identyfikacji tych depozytów zabezpieczających, które zapewniają MIF środki do akcji kredytowej. W takich przypadkach dopuszcza się wykazywanie depozytów zabezpieczających w pozycji „pozostałe pasywa” lub „depozyty”;</p> <p>d) środki wydzielone</p> <p>Zgodnie z praktyką krajową „środki wydzielone” związane np. z umowami leasingowymi, zalicza się do depozytów i wykazuje w kategorii „depozyty terminowe” lub „depozyty z terminem wypowiedzenia” w zależności od terminów/postanowień określonych w umowie bazowej.</p> <p>e) akcje wyemitowane przez MIF</p> <p>Akcje wyemitowane przez MIF klasyfikowane są jako depozyty, a nie jako kapitał i rezerwy, gdy: (i) zachodzi ekonomiczna zależność dłużnik-wierzyciel między emitującym MIF a podmiotem posiadającym akcje, niezależnie od praw własności do tych akcji; oraz (ii) akcje mogą zostać zamienione na gotówkę lub umorzone bez znaczących ograniczeń lub kar. Wymóg uprzedniego wypowiedzenia nie jest uznawany za znaczące ograniczenie. Ponadto akcje takie powinny spełniać następujące warunki:</p> <p>— właściwe przepisy krajowe nie przyznają emitującej MIF bezwarunkowego prawa odmowy umorzenia jej akcji,</p>

Kategoria	Opis najważniejszych cech
	<p>— akcje mają „pewną wartość”, tj. w zwykłych okolicznościach zostaną one wykupione po wartości nominalnej w przypadku umorzenia,</p> <p>— w przypadku niewypłacalności MIF posiadacze akcji nie mają prawnego obowiązku pokrycia zobowiązań przekraczających nominalną wartość akcji (tj. partycypacji udziałowców w kapitale zakładowym) ani też nie ponoszą żadnych innych dodatkowych obciążających zobowiązań. Podporządkowanie praw z akcji prawom wynikającym z jakiegokolwiek innego instrumentu wyemitowanego przez MIF nie jest uznawane za dodatkowe obciążające zobowiązanie.</p> <p>Klasyfikacja akcji w ramach kategorii „depozyty” według terminów wypowiedzenia odbywa się na podstawie terminów wypowiedzenia związanych z zamianą akcji na gotówkę. Te terminy wypowiedzenia są również używane dla określenia wysokości rezerwy obowiązkowej, zgodnie z art. 4 rozporządzenia (WE) nr 1745/2003 (EBC/2003/9). Wszelkie akcje oznaczone, dotyczące kredytów i pożyczek udzielonych przez MIF, powinny być klasyfikowane jako depozyty z takimi samymi terminami pierwotnymi jak kredyty i pożyczki, z którymi są powiązane, tj. jako „depozyty terminowe” lub „depozyty z terminem wypowiedzenia”, zgodnie z postanowieniami właściwej umowy kredytowej.</p> <p>Jeżeli akcje tego typu wyemitowane przez MIF i zaklasyfikowane jako depozyty, a nie kapitał i rezerwy, znajdują się w posiadaniu MIF, wówczas są one klasyfikowane jako kredyty i pożyczki po stronie aktywnej bilansu MIF będącej posiadaczem;</p> <p>f) zobowiązania z tytułu sekurytyzacji</p> <p>Zapis przeciwstawny dla kredytów i pożyczek lub innych aktywów zbytych w procesie sekurytyzacji, ale nadal wykazywanych w bilansie statystycznym.</p> <p>Poniższa pozycja nie jest uznawana za depozyt:</p> <p>Środki (depozyty) otrzymane na zasadzie powiernictwa nie są wykazywane w bilansie statystycznym MIF (zob. „kredyty udzielone na zasadzie powiernictwa” w kategorii 2)</p>
9.1. Depozyty bieżące	<p>Depozyty, która mogą być zamienione na gotówkę lub wykorzystane do regulowania płatności za pomocą czeku, polecenia przelewu, polecenia zapłaty lub w podobny sposób bez znaczącej zwłoki, ograniczeń czy kar. Pozycja ta obejmuje:</p> <p>a) salda (oprocentowane lub nieoprocentowane), które mogą być niezwłocznie zamienione na gotówkę, na żądanie lub do końca następnego dnia roboczego po zgłoszeniu żądania, bez znaczących kar lub ograniczeń, ale które nie są rozliczeniowe;</p> <p>b) salda (oprocentowane lub nieoprocentowane) będące kwotami przedpłaconymi w kontekście pieniądza elektronicznego „opartego na urządzeniu technicznym” lub „opartego na oprogramowaniu”, np. karty przedpłacone;</p> <p>c) kredyty i pożyczki, których termin spłaty przypada na koniec następnego dnia roboczego po ich udzieleniu.</p>
9.1a. Depozyty bieżące rozliczeniowe	<p>Depozyty rozliczeniowe to te depozyty w kategorii „depozyty bieżące”, które są bezpośrednio wykorzystywane na żądanie do regulowania płatności na rzecz innych podmiotów gospodarczych za pomocą powszechnie stosowanych środków płatniczych, takich jak polecenie przelewu i polecenie zapłaty, również za pośrednictwem karty kredytowej lub debetowej, transakcji pieniądza elektronicznego, czeków lub podobnych środków, bez znaczącej zwłoki, ograniczeń lub kar. Depozyty rozliczeniowe nie obejmują depozytów, które służą wyłącznie do podejmowania gotówki lub środków, które mogą zostać wypłacone lub przeniesione za pośrednictwem innego rachunku tego samego posiadacza.</p>

Kategoria	Opis najważniejszych cech
9.2. Depozyty terminowe	<p>Depozyty nierozliczeniowe, które nie mogą być zamienione na gotówkę przed upływem uzgodnionego terminu lub które mogą być zamienione na gotówkę przed upływem tego uzgodnionego terminu jedynie pod warunkiem że posiadacz zapłaci określoną karę. Pozycja ta zawiera także administracyjnie regulowane depozyty oszczędnościowe, w przypadku gdy kryterium terminu nie ma znaczenia; należy je klasyfikować w przedziale terminowym „powyżej dwóch lat”. Produkty finansowe z możliwością rolowania muszą być klasyfikowane zgodnie z najkrótszym terminem. Mimo że depozyty terminowe mogą być wycofane przed terminem po uprzednim powiadomieniu lub mogą być wypłacone na żądanie z zastrzeżeniem pewnych kar, nie uznaje się tych właściwości za istotne na potrzeby klasyfikacji.</p>
9.2a/9.2b/9.2c Depozyty z terminem pierwotnym do jednego roku włącznie/powyżej jednego roku do dwóch lat włącznie/powyżej dwóch lat	<p>Pozycje te obejmują dla każdego przedziału terminowego:</p> <ul style="list-style-type: none"> a) salda z terminem pierwotnym do jednego roku włącznie/powyżej jednego roku do dwóch lat włącznie/powyżej dwóch lat, które nie są rozliczeniowe i nie mogą zostać zamienione na gotówkę przed upływem tego terminu; b) salda z terminem pierwotnym do jednego roku włącznie/powyżej jednego roku do dwóch lat włącznie/powyżej dwóch lat, które nie są rozliczeniowe, ale mogą być wycofane przed upływem tego terminu po uprzednim powiadomieniu; w przypadku wypowiedzenia salda takie należy klasyfikować odpowiednio do kategorii 9.3a lub 9.3b; c) salda z terminem pierwotnym do jednego roku włącznie/powyżej jednego roku do dwóch lat włącznie/powyżej dwóch lat, które nie są rozliczeniowe, ale mogą być wycofane na żądanie z zastrzeżeniem określonych kar; d) płatności zabezpieczające w ramach kontraktów na instrumenty pochodne, które zostaną zamknięte w terminie do jednego roku włącznie/powyżej jednego roku do dwóch lat włącznie/powyżej dwóch lat, stanowiące zabezpieczenie gotówkowe złożone dla zabezpieczenia przed ryzykiem kredytowym, lecz pozostające we własności deponenta i podlegające zwrotowi na rzecz deponenta po zamknięciu kontraktu; e) kredyty i pożyczki, potwierdzone dokumentami niezbywalnymi lub niepotwierdzone dokumentami, z terminem pierwotnym do jednego roku włącznie/powyżej jednego roku do dwóch lat włącznie/powyżej dwóch lat; f) niezbywalne dłużne papiery wartościowe wyemitowane przez MIF z terminem pierwotnym do jednego roku włącznie/powyżej jednego roku do dwóch lat włącznie/powyżej dwóch lat; g) zadłużenie podporządkowane wyemitowane przez MIF w formie depozytów lub kredytów i pożyczek z terminem pierwotnym do jednego roku włącznie/powyżej jednego roku do dwóch lat włącznie/powyżej dwóch lat; h) zobowiązania z tytułu sekurytyzacji <p>Zapis przeciwstawny dla kredytów i pożyczek lub innych aktywów zbytych w procesie sekurytyzacji, ale nadal wykazywanych w bilansie statystycznym. Umownie zobowiązania te przypisywane są do przedziału terminowego „powyżej dwóch lat”.</p> <p>Dodatkowo do kategorii „depozyty z terminem pierwotnym powyżej dwóch lat” zalicza się:</p> <p>Salda (bez względu na termin), których oprocentowanie lub warunki określone są w prawie krajowym i które są przeznaczone na cele specjalne, np. finansowanie nieruchomości mieszkaniowych, realizowane po upływie dwóch lat, nawet jeśli z technicznego punktu widzenia są one wypłacane na żądanie.</p>

Kategoria	Opis najważniejszych cech
9.3. Depozyty z terminem wypowiedzenia	<p>Depozyty nierozliczeniowe bez uzgodnionego terminu, które nie mogą być zamienione na gotówkę bez uprzedniego wypowiedzenia, i przed upływem którego zamiana na gotówkę nie jest możliwa lub jest możliwa jedynie z zastrzeżeniem określonej kary. Obejmują one depozyty, które mimo że zgodnie z prawem mogą być wypłacone na żądanie, to podlegają karom i ograniczeniom zgodnie z praktyką krajową (klasyfikowane w przedziale terminowym „do trzech miesięcy włącznie”), oraz rachunki inwestycyjne bez okresu wypowiedzenia lub uzgodnionego terminu, z ograniczoną możliwością podejmowania środków (klasyfikowane w przedziale terminowym „powyżej trzech miesięcy”).</p>
9.3a/9.3b Depozyty z terminem wypowiedzenia do trzech miesięcy włącznie/powyżej trzech miesięcy, w tym: powyżej dwóch lat	<p>Pozycje te obejmują:</p> <p>a) salda bez określonego terminu, które mogą być wycofane jedynie za uprzednim wypowiedzeniem z terminem do trzech miesięcy włącznie/powyżej trzech miesięcy, w tym: powyżej dwóch lat; jeżeli wycofanie jest możliwe przed upływem tego terminu wypowiedzenia (lub nawet na żądanie), wiąże się ono z koniecznością zapłaty kary; oraz</p> <p>b) salda z określonym terminem, które nie są rozliczeniowe, ale które mogą być wycofane przed upływem tego terminu za wypowiedzeniem złożonym z terminem do trzech miesięcy włącznie/powyżej trzech miesięcy, w tym: powyżej dwóch lat.</p> <p>Dodatkowo depozyty z terminem wypowiedzenia do trzech miesięcy włącznie obejmują nierozliczeniowe depozyty oszczędnościowe na żądanie oraz inne rodzaje depozytów detalicznych, które, mimo że zgodnie z prawem mogą być wypłacone na żądanie, to wypłata taka wiąże się ze znaczącymi karami.</p> <p>Dodatkowo depozyty z terminem wypowiedzenia powyżej trzech miesięcy, w tym: powyżej dwóch lat (tam gdzie to właściwe), obejmują rachunki inwestycyjne bez terminu wypowiedzenia lub bez ustalonego terminu, z ograniczoną możliwością podejmowania środków.</p>
9.4. Operacje z przyrzeczeniem odkupu	<p>Zapis przeciwstawny do gotówki otrzymanej w zamian za papiery wartościowe sprzedane przez podmioty sprawozdające po określonej cenie przy zobowiązaniu do odkupu tych samych lub podobnych papierów wartościowych po określonej cenie i w wyznaczonym terminie w przyszłości. Kwoty otrzymane przez podmioty sprawozdające w zamian za papiery wartościowe przeniesione na stronę trzecią, tj. tymczasowego nabywcę, wykazywane są w pozycji „operacje z przyrzeczeniem odkupu”, jeżeli transakcja odwrotna została wyraźnie przyrzeczona, a nie jest tylko możliwą do zrealizowania opcją. Oznacza to, że podmioty sprawozdające ponoszą wszelkie ryzyka i zachowują wszelkie korzyści wynikające z posiadania papierów wartościowych stanowiących podstawę tej operacji.</p> <p>Do niniejszej kategorii zaliczane są poniższe warianty operacji z przyrzeczeniem odkupu:</p> <p>a) kwoty otrzymane w zamian za papiery wartościowe tymczasowo przeniesione na stronę trzecią w formie pożyczki papierów wartościowych pod zastaw gotówki; oraz</p> <p>b) kwoty otrzymane w zamian za papiery wartościowe tymczasowo przeniesione na stronę trzecią w formie operacji sale/buy-back.</p> <p>Papiery wartościowe będące podstawą operacji z przyrzeczeniem odkupu wykazywane są zgodnie z zasadami określonymi w kategorii 3 aktywów „dłużne papiery wartościowe”. Operacje wiążące się z tymczasowym przeniesieniem złota pod zastaw gotówki są również wykazywane w tej kategorii.</p>
10. Udziały/jednostki uczestnictwa w FRP	<p>Udziały lub jednostki uczestnictwa wyemitowane przez FRP. Zob. definicja w załączniku I część 1 sekcja 2.</p>
11. Emisja dłużnych papierów wartościowych	<p>Papiery wartościowe, niebędące udziałami kapitałowymi, wyemitowane przez podmioty sprawozdające, zwykle zbywalne i będące przedmiotem obrotu na rynkach wtórnych lub rozliczane na rynku, które nie dają posiadaczowi praw własności w stosunku do instytucji emitującej. Kategoria ta obejmuje:</p> <p>a) papiery wartościowe dające posiadaczowi bezwarunkowe prawo do stałego lub umownie ustalonego dochodu w formie płatności kuponowych lub określonej stałej kwoty w określonym terminie (lub terminach) lub począwszy od daty wskazanej w momencie emisji;</p>

Kategoria	Opis najważniejszych cech
	<p>b) niezbywalne instrumenty wyemitowane przez podmioty sprawozdające, które następnie stały się zbywalne, należy przenieść do kategorii „dłużne papiery wartościowe” (zob. również kategoria 9);</p> <p>c) w statystyce monetarnej i finansowej zadłużenie podporządkowane wyemitowane przez MIF traktowane jest tak samo jak inne zobowiązania MIF. Dlatego zadłużenie podporządkowane wyemitowane w formie papierów wartościowych klasyfikuje się jako „emisję dłużnych papierów wartościowych”, podczas gdy zadłużenie podporządkowane wyemitowane przez MIF w formie depozytów lub kredytów i pożyczek klasyfikuje się jako „depozyty”. W przypadku gdy całość zadłużenia podporządkowanego wyemitowanego przez MIF jest wyrażona jedną kwotą, należy ją wykazać w pozycji „emisja dłużnych papierów wartościowych”, ponieważ zadłużenie podporządkowane przyjmuje głównie formę papierów wartościowych, rzadziej kredytów. Zadłużenia podporządkowanego nie należy klasyfikować w pozycji pasywów „kapitał i rezerwy”;</p> <p>d) instrumenty hybrydowe. Instrumenty zbywalne będące kombinacją instrumentów dłużnych i pochodnych, w tym:</p> <p>(i) zbywalne instrumenty dłużne z wbudowanymi instrumentami pochodnymi;</p> <p>(ii) instrumenty zbywalne, dla których wartość umorzenia lub kupon są powiązane ze zmianami aktywa bazowego, ceny aktywa lub innych wskaźników referencyjnych w trakcie życia instrumentu.</p>
11a/11b/11c Emisja dłużnych papierów wartościowych z terminem pierwotnym do jednego roku włącznie/powyżej jednego roku do dwóch lat włącznie/powyżej dwóch lat	<p>Pozycje te obejmują dla każdego przedziału terminowego:</p> <p>a) zbywalne dłużne papiery wartościowe wyemitowane przez MIF z terminem pierwotnym do jednego roku włącznie/powyżej jednego roku do dwóch lat włącznie/powyżej dwóch lat; oraz</p> <p>b) zadłużenie podporządkowane wyemitowane przez MIF w formie dłużnych papierów wartościowych z terminem pierwotnym do jednego roku włącznie/powyżej jednego roku do dwóch lat włącznie/powyżej dwóch lat.</p>
11d W tym: dłużne papiery wartościowe z terminem pierwotnym do dwóch lat włącznie i z gwarancją kapitału poniżej 100 %	<p>Instrumenty hybrydowe wyemitowane przez MIF z terminem pierwotnym do dwóch lat włącznie, dla których określona w umowie wartość wykupu w terminie zapadalności wyrażona w walucie emisji może być niższa niż kwota pierwotnie zainwestowana z uwagi na to, że łączą one cechy instrumentu dłużnego i pochodnego.</p>
12. Kapitał i rezerwy	<p>Na potrzeby systemu sprawozdawczego kategoria ta obejmuje środki pochodzące z emisji kapitału własnego przez podmioty sprawozdające na rzecz udziałowców lub innych właścicieli, nadające posiadaczom prawa własności w MIF, a ogólnie dające im uprawnienie do udziału w jego zyskach i w funduszach własnych w przypadku likwidacji. Pozycja ta obejmuje również zyski (lub straty) w wysokości wykazanej w rachunku zysków i strat, środki pochodzące z dochodu niepodzielonego pomiędzy udziałowców lub środki zarezerwowane przez podmioty sprawozdające na możliwe przyszłe płatności i zobowiązania. Kategoria ta obejmuje w szczególności:</p> <p>a) kapitał własny, w tym premia emisyjna;</p> <p>b) zyski (lub straty) w wysokości wykazanej w rachunku zysków i strat;</p> <p>c) przychody i wydatki przypisane bezpośrednio do kapitału;</p> <p>d) przychody nie rozdzielone między udziałowców;</p> <p>e) rezerwy celowe i ogólne na utratę wartości kredytów i pożyczek, papierów wartościowych oraz innych rodzajów aktywów, np. odpisy na utratę wartości kredytów i pożyczek (mogą być wykazywane zgodnie z zasadami rachunkowości).</p>

Kategoria	Opis najważniejszych cech
13. Pozostałe pasywa	<p>Pozycja „pozostałe pasywa” jest pozycją rezydualną po pasywnej stronie bilansu, określaną jako „pasywa nieuwzględnione w innych pozycjach”. KBC mogą wymagać odrębnego przekazywania określonych pozycji zaliczanych do tej kategorii. Pozostałe pasywa mogą obejmować:</p> <p>a) finansowe instrumenty pochodne o ujemnej wartości rynkowej w ujęciu brutto</p> <p>Na potrzeby statystycznych uwzględnia się tutaj wykazywane w bilansie finansowe instrumenty pochodne i wykazuje jako odrębną pozycję „w tym” w podziale według sektorów (MIF/institucje niemonetarne) oraz struktury geograficznej (institucje krajowe/inne, niż krajowe instytucje strefy euro/zagranica);</p> <p>b) zobowiązania brutto z tytułu pozycji rozliczeniowych</p> <p>Pozycje rozliczeniowe to salda wykazane w bilansie MIF, które nie są przypisane do klientów, ale które jednak dotyczą środków klientów, np. środki przeznaczone na inwestycje, przelewy lub rozliczenia;</p> <p>c) zobowiązania brutto z tytułu pozycji przejściowych</p> <p>Pozycje przejściowe to środki, zazwyczaj będące własnością klientów, które są w trakcie przekazywania pomiędzy MIF. Pozycja ta obejmuje przelewy, którymi obciążono rachunki klientów oraz inne pozycje, z tytułu których podmiot sprawozdający nie dokonał jeszcze płatności;</p> <p>d) odsetki do zapłacenia od depozytów</p> <p>Zgodnie z ogólną zasadą rachunkowości memoriałowej, odsetki do zapłacenia od depozytów należy wykazywać w bilansie w miarę ich narastania, tj. na bazie memoriałowej, a nie w chwili kiedy są faktycznie płacone, tj. na bazie kasowej. Odsetki do zapłacenia od depozytów są wykazywane w ujęciu brutto w pozycji „pozostałe pasywa”. Narosłe odsetki nie są zaliczane do depozytów, których dotyczą, i są wykazywane odrębnie jako pozycja „w tym”;</p> <p>e) odsetki od wyemitowanych dłużnych papierów wartościowych;</p> <p>f) dywidendy do zapłacenia;</p> <p>kwoty do zapłacenia niezwiązane z podstawową działalnością MIF, np. kwoty należne dostawcom, podatki, wynagrodzenia, składki na ubezpieczenie społeczne;</p> <p>g) rezerwy na zobowiązania wobec stron trzecich, np. emerytury i dywidendy;</p> <p>h) płatności zabezpieczające złożone w ramach kontraktów na instrumenty pochodne</p> <p>Płatności zabezpieczające złożone w ramach kontraktów na instrumenty pochodne są zazwyczaj klasyfikowane jako „depozyty” (zob. kategoria 9). Złożoność obecnej praktyki rynkowej może powodować trudności w identyfikacji płatności zabezpieczających realnie podlegających zwrotowi, ponieważ różne rodzaje zabezpieczeń umieszcza się na tym samym rachunku bez ich identyfikacji, lub w identyfikacji tych depozytów zabezpieczających, które zapewniają MIF środki do akcji kredytowej. W takich przypadkach dopuszcza się wykazywanie depozytów zabezpieczających w pozycji „pozostałe pasywa” lub „depozyty”;</p> <p>i) kwoty netto do zapłacenia z tytułu przyszłych rozliczeń transakcji na papierach wartościowych lub operacji walutowych</p> <p>„Pozostałe pasywa” mogą nie obejmować prawie wszystkich instrumentów finansowych przyjmujących formę zobowiązań finansowych (ujętych w innych pozycjach bilansu), instrumentów finansowych nieposiadających formy zobowiązań finansowych, takich jak gwarancje, zobowiązania, kredyty administrowane i powiernicze (księgowane pozabilansowo) oraz zobowiązań niefinansowych, takich jak pozycje kapitałowe ze strony pasywnej (wykazywanych w kategorii „kapitał i rezerwy”).</p>

CZĘŚĆ 3

Definicje sektorów

Standard klasyfikacji sektorowej określa ESA 2010. Poniższa tabela zawiera szczegółowy standard opisowy sektorów, który KBC przenoszą na kategorie krajowe zgodnie w niniejszym rozporządzeniu. Partnerów transakcji z siedzibą w strefie euro identyfikuje się według sektora zgodnie z listami prowadzonymi przez Europejski Bank Centralny (EBC) dla celów statystycznych oraz wskazówkami EBC dotyczącymi statystycznej klasyfikacji partnerów transakcji zawartych w instrukcji pt. „Monetary financial institutions and markets statistics sector manual: Guidance for the statistical classification of customers”. Instytucje kredytowe mające siedzibę poza strefą euro nazywane są „bankami”, a nie MIF. Podobnie termin „instytucje niemonetarne” odnosi się jedynie do państw członkowskich. W odniesieniu do państw członkowskich, których walutą nie jest euro, stosowany jest termin „instytucje niebankowe”.

Tabela

Definicje sektorów

Sektor	Definicja
MIF	Zob. art. 1
Sektor instytucji rządowych i samorządowych	Sektor instytucji rządowych i samorządowych (S.13) składa się z jednostek instytucjonalnych będących producentami nierynkowymi, których produkcja globalna przeznaczona jest na spożycie indywidualne i ogólnospołeczne, finansowanych z obowiązkowych płatności dokonywanych przez jednostki należące do pozostałych sektorów, a także z jednostek instytucjonalnych, których podstawową działalnością jest redystrybucja dochodu i bogactwa narodowego (ESA 2010, par. 2.111–2.113)
Instytucje rządowe na szczeblu centralnym	Podsektor ten (S.1311) obejmuje wszystkie ministerstwa i inne instytucje centralne, których kompetencje obejmują zwykle całe terytorium ekonomiczne, z wyjątkiem zarządzania funduszami zabezpieczenia społecznego (ESA 2010, par. 2.114)
Instytucje rządowe i samorządowe na szczeblu regionalnym	Podsektor ten (S.1312) obejmuje te rodzaje administracji publicznej, które są odrębnymi jednostkami instytucjonalnymi, spełniającymi pewne funkcje instytucji rządowych i samorządowych, z wyjątkiem zarządzania funduszami zabezpieczenia społecznego, na poziomie poniżej szczebla centralnego, a powyżej jednostek instytucjonalnych istniejących na szczeblu lokalnym (ESA 2010, par. 2.115)
Instytucje samorządowe na szczeblu lokalnym	Podsektor ten (S.1313) obejmuje te rodzaje administracji publicznej, których kompetencje rozciągają się tylko na lokalne części terytorium ekonomicznego, z wyjątkiem lokalnych oddziałów funduszy zabezpieczenia społecznego (ESA 2010, par. 2.116)
Fundusze zabezpieczenia społecznego	Podsektor funduszy zabezpieczenia społecznego (S.1314) obejmuje centralne, regionalne i lokalne jednostki instytucjonalne, których podstawową działalnością jest zabezpieczenie świadczeń społecznych i które spełniają oba z wymienionych poniżej kryteriów: a) z mocy prawa lub na podstawie odpowiednich regulacji, określone grupy ludności są zobowiązane do uczestnictwa w systemie lub do opłaty składek; oraz b) sektor instytucji rządowych i samorządowych jest odpowiedzialny za zarządzanie instytucją w odniesieniu do rozliczania lub zatwierdzania składek i świadczeń, niezależnie od jego roli jako ciała nadzorującego lub pracodawcy (ESA 2010, par. 2.117)
Fundusze inwestycyjne niebędące FRP	FI określone w rozporządzeniu (UE) nr [1073] (EBC/2013/38). Podsektor ten składa się z wszystkich systemów zbiorowego inwestowania, z wyjątkiem FRP, które inwestują w aktywa finansowe lub niefinansowe, pod warunkiem że celem jest inwestowanie kapitału zebranego od ludności

Sektor	Definicja
Pozostałe instytucje pośrednictwa finansowego, z wyjątkiem instytucji ubezpieczeniowych i funduszy emerytalno-rentowych + pomocnicze instytucje finansowe + instytucje finansowe typu captive i udzielające pożyczek	<p>Pozostałe instytucje pośrednictwa finansowego, z wyjątkiem instytucji ubezpieczeniowych i funduszy emerytalno-rentowych (S.125) obejmują wszystkie finansowe instytucje i jednostki typu przedsiębiorstwo, których podstawową działalnością jest pośrednictwo finansowe realizowane poprzez zaciąganie zobowiązań w formach innych niż gotówka, depozyty (lub bliskie substytuty depozytów), udziały/jednostki uczestnictwa funduszy inwestycyjnych, bądź związanych z ubezpieczeniami, emeryturami i rentami oraz standaryzowanymi programami gwarancyjnymi od jednostek instytucjonalnych (ESA 2010, par. 2.86–2.94)</p> <p>Podsektor pomocniczych instytucji finansowych (S.126) obejmuje wszystkie finansowe instytucje i jednostki typu przedsiębiorstwo, których podstawowa działalność jest ściśle związana z pośrednictwem finansowym, ale same nie są instytucjami pośrednictwa finansowego. Podsektor ten obejmuje również centrale, których wszystkie lub większość jednostek zależnych są przedsiębiorstwami niefinansowymi (ESA 2010, par. 2.95–2.97)</p> <p>Podsektor instytucji finansowych typu captive i udzielających pożyczek (S.127) składa się ze wszystkich finansowych instytucji i jednostek typu przedsiębiorstwo, których działalność nie polega ani na pośrednictwie finansowym, ani na pomocniczych usługach finansowych, a większość ich aktywów i zobowiązań nie jest przedmiotem transakcji na otwartych rynkach. Podsektor ten obejmuje spółki holdingowe, które mają pakiety kontrolne grupy jednostek zależnych, a ich główną działalnością jest posiadanie tej grupy bez świadczenia innych usług na rzecz przedsiębiorstw, w których posiadają udziały, tzn. jednostki te nie administrują innymi jednostkami ani nimi nie zarządzają (ESA 2010, par. 2.98–2.99)</p>
Instytucje ubezpieczeniowe	Podsektor instytucji ubezpieczeniowych (S. 128) obejmuje wszystkie finansowe instytucje i jednostki typu przedsiębiorstwo, których podstawową działalnością jest pośrednictwo finansowe jako konsekwencja gromadzenia funduszy dla ochrony przed ryzykiem przede wszystkim w formie ubezpieczenia bezpośredniego lub reasekuracji (ESA 2010, par. 2.100–2.104)
Fundusze emerytalno-rentowe	Podsektor funduszy emerytalno-rentowych (S. 129) obejmuje wszystkie finansowe instytucje i jednostki typu przedsiębiorstwo, których podstawową działalnością jest pośrednictwo finansowe jako konsekwencja gromadzenia funduszy dla ochrony przed ryzykiem społecznym i dla zaspokojenia potrzeb osób ubezpieczonych (ubezpieczenia społeczne). Fundusze emerytalno-rentowe w formie systemów ubezpieczeń społecznych zapewniają dochody po zakończeniu aktywności zawodowej, a często także świadczenia z tytułu śmierci i niepełnosprawności (ESA 2010, par. 2.105–2.110)
Przedsiębiorstwa niefinansowe	Sektor przedsiębiorstw niefinansowych (S.11) obejmuje samodzielne jednostki instytucjonalne posiadające osobowość prawną i będące producentami rynkowymi, których podstawową działalnością jest produkcja wyrobów i usług niefinansowych. Do sektora przedsiębiorstw niefinansowych należą także niefinansowe jednostki typu przedsiębiorstwo (ESA 2010, par. 2.45–2.54)
Gospodarstwa domowe + instytucje niekomercyjne działające na rzecz gospodarstw domowych	<p>Sektor gospodarstw domowych (S.14) składa się z osób lub grup osób będących konsumentami oraz przedsiębiorcami produkującymi rynkowe wyroby oraz usługi niefinansowe i finansowe (producenci rynkowi), pod warunkiem że produkcja wyrobów i usług nie odbywa się w ramach odrębnych podmiotów traktowanych jako jednostki typu przedsiębiorstwo. Sektor ten obejmuje również osoby lub grupy osób, które są producentami wyrobów i usług niefinansowych przeznaczonych wyłącznie na własne cele finalne (ESA 2010, par. 2.118–2.128)</p> <p>Sektor instytucji niekomercyjnych działających na rzecz gospodarstw domowych (S.15) obejmuje odrębne instytucje niekomercyjne posiadające osobowość prawną, działające na rzecz gospodarstw domowych i będące prywatnymi producentami nierynkowymi. Ich podstawowe przychody pochodzą z dobrowolnych wpłat pieniężnych lub wkładów w naturze od gospodarstw domowych jako konsumentów, z płatności dokonywanych przez sektor instytucji rządowych i samorządowych oraz z dochodów z tytułu własności (ESA 2010, par. 2.129–2.130)</p>
Przedsiębiorcy indywidualni (podkategoria „gospodarstw domowych”)	Przedsiębiorcy indywidualni nie posiadający odrębnego statusu prawnego, inni niż utworzeni jako jednostki typu przedsiębiorstwo, będący producentami rynkowymi (ESA 2010, par. 2.119d)

ZAŁĄCZNIK III

STOSOWANIE WYMOGÓW W ZAKRESIE REZERWY OBOWIĄZKOWEJ ORAZ POWIĄZANE PRZEPISY SZCZEGÓLNE

CZĘŚĆ 1

Wymogi w zakresie rezerwy obowiązkowej w stosunku do instytucji kredytowych – zasady ogólne

1. Komórki w tabeli 1 załącznika I oznaczone „**” wykorzystywane są do naliczania podstawy rezerwy. W przypadku dłużnych papierów wartościowych instytucje kredytowe albo przedstawiają dowody na faktyczną kwotę zobowiązań wyłączonych z podstawy naliczania rezerwy, albo stosują standardowe odliczenia w wysokości określonej stawki procentowej, określone przez Europejski Bank Centralny (EBC). Komórki wyróżnione wzorem są wypełniane jedynie przez instytucje kredytowe podlegające obowiązkowi utrzymywania rezerwy.
2. Kolumna „w tym: instytucje kredytowe podlegające obowiązkowi utrzymywania rezerwy, EBC i krajowe banki centralne (KBC)” nie obejmuje zobowiązań podmiotów sprawozdających wobec instytucji wymienionych jako zwolnione z obowiązku utrzymywania rezerwy EBC, tj. instytucji zwolnionych z przyczyn innych niż prowadzenie działań reorganizacyjnych. Instytucje tymczasowo zwolnione z obowiązku utrzymywania rezerwy ze względu na prowadzenie działań reorganizacyjnych traktuje się jako instytucje podlegające obowiązkowi utrzymywania rezerwy, a w związku z tym zobowiązania wobec tych instytucji wykazywane są w kolumnie „w tym instytucje kredytowe podlegające obowiązkowi utrzymywania rezerwy, EBC i KBC”. W kolumnie tej mieszczą się również zobowiązania wobec instytucji, które nie są zobowiązane do utrzymywania rezerwy w Europejskim Systemie Banków Centralnych w związku ze stosowaniem odliczeń ryczałtowych.
3. Instytucje przekazujące pełną sprawozdawczość mogą również wykazywać pozycje wobec „MIF innych niż instytucje kredytowe podlegające obowiązkowi utrzymywania rezerwy, EBC i KBC” zamiast wobec „MIF” i „instytucji kredytowych podlegających obowiązkowi utrzymywania rezerwy, EBC i KBC”, pod warunkiem że nie prowadzi to do utraty danych szczegółowych oraz że pozostanie to bez wpływu na pozycje w komórkach niewyróżnionych wzorem. Ponadto w zależności od krajowych systemów zbierania danych oraz z zastrzeżeniem pełnej zgodności z definicjami i zasadami klasyfikacji na potrzeby bilansu MIF określonymi w niniejszym rozporządzeniu instytucje kredytowe podlegające obowiązkowi utrzymywania rezerwy mogą alternatywnie przekazywać dane niezbędne do wyliczenia podstawy rezerwy, z wyjątkiem danych dotyczących instrumentów zbywalnych, zgodnie z poniższą tabelą, pod warunkiem że pozostanie to bez wpływu na pozycje w komórkach niewyróżnionych wzorem w tabeli 1 załącznika I.
4. Instytucje zwolnione z pełnego obowiązku sprawozdawczego muszą jako minimum przekazywać dane kwartalne niezbędne do wyliczenia podstawy rezerwy zgodnie z poniższą tabelą.
5. W celu przekazywania danych zgodnie z poniższą tabelą należy zapewnić ścisłą zgodność z tabelą 1 załącznika I.

Tabela

Dane wymagane dla rezerwy obowiązkowej

	Podstawa rezerwy naliczana jako suma następujących kolumn w tabeli 1 (Pasywa): (a)-(b)+(c)+(d)+(e)+(f)-(g)+(h)+(i)+(j)+(k)
DEPOZYTY (łącznie dla euro i walut obcych)	
9. DEPOZYTY OGÓŁEM	
9.1e + 9.1x	
9.2e + 9.2x	
9.3e + 9.3x	
9.4e + 9.4x	
w tym:	
9.2e + 9.2x terminowe powyżej dwóch lat	
w tym:	
9.3e + 9.3x z terminem wypowiedzenia powyżej dwóch lat	przekazywane dobrowolnie ⁽¹⁾
w tym:	
9.4e + 9.4x operacje z przyrzeczeniem odkupu	
	Kwoty należne, tabela 1 (pasywa) kolumna (l)
INSTRUMENTY ZBYWALNE (łącznie dla euro i walut obcych)	
11. EMISJA DŁUŻNYCH PAPIERÓW WARTOŚCIOWYCH	
11e + 11x terminowych	
do dwóch lat	
powyżej dwóch lat	

⁽¹⁾ Podmioty sprawozdające mogą skorzystać z opcji sprawozdawczości dobrowolnej, tj. mogą przekazywać albo aktualne dane (łącznie z pozycjami zerowymi) albo „brak danych”. Jeżeli podmioty sprawozdające zdecydowały się na przekazywanie aktualnych danych, nie mogą one już korzystać z opcji „brak danych”.

CZĘŚĆ 2

Przepisy szczególne

SEKCJA 1

Sprawozdawczość statystyczna na bazie zagregowanej instytucji kredytowych podlegających obowiązkowi utrzymywania rezerwy EBC jako grupy

- 1.1. Z zastrzeżeniem wypełnienia warunków określonych w art. 11 rozporządzenia (WE) nr 1745/2003 (EBC/2003/9) Zarząd EBC może zezwolić instytucjom kredytowym objętym wymogiem utrzymywania rezerwy na przekazywanie zagregowanej sprawozdawczości statystycznej jako grupie działającej na terytorium danego państwa członkowskiego. Na liście MIF prowadzonej przez EBC wszystkie instytucje grupy wymienione są oddzielnie.
- 1.2. Jeżeli instytucje kredytowe otrzymały pozwolenie na utrzymywanie rezerwy obowiązkowej przez pośrednika na mocy art. 10 rozporządzenia (WE) nr 1745/2003 (EBC/2003/9) i nie przysługuje im możliwość składania sprawozdawczości grupowej, określonej w niniejszej sekcji, właściwy KBC może zezwolić pośrednikowi na przekazywanie zagregowanej sprawozdawczości statystycznej (inne niż w przypadku podstawy rezerwy) w imieniu instytucji kredytowych. Na liście MIF prowadzonej przez EBC wszystkie instytucje grupy wymienione są oddzielnie.
- 1.3. Jeżeli grupa instytucji kredytowych składa się wyłącznie z instytucji zwolnionych z pełnego obowiązku sprawozdawczego, wówczas wymaga się od niej przekazywania jedynie uproszczonej sprawozdawczości określonej dla tych instytucji. W przeciwnym razie grupę jako całość obejmują wymogi określone dla podmiotów przekazujących pełną sprawozdawczość.

SEKCJA 2

Rezerwa obowiązkowa w przypadku połączenia z udziałem instytucji kredytowych

- 2.1. Na potrzeby niniejszego załącznika określenia „połączenie”, „instytucje łączące się” i „instytucja przejmująca” mają znaczenie określone w art. 1 rozporządzenia (WE) nr 1745/2003 (EBC/2003/9).
- 2.2. Dla okresu utrzymywania rezerwy, w którym następuje połączenie, naliczana jest rezerwa dla instytucji przejmującej i wymóg ten jest realizowany w sposób określony w art. 13 rozporządzenia (WE) nr 1745/2003 (EBC/2003/9).
- 2.3. Dla następujących okresów utrzymywania rezerwy rezerwa dla instytucji przejmującej wyliczana jest w oparciu o podstawę rezerwy oraz informacje statystyczne wykazywane zgodnie z zasadami określonymi w poniższej tabeli. W przeciwnym razie stosuje się zwykle zasady przekazywania sprawozdawczości statystycznej i naliczania rezerwy obowiązkowej, określone w art. 3 rozporządzenia (WE) nr 1745/2003 (EBC/2003/9).
- 2.4. Bez uszczerbku dla zobowiązań wymienionych w poprzednich punktach właściwy KBC może zezwolić instytucji przejmującej na realizację jej zobowiązań w zakresie przekazywania informacji statystycznych w ramach procedur tymczasowych, na przykład przekazywanie oddzielnych formularzy dla każdej z łączących się instytucji w ciągu kilku okresów po połączeniu. Okres obowiązywania takiego zwolnienia ze standardowych wymogów sprawozdawczych powinien być jak najbardziej ograniczony i nie przekroczyć sześciu miesięcy po przeprowadzeniu połączenia. Zwolnienie takie pozostaje bez wpływu na zobowiązanie instytucji przejmującej do wypełnienia jej obowiązków sprawozdawczych zgodnie z niniejszym rozporządzeniem oraz, w stosownych przypadkach, jej zobowiązanie do przyjęcia obowiązków sprawozdawczych łączących się instytucji zgodnie z niniejszym załącznikiem.

Tabela

Wymogi szczególne dotyczące naliczania rezerwy obowiązkowej dla instytucji kredytowych uczestniczących w połączeniu ⁽¹⁾

Wariant	Rodzaj połączenia	Przyjęte zobowiązania
1	Połączenie, w ramach którego podmiot przekazujący pełną sprawozdawczość (instytucja przejmująca) przejmuje jeden lub więcej podmiotów przekazujących pełną sprawozdawczość (instytucje łączące się), które wchodzi w życie po wyznaczonym przez właściwy KBC terminie przekazywania miesięcznych informacji statystycznych dotyczących poprzedniego miesiąca.	Dla okresu utrzymywania rezerwy następującego po połączeniu podstawa rezerwy instytucji przejmującej jest naliczana w oparciu o zagregowane podstawy rezerwy instytucji przejmującej i instytucji łączących się. Agregacji podlegają te podstawy rezerwy, które obowiązywałyby w danym okresie utrzymywania rezerwy, gdyby nie doszło do połączenia. Przyznaje się tylko jedno odliczenie ryczałtowe.

Wariant	Rodzaj połączenia	Przyjęte zobowiązania
2	Połączenie, w ramach którego podmiot przekazujący pełną sprawozdawczość (instytucja przejmująca) przejmuje jedną lub więcej instytucji zwolnionych z pełnego obowiązku sprawozdawczego oraz ewentualnie jeden lub więcej podmiotów przekazujących pełną sprawozdawczość (instytucje łączące się), które wchodzi w życie po wyznaczonym przez właściwy KBC terminie przekazywania informacji statystycznych dotyczących poprzedniego kwartału.	Dla okresu utrzymywania rezerwy następującego po połączeniu podstawa rezerwy instytucji przejmującej jest naliczana w oparciu o zagregowane podstawy rezerwy instytucji przejmującej i instytucji łączących się. Agreguje się te podstawy rezerwy, które obowiązywałyby w danym okresie utrzymywania rezerwy, gdyby nie doszło do połączenia. Przyznaje się tylko jedno odliczenie ryczałtowe.
3	Połączenie, w ramach którego podmiot przekazujący pełną sprawozdawczość (instytucja przejmująca) przejmuje jeden lub więcej podmiotów przekazujących pełną sprawozdawczość (instytucje łączące się), które wchodzi w życie między końcem miesiąca a wyznaczonym przez właściwy KBC terminem przekazywania miesięcznych informacji statystycznych dotyczących poprzedniego miesiąca.	Dla okresu utrzymywania rezerwy następującego po połączeniu podstawa rezerwy instytucji przejmującej jest naliczana w oparciu o zagregowane podstawy rezerwy instytucji przejmującej i instytucji łączących się. Agreguje się te podstawy rezerwy, które obowiązywałyby w danym okresie utrzymywania rezerwy, gdyby nie doszło do połączenia. Przyznaje się tylko jedno odliczenie ryczałtowe. Dodatkowo instytucja przejmująca przyjmuje na siebie obowiązki sprawozdawcze instytucji łączących się w zakresie informacji statystycznych dotyczących miesiąca poprzedzającego połączenie.
4	Połączenie, w ramach którego podmiot przekazujący pełną sprawozdawczość (instytucja przejmująca) przejmuje jedną lub więcej instytucji zwolnionych z pełnego obowiązku sprawozdawczego, jak również jeden lub więcej podmiotów przekazujących pełną sprawozdawczość (instytucje łączące się), które wchodzi w życie między końcem kwartału a wyznaczonym przez właściwy KBC terminem przekazywania informacji statystycznych dotyczących poprzedniego kwartału.	Dla okresu utrzymywania rezerwy następującego po połączeniu podstawa rezerwy instytucji przejmującej jest naliczana w oparciu o zagregowane podstawy rezerwy instytucji przejmującej i instytucji łączących się. Agreguje się te podstawy rezerwy, które obowiązywałyby w danym okresie utrzymywania rezerwy, gdyby nie doszło do połączenia. Przyznaje się tylko jedno odliczenie ryczałtowe. Dodatkowo instytucja przejmująca przyjmuje na siebie obowiązki sprawozdawcze instytucji łączących się w zakresie informacji statystycznych dotyczących miesiąca lub kwartału poprzedzającego połączenie, w zależności od rodzaju instytucji.
5	Połączenie, w ramach którego instytucja zwolniona z pełnego obowiązku sprawozdawczego (instytucja przejmująca) przejmuje jedną lub więcej instytucji zwolnionych z pełnego obowiązku sprawozdawczego oraz, ewentualnie, jeden lub więcej podmiotów przekazujących pełną sprawozdawczość (instytucje łączące się), które wchodzi w życie po wyznaczonym przez właściwy KBC terminie dla przekazywania informacji statystycznych dotyczących poprzedniego miesiąca.	Obowiązująca procedura jest analogiczna do wariantu 1 powyżej.
6	Połączenie, w ramach którego instytucja zwolniona z pełnego obowiązku sprawozdawczego (instytucja przejmująca) przejmuje jedną lub więcej instytucji zwolnionych z pełnego obowiązku sprawozdawczego (instytucje łączące się), które wchodzi w życie po wyznaczonym przez właściwy KBC terminie dla przekazywania informacji statystycznych dotyczących poprzedniego kwartału.	W okresie między okresem utrzymywania rezerwy obowiązkowej przypadającym po dokonaniu połączenia a pierwszym sprawozdaniem kwartalnym przekazanym przez instytucję przejmującą po połączeniu zgodnie z ograniczonym wymogiem sprawozdawczości statystycznej obowiązującym instytucje zwolnione z pełnego obowiązku sprawozdawczego na podstawie załącznika III do niniejszego rozporządzenia, rezerwa obowiązkowa naliczana jest poprzez agregację podstaw rezerwy instytucji przejmującej i instytucji łączących się. Agreguje się te podstawy rezerwy, które obowiązywałyby w danym okresie utrzymywania rezerwy, gdyby nie doszło do połączenia. Przyznaje się tylko jedno odliczenie ryczałtowe.

Wariant	Rodzaj połączenia	Przyjęte zobowiązania
7	Połączenie, w ramach którego instytucja zwolniona z pełnego obowiązku sprawozdawczego (instytucja przejmująca) przejmuje jedną lub więcej instytucji zwolnionych z pełnego obowiązku sprawozdawczego (instytucje łączące się), które wchodzi w życie po wyznaczonym przez właściwy KBC terminie dla przekazywania informacji statystycznych dotyczących poprzedniego kwartału i w rezultacie której instytucja zwolniona z pełnego obowiązku sprawozdawczego staje się podmiotem przekazującym pełną sprawozdawczość.	Obowiązująca procedura jest analogiczna do wariantu 2 powyżej.
8	Połączenie, w ramach którego instytucja zwolniona z pełnego obowiązku sprawozdawczego (instytucja przejmująca) przejmuje jedną lub więcej instytucji zwolnionych z pełnego obowiązku sprawozdawczego (instytucje łączące się), które wchodzi w życie między końcem kwartału a wyznaczonym przez właściwy KBC terminem przekazywania informacji statystycznych dotyczących poprzedniego kwartału.	W okresie między okresem utrzymywania rezerwy obowiązkowej przypadającym po dokonaniu połączenia a pierwszym sprawozdaniem kwartalnym przekazanym przez instytucję przejmującą po połączeniu, zgodnie z ograniczonym wymogiem sprawozdawczości statystycznej obowiązującym instytucje zwolnione z pełnego obowiązku sprawozdawczego na podstawie załącznika III do niniejszego rozporządzenia, rezerwa obowiązkowa naliczana jest poprzez agregację podstaw rezerwy instytucji przejmującej i instytucji łączących się. Agreguje się te podstawy rezerwy, które obowiązywałyby w danym okresie utrzymywania rezerwy, gdyby nie doszło do połączenia. Przyznaje się tylko jedno odliczenie ryczałtowe. Dodatkowo instytucja przejmująca przyjmuje na siebie obowiązki sprawozdawcze instytucji łączących się w zakresie informacji statystycznych dotyczących kwartału poprzedzającego połączenie.
9	Połączenie, w ramach którego instytucja zwolniona z pełnego obowiązku sprawozdawczego (instytucja przejmująca) przejmuje jedną lub więcej instytucji zwolnionych z pełnego obowiązku sprawozdawczego (instytucje łączące się), które wchodzi w życie między końcem miesiąca a wyznaczonym przez właściwy KBC terminem przekazywania miesięcznych informacji statystycznych dotyczących poprzedniego miesiąca.	Obowiązująca procedura jest analogiczna do wariantu 3 powyżej.
10	Połączenie, w ramach którego instytucja zwolniona z pełnego obowiązku sprawozdawczego (instytucja przejmująca) przejmuje jedną lub więcej instytucji zwolnionych z pełnego obowiązku sprawozdawczego (instytucje łączące się), które wchodzi w życie po wyznaczonym przez właściwy KBC terminie dla przekazywania informacji statystycznych dotyczących poprzedniego kwartału i w rezultacie której instytucja zwolniona z pełnego obowiązku sprawozdawczego staje się podmiotem przekazującym pełną sprawozdawczość.	Obowiązująca procedura jest analogiczna do wariantu 4 powyżej.
11	Połączenie, w ramach którego podmiot przekazujący pełną sprawozdawczość (instytucja przejmująca) utworzona jest z podmiotów przekazujących pełną sprawozdawczość (instytucje łączące się), które wchodzi w życie między końcem miesiąca a wyznaczonym przez właściwy KBC terminem przekazywania miesięcznych informacji statystycznych dotyczących poprzedniego miesiąca.	Dla okresu utrzymywania rezerwy następującego po połączeniu podstawa rezerwy instytucji przejmującej jest naliczana w oparciu o zagregowane podstawy rezerwy instytucji łączących się. Agreguje się te podstawy rezerwy, które obowiązywałyby w danym okresie utrzymywania rezerwy, gdyby nie doszło do połączenia. Przyznaje się tylko jedno odliczenie ryczałtowe. Instytucja przejmująca przyjmuje na siebie obowiązek sprawozdawczy instytucji łączących się w zakresie informacji statystycznych dotyczących miesiąca poprzedzającego połączenie.

Wariant	Rodzaj połączenia	Przyjęte zobowiązania
12	Połączenie, w ramach którego podmiot przekazujący pełną sprawozdawczość (instytucja przejmująca) przejmuje jedną lub więcej instytucji zwolnionych z pełnego obowiązku sprawozdawczego, jak również, ewentualnie, jeden lub więcej podmiotów przekazujących pełną sprawozdawczość (instytucje łączące się), które wchodzi w życie między końcem kwartału a wyznaczonym przez właściwy KBC terminem przekazywania informacji statystycznych dotyczących poprzedniego kwartału.	Dla okresu utrzymywania rezerwy następującego po połączeniu podstawa rezerwy instytucji przejmującej jest naliczana w oparciu o zagregowane podstawy rezerwy instytucji łączących się. Agreguje się te podstawy rezerwy, które obowiązywałyby w danym okresie utrzymywania rezerwy, gdyby nie doszło do połączenia. Przyznaje się tylko jedno odliczenie ryczałtowe. Instytucja przejmująca przyjmuje na siebie obowiązki sprawozdawcze instytucji łączących się w zakresie informacji statystycznych dotyczących miesiąca lub kwartału poprzedzającego połączenie, w zależności od instytucji.
13	Połączenie, w ramach którego instytucja zwolniona z pełnego obowiązku sprawozdawczego (instytucja przejmująca) utworzona jest z jednej lub więcej instytucji zwolnionych z pełnego obowiązku sprawozdawczego (instytucje łączące się), które wchodzi w życie między końcem kwartału a wyznaczonym przez właściwy KBC terminem przekazywania miesięcznych informacji statystycznych dotyczących poprzedniego kwartału.	W okresie między okresem utrzymywania rezerwy obowiązkowej przypadającym po dokonaniu połączenia a pierwszym sprawozdaniem kwartalnym przekazanym przez instytucję przejmującą po połączeniu zgodnie z ograniczonym wymogiem sprawozdawczości statystycznej obowiązującym instytucje zwolnione z pełnego obowiązku sprawozdawczego na podstawie załącznika III do niniejszego rozporządzenia rezerwa obowiązkowa naliczana jest poprzez agregację podstaw rezerwy instytucji łączących się. Agreguje się te podstawy rezerwy, które obowiązywałyby w danym okresie utrzymywania rezerwy, gdyby nie doszło do połączenia. Przyznaje się tylko jedno odliczenie ryczałtowe. Instytucja przejmująca przyjmuje na siebie obowiązki sprawozdawcze instytucji łączących się w zakresie danych dotyczących kwartału poprzedzającego połączenie.

(¹) Niniejsza tabela przedstawia szczegóły bardziej skomplikowanych procedur stosowanych w konkretnych przypadkach. W przypadkach nieprzedstawionych w tabeli stosuje się standardowe zasady sprawozdawczości statystycznej oraz naliczania rezerwy obowiązkowej określonych w art. 3 rozporządzenia (WE) nr 1745/2003 (EBC/2003/9).

ZAŁĄCZNIK IV

WYMOGI MINIMUM OBOWIĄZUJĄCE RZECZYWISTĄ POPULACJĘ SPRAWOZDAWCZĄ

W celu realizacji wymogów statystycznych Europejskiego Banku Centralnego (EBC) podmioty sprawozdające zobowiązane są do przestrzegania następujących wymogów minimum.

1. Wymogi minimum w zakresie przekazywania danych:

- a) sprawozdania powinny być przekazywane w terminach wyznaczonych przez właściwy KBC;
- b) postać i format sprawozdań statystycznych powinny być zgodne z wymaganiami technicznymi ustalonymi przez właściwy KBC;
- c) podmiot sprawozdający przekazuje właściwemu KBC dane osoby (osób) do kontaktu;
- d) należy przestrzegać specyfikacji technicznych w zakresie sposobu przekazywania danych do właściwego KBC.

2. Wymogi minimum w zakresie dokładności:

- a) przekazane informacje statystyczne muszą być poprawne: wszystkie warunki liniowe powinny być spełnione (np. aktywa i pasywa muszą się bilansować, składowe muszą się sumować na kwoty ogółem), a dane muszą być spójne we wszystkich sprawozdaniach przekazywanych z różną częstotliwością;
- b) podmioty sprawozdające powinny być w stanie dostarczyć informacji na temat zmiany sytuacji wynikającej z dostarczonych danych;
- c) informacje statystyczne muszą być pełne i nie mogą zawierać luk ciągłych i strukturalnych; istniejące luki powinny być potwierdzone, wyjaśnione właściwemu KBC oraz, tam gdzie ma to zastosowanie, możliwie szybko uzupełnione;
- d) przy technicznym przesyłaniu danych podmioty sprawozdające powinny stosować wymiary, zasady zaokrąglania i jednostki miary określone przez właściwy KBC.

3. Wymogi minimum w zakresie zgodności metodologicznej:

- a) informacje statystyczne muszą być zgodne z definicjami i klasyfikacjami zawartymi w niniejszym rozporządzeniu;
- b) w przypadku rozbieżności w stosunku do tych definicji i klasyfikacji podmioty sprawozdające regularnie monitorują i mierzą różnice pomiędzy miarami stosowanymi a miarami zawartymi w niniejszym rozporządzeniu;
- c) podmioty sprawozdające powinny być w stanie wyjaśnić różnice pomiędzy dostarczonymi danymi a danymi za poprzednie okresy.

4. Wymogi minimum w zakresie wprowadzania korekt:

Należy przestrzegać zasad i procedur w zakresie trybu wprowadzania korekt określonych przez EBC i właściwy KBC. Do korekt innych niż korekty standardowe należy dołączać noty wyjaśniające.

ZAŁĄCZNIK V

ROZPORZĄDZENIA UCHYLONE I ICH KOLEJNE NOWELIZACJE

Rozporządzenie (WE) nr 25/2009 (EBC/2008/32)

(Dz.U. L 15 z 20.1.2009, s. 14)

Rozporządzenie (UE) nr 883/2011

(Dz.U. L 228 z 3.9.2011, s. 13)

ZAŁĄCZNIK VI

TABELA KORELACJI

Rozporządzenie (WE) nr 25/2009 (EBC/2008/32)	Niniejsze rozporządzenie
Artykuł 1a	Artykuł 2
Artykuł 2	Artykuł 3
Artykuł 3	Artykuł 4
Artykuł 4	Artykuł 5
Artykuł 5	Artykuł 6
Artykuł 6	Artykuł 7
Artykuł 7	Artykuł 8
Artykuł 8	Artykuł 9
Artykuł 9	Artykuł 10
Artykuł 10	Artykuł 11
Artykuł 11	Artykuł 12
Artykuł 12	Artykuł 13
Artykuł 13	Artykuł 14
Artykuł 14	Artykuł 15
Artykuł 15	Artykuł 16
Załącznik I, część 2, sekcja 5.2a	Załącznik I, część 2, sekcja 5.3
Załącznik I, część 2, sekcja 5.2b	Załącznik I, część 2, sekcja 5.4
Załącznik I, część 2, sekcja 5.3	Załącznik I, część 2, sekcja 5.5
Załącznik I, część 2, sekcja 5.4	Załącznik I, część 2, sekcja 5.6
Załącznik I, część 2, sekcja 5.5	Załącznik I, część 2, sekcja 5.7
—	Załącznik I, część 3, sekcja 4
Załącznik I, część 3, sekcja 4	Załącznik I, część 3, sekcja 5
Załącznik I, część 3, sekcja 5	Załącznik I, część 3, sekcja 6
Załącznik I, część 3, sekcja 6	Załącznik I, część 3, sekcja 7
Załącznik I, część 4	—
Załącznik I, część 5	Załącznik I, część 4
Załącznik I, część 6	Załącznik I, część 7
Załącznik I, część 8	Załącznik I, część 5
Załącznik I, część 6	Załącznik I, część 7

ROZPORZĄDZENIE EUROPEJSKIEGO BANKU CENTRALNEGO (UE) NR 1072/2013

z dnia 24 września 2013 r.

w sprawie statystyki stóp procentowych stosowanych przez monetarne instytucje finansowe
(wersja przekształcona)

(EBC/2013/34)

RADA PREZESÓW EUROPEJSKIEGO BANKU CENTRALNEGO,

uwzględniając Statut Europejskiego Systemu Banków Centralnych i Europejskiego Banku Centralnego, w szczególności art. 5,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 2533/98 z dnia 23 listopada 1998 r. dotyczące zbierania informacji statystycznych przez Europejski Bank Centralny ⁽¹⁾, w szczególności art. 5 ust. 1 i art. 6 ust. 4,

uwzględniając opinię Komisji Europejskiej,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Rozporządzenie Europejskiego Banku Centralnego (WE) nr 63/2002 z dnia 20 grudnia 2001 r. w sprawie statystyki dotyczącej stóp procentowych stosowanych przez monetarne instytucje finansowe w odniesieniu do depozytów i pożyczek dla gospodarstw domowych i przedsiębiorstw (EBC/2001/18) ⁽²⁾ zostało w znacznym stopniu zmienione. Ponieważ planowane są dalsze zmiany tego rozporządzenia, zwłaszcza w świetle rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 549/2013 z dnia 21 maja 2013 r. w sprawie europejskiego systemu rachunków narodowych i regionalnych w Unii Europejskiej ⁽³⁾ w celu zachowania przejrzystości konieczne jest sporządzenie jego wersji przekształconej.

(2) Europejski System Banków Centralnych (ESBC) na potrzeby realizacji swoich zadań wymaga tworzenia statystyki stóp procentowych stosowanych przez monetarne instytucje finansowe (MIF), z wyjątkiem banków centralnych i funduszy rynku pieniężnego (FRP), w zakresie depozytów oraz kredytów i pożyczek dla gospodarstw domowych i przedsiębiorstw niefinansowych, co ma przede wszystkim na celu dostarczanie Europejskiemu Bankowi Centralnemu (EBC) wyczerpujących, szczegółowych i ujednoczonych informacji statystycznych dotyczących wysokości stóp procentowych stosowanych przez te instytucje i ich zmian w czasie. Takie stopy procentowe stanowią ostatni element mechanizmu transmisji polityki pieniężnej wynikającego ze zmian oficjalnych stóp procentowych i dlatego są koniecznym warunkiem wstępnym dokonania wiarygodnej analizy zmian polityki pieniężnej w państwach

członkowskich, których walutą jest euro (zwanymi dalej „państwami członkowskimi strefy euro”). Jednocześnie dane dotyczące zmian stóp procentowych są potrzebne, aby ESBC mógł przyczynić się do należytego wykonywania przez właściwe organy polityki w odniesieniu do nadzoru ostrożnościowego nad instytucjami kredytowymi oraz stabilnością systemu finansowego.

(3) Zgodnie z postanowieniami Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej oraz na warunkach określonych w Statucie Europejskiego Systemu Banków Centralnych i Europejskiego Banku Centralnego (zwanym dalej „Statutem ESBC”) EBC jest zobowiązany do wydawania rozporządzeń w zakresie niezbędnym do wykonania zadań ESBC określonych w Statucie ESBC, a w niektórych przypadkach – w przepisach uchwalonych przez Radę zgodnie z postanowieniami art. 129 ust. 4 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej.

(4) Artykuł 5 ust. 1 Statutu ESBC zobowiązuje EBC do zbierania, z pomocą krajowych banków centralnych (KBC), informacji statystycznych niezbędnych do realizacji zadań ESBC od właściwych organów krajowych lub bezpośrednio od podmiotów gospodarczych. Artykuł 5 ust. 2 Statutu ESBC stanowi, że w możliwym zakresie zadania określone w art. 5 ust. 1 wykonują KBC.

(5) Może okazać się konieczne, aby dane niezbędne do spełnienia wymogów sprawozdawczych EBC były zbierane przez KBC od rzeczywistej populacji sprawozdawczej będącej częścią składową szerszego zbioru utworzonego przez KBC w zakresie własnych kompetencji zgodnie z prawem Unii, prawem krajowym lub praktyką zwyczajową, który wykorzystywany jest do innych celów statystycznych, z zastrzeżeniem że nie zagrazi to spełnianiu wymogów sprawozdawczości statystycznej EBC. Takie rozwiązanie może skutkować zmniejszeniem obciążeń sprawozdawczych. W celu zapewnienia przejrzystości wskazane jest, aby w tych przypadkach powiadomić podmioty sprawozdające, że dane są zbierane dla innych celów statystycznych. W konkretnych przypadkach EBC może korzystać z takich informacji statystycznych zebranych dla innych celów w celu wypełnienia swoich wymogów.

(6) Od przyjęcia rozporządzenia (WE) nr 63/2002 (EBC/2001/18) wprowadzono zmiany w zakresie sprawozdawczości stóp procentowych dla kredytów i pożyczek udzielanych gospodarstwom domowym oraz przedsiębiorstwom niefinansowym, jak również w zakresie metodyki doboru rzeczywistej populacji sprawozdawczej, które powinny zostać uwzględnione w instrukcjach doboru i aktualizacji próby oraz wymogach sprawozdawczości statystycznej.

⁽¹⁾ Dz.U. L 318 z 27.11.1998, s. 8.

⁽²⁾ Dz.U. L 10 z 12.1.2002, s. 24.

⁽³⁾ Dz. U. L 174 z 26.6.2013, s. 1.

- (7) Należy równocześnie zapewnić EBC możliwość udzielania analitycznego i statystycznego wsparcia Europejskiej Radzie ds. Ryzyka Systemowego zgodnie z postanowieniami rozporządzenia Rady (UE) nr 1096/2010 z dnia 17 listopada 2010 r. w sprawie powierzenia Europejskiemu Bankowi Centralnemu szczególnych zadań w zakresie funkcjonowania Europejskiej Rady ds. Ryzyka Systemowego ⁽¹⁾.
- (8) Artykuł 3 rozporządzenia (WE) nr 2533/98 zobowiązuje EBC do określenia rzeczywistej populacji sprawozdawczej w granicach referencyjnej populacji sprawozdawczej oraz zmniejszania obciążeń sprawozdawczych. Ze względu na specyfikę sektora MIF w każdym z państw członkowskich strefy euro ostateczny wybór metody określenia rzeczywistej populacji sprawozdawczej pozostaje w gestii KBC. Celem jest zmniejszenie obciążeń sprawozdawczych, przy jednoczesnym zapewnieniu wysokiej jakości statystyki. Artykuł 5 ust. 1 przewiduje, że EBC może przyjmować rozporządzenia umożliwiające określanie i nakładanie wymogów sprawozdawczych na rzeczywistą populację sprawozdawczą państw członkowskich strefy euro. Artykuł 6 ust. 4 przewiduje, że EBC może przyjmować rozporządzenia określające warunki weryfikacji lub obowiązkowego zbierania danych statystycznych.
- (9) Artykuł 4 rozporządzenia (WE) nr 2533/98 przewiduje, że w celu realizacji zobowiązań wynikających z art. 5 Statutu ESBC państwa członkowskie wprowadzą odpowiednią organizację w dziedzinie statystyki oraz będą w pełni współpracowały z ESBC.
- (10) Pomimo tego że rozporządzenia przyjęte przez EBC na podstawie art. 34 ust. 1 Statutu ESBC nie przyznają żadnych praw i nie nakładają obowiązków na państwa członkowskie, których walutą nie jest euro (zwane dalej „państwami członkowskimi spoza strefy euro”), art. 5 Statutu ESBC stosuje się do wszystkich państw członkowskich, niezależnie od tego, czy przyjęły one euro, czy też nie. Motyw 17 rozporządzenia (WE) nr 2533/98 precyzuje, że art. 5 Statutu łącznie z art. 4 ust. 3 Traktatu o Unii Europejskiej zobowiązuje państwa członkowskie spoza strefy euro do zaprojektowania i wdrożenia na poziomie krajowym wszelkich środków uznanych za właściwe w celu zbierania informacji statystycznych niezbędnych do wypełnienia wymogów EBC w zakresie sprawozdawczości statystycznej oraz zapewnienia terminowych przygotowań w dziedzinie statystyki do uzyskania statusu państw członkowskich strefy euro.
- (11) Zastosowanie powinny mieć standardy ochrony i wykorzystania poufnych informacji statystycznych określone w art. 8 rozporządzenia (WE) 2533/98.
- (12) Art. 7 ust. 1 rozporządzenia (WE) 2533/98 przyznaje EBC prawo do nakładania sankcji na podmioty sprawozdawcze, które nie stosują się do wymogów sprawozdawczych określonych rozporządzeniami lub decyzjami EBC,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Definicje

Użyte w niniejszym rozporządzeniu określenia oznaczają:

- 1) terminy „podmioty sprawozdawcze” i „rezydent” mają znaczenie nadane terminom „podmioty składające sprawozdanie” i „rezydent” w art. 1 rozporządzenia (WE) nr 2533/98;
- 2) „gospodarstwa domowe” – sektor gospodarstw domowych i sektor instytucji niekomercyjnych działających na rzecz gospodarstw domowych (połączone S.14 i S.15) zgodnie z definicją zawartą w znowelizowanym europejskim systemie rachunków (zwanym dalej: „ESA 2010”) określonym rozporządzeniem (WE) nr 549/2013;
- 3) „przedsiębiorstwa niefinansowe” – sektor przedsiębiorstw niefinansowych (S.11) według ESA 2010;
- 4) „monetarna instytucja finansowa” (MIF) ma znaczenie nadane terminowi „monetarna instytucja finansowa” w art. 1 rozporządzenia Europejskiego Banku Centralnego (UE) nr 1071/2013 z dnia 24 września 2013 r. w sprawie bilansu skonsolidowanego sektora monetarnych instytucji finansowych (EBC/2013/33) ⁽²⁾;
- 5) „statystyka stóp procentowych MIF” – statystykę stóp procentowych, które są stosowane przez MIF będące rezydentami, z wyjątkiem banków centralnych i FRP, w odniesieniu do depozytów oraz kredytów i pożyczek w euro dla gospodarstw domowych i przedsiębiorstw niefinansowych, będących rezydentami w państwach członkowskich strefy euro. „Statystyka stóp procentowych MIF” uwzględnia odpowiednie nowe umowy dla depozytów oraz kredytów i pożyczek w euro, jak również nowe umowy dla renegocjowanych kredytów i pożyczek;
- 6) „fundusze rynku pieniężnego” (FRP) ma znaczenie nadane terminowi „fundusze rynku pieniężnego” w art. 1 rozporządzenia Europejskiego Banku Centralnego (UE) nr 1071/2013 (EBC/2008/32) ⁽³⁾;
- 7) „referencyjna populacja sprawozdawcza” – MIF będące rezydentami, z wyjątkiem banków centralnych i FRP, które przyjmują depozyty w euro od gospodarstw domowych i przedsiębiorstw niefinansowych lub udzielają kredytów i pożyczek w euro wymienionym podmiotom, będącym rezydentami państw członkowskich strefy euro;

⁽¹⁾ Dz.U. L 331 z 15.12.2010, s. 162.

⁽²⁾ Zob. s. 1 niniejszego Dziennika Urzędowego.

⁽³⁾ Dz.U. L 15 z 20.1.2009, s. 14.

8) „instytucja objęta ograniczonym obowiązkiem sprawozdawczym” – małą MIF, z wyjątkiem banków centralnych i FRP, której zostało przyznane wyłączenie na mocy art. 4.

Artykuł 2

Rzeczywista populacja sprawozdawcza

1. Rzeczywista populacja sprawozdawcza składa się z MIF, z wyjątkiem banków centralnych i FRP, będących rezydentami wyodrębnionych z referencyjnej populacji sprawozdawczej i wybranych przez KBC. KBC dokonują wyboru rzeczywistej populacji sprawozdawczej w postaci pełnej populacji lub próby.

2. W przypadku wyboru próby KBC dzielą referencyjną populację sprawozdawczą na jednorodne warstwy, a następnie dokonują losowego wyboru rzeczywistej populacji sprawozdawczej z każdej warstwy albo wybierają największe instytucje z każdej warstwy.

3. W przypadku wyboru losowego liczebność minimalnej próby krajowej będzie taka, by maksymalny błąd losowy na poziomie krajowym nie przekroczył średnio 10 punktów bazowych przy przedziale ufności na poziomie 90 %. Jeżeli wybrano największe instytucje, wielkość minimalnej próby krajowej odpowiada podobnemu poziomowi miary jakości określanemu w oparciu o funkcję szacowanej średniej absolutnej wartości błędów.

4. KBC stosują również wzory i kryteria doboru rzeczywistej populacji sprawozdawczej określone w wytycznych EBC/2007/9 z dnia 1 sierpnia 2007 r. w sprawie statystyki pieniężnej oraz instytucji i rynków finansowych ⁽¹⁾.

5. Każdy KBC informuje swoje podmioty sprawozdające będące rezydentami o wymogach sprawozdawczości statystycznej wynikających z procedur krajowych.

6. Rada Prezesów posiada uprawnienia do sprawdzania zgodności z postanowieniami niniejszego artykułu.

Artykuł 3

Wymogi sprawozdawczości statystycznej

1. W celu regularnego przygotowywania statystyk w zakresie stóp procentowych MIF rzeczywista populacja sprawozdawcza przekazuje KBC państwa członkowskiego, którego rezydentem jest podmiot sprawozdający, z częstotliwością miesięczną, dane o nowych umowach i wszystkich umowach, zgodnie z załącznikiem I.

2. KBC określają i wdrażają przepisy w zakresie sprawozdawczości obowiązujące rzeczywistą populację sprawozdawczą, zgodnie z wymogami krajowymi. KBC są zobowiązane do zapewnienia, aby wspomniane przepisy w zakresie sprawozdawczości gwarantowały uzyskanie wymaganych informacji statystycznych oraz pozwalały na dokładne sprawdzenie wypełniania wymogów minimum w zakresie trybu przekazywania, dokładności, zgodności metodologicznej i wprowadzania korekt, wskazanych w ust. 3.

3. Wymagane informacje statystyczne są przekazywane zgodnie z wymogami minimum w zakresie trybu przekazywania, dokładności, zgodności metodologicznej i wprowadzania korekt określonymi w załączniku II.

4. KBC przekazują do EBC zagregowane dane miesięczne do końca 19. dnia roboczego po zakończeniu miesiąca, którego dane dotyczą.

5. EBC może nałożyć sankcje na podmioty sprawozdające, które nie przestrzegają wymogów sprawozdawczości statystycznej określonych niniejszym rozporządzeniem, zgodnie z decyzją EBC/2010/10 z dnia 19 sierpnia 2010 dotyczącą nieprzestrzegania wymogów w zakresie sprawozdawczości statystycznej ⁽²⁾.

Artykuł 4

Wyłączenia

1. Jeżeli podmioty sprawozdające stanowią pełną populację, KBC mogą przyznawać wyłączenia małym MIF, z wyjątkiem banków centralnych i FRP, w zakresie terminów przekazywania sprawozdań, pod warunkiem że łączny udział wszystkich umów tych podmiotów w krajowym bilansie MIF, wyliczony według zasad określonych w rozporządzeniu (UE) nr 1071/2013 (ECB/2013/33), nie przekracza 5 %. Zamiast danych miesięcznych instytucje objęte ograniczonym obowiązkiem sprawozdawczym mogą przekazywać dane w zakresie statystyki stóp procentowych MIF z częstotliwością kwartalną.

2. KBC sprawdzają z częstotliwością roczną w odpowiednim czasie realizację warunków określonych w ust. 1 w celu udzielenia lub – gdy zachodzi taka konieczność – cofnięcia wyłączenia z mocą obowiązującą od początku każdego roku kalendarzowego.

3. Instytucje objęte ograniczonym obowiązkiem sprawozdawczym mogą nie skorzystać z wyłączeń i stosować się do pełnych wymogów sprawozdawczych.

4. Aby uzupełnić stan danych do 100 % populacji, KBC mogą wybrać procedurę przeniesienia przekazanych danych do okresów, za które danych brakuje, z zastosowaniem odpowiednich technik oszacowań statystycznych pozwalających na uwzględnienie tendencji zmian danych lub czynników sezonowych. KBC raz w roku monitorują liczbę instytucji objętych ograniczonym obowiązkiem sprawozdawczym.

Artykuł 5

Weryfikacja i obowiązkowe zbieranie danych

KBC wykonują prawo weryfikowania lub obowiązkowego zbierania danych przekazywanych przez podmioty sprawozdające zgodnie z wymogami określonymi w niniejszym rozporządzeniu, z zastrzeżeniem uprawnień EBC w tym zakresie. KBC korzystają z tego prawa w szczególności wówczas, gdy podmiot sprawozdający nie przestrzega określonych w załączniku II wymogów minimum w zakresie trybu przekazywania, dokładności, zgodności metodologicznej i wprowadzania korekt.

⁽¹⁾ Dz.U. L 341 z 27.12.2007, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 226 z 28.8.2010, s. 48.

*Artykuł 6***Pierwsze sprawozdanie**

Pierwsze sprawozdanie zgodnie z niniejszym rozporządzeniem dotyczy danych za grudzień 2014 r.

*Artykuł 7***Utrata mocy obowiązującej**

1. Z dniem 1 stycznia 2015 r. traci moc rozporządzenie (WE) nr 63/2002 (EBC/2001/18).

2. Odniesienia do uchylonego rozporządzenia należy rozumieć jako odniesienia do niniejszego rozporządzenia i odczytywać zgodnie z tabelą korelacji zawartą w załączniku IV.

*Artykuł 8***Przepis końcowy**

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*. Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 1 stycznia 2015 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich zgodnie z postanowieniami Traktatów.

Sporządzono we Frankfurcie nad Menem dnia 24 września 2013 r.

W imieniu Rady Prezesów EBC

Mario DRAGHI

Prezes EBC

ZAŁĄCZNIK I

SPRAWOZDAWCZOŚĆ STÓP PROCENTOWYCH MONETARNYCH INSTYTUCJI FINANSOWYCH

CZĘŚĆ 1

Rodzaj oprocentowania

I. Ustalona roczna stopa procentowa

Zasada ogólna

1. Rodzajem oprocentowania przekazywanym przez podmioty sprawozdające w odniesieniu do wszystkich kategorii instrumentów depozytów oraz kredytów i pożyczek w zakresie nowych umów i wszystkich umów jest *ustalona roczna stopa procentowa* (URSP). Jest to stopa procentowa dla depozytów lub kredytów i pożyczek przeliczona na stawkę roczną i wyrażona w stosunku rocznym, ustalona indywidualnie między podmiotem sprawozdającym a gospodarstwem domowym lub przedsiębiorstwem niefinansowym. W URSP wykazuje się płatności odsetkowe z tytułu depozytów oraz kredytów i pożyczek, z pominięciem pozostałych opłat. Disagio, określone jako różnica pomiędzy nominalną kwotą kredytów i pożyczek i kwotą otrzymaną przez klienta, jest uważane za płatność odsetkową w momencie zawarcia umowy (okres t_0) i w związku z tym jest wykazywane w URSP.
2. Jeżeli oprocentowanie ustalone pomiędzy podmiotem sprawozdającym i gospodarstwem domowym lub przedsiębiorstwem niefinansowym jest kapitalizowane w równych odstępach czasu w okresie roku, na przykład miesięcznie lub kwartalnie, a nie rocznie, ustalona roczna stopa procentowa jest wyliczana według poniższego wzoru:

$$x = \left(1 + \frac{r_{ag}}{n}\right)^n - 1$$

gdzie:

- x URSP,
- r_{ag} oprocentowanie depozytów lub kredytów i pożyczek w skali roku uzgodnione pomiędzy podmiotem sprawozdającym i gospodarstwem domowym lub przedsiębiorstwem niefinansowym, gdzie kapitalizacja odsetek od depozytów oraz wszystkie płatności z tytułu kredytów i pożyczek i ich spłaty są dokonywane w równych odstępach czasu przez okres roku, oraz
- n liczba okresów kapitalizacji odsetek od depozytów i okresów spłaty kredytów i pożyczek w okresie roku, tj. 1 dla płatności rocznych, 2 dla płatności półrocznych, 4 dla płatności kwartalnych i 12 dla płatności miesięcznych.
3. Krajowe banki centralne (KBC) mogą zażądać od swoich podmiotów sprawozdających przekazywania *wąsko definiowanej efektywnej stopy procentowej* (WDESP) zamiast URSP dla wszystkich lub wybranych depozytów lub kredytów i pożyczek w zakresie nowych umów oraz wszystkich umów. WDESP definiuje się jako stopę procentową w stosunku rocznym zrównującą aktualną wartość wszelkich zobowiązań, z wyłączeniem opłat (depozyty lub kredyty i pożyczki, płatności lub spłaty, wypłaty odsetek) przyszłych lub istniejących, uzgodnionych pomiędzy podmiotem sprawozdającym a gospodarstwem domowym lub przedsiębiorstwem niefinansowym. WDESP stanowi odpowiednik stopy procentowej stanowiącej składnik *rzeczywistej rocznej stopy oprocentowania* (RRSO) zdefiniowanej w art. 3 lit. i) dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/48/WE z dnia 23 kwietnia 2008 r. w sprawie umów o kredyt konsumencki oraz uchylającej dyrektywę Rady 87/102/EWG⁽¹⁾. Przy wyliczaniu WDESP stosuje się kolejne przybliżenia, przez co stopa ta ma zastosowanie do wszystkich kategorii depozytów lub kredytów i pożyczek, podczas gdy do wyliczenia URSP wykorzystuje się wzór algebraiczny określony w pkt 2, w związku z czym ma ona zastosowanie jedynie do depozytów oraz kredytów i pożyczek o stałych okresach kapitalizacji odsetek. Wszystkie pozostałe wymogi są identyczne, co oznacza, że odniesienia do URSP w dalszej części niniejszego załącznika mają również zastosowanie do WDESP.

Podatki, dopłaty i ustalenia normatywne

4. Płatności odsetkowe w ramach URSP odpowiadają kwotom wypłaconym przez podmiot sprawozdający z tytułu depozytów i kwotom otrzymanym przez podmiot sprawozdający z tytułu kredytów i pożyczek. W przypadku gdy kwoty wypłacone przez jedną stronę i otrzymywane przez drugą różnią się, stopę procentową sprawozdawaną w ramach statystyki stóp procentowych MIF ustala się z perspektywy podmiotu sprawozdającego.
5. Stosownie do tej zasady stopy procentowe są wykazywane w ujęciu brutto przed opodatkowaniem, ponieważ stopy procentowe przed opodatkowaniem odzwierciedlają kwoty wypłacone przez podmiot sprawozdający z tytułu depozytów i kwoty otrzymane przez podmiot sprawozdający z tytułu kredytów i pożyczek.
6. Ponadto przy ustalaniu płatności odsetkowych nie są brane pod uwagę dopłaty dla gospodarstw domowych lub przedsiębiorstw niefinansowych przyznane przez osoby trzecie, ponieważ takie dopłaty nie stanowią przychodu ani rozchodu podmiotu sprawozdającego.

⁽¹⁾ Dz.U. L 133 z 22.5.2008, s. 66.

7. W statystyce stóp procentowych MIF wykazywane jest oprocentowanie preferencyjne oferowane przez podmioty sprawozdające własnym pracownikom.
8. Jeżeli wpływ na wysokość płatności odsetkowych mają ustalenia normatywne, na przykład górne limity stóp procentowych lub zakaz oprocentowania depozytów bieżących, taka sytuacja jest odzwierciedlana w statystyce stóp procentowych MIF. Każda zmiana zasad składających się na ustalenia normatywne, na przykład regulowane stopy procentowe lub górne limity stóp procentowych, jest wykazywana w statystyce stóp procentowych MIF jako zmiana oprocentowania.

II. Rzeczywista roczna stopa oprocentowania

9. Oprócz WDESP podmioty sprawozdające przekazują RRSO dla nowych umów z tytułu kredytów i pożyczek na cele konsumpcyjne oraz kredytów i pożyczek dla gospodarstw domowych na nieruchomości mieszkaniowe, tj.:
 - jedną RRSO dla nowych umów dla kredytów i pożyczek na cele konsumpcyjne (zob. kategoria 30 w dodatku 2), oraz
 - jedną RRSO dla nowych umów dla kredytów i pożyczek dla gospodarstw domowych na nieruchomości mieszkaniowe (zob. kategoria 31 w dodatku 2) ⁽¹⁾.
10. RRSO obejmuje „całkowity koszt kredytu ponoszony przez konsumenta” w rozumieniu art. 3 lit. g) dyrektywy 2008/48/WE. Na ten koszt składa się część odsetkowa oraz pozostałe opłaty, takie jak koszt weryfikacji zdolności kredytowej, koszty administracyjne, koszt przygotowania dokumentacji, gwarancji, ubezpieczenia kredytu itd.
11. Składniki pozostałych opłat mogą być różne w każdym państwie z powodu różnic w zastosowaniu definicji zawartych w dyrektywie 2008/48/WE oraz różnic między krajowymi systemami finansowymi i procedurami zabezpieczenia kredytów.

III. Konwencja

12. Przy wyliczaniu WDESP podmioty sprawozdające przyjmują, że rok ma 365 dni, tj. należy pominąć jeden dodatkowy dzień występujący w roku przestępnym.

CZĘŚĆ 2

Rodzaje umów

13. Podmioty sprawozdające przekazują MIF statystykę stóp procentowych w zakresie wszystkich umów i nowych umów.

IV. Oprocentowanie wszystkich umów

14. Wszystkie umowy to stany wszystkich depozytów gospodarstw domowych i przedsiębiorstw niefinansowych przyjętych przez podmiot sprawozdający oraz stany wszystkich kredytów i pożyczek udzielonych przez podmiot sprawozdający gospodarstwom domowym i przedsiębiorstwom niefinansowym.
15. Oprocentowanie wszystkich umów to średnie ważone oprocentowanie stanów depozytów lub kredytów i pożyczek w odpowiedniej kategorii instrumentów, obowiązujące w terminie określonym w pkt 29. Średnie ważone oprocentowanie jest rozumiane jako iloczyn WDESP i odpowiedniej wartości wszystkich umów, podzielony przez całkowitą wartość wszystkich umów. Obejmuje ono salda wszystkich umów dla wszystkich okresów przed zakończeniem okresu referencyjnego.

V. Nowe umowy dla depozytów bieżących, depozytów z terminem wypowiedzenia, kredytów i pożyczek z tytułu kart kredytowych, kredytów i pożyczek odnawialnych i w rachunku bieżącym

16. W przypadku depozytów bieżących, depozytów z terminem wypowiedzenia, kredytów i pożyczek z tytułu kart kredytowych, kredytów i pożyczek odnawialnych i w rachunku bieżącym określonych w pkt 46–49 oraz pkt 55, nowe umowy rozumie się jako stany wszystkich umów. A zatem saldo debetowe lub kredytowe, tj. wartość umów w terminie określonym w pkt 32, stanowi wartość nowych umów depozytów bieżących, depozytów z terminem wypowiedzenia, oprocentowanych kredytów i pożyczek z tytułu kart kredytowych, kredytów i pożyczek odnawialnych i w rachunku bieżącym.
17. Oprocentowanie depozytów bieżących, depozytów z terminem wypowiedzenia, kredytów i pożyczek z tytułu kart kredytowych, kredytów i pożyczek odnawialnych i w rachunku bieżącym odzwierciedla średnie ważone oprocentowanie stanów tych instrumentów w terminie określonym w pkt 32. Obejmuje ono aktualne pozycje bilansowe dla wszystkich umów we wszystkich okresach poprzedzających okres referencyjny.

⁽¹⁾ KBC mogą udzielać wyłączeń instytucjom niekomercyjnym działającym na rzecz gospodarstw domowych w zakresie wykazywania kredytów i pożyczek na cele konsumpcyjne oraz kredytów i pożyczek dla gospodarstw domowych na nieruchomości mieszkaniowe.

18. W celu wyliczenia stóp procentowych MIF dla rachunków, które – w zależności od salda – mogą być depozytami lub kredytami i pożyczkami, podmioty sprawozdające rozróżniają okresy z saldem kredytowym i okresy z saldem debetowym. Podmioty sprawozdające wykazują średnie ważone oprocentowanie sald kredytowych jako depozyty bieżące, a średnie ważone oprocentowanie sald debetowych jako kredyty i pożyczki w rachunku bieżącym. Podmioty sprawozdające nie uśredniają (niskich) stóp procentowych z tytułu stóp depozytów bieżących oraz (wysokich) stóp procentowych z tytułu kredytów w rachunku bieżącym.

VI. Nowe umowy dla kategorii instrumentów innych niż depozyty bieżące, depozyty z terminem wypowiedzenia, kredyty i pożyczki z tytułu kart kredytowych, kredyty i pożyczki odnawialne i w rachunku bieżącym

19. Punkty 20–27 dotyczą depozytów terminowych, operacji z przyrzeczeniem odkupu oraz kredytów i pożyczek innych niż kredyty i pożyczki odnawialne i w rachunku bieżącym oraz kredyty i pożyczki z tytułu kart kredytowych zgodnie z definicją w pkt 46–49 oraz pkt 55. Punkty 22–23 dotyczące umów renegotjowanych odnoszą się wyłącznie do kredytów i pożyczek innych niż kredyty i pożyczki odnawialne i w rachunku bieżącym oraz kredyty i pożyczki z tytułu kart kredytowych.

20. Nowa umowa to każda nowa umowa zawarta między gospodarstwem domowym lub przedsiębiorstwem niefinansowym a podmiotem sprawozdającym. Nowe umowy obejmują:

— wszystkie umowy finansowe, dla których po raz pierwszy określona została stopa procentowa z tytułu depozytów lub kredytów i pożyczek, oraz

— wszystkie renegotjacje istniejących umów depozytów oraz kredytów i pożyczek zgodnie z definicją w pkt 21.

21. Renegocjacja zakłada czynny udział gospodarstwa domowego lub przedsiębiorstwa niefinansowego w zmianie warunków umowy, w tym oprocentowania, depozytu lub kredytu i pożyczki. Przedłużenie umowy i inne zmiany warunków umowy, które następują automatycznie, tj. bez czynnego udziału gospodarstwa domowego lub przedsiębiorstwa niefinansowego, nie są uznawane za renegocjacje.

22. Na potrzeby osobnego wykazywania w statystyce stóp procentowych MIF stanów nowych umów z tytułu renegotjowanych kredytów i pożyczek dla gospodarstw domowych lub przedsiębiorstw niefinansowych renegocjacja odnosi się do nowych umów kredytów i pożyczek innych niż kredyty i pożyczki z tytułu kart kredytowych, kredyty i pożyczki odnawialne i w rachunku bieżącym, zaksięgowanych przez podmiot sprawozdający na koniec miesiąca poprzedzającego miesiąc referencyjny.

23. Kredyty i pożyczki na restrukturyzację zadłużenia nie są wyłączone z kategorii renegotjowanych kredytów i pożyczek *per se*. Jednak jeżeli restrukturyzacja polega na renegocjacji warunków oprocentowania, w rezultacie czego kredyt oprocentowany jest poniżej warunków rynkowych, o czym mowa w pkt 28, nie należy jej wykazywać w kategorii renegotjowanych kredytów i pożyczek ani w nowych umowach.

24. Oprocentowanie nowej umowy stanowi średnią ważoną oprocentowania depozytów oraz kredytów i pożyczek w odpowiedniej kategorii instrumentów w zakresie nowych umów zawartych pomiędzy gospodarstwami domowymi lub przedsiębiorstwami niefinansowymi a podmiotem sprawozdającym w okresie referencyjnym zdefiniowanym w pkt 35.

25. Automatyczne zmiany zmiennych stóp procentowych wprowadzone przez podmiot sprawozdający nie są wykazywane jako nowe umowy. Dla istniejących umów takie zmiany zmiennych stóp procentowych nie są wykazywane jako oprocentowanie nowych umów, ale jako średnie oprocentowanie wszystkich umów.

26. Przejście ze stałych stóp procentowych na zmienne lub odwrotnie (okres t_1) w okresie obowiązywania umowy, które zostały ustalone w momencie zawarcia umowy (okres t_0), nie jest nową umową, lecz jednym z warunków umowy ustalonych w okresie t_0 . W związku z powyższym taka zmiana nie jest wykazywana jako nowa umowa.

27. Zwyczajowo gospodarstwa domowe lub przedsiębiorstwa niefinansowe otrzymują kredyty i pożyczki, inne niż kredyty i pożyczki odnawialne i w rachunku bieżącym, w pełnej kwocie w momencie zawarcia umowy. Gospodarstwa domowe lub przedsiębiorstwa niefinansowe mogą jednakże pobierać kredyty i pożyczki w *transzach* w okresach t_1 , t_2 , t_3 itd., zamiast pobrania całej kwoty w momencie rozpoczęcia umowy (okres t_0). Podejmowanie kredytów i pożyczek w transzach jest bez znaczenia dla statystyki stóp procentowych MIF. Umowa pomiędzy gospodarstwem domowym lub przedsiębiorstwem niefinansowym a podmiotem sprawozdającym w okresie t_0 , obejmująca oprocentowanie i pełną kwotę kredytu lub pożyczki, jest wykazywana w statystyce stóp procentowych MIF jako nowa umowa. Jeżeli po okresie t_0 nastąpiła renegocjacja warunków umowy, wówczas pełna wartość kredytu lub pożyczki udzielonego i niespłaconego przed rozpoczęciem renegocjacji powinna zostać wykazana w kategorii renegotjowanych kredytów i pożyczek.

VII. Kredyty i pożyczki zagrożone oraz kredyty i pożyczki na restrukturyzację zadłużenia oprocentowane poniżej warunków rynkowych

28. Kredyty i pożyczki zagrożone oraz kredyty i pożyczki na restrukturyzację zadłużenia oprocentowane poniżej warunków rynkowych nie są wykazywane w średnim ważonym oprocentowaniu ani w stanach nowych umów. Kredyty i pożyczki zagrożone rozumiane są zgodnie z załącznikiem II do rozporządzenia 1071(WE) nr 25/2009 (EBC/2008/32), a suma kredytów i pożyczek częściowo lub całkowicie skalsyfikowanych jako kredyty i pożyczki zagrożone nie jest wykazywana w statystyce stóp procentowych MIF. Kategorię kredytów i pożyczek na restrukturyzację zadłużenia, tj. udzielanych dłużnikom zagrożonym niewypłacalnością, ustala się zgodnie z obowiązującymi definicjami krajowymi.

CZĘŚĆ 3**Terminy****VIII. Terminy dla stóp procentowych MIF dotyczących wszystkich umów**

29. KBC określają, czy na szczeblu krajowym stopy procentowe MIF dotyczące wszystkich umów, tj. kategorii 1–26 opisane w dodatku 1, oblicza się jako dane punktowe na koniec okresu, czy jako średnie wyliczane oprocentowanie w danym okresie. W tym przypadku obowiązuje miesięczny okres sprawozdawczy.
30. Oprocentowanie wszystkich umów jako dane punktowe na koniec miesiąca jest obliczane jako średnie ważne oprocentowanie stanów depozytów oraz kredytów i pożyczek w określonym momencie ostatniego dnia miesiąca. W rzeczonym momencie podmiot sprawozdający zbiera właściwe dane dotyczące stóp procentowych oraz wartości wszystkich depozytów oraz kredytów i pożyczek dla gospodarstw domowych i przedsiębiorstw niefinansowych oraz zestawia średnią ważoną oprocentowania dla każdej kategorii instrumentów. W odróżnieniu od średnich miesięcznych stopy procentowe MIF dotyczące wszystkich umów zestawione jako dane punktowe na koniec miesiąca obejmują jedynie umowy obowiązujące w momencie zbierania danych.
31. Oprocentowanie wszystkich umów jako średnie wyliczane oprocentowanie w miesiącu jest wyliczane jako iloraz, gdzie w liczniku występują narosłe odsetki do zapłacenia z tytułu depozytów i odsetki do otrzymania z tytułu kredytów i pożyczek w danym miesiącu referencyjnym, a w mianowniku średnia wartość stanów w danym miesiącu. Na koniec miesiąca referencyjnego podmiot sprawozdający wykazuje odsetki do zapłacenia lub do otrzymania narosłe w ciągu miesiąca dla każdej kategorii instrumentów, a także średnie stany depozytów oraz kredytów i pożyczek dla tego samego miesiąca. W odróżnieniu od danych punktowych, stopy procentowe MIF dotyczące wszystkich umów zestawione jako średnie miesięczne obejmują również umowy, które obowiązywały przez pewien czas w danym miesiącu, lecz które nie obowiązywały już na koniec miesiąca. Średnie stany depozytów oraz kredytów i pożyczek w okresie miesiąca referencyjnego wylicza się jako średnią stanów dziennych w miesiącu. Zgodnie z normą minimalną średnie stany miesięczne uzyskuje się z sald dziennych zmiennych kategorii instrumentów, tj. co najmniej depozytów bieżących, depozytów z terminem wypowiedzenia, oprocentowanych kredytów i pożyczek z tytułu kart kredytowych oraz kredytów i pożyczek odnawialnych i w rachunku bieżącym. Dla wszystkich pozostałych kategorii instrumentów średnie stany miesięczne uzyskuje się z sald tygodniowych lub częstszych.

IX. Terminy dla nowych umów dotyczących depozytów bieżących, depozytów z terminem wypowiedzenia, oprocentowanych kredytów i pożyczek z tytułu kart kredytowych oraz kredytów i pożyczek odnawialnych i w rachunku bieżącym

32. KBC decydują, czy na szczeblu krajowym stopy procentowe MIF dla depozytów bieżących, depozytów z terminem wypowiedzenia, oprocentowanych kredytów i pożyczek z tytułu kart kredytowych oraz kredytów i pożyczek odnawialnych i w rachunku bieżącym, tj. kategorii 1, 5, 6, 7, 12, 23, 32 i 36 opisane w dodatku 2, będą zestawiane jako dane punktowe, czy jako średnie wyliczane oprocentowanie w miesiącu. W tym przypadku obowiązuje miesięczny okres sprawozdawczy.
33. Analogicznie do zasad zestawiania oprocentowania wszystkich umów, określonych w dodatku 1, oprocentowanie depozytów bieżących, depozytów z terminem wypowiedzenia, oprocentowanych kredytów i pożyczek z tytułu kart kredytowych oraz kredytów i pożyczek odnawialnych i w rachunku bieżącym zestawia się z wykorzystaniem jednego z poniższych sposobów:
- (a) jako dane punktowe na koniec miesiąca, tj. średnie ważne oprocentowanie stanów depozytów oraz kredytów i pożyczek w określonym momencie na ostatni dzień miesiąca. W rzeczonym momencie podmiot sprawozdający zbiera dane dotyczące stóp procentowych oraz wartości wszystkich depozytów bieżących, depozytów z terminem wypowiedzenia, kredytów i pożyczek z tytułu kart kredytowych oraz kredytów i pożyczek odnawialnych i w rachunku bieżącym dla gospodarstw domowych i przedsiębiorstw niefinansowych, oraz zestawia średnią ważoną oprocentowania dla każdej kategorii instrumentów. W odróżnieniu od średnich miesięcznych, stopy procentowe MIF dotyczące wszystkich umów zestawione jako dane punktowe na koniec miesiąca obejmują wyłącznie umowy obowiązujące w momencie zbierania danych;
- (b) jako średnie wyliczane oprocentowanie w miesiącu, tj. iloraz, gdzie w liczniku występują narosłe odsetki do zapłacenia z tytułu depozytów i odsetki do otrzymania z tytułu kredytów i pożyczek, a w mianowniku średnia dzienna wartość stanów. Na koniec miesiąca w odniesieniu do depozytów bieżących, depozytów z terminem wypowiedzenia, oprocentowanych kredytów i pożyczek z tytułu kart kredytowych oraz kredytów i pożyczek odnawialnych i w rachunku bieżącym podmiot sprawozdający wykazuje odsetki do zapłacenia lub do otrzymania narosłe w ciągu miesiąca dla każdej kategorii instrumentów, a także średnią wartość depozytów oraz kredytów i pożyczek dla tego samego miesiąca. Średnie stany miesięczne depozytów bieżących, depozytów z terminem wypowiedzenia, oprocentowanych kredytów i pożyczek z tytułu kart kredytowych oraz kredytów i pożyczek

odnawialnych i w rachunku bieżącym są wyliczane z sald dziennych. W odróżnieniu od danych na koniec miesiąca, stopy procentowe MIF dotyczące nowych umów zestawione jako średnie miesięczne obejmują również umowy, które obowiązywały przez pewien czas w danym miesiącu, lecz które nie obowiązywały już na koniec miesiąca.

34. Dla rachunków, które – w zależności od salda – mogą być depozytami lub kredytami i pożyczkami, jedynym kryterium oceny tego, czy w danym miesiącu rachunek jest depozytem bieżącym, czy kredytem lub pożyczką w rachunku bieżącym, jest saldo w określonym momencie ostatniego dnia tego miesiąca, o ile stopy procentowe MIF są zestawiane jako dane punktowe na koniec miesiąca. Jeżeli stopy procentowe MIF są wyliczane jako średnie wyliczane oprocentowanie w miesiącu, każdego dnia saldo podlega ocenie, czy stanowi depozyt, czy kredyt lub pożyczkę. Następnie zostaje wyliczona średnia dziennych sald kredytowych i dziennych sald debetowych w celu uzyskania średniej wielkości stanów do mianownika wyliczanego oprocentowania. Ponadto strumień odsetkowy z licznika odróżnia narosłe odsetki do zapłacenia z tytułu depozytów i odsetki do otrzymania z tytułu kredytów i pożyczek. Podmioty sprawozdające nie uśredniają (niskich) stóp procentowych z tytułu stóp depozytów bieżących oraz (wysokich) stóp procentowych z tytułu kredytów w rachunku bieżącym.
- X. **Terminy dla nowych umów (innych niż depozyty bieżące, depozyty z terminem wypowiedzenia, kredyty i pożyczki z tytułu kart kredytowych oraz kredyty i pożyczki odnawialne i w rachunku bieżącym)**
35. Stopy procentowe MIF dotyczące nowych umów innych niż depozyty bieżące, depozyty z terminem wypowiedzenia, kredyty i pożyczki z tytułu kart kredytowych oraz kredyty i pożyczki odnawialne i w rachunku bieżącym, tj. wszystkie kategorie w dodatku 2 z wyjątkiem kategorii 1, 5, 6, 7, 12, 23, 32 i 36, są zestawiane jako średnie w okresie. W tym przypadku okres ten wynosi jeden (pełny) miesiąc.
36. Dla każdej kategorii instrumentów podmioty sprawozdające wyliczają oprocentowanie nowych umów jako średnią ważoną wszystkich stóp procentowych dotyczących nowych umów w danej kategorii instrumentów w miesiącu referencyjnym. Wymienione stopy procentowe dotyczące średniej miesięcznej są przekazywane do KBC państwa członkowskiego, którego walutą jest euro (zwanego dalej „państwem członkowskim strefy euro”), w którym podmiot sprawozdający jest rezydentem, łącznie z informacją na temat nowych umów zawartych w miesiącu sprawozdawczym dla każdej kategorii instrumentów. Podmioty sprawozdające uwzględniają nowe umowy zawarte w okresie całego miesiąca.
37. W odniesieniu do kategorii dotyczących renegotjowanych kredytów i pożyczek dla gospodarstw domowych i przedsiębiorstw niefinansowych, tj. kategorii 88–91 opisanych w dodatku 2, wymagana jest jedynie informacja o wartości nowych umów. Należy uwzględnić wszystkie renegotjacje istniejących depozytów oraz kredytów i pożyczek zdefiniowane w pkt 22–27, nawet jeśli ta sama umowa była renegotjowana więcej niż raz w okresie miesiąca referencyjnego.

CZĘŚĆ 4

Kategorie instrumentów

XI. Zasady ogólne

38. Podmioty sprawozdające przekazują statystykę stóp procentowych MIF w zakresie wszystkich umów dla kategorii instrumentów określonych w dodatku 1, a w zakresie nowych umów – dla kategorii instrumentów określonych w dodatku 2. Jak wskazano w pkt 16, oprocentowanie depozytów bieżących, depozytów z terminem wypowiedzenia, oprocentowanych kredytów i pożyczek z tytułu kart kredytowych, kredytów i pożyczek odnawialnych i w rachunku bieżącym jest wykazywane w kategorii nowych umów, mimo tego że nowe umowy obejmują wszystkie umowy, w związku z czym zostały ujęte w dodatku 2.
39. Kategoria instrumentów określona w dodatkach 1 i 2 nie znajduje zastosowania na poziomie krajowym w niektórych państwach członkowskich strefy euro, w związku z tym jest ignorowana, jeżeli instytucje kredytowe i inne instytucje będące rezydentami państw członkowskich strefy euro nie oferują gospodarstwom domowym i przedsiębiorstwom niefinansowym produktów należących do danej kategorii. Dane są przekazywane dla istniejących umów, nawet jeśli ich wartość jest znikoma.
40. Dla każdej kategorii instrumentów określonej w dodatkach 1 i 2 i oferowanej gospodarstwom domowym i przedsiębiorstwom niefinansowym będącym rezydentami państw członkowskich strefy euro przez instytucje kredytowe i inne instytucje będące rezydentami statystyka stóp procentowych MIF sporządzana jest w oparciu o wszystkie stopy procentowe dotyczące wszystkich produktów w danej kategorii instrumentów. Oznacza to, że KBC nie mogą określać krajowych produktów wchodzących do każdej kategorii instrumentów, dla której zbierane są dane statystyczne w zakresie stóp procentowych MIF; natomiast wykazują oprocentowanie wszystkich produktów oferowanych przez podmioty sprawozdające. Zgodnie z art. 16 wytycznych EBC/2007/9 z dnia 1 sierpnia 2007 r. w sprawie statystyki pieniężnej oraz instytucji i rynków finansowych⁽¹⁾ KBC nie muszą uwzględniać w próbie każdego produktu oferowanego na rynku krajowym. Nie mogą one jednak wyłączać całej kategorii instrumentów tylko na podstawie niskich wartości tych produktów. Zatem, jeżeli jakaś kategoria instrumentów oferowana jest tylko przez jedną instytucję, wówczas ta instytucja jest reprezentowana w próbie. Jeżeli jakaś kategoria instrumentów nie istniała w państwie członkowskim strefy euro w okresie dobierania próby, ale później nowy produkt należący do danej kategorii został wprowadzony przez jedną instytucję, wówczas ta instytucja zostaje włączona do próby w czasie następnej kontroli reprezentatywności. Jeżeli nowy produkt został utworzony w ramach istniejącej kategorii instrumentów na poziomie krajowym, instytucje znajdujące się w próbie wykazują go w następnym sprawozdaniu, ponieważ wszystkie podmioty sprawozdające są zobowiązane do przekazywania informacji o wszystkich swoich produktach.

⁽¹⁾ Dz.U. L 341 z 27.12.2007, s. 1.

41. Wyjątek od zasady wykazywania wszystkich stóp procentowych dla wszystkich produktów stanowi oprocentowanie kredytów i pożyczek zagrożonych oraz kredytów i pożyczek na restrukturyzację zadłużenia. Jak wskazano w pkt 28, wszystkie kredyty i pożyczki zagrożone oraz kredyty i pożyczki na restrukturyzację zadłużenia oprocentowane poniżej warunków rynkowych, tj. oferowanych dłużnikom zagrożonym niewypłacalnością, nie są wykazywane w statystyce stóp procentowych MIF.

XII. Podział według waluty

42. Statystyka stóp procentowych MIF obejmuje stopy procentowe stosowane przez populację sprawozdawczą. Na szczeblu wszystkich państw członkowskich strefy euro nie są wymagane dane dotyczące depozytów oraz kredytów i pożyczek w walutach innych niż euro. Zostało to określone w dodatkach 1 i 2, gdzie wszystkie kategorie dotyczą depozytów oraz kredytów i pożyczek w euro.

XIII. Podział według sektora

43. Z wyjątkiem operacji z przyrzeczeniem odkupu podział sektorowy jest stosowany do wszystkich depozytów oraz kredytów i pożyczek wymaganych w ramach statystyki stóp procentowych MIF. W związku z tym w dodatkach 1 i 2 wyróżniono kategorie dotyczące sektora gospodarstw domowych (w tym instytucji niekomercyjnych działających na rzecz gospodarstw domowych) ⁽¹⁾ oraz dotyczące przedsiębiorstw niefinansowych ⁽²⁾. Ponadto w ramach gospodarstw domowych odrębnie przekazuje się dane dotyczące przedsiębiorców indywidualnych, ale jedynie w odniesieniu do nowych umów w kategorii „pozostałe kredyty i pożyczki”. KBC mogą odstąpić od wymogu odrębnego przekazywania danych dotyczących kredytów i pożyczek udzielanych przedsiębiorcom indywidualnym w sytuacji, gdy takie kredyty i pożyczki stanowią mniej niż 5 % ogółu kredytów i pożyczek udzielonych gospodarstwom domowym w danym państwie członkowskim strefy euro, rozumianych jako 1071wszystkie umowy, wykazanych zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 25/2009 (EBC/2008/32).
44. Kategoria 5 w dodatku 1 oraz kategoria 11 w dodatku 2 dotyczą operacji z przyrzeczeniem odkupu. Choćby wynagrodzenie z tytułu operacji z przyrzeczeniem odkupu nie jest niezależne od sektora posiadacza we wszystkich państwach członkowskich strefy euro, to dla operacji z przyrzeczeniem odkupu nie wymaga się podziału sektorowego na gospodarstwa domowe i przedsiębiorstwa niefinansowe na poziomie wszystkich państw członkowskich strefy euro. Ponadto nie jest wymagany na poziomie wszystkich państw członkowskich strefy euro podział według terminu, ponieważ operacje z przyrzeczeniem odkupu z założenia mają głównie charakter krótkoterminowy. Stopy procentowe MIF dotyczące operacji z przyrzeczeniem odkupu odnoszą się do obydwu sektorów łącznie.
45. Kategorie 5 i 6 w dodatku 2 dotyczą depozytów z terminem wypowiedzenia gospodarstw domowych. Jednakże na szczeblu wszystkich państw członkowskich strefy euro stopa procentowa i wagi dla depozytów z terminem wypowiedzenia odnoszą się zarówno do depozytów z terminem wypowiedzenia gospodarstw domowych, jak i przedsiębiorstw niefinansowych, tj. obydwa sektory są wykazywane łącznie jako gospodarstwa domowe. Na szczeblu wszystkich państw członkowskich strefy euro nie jest wymagany podział sektorowy.

XIV. Podział według rodzaju instrumentu

46. O ile nie stwierdzono inaczej w pkt 47–55 poniżej, podział stóp procentowych MIF według instrumentów oraz definicje rodzajów instrumentów odpowiadają kategoriom aktywów i pasywów określonym w części 2 załącznika II do rozporządzenia (WE) nr 25/2009 (EBC/2008/32).
47. Stopy procentowe MIF dla *depozytów bieżących*, tj. kategorie 1 i 7 w dodatku 2, dotyczą wszystkich depozytów bieżących, oprocentowanych i nieoprocentowanych. W związku z tym depozyty bieżące nieoprocentowane są ujmowane w statystyce stóp procentowych MIF.
48. Na potrzeby statystyki stóp procentowych MIF kredyty i pożyczki odnawialne oraz w rachunku bieżącym, tj. kategorie 12 i 23 w dodatku 2, mają znaczenie zgodne z definicją zawartą w części 2 załącznika II do rozporządzenia (WE) nr 25/2009 1071(EBC/2008/32), bez względu na termin przeszacowania. Kary przewidziane za przekroczenia stanu rachunku zaliczane do innych opłat, na przykład jako opłaty specjalne, nie są ujmowane w URSP zdefiniowanej w pkt 1, ponieważ ten rodzaj oprocentowania dotyczy jedynie stopy procentowej dla kredytów i pożyczek. Kredytów i pożyczek wykazywanych w tej kategorii nie wykazuje się w żadnej innej kategorii nowych umów.
49. Na potrzeby statystyki stóp procentowych MIF kredyt i pożyczka z tytułu karty kredytowej mają znaczenie zgodne z definicją kredytu z tytułu karty kredytowej zawartą w 1071części 2 załącznika II do rozporządzenia (WE) nr 25/2009 (EBC/2008/32). Dane dotyczące tych stóp procentowych przekazuje się wyłącznie w zakresie oprocentowanych kredytów i pożyczek z tytułu kart kredytowych w kategorii 32 i 36. Danych o stopach procentowych dotyczących nieoprocentowanych kredytów i pożyczek z tytułu kart kredytowych nie przekazuje się odrębnie, ponieważ są one z definicji równe 0 %. Jednakże dane o stanie nieoprocentowanych kredytów i pożyczek z tytułu kart kredytowych włącza się do statystyki stóp procentowych MIF dla wszystkich umów wraz z oprocentowanymi kredytami i pożyczkami z tytułu kart kredytowych. Kredyty i pożyczki nieoprocentowane i oprocentowane z tytułu kart kredytowych nie są wykazywane w żadnej innej kategorii nowych umów.

⁽¹⁾ Połączone S.14 i S.15, zgodnie z definicjami ESA 2010 wprowadzonym rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 549/2013 z dnia 21 maja 2013 r. w sprawie europejskiego systemu rachunków narodowych i regionalnych w Unii Europejskiej.

⁽²⁾ S.11 zgodnie z definicją ESA 2010.

50. Na potrzeby statystyki stóp procentowych MIF nowe umowy dla kredytów i pożyczek udzielonych przedsiębiorstwom niefinansowym (z wyjątkiem kredytów i pożyczek odnawialnych, w rachunku bieżącym oraz z tytułu kart kredytowych), tj. kategorie 37–54, 80, 82, 84 i 91 w dodatku 2, obejmują wszystkie kredyty i pożyczki z wyjątkiem kredytów i pożyczek z tytułu kart kredytowych oraz kredytów i pożyczek odnawialnych i w rachunku bieżącym dla przedsiębiorstw niefinansowych, bez względu na ich wartość, natomiast kategorie 62–79, 81, 83 i 85 dotyczą kredytów i pożyczek zabezpieczonych zdefiniowanych w pkt 64. Kredyty i pożyczki dla przedsiębiorstw niefinansowych, o których mowa w dodatku 1 odnoszącym się do wszystkich umów, mają znaczenie zgodne z definicją zawartą w części 2 załącznika II do rozporządzenia (UE) nr 1071/2013 (EBC/2013/33) i obejmują kredyty i pożyczki odnawialne i w rachunku bieżącym oraz kredyty i pożyczki z tytułu kart kredytowych.
51. Na potrzeby statystyki stóp procentowych MIF nowe umowy dla kredytów i pożyczek na cele konsumpcyjne dla gospodarstw domowych, tj. kategorie 13–15, 30 i 88 w dodatku 2, definiuje się jako kredyty i pożyczki inne niż kredyty i pożyczki z tytułu kart kredytowych oraz kredyty i pożyczki odnawialne i w rachunku bieżącym, udzielane na cele osobiste związane z konsumpcją dóbr i usług, natomiast kategorie 55–57 odnoszą się do kredytów i pożyczek zabezpieczonych zdefiniowanych w pkt 64. Kredyty i pożyczki na cele konsumpcyjne, o których mowa w dodatku 1 odnoszącym się do wszystkich umów, mają znaczenie zgodne z definicją zawartą w części 2 załącznika II do rozporządzenia (UE) nr 1071/2013 (EBC/2013/33) i obejmują kredyty i pożyczki odnawialne i w rachunku bieżącym oraz z tytułu kart kredytowych.
52. Na potrzeby statystyki stóp procentowych MIF nowe umowy dla kredytów i pożyczek dla gospodarstw domowych na nieruchomości mieszkaniowe, tj. kategorie 16–19, 31 i 89, definiuje się jako kredyty i pożyczki inne niż kredyty i pożyczki odnawialne i w rachunku bieżącym oraz z tytułu kart kredytowych, udzielone na cele inwestowania w budownictwo mieszkaniowe, w tym budowę domów, garaży i modernizacje (remonty), natomiast kategorie 58–61 odnoszą się do kredytów i pożyczek zabezpieczonych zdefiniowanych w pkt 64. Kredyty i pożyczki dla gospodarstw domowych na nieruchomości mieszkaniowe, o których mowa w dodatku 1 dotyczącym wszystkich umów, mają znaczenie zgodne z definicją zawartą w części 2 załącznika II do rozporządzenia (UE) nr 1071/2013 (EBC/2013/33) i obejmują kredyty i pożyczki odnawialne, w rachunku bieżącym oraz z tytułu kart kredytowych.
53. Na potrzeby statystyki stóp procentowych MIF nowe umowy dla pozostałych kredytów i pożyczek dla gospodarstw domowych, tj. kategorie 20–22, 33–35 i 90 w dodatku 2, definiuje się jako kredyty i pożyczki niebędące kredytami i pożyczkami odnawialnymi i w rachunku bieżącym oraz z tytułu kart kredytowych, udzielane na takie cele, jak działalność gospodarcza, konsolidacja zadłużenia, kształcenie itd. Pozostałe kredyty i pożyczki dla gospodarstw domowych, o których mowa w dodatku 1 odnoszącym się do wszystkich umów, mają znaczenie zgodne z definicją zawartą w części 2 załącznika II do rozporządzenia (UE) nr 1071/2013 (EBC/2013/33) i obejmują kredyty i pożyczki odnawialne i w rachunku bieżącym oraz z tytułu kart kredytowych.
54. W przypadku stóp procentowych MIF dotyczących wszystkich umów kredyty i pożyczki na cele konsumpcyjne, kredyty i pożyczki dla gospodarstw domowych na nieruchomości mieszkaniowe oraz pozostałe kredyty i pożyczki dla gospodarstw domowych obejmują wszystkie kredyty i pożyczki udzielone gospodarstwu domowemu przez instytucje kredytowe i inne instytucje będące rezydentami, w tym kredyty i pożyczki odnawialne i w rachunku bieżącym oraz z tytułu kart kredytowych.
55. W przypadku stóp procentowych MIF dotyczących nowych umów oprocentowane kredyty i pożyczki z tytułu kart kredytowych, kredyty i pożyczki odnawialne i w rachunku bieżącym, kredyty i pożyczki dla gospodarstw domowych na cele konsumpcyjne, na nieruchomości mieszkaniowe oraz pozostałe kredyty i pożyczki dla gospodarstw domowych obejmują wszystkie kredyty i pożyczki, z wyjątkiem nieoprocentowanych kredytów i pożyczek z tytułu kart kredytowych, udzielone gospodarstwu domowemu przez instytucje kredytowe i inne instytucje będące rezydentami. Nieoprocentowane kredyty i pożyczki z tytułu kart kredytowych nie są odrębnie wykazywane w statystyce stóp procentowych MIF dotyczącej nowych umów, ale zawierają się w odpowiednich pozycjach dotyczących wartości wszystkich umów.

XV. Podział według wartości

56. W odniesieniu do pozostałych kredytów i pożyczek dla przedsiębiorstw niefinansowych, tj. kategorii 37–54 oraz 62–85 w dodatku 2, wyróżnia się trzy kategorie wartości: a) „do 0,25 miliona EUR włącznie”; b) „powyżej 0,25 miliona EUR do 1 miliona EUR włącznie”; oraz c) „powyżej 1 miliona EUR”. Wartości te dotyczą pojedynczej nowej umowy kredytowej, a nie wszystkich umów zwartych pomiędzy przedsiębiorstwem niefinansowym i podmiotem sprawozdającym.

XVI. Podział według terminu pierwotnego, zapadalności, wypowiedzenia oraz przeszacowania

57. W zależności od rodzaju instrumentu oraz od tego, czy stopy procentowe MIF odnoszą się do wszystkich umów, czy do nowych umów, statystyka stóp procentowych przewiduje podział według terminu pierwotnego, terminu zapadalności, terminu wypowiedzenia i terminu przeszacowania. Podziały te odnoszą się do przedziałów lub zakresów czasowych, na przykład stopa procentowa dla depozytu z terminem pierwotnym do dwóch lat włącznie oznacza średnie oprocentowanie wszystkich depozytów z terminem pierwotnym pomiędzy dwoma dniami i maksymalnie dwoma latami, ważone wartością depozytu.
58. Podział według terminu pierwotnego i terminu zapadalności oraz terminu wypowiedzenia i terminu przeszacowania zgodny jest z definicjami określonymi w części 2 załącznika II do rozporządzenia (UE) nr 1071/2013 (EBC/2013/33). Podział według terminu pierwotnego jest stosowany w odniesieniu do wszystkich kategorii depozytów, z wyjątkiem operacji z przyrzeczeniem odkupu, dla wszystkich umów oraz do wszystkich kategorii kredytów i pożyczek dla wszystkich umów określonych w dodatku 1. Podział według terminu pierwotnego oraz jednocześnie terminu zapadalności i terminu przeszacowania stosowany jest dla kategorii 15–26 określonych w dodatku 1. Podział według terminu pierwotnego jest również stosowany do nowych umów z tytułu depozytów z terminem wypowiedzenia określonych w dodatku 2. Odrębne dane dotyczące kredytów i pożyczek dla przedsiębiorstw niefinansowych z terminem przeszacowania do 1 roku włącznie w połączeniu z terminem pierwotnym powyżej 1 roku przekazywane są, zgodnie z dodatkiem 2, dla każdego przedziału wartości kredytów i pożyczek określonego w pkt 56.

59. Oprocentowanie nowych umów z tytułu kredytów i pożyczek, z wyjątkiem kategorii 88–91 renegegowanych kredytów i pożyczek określonych w dodatku 2, wykazywane jest w podziale według terminu przeszacowania określonego w umowie. Na potrzeby statystyki stóp procentowych MIF termin przeszacowania definiuje się jako ustalony w momencie rozpoczęcia umowy okres, w czasie którego wysokość stopy procentowej nie zmienia się. Termin przeszacowania może być krótszy niż termin pierwotny kredytu i pożyczki lub mu równy. Wysokość stopy procentowej jest uważana za niezmienną jedynie wówczas, gdy jest określona jako wielkość dokładna, na przykład 10 %, lub jako różnica w stosunku do stawki referencyjnej w określonym momencie czasowym, na przykład jako sześciomiesięczny EURIBOR plus 2 punkty procentowe na określony z góry dzień i czas. Jeżeli w momencie rozpoczęcia umowy sposób wyliczania oprocentowania kredytu i pożyczki jest uzgodniony między gospodarstwem domowym lub przedsiębiorstwem niefinansowym a podmiotem sprawozdającym na określony okres, na przykład jako sześciomiesięczny EURIBOR plus 2 punkty procentowe na okres trzech lat, wówczas termin przeszacowania nie wynosi trzy lata, ale sześć miesięcy, ponieważ w okresie tych trzech lat wysokość stopy procentowej może się zmieniać co sześć miesięcy. Statystyka stóp procentowych MIF dla nowych umów z tytułu kredytów i pożyczek odzwierciedla jedynie stopę procentową uzgodnioną dla terminu przeszacowania w momencie rozpoczęcia umowy lub po renegegowacji kredytu i pożyczki. Jeżeli po terminie przeszacowania stopa procentowa automatycznie zmienia się na zmienną stopę procentową, to nie zostaje to odzwierciedlone w statystyce stóp procentowych MIF dla nowych umów, lecz jedynie w statystyce wszystkich umów.
60. W odniesieniu do kredytów i pożyczek dla gospodarstw domowych należy wyodrębnić następujące terminy przeszacowania:
- W odniesieniu do kredytów i pożyczek dla gospodarstw domowych na cele konsumpcyjne oraz pozostałych kredytów i pożyczek:
- stopa zmienna i stała do 1 roku włącznie,
 - stopa stała powyżej 1 roku do 5 lat włącznie, oraz
 - stopa stała powyżej 5 lat.
- W odniesieniu do kredytów i pożyczek dla gospodarstw domowych na nieruchomości mieszkaniowe:
- stopa zmienna i stała do 1 roku włącznie,
 - stopa stała powyżej 1 roku do 5 lat włącznie,
 - stopa stała powyżej 5 lat do 10 lat włącznie, oraz
 - stopa stała powyżej 10 lat.
61. W odniesieniu do kredytów i pożyczek dla przedsiębiorstw niefinansowych o wartości do 0,25 mln EUR włącznie, powyżej 0,25 mln EUR do 1 mln EUR włącznie oraz powyżej 1 mln EUR wyodrębnia się następujące terminy przeszacowania:
- stopa zmienna i stała do 3 miesięcy włącznie,
 - stopa stała powyżej 3 miesięcy do 1 roku włącznie,
 - stopa stała powyżej 1 roku do 3 lat włącznie,
 - stopa stała powyżej 3 lat do 5 lat włącznie,
 - stopa stała powyżej 5 lat do 10 lat włącznie, oraz
 - stopa stała powyżej 10 lat.
62. Dla celów statystyki stóp procentowych MIF „zmienną stopę procentową” definiuje się jako stopę podlegającą zmianom – regularnym, np. codziennym, lub według uznania MIF, z wyjątkiem banków centralnych i FRP.

XVII. Podział kredytów i pożyczek zabezpieczonych lub objętych gwarancjami

63. Dane o kredytach i pożyczkach dla gospodarstw domowych i przedsiębiorstw niefinansowych, dla których ustanowiono zabezpieczenie lub gwarancje, przekazuje się dodatkowo odrębnie dla wszystkich kategorii nowych umów statystyki stóp procentowych MIF, z wyjątkiem kredytów i pożyczek z tytułu kart kredytowych, kredytów i pożyczek odnawialnych i w rachunku bieżącym, a także pozostałych kredytów i pożyczek. Ponadto dla kategorii dotyczących nowych umów renegegowanych kredytów i pożyczek nie jest wymagany podział ze względu na zabezpieczenia/gwarancji.

64. Na potrzeby statystyki stóp procentowych MIF podział kredytów i pożyczek ze względu na zabezpieczenie/gwarancje obejmuje wszystkie nowe umowy kredytów i pożyczek, które zostały zabezpieczone z wykorzystaniem techniki „ochrony kredytowej rzeczywistej” w rozumieniu art. 4 ust. 1 pkt 58 oraz art. 197–200 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013 z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie wymogów ostrożnościowych dla instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych⁽¹⁾ lub objęte gwarancjami zgodnie z techniką „ochrony kredytowej nierzeczywistej” w rozumieniu art. 4 ust. 1 pkt 59 oraz art. 201, 202 i 203 rozporządzenia (UE) nr 575/2013, w taki sposób iż wartość zabezpieczenia lub gwarancji jest wyższa niż całkowita wartość kredytu i pożyczki lub jej równa. Jeżeli MIF, z wyjątkiem banków centralnych i FRP, stosuje inną metodę niż „metoda standardowa” zdefiniowana w rozporządzeniu (UE) nr 575/2013 dla celów nadzorczych, może także stosować tę samą metodę w odniesieniu do przekazywania niniejszych danych o kredytach i pożyczkach.

CZĘŚĆ 5

Obowiązki sprawozdawcze

65. W celu wyliczenia agregatów dla wszystkich państw członkowskich strefy euro dla każdej kategorii instrumentów określonych w dodatkach 1 i 2 stosuje się trzy poziomy agregacji.

XVIII. Informacje statystyczne na poziomie podmiotów sprawozdających

66. Agregacja na pierwszym poziomie jest przeprowadzana przez podmioty sprawozdające zgodnie z pkt 67–72. Jednakże KBC mogą również żądać od podmiotów sprawozdających przekazywania danych o indywidualnych depozytach oraz kredytach i pożyczkach. Dane te są przekazywane do KBC państwa członkowskiego strefy euro, w którym podmiot sprawozdający jest rezydentem.
67. Jeżeli stopy procentowe dotyczące wszystkich umów, tj. kategorii 1–26 w dodatku 1, są wyliczane jako dane punktowe na koniec miesiąca, wówczas podmioty sprawozdające przekazują dla każdej kategorii instrumentów średnią ważoną stopę procentową na ostatni dzień miesiąca.
68. Jeżeli stopy procentowe dotyczące wszystkich umów, tj. kategorii 1–26 w dodatku 1, są wyliczane jako średnie wyliczane oprocentowanie w miesiącu, wówczas podmioty sprawozdające przekazują dla każdej kategorii instrumentów dane o odsetkach do zapłaceniu lub otrzymania narosłych w ciągu miesiąca oraz dane o średnim stanie depozytów oraz kredytów i pożyczek w tym samym miesiącu.
69. Jeżeli stopy procentowe dla depozytów bieżących, depozytów z terminem wypowiedzenia, oprocentowanych kredytów z tytułu kart kredytowych oraz kredytów i pożyczek odnawialnych i w rachunku bieżącym, tj. kategorii 1, 5, 6, 7, 12, 23, 32 i 36 w dodatku 2, są wyliczane jako dane punktowe na koniec miesiąca, wówczas podmioty sprawozdające przekazują dla każdej kategorii instrumentów średnią ważoną stopę procentową na ostatni dzień miesiąca.
70. Jeżeli stopy procentowe dla depozytów bieżących, depozytów z terminem wypowiedzenia, oprocentowanych kredytów z tytułu kart kredytowych oraz kredytów i pożyczek odnawialnych i w rachunku bieżącym, tj. kategorii 1, 5, 6, 7, 12, 23, 32 i 36 w dodatku 2, są wyliczane jako średnie wyliczane oprocentowanie w miesiącu, wówczas podmioty sprawozdające przekazują dla każdej kategorii instrumentów dane o odsetkach do zapłaceniu lub otrzymania narosłych w ciągu miesiąca oraz dane o średnim stanie depozytów oraz kredytów i pożyczek w tym samym miesiącu.
71. Dla każdej kategorii instrumentów dotyczących nowych umów, tj. kategorii 2–4, 8–11, 13–22, 30–31, 33–35 oraz 37–85 w dodatku 2, podmioty sprawozdające przekazują średnią ważoną stopę procentową. Ponadto dla kategorii 2–4, 8–11, 13–22, 33–35 oraz 37–85 w dodatku 2 podmioty sprawozdające przekazują wartość nowych umów zawartych dla każdej kategorii instrumentów w ciągu miesiąca. Dla kategorii instrumentów dotyczących renegotjowanych kredytów i pożyczek dla gospodarstw domowych i przedsiębiorstw niefinansowych (kategorie 88–91 w dodatku 2) wymagane są wyłącznie dane o wartości nowych umów.
72. Instytucje kredytowe i inne instytucje, które posiadają zgodę KBC na przekazywanie danych dla celów statystyki stóp procentowych MIF razem jako grupa, są uważane za jeden podmiot sprawozdający i przekazują dane określone w pkt 67–71 dotyczące grupy jako całości. Ponadto wskazane podmioty sprawozdające podają co roku dla każdej kategorii instrumentów liczbę instytucji sprawozdających w ramach grupy oraz wariancję stóp procentowych w tych instytucjach. Liczba instytucji sprawozdających w ramach grupy oraz wariancja odnoszą się do miesiąca października i powinny być przekazane z danymi za październik.

XIX. Krajowe średnie ważone stopy procentowe oraz agregaty dla państw członkowskich strefy euro

73. Agregacja danych na drugim poziomie jest przeprowadzana przez KBC, które agregują stopy procentowe i związane z nimi wartości dla wszystkich krajowych podmiotów sprawozdających do krajowej średniej ważonej stopy procentowej dla każdej kategorii instrumentów. Dane te są przekazywane do Europejskiego Banku Centralnego (EBC). EBC dokonuje ostatecznej agregacji danych dotyczących kategorii instrumentów poszczególnych państw członkowskich strefy euro do poziomu wszystkich państw członkowskich strefy euro.

⁽¹⁾ Dz.U. L 176 z 27.6.2013, s. 1.

Dodatek 1

Kategorie instrumentów w zakresie oprocentowania wszystkich umów

URSP lub WDESP jest wykazywana z częstotliwością miesięczną w odniesieniu do każdej kategorii wskazanej w tabeli 1.

Tabela 1

	Sektor	Kategoria instrumentu	Termin pierwotny	Termin zapadalności	Termin przeszacowania	Numer kategorii wszystkich umów	Obowiązek sprawozdawczy	
Depozyty w EUR	gospodarstwa domowe	z terminem pierwotnym	do 2 lat włącznie			1	URSP	
			powyżej 2 lat			2	URSP	
	przedsiębiorstwa niefinansowe	z terminem pierwotnym	do 2 lat włącznie			3	URSP	
			powyżej 2 lat			4	URSP	
	operacje z przyrzeczeniem odkupu					5	URSP	
Kredyty i pożyczki w EUR	gospodarstwa domowe	na nieruchomości mieszkaniowe	do 1 roku włącznie			6	URSP	
			powyżej 1 roku do 5 lat włącznie			7	URSP	
			powyżej 5 lat			8	URSP	
		na cele konsumpcyjne	do 1 roku włącznie			9	URSP	
			powyżej 1 roku do 5 lat włącznie			10	URSP	
			powyżej 5 lat			11	URSP	
		Ogółem	powyżej 1 roku				15	URSP
				do 1 roku włącznie			16	URSP
				powyżej 1 roku	w ciągu najbliższych 12 miesięcy	17	URSP	
	powyżej 2 lat				18	URSP		
		do 2 lat włącznie			19	URSP		
		powyżej 2 lat	w ciągu najbliższych 24 miesięcy	20	URSP			
	przedsiębiorstwa niefinansowe		do 1 roku włącznie			12	URSP	
			powyżej 1 roku do 5 lat włącznie			13	URSP	
			Powyżej 5 lat			14	URSP	

	Sektor	Kategoria instrumentu	Termin pierwotny	Termin zapadalności	Termin przeszacowania	Numer kategorii wszystkich umów	Obowiązek sprawozdawczy	
			powyżej 1 roku			21	URSP	
				do 1 roku włącznie			22	URSP
				powyżej 1 roku	w ciągu najbliższych 12 miesięcy		23	URSP
			powyżej 2 lat			24	URSP	
				do 2 lat włącznie			25	URSP
				powyżej 2 lat	w ciągu najbliższych 24 miesięcy		26	URSP

Dodatek 2

Kategorie instrumentów w zakresie oprocentowania nowych umów

URSP lub WDESP jest wykazywana z częstotliwością miesięczną w odniesieniu do kategorii wskazanych w tabelach 2, 3 i 4. W odniesieniu do URSP podaje się również odpowiadające im wartości umów, jeżeli w tabelach zostało to oznaczone słowem „wartość”. W odniesieniu do renegotjowanych umów z tabeli 6 wymagane są jedynie wartości nowych umów.

Kategorie w tabeli 2 (z wyjątkiem kategorii 33–35), tabeli 3, 5 i 6 są rozłączne w każdej z tabel. Co za tym idzie, kredyt z jakiegokolwiek kategorii w tabeli 2 (z wyjątkiem kategorii 33–35), w tabeli 3, w tabeli 5 lub w tabeli 6 nie jest ponownie wykazywany w jakiegokolwiek innej kategorii w tej samej tabeli, z wyjątkiem kredytów i pożyczek wykazywanych w kategoriach 33–35, które muszą być również wykazane w kategoriach 20–22.

Wszystkie kredyty i pożyczki wykazywane w jakiegokolwiek kategorii w tabeli 3 muszą również być wykazane w odpowiadających im kategoriach w tabeli 2. Kategorie z tabeli 4 stanowią podpozycje kategorii z tabeli 2, oraz – jeżeli są to kredyty i pożyczki zabezpieczone – tabeli 3; dlatego też jakiegokolwiek kredyt lub pożyczka wykazany w tabeli 4 musi również zostać wykazany odpowiednio w tabeli 2 lub 3. Kredyty i pożyczki wykazane w jakiegokolwiek kategorii w tabeli 6 muszą również zostać wykazane w odpowiedniej kategorii w tabeli 2 oraz odpowiednio w tabelach 3 i 4.

Tabela 5 odnosi się wyłącznie do RRSO. Kredyty i pożyczki wykazane w tabeli 5 muszą również być wykazane odpowiednio w tabelach 2, 3, 4 i 6, z uwagi na odmienną metodologię ustalania RRSO wskazaną w ust. 9.

Pojęcie nowych umów obejmuje całą wartość, tj. wszystkie umowy depozytów bieżących, depozytów z terminem wypowiedzenia, kredytów i pożyczek odnawialnych i w rachunku bieżącym oraz oprocentowanych kredytów i pożyczek z tytułu kart kredytowych, tj. kategorii 1, 5, 6, 7, 12, 23, 32 i 36.

Tabela 2

	Sektor	Kategoria instrumentu	Termin pierwotny, termin wypowiedzenia, termin przeszacowania	Numer kategorii nowej umowy	Obowiązek sprawozdawczy
Depozyty w EUR	gospodarstwa domowe	bieżące		1	URSP
		z terminem pierwotnym	do 1 roku włącznie	2	URSP, wartość
			powyżej 1 roku do 2 lat włącznie	3	URSP, wartość
			powyżej 2 lat	4	URSP, wartość
		z terminem wypowiedzenia (*)	do 3 miesięcy włącznie	5	URSP
			powyżej 3 miesięcy	6	URSP
	przedsiębiorstwa niefinansowe	bieżące		7	URSP
		z terminem pierwotnym	do 1 roku włącznie	8	URSP, wartość
			powyżej 1 roku do 2 lat włącznie	9	URSP, wartość
			powyżej 2 lat	10	URSP, wartość
		Operacje z przyrzeczeniem odkupu			11
Kredyty i pożyczki w EUR	gospodarstwa domowe	odnawialne i w rachunku bieżącym		12	URSP
		oprocentowane z tytułu kart kredytowych		32	URSP
		na cele konsumpcyjne	stopa zmienna i stała do 1 roku włącznie	13	URSP, wartość
			stopa stała powyżej 1 roku do 5 lat włącznie	14	URSP, wartość
			stopa stała powyżej 5 lat	15	URSP, wartość

	Sektor	Kategoria instrumentu	Termin pierwotny, termin wypowiedzenia, termin przeszacowania	Numer kategorii nowej umowy	Obowiązek sprawozdawczy		
		na nieruchomości mieszkaniowe	stopa zmienna i stała do 1 roku włącznie	16	URSP, wartość		
			stopa stała powyżej 1 roku do 5 lat włącznie	17	URSP, wartość		
			stopa stała powyżej 5 lat do 10 lat włącznie	18	URSP, wartość		
			stopa stała powyżej 10 lat	19	URSP, wartość		
		pozostałe kredyty i pożyczki	stopa zmienna i stała do 1 roku włącznie	20	URSP, wartość		
			stopa stała powyżej 1 roku do 5 lat włącznie	21	URSP, wartość		
			stopa stała powyżej 5 lat	22	URSP, wartość		
		pozostałe kredyty i pożyczki, w tym: dla przedsiębiorców indywidualnych	stopa zmienna i stała do 1 roku włącznie	33	URSP, wartość		
			stopa stała powyżej 1 roku do 5 lat włącznie	34	URSP, wartość		
			stopa stała powyżej 5 lat	35	URSP, wartość		
		Kredyty i pożyczki w EUR	przedsiębiorstwa niefinansowe	odnawialne i w rachunku bieżącym		23	URSP
				oprocentowane z tytułu kart kredytowych		36	URSP
				o wartości do 0,25 mln EUR włącznie	stopa zmienna i stała do 3 miesięcy włącznie	37	URSP, wartość
					stopa stała powyżej 3 miesięcy do 1 roku włącznie	38	URSP, wartość
					stopa stała powyżej 1 roku do 3 lat włącznie	39	URSP, wartość
stopa stała powyżej 3 lat do 5 lat włącznie	40				URSP, wartość		
stopa stała powyżej 5 lat do 10 lat włącznie	41				URSP, wartość		
stopa stała powyżej 10 lat	42				URSP, wartość		
o wartości powyżej 0,25 mln EUR do EUR 1 mln	stopa zmienna i stała do 3 miesięcy włącznie			43	URSP, wartość		
	stopa stała powyżej 3 miesięcy do 1 roku włącznie			44	URSP, wartość		

	Sektor	Kategoria instrumentu	Termin pierwotny, termin wypowiedzenia, termin przeszacowania	Numer kategorii nowej umowy	Obowiązek sprawozdawczy
			stopa stała powyżej 1 roku do 3 lat włącznie	45	URSP, wartość
			stopa stała powyżej 3 lat do 5 lat włącznie	46	URSP, wartość
			stopa stała powyżej 5 lat do 10 lat włącznie	47	URSP, wartość
			stopa stała powyżej 10 lat	48	URSP, wartość
		o wartości powyżej EUR 1 mln	stopa zmienna i stała do 3 miesięcy włącznie	49	URSP, wartość
			stopa stała powyżej 3 miesięcy do 1 roku włącznie	50	URSP, wartość
			stopa stała powyżej 1 roku do 3 lat włącznie	51	URSP, wartość
			stopa stała powyżej 3 lat do 5 lat włącznie	52	URSP, wartość
			stopa stała powyżej 5 lat do 10 lat włącznie	53	URSP, wartość
			stopa stała powyżej 10 lat	54	URSP, wartość

(*) W przypadku tej kategorii instrumentu gospodarstwa domowe i przedsiębiorstwa niefinansowe wykazywane są łącznie jako sektor gospodarstw domowych.

Tabela 3

Nowe umowy zabezpieczone lub objęte gwarancjami

	Sektor	Kategoria instrumentu	Termin przeszacowania	Numer kategorii nowej umowy	Obowiązek sprawozdawczy
Kredyty i pożyczki w EUR	gospodarstwa domowe	na cele konsumpcyjne	stopa zmienna i stała do 1 roku włącznie	55	URSP, wartość
			stopa stała powyżej 1 roku do 5 lat włącznie	56	URSP, wartość
			stopa stała powyżej 5 lat	57	URSP, wartość
		na nieruchomości mieszkaniowe	stopa zmienna i stała do 1 roku włącznie	58	URSP, wartość
			stopa stała powyżej 1 roku do 5 lat włącznie	59	URSP, wartość
			stopa stała powyżej 5 lat do 10 lat włącznie	60	URSP, wartość
			stopa stała powyżej 10 lat	61	URSP, wartość

	Sektor	Kategoria instrumentu	Termin przeszacowania	Numer kategorii nowej umowy	Obowiązek sprawozdawczy
Kredyty i pożyczki w EUR	przedsiębiorstwa niefinansowe	o wartości do R 0,25 mln EU włącznie	stopa zmienna i stała do 3 miesięcy włącznie	62	URSP, wartość
			stopa stała powyżej 3 miesięcy do 1 roku włącznie	63	URSP, wartość
			stopa stała powyżej 1 roku do 3 lat włącznie	64	URSP, wartość
			stopa stała powyżej 3 lat do 5 lat włącznie	65	URSP, wartość
			stopa stała powyżej 5 lat do 10 lat włącznie	66	URSP, wartość
			stopa stała powyżej 10 lat	67	URSP, wartość
		o wartości powyżej 0,25 mln EUR do 1 mln EUR	stopa zmienna i stała do 3 miesięcy włącznie	68	URSP, wartość
			stopa stała powyżej 3 miesięcy do 1 roku włącznie	69	URSP, wartość
			stopa stała powyżej 1 roku do 3 lat włącznie	70	URSP, wartość
			stopa stała powyżej 3 lat do 5 lat włącznie	71	URSP, wartość
			stopa stała powyżej 5 lat do 10 lat włącznie	72	URSP, wartość
			stopa stała powyżej 10 lat	73	URSP, wartość
		o wartości powyżej 1 mln EUR	stopa zmienna i stała do 3 miesięcy włącznie	74	URSP, wartość
			stopa stała powyżej 3 miesięcy do 1 roku włącznie	75	URSP, wartość
			stopa stała powyżej 1 roku do 3 lat włącznie	76	URSP, wartość
			stopa stała powyżej 3 lat do 5 lat włącznie	77	URSP, wartość
			stopa stała powyżej 5 lat do 10 lat włącznie	78	URSP, wartość
			stopa stała powyżej 10 lat	79	URSP, wartość

Tabela 4

Nowe umowy kredytów i pożyczek dla przedsiębiorstw niefinansowych z terminem przeszacowania poniżej jednego roku i terminem pierwotnym powyżej 1 roku

	Sektor	Kategoria instrumentu	Wszystkie umowy/kredyty i pożyczki zabezpieczone/objęte gwarancjami w podziale według terminu pierwotnego	Numer kategorii nowej umowy	Obowiązek sprawozdawczy
Kredyty i pożyczki w EUR	przedsiębiorstwa niefinansowe	o wartości do 0,25 mln EUR włącznie	stopa zmienna i stała do 1 roku włącznie, termin pierwotny powyżej 1 roku	80	URSP, wartość
			stopa zmienna i stała do 1 roku włącznie, termin pierwotny powyżej 1 roku, tylko zabezpieczone	81	URSP, wartość
		o wartości powyżej 0,25 mln EUR do 1 mln EUR	stopa zmienna i stała do 1 roku włącznie, termin pierwotny powyżej 1 roku	82	URSP, wartość
			stopa zmienna i stała do 1 roku włącznie, termin pierwotny powyżej 1 roku, tylko zabezpieczone	83	URSP, wartość
		o wartości powyżej 1 mln EUR	stopa zmienna i stała do 1 roku włącznie, termin pierwotny powyżej 1 roku	84	URSP, wartość
			stopa zmienna i stała do 1 roku włącznie, termin pierwotny powyżej 1 roku, tylko zabezpieczone	85	URSP, wartość

Tabela 5

Nowe umowy dla gospodarstw domowych

	Sektor	Kategoria instrumentu	Wszystkie umowy	Numer kategorii nowej umowy	Obowiązek sprawozdawczy
Kredyty i pożyczki w EUR	gospodarstwa domowe	na cele konsumpcyjne	RRSO	30	RRSO
		na nieruchomości mieszkaniowe	RRSO	31	RRSO

Tabela 6

Nowe renegotjowane umowy kredytów i pożyczek

	Sektor	Kategoria instrumentu	Termin pierwotny, termin wypowiedzenia, termin przeszacowania	Numer kategorii nowej umowy	Obowiązek sprawozdawczy
Kredyty i pożyczki w EUR	gospodarstwa domowe	na cele konsumpcyjne	ogółem	88	Wartość
		na nieruchomości mieszkaniowe	ogółem	89	Wartość
		pozostałe kredyty i pożyczki	ogółem	90	Wartość
	przedsiębiorstwa niefinansowe	ogółem	91	Wartość	

ZAŁĄCZNIK II

WYMOGI MINIMUM OBOWIĄZUJĄCE RZECZYWISTĄ POPULACJĘ SPRAWOZDAWCZĄ

W celu realizacji wymogów statystycznych Europejskiego Banku Centralnego (EBC) podmioty sprawozdające zobowiązane są do przestrzegania następujących wymogów minimum.

1. Wymogi minimum w zakresie przekazywania danych:

- (a) sprawozdania muszą być przekazywane w terminach wyznaczonych przez KBC państwa członkowskiego strefy euro i w którym podmiot sprawozdający jest rezydentem (dalej „właściwy KBC”);
- (b) postać i format sprawozdań statystycznych muszą być zgodne z wymaganiami technicznymi w zakresie sprawozdawczości ustalonymi przez właściwy KBC;
- (c) podmiot sprawozdający przekazuje właściwemu KBC dane osoby/osób do kontaktu;
- (d) specyfikacje techniczne dotyczące przekazywania danych do właściwego KBC muszą być przestrzegane.

2. Wymogi minimum w zakresie dokładności:

- (a) informacje statystyczne muszą być poprawne;
- (b) podmioty sprawozdające są w stanie dostarczyć informacje na temat zmiany sytuacji wynikającej z dostarczonych danych;
- (c) informacje statystyczne muszą być kompletne i nie mogą zawierać luk ciągłych i strukturalnych; istniejące luki powinny być potwierdzone, wyjaśnione właściwemu KBC, oraz możliwie szybko uzupełnione;
- (d) przy technicznym przesyłaniu danych podmioty sprawozdające stosują wymiary, zasady zaokrąglania i jednostki miary ustalone przez właściwy KBC.

3. Wymogi minimum w zakresie zgodności metodologicznej:

- (a) informacje statystyczne przekazane przez podmioty sprawozdające są zgodne z definicjami, konwencjami i klasyfikacjami zawartymi w niniejszym rozporządzeniu;
- (b) w przypadku rozbieżności w stosunku do tych definicji i klasyfikacji i metod podmioty sprawozdające – tam gdzie to właściwe – regularnie monitorują i mierzą różnice pomiędzy miarami stosowanymi a miarami zawartymi w niniejszym rozporządzeniu;
- (c) podmioty sprawozdające są w stanie wyjaśnić różnice pomiędzy dostarczonymi danymi a danymi za poprzednie okresy.

4. Wymogi minimum w zakresie wprowadzania korekt:

Zasady i procedury w zakresie trybu wprowadzania korekt określonych przez EBC i właściwy KBC muszą być przestrzegane. Do korekt innych niż korekty standardowe należy muszą być dołączane noty wyjaśniające

ZAŁĄCZNIK III

UCHYLONE ROZPORZĄDZENIE I LISTA JEGO NOWELIZACJI

(o których mowa w art. 7)

Rozporządzenie (WE) nr 63/2002 (EBC/2001/18)

(Dz.U. L 10 z 12.1.2002, s. 24)

Zmienione przez:

Rozporządzenie (WE) nr 2181/2004 (EBC/2004/21)

(Dz.U. L 371 z 18.12.2004, s. 42).

Rozporządzenie (WE) nr 290/2009 (EBC/2009/7)

(Dz.U. L 94 z 8.4.2009, s. 75)

Rozporządzenie (UE) nr 674/2010 (EBC/2010/7)

(Dz.U. L 196 z 28.7.2010, s. 23)

ZAŁĄCZNIK IV

TABELA KORELACJI

Rozporządzenie (WE) nr 63/2002 (EBC/2001/18)	Niniejsze rozporządzenie
Artykuł 1	Artykuł 1
Artykuł 2 ust. 1	Artykuł 2 ust. 1
	Artykuł 2 ust. 2
	Artykuł 2 ust. 3
	Artykuł 2 ust. 4
Artykuł 2 ust. 2	Artykuł 2 ust. 5
Artykuł 2 ust. 3	Artykuł 2 ust. 6
Artykuł 3	Artykuł 3
	Artykuł 4
Artykuł 4	Artykuł 5
Artykuł 5	Artykuł 6
Artykuł 6	Artykuł 7
	Artykuł 8
Artykuł 7	Artykuł 9
Załącznik I ⁽¹⁾	Załącznik I
Załącznik II	Załącznik II
Załącznik III	Załącznik III
Załącznik IV	

⁽¹⁾ Załącznik zostanie umieszczony w wytycznych EBC przekształcających wytyczne EBC/2007/9.

ROZPORZĄDZENIE EUROPEJSKIEGO BANKU CENTRALNEGO (UE) Nr 1073/2013**z dnia 18 października 2013 r.****dotyczące danych statystycznych w zakresie aktywów i zobowiązań funduszy inwestycyjnych
(wersja przekształcona)****(EBC/2013/38)**

RADA PREZESÓW EUROPEJSKIEGO BANKU CENTRALNEGO,

uwzględniając Statut Europejskiego Systemu Banków Centralnych i Europejskiego Banku Centralnego, w szczególności art. 5,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 2533/98 z dnia 23 listopada 1998 r. dotyczące zbierania informacji statystycznych przez Europejski Bank Centralny ⁽¹⁾, w szczególności art. 5 ust. 1 i art. 6 ust. 4,

uwzględniając opinię Komisji Europejskiej,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Z uwagi na potrzebę wprowadzenia do rozporządzenia Europejskiego Banku Centralnego (WE) nr 958/2007 z dnia 27 lipca 2007 r. dotyczącego danych statystycznych w zakresie aktywów i zobowiązań funduszy inwestycyjnych (EBC/2007/8) ⁽²⁾ znaczących zmian, w szczególności w świetle rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 549/2013 z dnia 21 maja 2013 r. w sprawie europejskiego systemu rachunków narodowych i regionalnych w Unii Europejskiej ⁽³⁾, konieczne jest sporządzenie jego przekształconej wersji.
- (2) Rozporządzenie (WE) nr 2533/98 stanowi w art. 2 ust. 1, iż w celu realizacji wymogów EBC dotyczących sprawozdawczości statystycznej Europejski Bank Centralny (EBC), wspomagany przez krajowe banki centralne (KBC), ma prawo do zbierania informacji statystycznych w granicach bazowej populacji objętej sprawozdaniem oraz tego, co jest konieczne do realizacji zadań Europejskiego Systemu Banków Centralnych (ESBC). Z art. 2 ust. 2 lit. a) rozporządzenia (WE) nr 2533/98 wynika, że na potrzeby realizacji wymogów EBC dotyczących sprawozdawczości statystycznej, m.in. w zakresie statystyki monetarnej i finansowej, fundusze inwestycyjne (FI) wchodzą w skład bazowej populacji objętej sprawozdaniem. Ponadto art. 3 rozporządzenia (WE) nr 2533/98 zobowiązuje EBC do określenia rzeczywistej populacji sprawozdawczej w granicach bazowej populacji objętej sprawozdaniem, a także uprawnia EBC do całkowitego lub częściowego zwalniania określonych kategorii podmiotów sprawozdających z wymogów dotyczących sprawozdawczości statystycznej.
- (3) W celu realizacji nałożonych na niego zadań oraz monitorowania działalności finansowej niebędącej działalnością podejmowaną przez monetarne instytucje finansowe (MIF), ESBC potrzebuje wysokiej jakości danych staty-

stycznych dotyczących działalności FI. Głównym celem takich informacji jest dostarczenie EBC kompleksowego obrazu statystycznego sektora FI w państwach członkowskich, których walutą jest euro (zwanymi dalej „państwami członkowskimi strefy euro”), które są uznawane za jeden obszar gospodarczy.

- (4) Aby ograniczyć obciążenie obowiązkami sprawozdawczymi, KBC mogą gromadzić niezbędne informacje dotyczące FI z rzeczywistej populacji sprawozdawczej w ramach szerszych ram sprawozdawczości statystycznej służących do innych celów o charakterze statystycznym, o ile nie zagraża to realizacji wymogów EBC dotyczących sprawozdawczości statystycznej. Zgodnie z zasadą przejrzystości działania, w takich sytuacjach podmioty sprawozdające powinny być poinformowane o tym, że zbieranie danych ma na celu realizację innych zadań statystycznych.
- (5) Dysponowanie danymi dotyczącymi transakcji finansowych umożliwia bardziej dogłębną analizę zagadnień polityki pieniężnej i innych kwestii. Dane dotyczące transakcji finansowych, jak również dane dotyczące stanów, są także wykorzystywane do tworzenia innych zestawień statystycznych, w szczególności rachunków finansowych strefy euro.
- (6) Pomimo tego, że rozporządzenia przyjmowane na podstawie art. 34 ust. 1 Statutu Europejskiego Systemu Banków Centralnych i Europejskiego Banku Centralnego (zwanego dalej „Statutem ESBC”) nie przyznają żadnych praw, ani nie nakładają obowiązków na państwa członkowskie, których walutą nie jest euro (zwane dalej „państwami członkowskimi spoza strefy euro”), art. 5 Statutu ESBC stosuje się do państw członkowskich strefy euro i państw członkowskich spoza strefy euro. Motyw 17 rozporządzenia (WE) nr 2533/98 nawiązuje do faktu, że z art. 5 Statutu ESBC w związku z art. 4 ust. 3 Traktatu o Unii Europejskiej wynika obowiązek określenia i wdrożenia na poziomie krajowym wszelkich środków, jakie państwa członkowskie spoza strefy euro uznają za właściwe w celu zbierania informacji statystycznych potrzebnych do wypełnienia wymogów EBC dotyczących sprawozdawczości statystycznej oraz terminowego przygotowania się w dziedzinie statystyki do uzyskania statusu państwa członkowskiego strefy euro.
- (7) Pomimo że niniejsze rozporządzenie jest przede wszystkim skierowane do FI, uzyskanie bezpośrednio od FI pełnych informacji o posiadaczach wyemitowanych przez FI udziałów/jednostek uczestnictwa na okaziciela może okazać się jednak niemożliwe, w związku z czym konieczne jest włączenie innych podmiotów do rzeczywistej populacji sprawozdawczej.
- (8) Zastosowanie mają standardy ochrony i wykorzystania poufnych informacji statystycznych określone w art. 8 rozporządzenia Rady (WE) nr 2533/98.

⁽¹⁾ Dz.U. L 318 z 27.11.1998, s. 8.

⁽²⁾ Dz.U. L 211 z 11.8.2007, s. 8.

⁽³⁾ Dz.U. L 174 z 26.6.2013, s. 1.

- (9) Art. 7 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 2533/98 stanowi, że EBC ma uprawnienia do nakładania sankcji na podmioty sprawozdające, które nie wypełniają obowiązków sprawozdawczości statystycznej wynikających z rozporządzeń lub decyzji EBC,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Definicje

Użyte w niniejszym rozporządzeniu określenia oznaczają:

- 1) „fundusz inwestycyjny (FI)” – przedsiębiorstwo zbiorowego inwestowania, które:
- inwestuje w aktywa finansowe lub niefinansowe w rozumieniu załącznika II, o ile celem jego działalności jest inwestowanie kapitału pochodzącego od ogółu inwestorów; oraz
 - zostało utworzone zgodnie z prawem krajowym lub prawem Unii i podlega:
 - prawu zobowiązań – jako wspólny fundusz zarządzany przez towarzystwa zarządzające;
 - prawu powierniczemu – jako fundusz otwarty;
 - prawu spółek – jako spółka inwestycyjna;
 - innemu podobnemu mechanizmowi lub formie prawnej.

Zakresem definicji objęte są następujące podmioty:

- przedsiębiorstwa, których udziały lub jednostki uczestnictwa są na żądanie ich posiadaczy odkupywane lub umarzane, bezpośrednio lub pośrednio, z aktywów takiego przedsiębiorstwa; oraz
- przedsiębiorstwa mające oznaczoną liczbę wyemitowanych udziałów, których członkowie, uzyskując lub wypowiadając członkostwo w danym funduszu, nabywają lub zbywają istniejące udziały.

Następujące podmioty nie są objęte zakresem definicji:

- fundusze emerytalno-rentowe zgodnie z definicją w zmienionym europejskim systemie rachunków narodowych i regionalnych w Unii Europejskiej (dalej zwanym „ESA 2010”) określonym w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 549/2013 (podsektor S.129);
- fundusze rynku pieniężnego (FRP) zgodnie z definicją zawartą w załączniku I do rozporządzenia Europejskiego Banku Centralnego (UE) nr 1071/2013 z dnia 24 września 2013 r. w sprawie bilansu sektora monetarnych instytucji finansowych (EBC/2013/33) ⁽¹⁾.

Dla celów definicji FI termin „ogół inwestorów” oznacza inwestorów detalicznych, profesjonalnych i instytucjonalnych;

- „podmiot sprawozdający” – „podmiot składający sprawozdanie” w rozumieniu art. 1 rozporządzenia (WE) nr 2533/98;
- „rezydent” ma znaczenie nadane w art. 1 rozporządzenia (WE) nr 2533/98. Na potrzeby niniejszego rozporządzenia, w przypadku gdy dany podmiot prawa nie ma fizycznej siedziby, za jego siedzibę uważa się obszar gospodarczy, którego system prawny jest właściwy dla utworzenia tego podmiotu. Jeżeli podmiot nie posiada osobowości prawnej, jako kryterium określenia statusu rezydenta stosuje się siedzibę w prawnym znaczeniu, to znaczy państwo, którego system prawny jest właściwy dla ustanowienia i działalności tego podmiotu;
- „monetarna instytucja finansowa (MIF)” ma znaczenie nadane w art. 1 rozporządzenia (UE) nr 1071/2013 (EBC/2013/33);
- „PIPF” – pozostałe instytucje pośrednictwa finansowego, z wyjątkiem instytucji ubezpieczeniowych i funduszy emerytalno-rentowych w znaczeniu nadanym temu terminowi w ESA 2010 (podsektor S.125);
- „imienne udziały/jednostki uczestnictwa FI” – udziały/jednostki uczestnictwa FI, w odniesieniu do których, zgodnie z przepisami prawa krajowego, prowadzi się rejestr posiadaczy udziałów/jednostek uczestnictwa obejmujący informacje o ich statusie rezydentów oraz przynależności sektorowej;
- „udziały/jednostki uczestnictwa FI na okaziciela” – udziały/jednostki uczestnictwa FI, w odniesieniu do których, zgodnie z przepisami prawa krajowego, nie prowadzi się rejestru posiadaczy udziałów/jednostek uczestnictwa, lub prowadzony rejestr nie obejmuje informacji o ich statusie rezydentów oraz przynależności sektorowej;
- „właściwy KBC” – KBC państwa członkowskiego strefy euro, w którym dany FI jest rezydentem;
- dane zbierane zgodnie z metodą „papier po papierze” – dane w podziale na pojedyncze papiery wartościowe.

Artykuł 2

Rzeczywista populacja sprawozdawcza

- Rzeczywista populacja sprawozdawcza obejmuje FI będące rezydentami na terytorium państw członkowskich strefy euro. Obowiązek dostarczania informacji statystycznych, o których mowa w niniejszym rozporządzeniu, spoczywa na FI, a w przypadku FI nieposiadających osobowości prawnej zgodnie z prawem krajowym, któremu podlegają – na podmiotach prawnie upoważnionych do ich reprezentowania.

⁽¹⁾ Zob. s. 1 niniejszego Dziennika Urzędowego.

2. Z zastrzeżeniem ust. 1, na potrzeby gromadzenia informacji o posiadaczach udziałów/jednostek uczestnictwa na okaziciela emitowanych przez FI zgodnie z ust. 3 w części 2 załącznika I, rzeczywista populacja sprawozdawcza obejmuje MIF oraz PIPF. KBC mogą przyznawać tym podmiotom wyłączenia, o ile niezbędne informacje statystyczne są zbierane z innych dostępnych źródeł, zgodnie z ust. 3 w części 2 załącznika I. KBC w porozumieniu z EBC sprawdzają spełnienie tego warunku w odpowiednim czasie w celu przyznania lub – gdy zachodzi taka konieczność – cofnięcia wyłączenia z mocą obowiązującą od początku każdego roku. Na potrzeby niniejszego rozporządzenia KBC mogą sporządzać i prowadzić listy sprawozdających PIPF, zgodnie z zasadami określonymi w ust. 3 w części 2 załącznika I.

Artykuł 3

Lista FI do celów statystycznych

1. Zarząd EBC sporządza i prowadzi, do celów statystycznych, listę FI tworzących bazową populację sprawozdawczą, w tym – w odpowiednich przypadkach – ich subfunduszy w rozumieniu art. 4 ust. 2. Lista ta może być sporządzona w oparciu o istniejące listy FI podlegających nadzorowi organów krajowych (jeśli są one dostępne), uzupełnionych o inne FI wchodzące w zakres definicji FI zawartej w art. 1.

2. KBC i EBC udostępniają, w odpowiedniej formie, listę oraz jej aktualizacje zainteresowanym FI, w tym drogą elektroniczną, za pośrednictwem Internetu lub – na wniosek zainteresowanych podmiotów sprawozdających – na piśmie.

3. Jeżeli ostatnia dostępna elektroniczna wersja listy, o której mowa w ust. 2 jest błędna, EBC nie nakłada sankcji na podmioty sprawozdające, które nie wypełniły we właściwy sposób wymogów sprawozdawczości statystycznej w takim zakresie, w jakim opierały się one w dobrej wierze na liście zawierającej błędy.

Artykuł 4

Przekazywanie danych jednostkowych dla poszczególnych funduszy

1. Rzeczywista populacja sprawozdawcza przekazuje dane dotyczące aktywów i zobowiązań odrębnie dla poszczególnych funduszy.

2. Z zastrzeżeniem ust. 1, jeżeli dany FI rozdziela swoje aktywa pomiędzy poszczególne subfundusze w taki sposób, że udziały/jednostki uczestnictwa w każdym z subfunduszy są niezależnie pokryte różnymi aktywami, każdy z takich subfunduszy uważa się za odrębny FI.

3. Na zasadzie odstępstwa od postanowień ust. 1 i 2, pod warunkiem uprzedniej zgody właściwego KBC i zgodnie z jego instrukcjami, FI mogą przekazywać dane dotyczące aktywów i zobowiązań jako grupa, pod warunkiem że rezultaty zastosowania takiej metody są podobne do rezultatów przekazywania danych odrębnie dla poszczególnych funduszy.

Artykuł 5

Kwartalne i miesięczne wymogi sprawozdawczości statystycznej

1. Podmioty sprawozdające przekazują, zgodnie z załącznikiem I i II:

a) raz na kwartał – stany aktywów i zobowiązań FI na koniec kwartału, oraz kwartalne dane dotyczące korekt z tytułu zmiany wyceny lub dane dotyczące transakcji (o ile mają zastosowanie); oraz

b) raz na miesiąc – stany wyemitowanych udziałów/jednostek uczestnictwa FI na koniec miesiąca, odpowiednie miesięczne dane dotyczące korekt z tytułu zmiany wyceny lub dane dotyczące transakcji (o ile mają zastosowanie) oraz osobno przekazywane dane o nowych emisjach i wykupie udziałów/jednostek uczestnictwa FI w danym okresie sprawozdawczym.

2. KBC mogą zdecydować o zbieraniu danych, o których mowa w ust. 1 lit. a) raz na miesiąc, a nie raz na kwartał.

Artykuł 6

Korekty z tytułu zmiany wyceny i transakcje

1. Podmioty sprawozdające przekazują dane dotyczące korekt z tytułu zmiany wyceny lub dane dotyczące transakcji według instrukcji właściwego KBC, dla informacji przekazywanych zgodnie z metodą zagregowaną, określoną w załączniku I.

2. Zgodnie z załącznikiem I, KBC uzyskują przybliżone dane o transakcjach na papierach wartościowych z informacji zebranych zgodnie z metodą „papier po papierze”, albo bezpośrednio zbierają dane o transakcjach zgodnie z metodą „papier po papierze”.

3. Dalsze wymogi i wytyczne odnoszące się do zbierania danych dotyczących korekt z tytułu zmiany wyceny lub transakcji znajdują się w załączniku III.

Artykuł 7

Standardy rachunkowości

1. Na potrzeby przekazywania danych zgodnie z przepisami niniejszego rozporządzenia FI stosują standardy rachunkowości ustanawiane w krajowych aktach prawnych wdrażających dyrektywę Rady 86/635/EWG z dnia 8 grudnia 1986 r. w sprawie rocznych i skonsolidowanych sprawozdań finansowych banków i innych instytucji finansowych⁽¹⁾, a gdyby przepisy te nie miały zastosowania – inne krajowe lub międzynarodowe standardy mające zastosowanie do FI.

2. Z zastrzeżeniem przyjętych praktyk rachunkowości oraz zasad saldowania obowiązujących w państwach członkowskich strefy euro, wszystkie aktywa i pasywa finansowe wykazuje się dla celów statystycznych w ujęciu brutto.

⁽¹⁾ Dz.U. L 372 z 31.12.1986, s. 1.

Artykuł 8

Wyłączenia

1. Wyłączenia od wymogów sprawozdawczości statystycznej określonych w art. 5 mogą być przyznawane FI zgodnie z poniższymi zasadami:

- a) KBC mogą przyznawać wyłączenia najmniejszym FI pod względem łącznej wartości aktywów, o ile aktywa FI uwzględnianych w zagregowanym bilansie kwartalnym stanowią co najmniej 95 % wartości aktywów FI (wyrażonych jako stany) ogółem w każdym państwie członkowskim strefy euro;
- b) w przypadku państw członkowskich strefy euro w których łączna wartość aktywów krajowych FI nie przekracza 1 % łącznej wartości aktywów FI strefy euro KBC mogą przyznawać wyłączenia najmniejszym FI pod względem łącznej wartości aktywów, o ile aktywa FI uwzględnianych w zagregowanym bilansie kwartalnym stanowią co najmniej 80 % wartości aktywów FI (wyrażonych jako stany) ogółem w tym państwie członkowskim;
- c) FI, wobec których stosuje się wyłączenia określone w lit. a) i b), przekazują – z częstotliwością kwartalną – wyłącznie stany na koniec kwartału dotyczące wyemitowanych udziałów/jednostek uczestnictwa FI, oraz o ile ma to zastosowanie, odpowiednie dane kwartalne dotyczące korekt z tytułu zmiany wyceny lub dane dotyczące transakcji;
- d) KBC raz w roku, we właściwym czasie, sprawdzają spełnianie warunków określonych w lit. a) i b) w celu przyznania lub – gdy zachodzi taka konieczność – cofnięcia wyłączenia z mocą obowiązującą od początku każdego roku kalendarzowego.

2. Wyłączenia mogą zostać przyznane FI podlegającym krajowym zasadom rachunkowości, które dopuszczają dokonywanie wyceny aktywów rzadziej niż raz na kwartał. Rada Prezesów określa kategorie FI, którym KBC według swojego uznania mogą przyznawać wyłączenia. FI, którym przyznano wyłączenia, podlegają wymogom określonym w art. 5, z częstotliwością dostosowaną do obowiązujących je wymogów rachunkowości w zakresie terminów dokonywania wyceny aktywów.

3. FI mogą nie korzystać z wyłączeń i stosować się do pełnych wymogów sprawozdawczości statystycznej określonych w art. 5. FI, który podjął taką decyzję, zobowiązany jest uzyskać zgodę właściwego KBC przed wprowadzeniem zmian w korzystaniu z takich wyłączeń.

Artykuł 9

Terminy przekazywania danych

1. KBC określają, kiedy powinny otrzymywać dane od podmiotów sprawozdających zgodnie z art. 5, aby móc dotrzymać terminów określonych w ust. 2.
2. KBC przekazują do EBC:
 - a) zagregowane dane kwartalne o stanach i korektach z tytułu zmiany wyceny – do końca godzin pracy w 28 dniu

roboczym od zakończenia kwartału, którego dane dotyczą, na podstawie danych kwartalnych zebranych od podmiotów sprawozdających;

- b) zagregowane dane miesięczne o stanach i korektach z tytułu zmiany wyceny – do końca godzin pracy w 28 dniu roboczym od zakończenia miesiąca, którego dane dotyczą, na podstawie danych zebranych od podmiotów sprawozdających danych miesięcznych dotyczących wyemitowanych przez nie udziałów/jednostek uczestnictwa, lub na podstawie danych rzeczywistych, zgodnie z art. 5 ust. 2;
- c) zagregowane dane miesięczne o nowych emisjach i wykupie udziałów/jednostek uczestnictwa FI – do końca godzin pracy w 28 dniu roboczym od zakończenia miesiąca, którego dane dotyczą, na podstawie danych miesięcznych zebranych od podmiotów sprawozdających.

Artykuł 10

Wymogi minimum i krajowe zasady sprawozdawczości

1. Podmioty sprawozdające spełniają wymogi sprawozdawczości statystycznej, którym podlegają zgodnie z wymienionymi w załączniku IV wymogami minimum w zakresie przekazywania danych, dokładności, zgodności metodologicznej i wprowadzania korekt.

2. KBC określają i wdrażają zasady sprawozdawczości, które mają być stosowane przez rzeczywistą populację sprawozdawczą zgodnie z wymogami krajowymi. KBC zapewniają, że te zasady sprawozdawczości pozwalają na pozyskiwanie wymaganych informacji statystycznych oraz umożliwiają dokładne sprawdzenie zgodności z określonymi w załączniku IV wymogami minimum w zakresie przekazywania danych, dokładności, zgodności metodologicznej i wprowadzania korekt.

Artykuł 11

Fuzje, podziały i przekształcenia

W przypadku fuzji, podziału lub przekształcenia mogących wpłynąć na realizację obowiązków statystycznych, podmiot sprawozdający uczestniczący w tym procesie informuje właściwy KBC – po ogłoszeniu zamiaru przeprowadzenia takiej operacji i w odpowiednim czasie przed jej przeprowadzeniem – o planowanych procedurach mających na celu spełnienie wymogów sprawozdawczości statystycznej określonych w niniejszym rozporządzeniu.

Artykuł 12

Weryfikacja i przymusowe zbieranie danych

KBC wykonują uprawnienie do weryfikowania lub przymusowego zbierania danych objętych obowiązkiem przekazywania przez podmioty sprawozdające zgodnie z niniejszym rozporządzeniem, bez uszczerbku dla prawa EBC do samodzielnego wykonywania tych uprawnień. Uprawnienie to KBC wykonują w szczególności wówczas, gdy instytucja zaliczona do rzeczywistej populacji sprawozdawczej nie przestrzega określonych w załączniku IV wymogów minimum w zakresie przekazywania, dokładności, zgodności metodologicznej i wprowadzania korekt.

*Artykuł 13***Pierwsze sprawozdanie**

Pierwsze sprawozdanie dotyczy danych miesięcznych i kwartalnych za grudzień 2014 r.

*Artykuł 14***Utrata mocy obowiązującej**

1. Z dniem 1 stycznia 2015 r. traci moc rozporządzenie (WE) nr 958/2007 (EBC/2007/8).

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane w państwach członkowskich zgodnie z Traktatami.

Sporządzono we Frankfurcie nad Menem dnia 18 października 2013 r.

W imieniu Rady Prezesów EBC

Mario DRAGHI

Prezes EBC

2. Odniesienia do uchylonego rozporządzenia traktuje się jak odniesienia do niniejszego rozporządzenia i odczytuje zgodnie z tabelą korelacji zawartą w załączniku V.

*Artykuł 15***Przepis końcowy**

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*. Rozporządzenie stosuje się od dnia 1 stycznia 2015 r.

ZAŁĄCZNIK I

WYMOGI SPRAWOZDAWCZOŚCI STATYSTYCZNEJ

CZĘŚĆ 1

Ogólne wymogi sprawozdawczości statystycznej

1. Rzeczywista populacja sprawozdawcza przekazuje następujące informacje statystyczne:

- a) raz na kwartał: (i) dane zgodnie z metodą „papier po papierze” o papierach wartościowych w portfelu FI, posiadających powszechnie dostępne kody identyfikacyjne; (ii) dane zagregowane, w podziale według kategorii instrumentów/terminów, waluty i partnera operacji, dla aktywów i zobowiązań innych niż papiery wartościowe oraz dla papierów wartościowych nieposiadających powszechnie dostępnych kodów identyfikacyjnych; oraz (iii) dane zgodnie z metodą „papier po papierze” albo dane zagregowane dotyczące posiadaczy udziałów/jednostek uczestnictwa wyemitowanych przez FI, zgodnie z dalszym wyszczególnieniem zawartym w części 2. Właściwy KBC może zażądać od podmiotów sprawozdających przekazywania informacji zgodnie z metodą „papier po papierze” o papierach wartościowych nieposiadających powszechnie dostępnych kodów identyfikacyjnych, lub przekazywania – odrębnie dla poszczególnych pozycji – informacji o aktywach i zobowiązaniach innych niż papiery wartościowe; oraz
- b) raz na miesiąc – dane zgodnie z metodą „papier po papierze” odrębnie identyfikujące wszystkie udziały/jednostki uczestnictwa wyemitowane przez FI.

Oprócz danych dotyczących pól, których wypełnienie jest obowiązkowe w kontekście przekazywania danych zgodnie z metodą „papier po papierze” przeznaczonych do uzyskania zagregowanych informacji o papierach wartościowych, zgodnie z tabelą 2, właściwy KBC może również zdecydować, że zgodnie z metodą „papier po papierze” będą zbierane dane o transakcjach.

Dane zagregowane przekazuje się jako stany oraz, w zależności od instrukcji właściwego KBC: a) jako aktualizacje wyceny wynikające ze zmiany cen i kursów walut; lub b) jako transakcje.

Pod warunkiem uprzedniego uzyskania zgody właściwego KBC, podmioty sprawozdające przekazujące wymagane dane kwartalne zgodnie z metodą „papier po papierze” mogą, zamiast stosowania metody „papier po papierze”, przekazywać wymagane dane miesięczne w formie zagregowanej.

2. Informacje przekazywane właściwemu KBC zgodnie z metodą „papier po papierze” zostały wyszczególnione w tabeli 2. Zagregowane kwartalne wymogi sprawozdawczości statystycznej w zakresie stanów zostały wyszczególnione w tabeli 1, a w zakresie korekt z tytułu zmiany wyceny wynikających ze zmian cen i kursów walut lub w zakresie transakcji – w tabeli 3. Zagregowane miesięczne wymogi sprawozdawczości statystycznej w zakresie stanów, zmiany wyceny wynikających ze zmian cen i kursów walut lub transakcji oraz nowych emisji i wykupu udziałów/jednostek uczestnictwa FI zostały wyszczególnione w tabeli 4.
3. W zakresie, w jakim jest to zgodne z warunkami ochrony i korzystania z poufnych informacji statystycznych zbieranych przez ESBC na podstawie art. 8 rozporządzenia (WE) nr 2533/98, w szczególności na podstawie ust. 5 tego artykułu, KBC może również pozyskiwać niezbędne informacje w oparciu o dane zbierane na mocy dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/61/UE z dnia 8 czerwca 2011 r. w sprawie zarządzających alternatywnymi funduszami inwestycyjnymi⁽¹⁾, o ile dane zbierane przez właściwy organ nadzorczy zgodnie z postanowieniami tej dyrektywy, zostaną przekazane KBC na warunkach uzgodnionych między tymi dwoma instytucjami.

CZĘŚĆ 2

Status rezydenta i sektoryzacja posiadaczy udziałów/jednostek uczestnictwa FI

1. Podmioty sprawozdające przekazują, raz na kwartał, dane dotyczące statusu rezydenta posiadaczy udziałów/jednostek uczestnictwa wyemitowanych przez FI państw członkowskich, których walutą jest euro (zwanymi dalej „państwami członkowskimi strefy euro”), w podziale na następujące kategorie: krajowe/instytucje w strefie euro inne niż krajowe/reszta świata. Dla partnerów operacji należących do kategorii „krajowe” oraz „instytucje w strefie euro inne niż krajowe” dokonuje się dalszego podziału wedle kryterium przynależności do poszczególnych sektorów.

⁽¹⁾ Dz.U. L 174 z 1.7.2011, s. 1.

2. W przypadku imiennych udziałów/jednostek uczestnictwa podmioty sprawozdające przekazują dane dotyczące statusu rezydenta oraz przynależności do poszczególnych sektorów posiadaczy udziałów/jednostek uczestnictwa wyemitowanych przez FI. W braku możliwości bezpośredniego określenia statusu rezydenta oraz przynależności sektorowej posiadacza takich udziałów/jednostek uczestnictwa, odpowiednie dane są przekazywane w oparciu o posiadane informacje.
3. W przypadku udziałów/jednostek uczestnictwa na okaziciela, podmioty sprawozdające przekazują dane dotyczące statusu rezydenta oraz przynależności sektorowej posiadaczy takich udziałów/jednostek uczestnictwa FI w sposób określony przez właściwy KBC. Wymóg ten ogranicza się do jednej z poniższych opcji lub ich połączenia; które wybiera się z uwzględnieniem sposobu organizacji właściwych rynków oraz przepisów prawa krajowego obowiązujących w danym państwie członkowskim. Wypełnianie tego wymogu podlega okresowej weryfikacji przez KBC.
 - a) Emitujące FI:

Emitujące FI, osoby uprawnione do ich reprezentowania lub podmioty, o których mowa w art. 2 ust. 2 niniejszego rozporządzenia przekazują dane dotyczące statusu rezydenta i podziału sektorowego posiadaczy wyemitowanych przez nich udziałów/jednostek uczestnictwa. Informacje takie mogą pochodzić od agenta rozprowadzającego udziały/jednostki uczestnictwa lub innego podmiotu uczestniczącego w emisji, odkupie (*buy-back*) lub przeniesieniu udziałów/jednostek uczestnictwa.
 - b) MIF i PIPF jako depozytariusze udziałów/jednostek uczestnictwa FI:

Jako podmioty sprawozdające, MIF i PIPF, występujące w charakterze depozytariuszy udziałów/jednostek uczestnictwa FI, przekazują dane dotyczące statusu rezydenta oraz przynależności sektorowej posiadaczy udziałów/jednostek uczestnictwa wyemitowanych przez FI będące rezydentami, przechowywanych w imieniu posiadacza lub innego pośrednika także występującego w charakterze depozytariusza. Opcja ta ma zastosowanie, jeżeli: (i) depozytariusz oddziela udziały/jednostki uczestnictwa FI przechowywane w imieniu ich posiadaczy od jednostek przechowywanych w imieniu innych depozytariuszy; oraz (ii) większość udziałów/jednostek uczestnictwa FI jest przechowywana przez instytucje krajowe będące rezydentami sklasyfikowane jako pośrednicy finansowi (MIF lub PIPF).
 - c) MIF i PIPF jako podmioty przekazujące informacje o transakcjach rezydentów z nierezydentami, których przedmiotem są udziały/jednostki uczestnictwa FI będących rezydentami:

Jako podmioty sprawozdające, MIF i PIPF, występując w charakterze podmiotów przekazujących informacje o transakcjach rezydentów z nierezydentami, których przedmiotem są udziały/jednostki uczestnictwa FI będących rezydentami, przekazują dane dotyczące statusu rezydenta oraz przynależności sektorowej posiadaczy udziałów/jednostek uczestnictwa wyemitowanych przez FI będące rezydentami, które nabywają/zbywają w imieniu posiadacza lub innego pośrednika także zaangażowanego w transakcję. Opcja ta ma zastosowanie, jeżeli: (i) przekazywane dane mają charakter kompleksowy, tzn. obejmują zasadniczo wszystkie transakcje zawierane przez podmioty sprawozdające; (ii) przekazywane są dokładne dane dotyczące transakcji kupna i sprzedaży zawieranych z podmiotami niebędącymi rezydentami państw członkowskich strefy euro; (iii) różnice pomiędzy wartością emisji a wartością wykupienia tych samych udziałów/jednostek uczestnictwa, z wyłączeniem opłat i kosztów, są minimalne; oraz (iv) liczba udziałów/jednostek uczestnictwa wyemitowanych przez FI będące rezydentami będących w posiadaniu podmiotów niebędących rezydentami państw członkowskich strefy euro jest niska.
 - d) Jeżeli lit. a)–c) nie mają zastosowania, podmioty sprawozdające, w tym MIF i PIPF niebędące FI, przekazują odpowiednie dane w oparciu o posiadane informacje.
4. KBC mogą również pozyskiwać niezbędne informacje w oparciu o dane zbierane na mocy rozporządzenia Europejskiego Banku Centralnego (UE) nr 1011/2012 z dnia 17 października 2012 r. w sprawie statystyki inwestycji w papiery wartościowe (EBC/2012/24) ⁽²⁾, pod warunkiem że dane spełniają wymogi dotyczące terminów przekazywania danych określone w art. 9 niniejszego rozporządzenia oraz, w ogólnym zarysie, wymogi minimum określone w załączniku IV.
5. Jeżeli imienne udziały/jednostki uczestnictwa albo udziały/jednostki na okaziciela są emitowane po raz pierwszy lub, jeżeli sytuacja na rynku wymaga zmiany opcji lub połączenia opcji, KBC mogą przyznać wyłączenia od wymagań wskazanych w ust. 2 i 3 na okres jednego roku.

⁽²⁾ Dz.U. L 305 z 1.11.2012, s. 6.

CZĘŚĆ 3

Tabele sprawozdawcze

Tabela 1
Stany
Dane kwartalne

	A. Instytucje krajowe				B. Instytucje w strefie euro inne niż krajowe				C. Instytucje krajowe reszty świata					D. Opcje		
	MIF	Przebieg inwentaryzacji MIF	Wzrost aktywów finansowych (B.1)	Przebieg inwentaryzacji MIF	Przebieg inwentaryzacji MIF	Wzrost aktywów finansowych (B.2)	Przebieg inwentaryzacji MIF	Wzrost aktywów finansowych (B.3)	Przebieg inwentaryzacji MIF	Wzrost aktywów finansowych (B.4)	Przebieg inwentaryzacji MIF	Wzrost aktywów finansowych (B.5)	Przebieg inwentaryzacji MIF	Wzrost aktywów finansowych (B.6)	Wzrost aktywów finansowych (B.7)	Wzrost aktywów finansowych (B.8)
AKTYWA																
1. Aktywa																
2. Długie terminowe aktywa																
2a. Euro																
001 Tętu																
powyżej rok od 2 lat wstecz																
002 2 lat																
003 3 lat																
004 4 lat																
005 5 lat																
powyżej rok od 2 lat wstecz																
006 2 lat																
007 3 lat																
008 4 lat																
009 5 lat																
010 powyżej 5 lat																
2b. Wskazy ogólny																
001 Tętu																
002 rok od 2 lat wstecz																
003 2 lat																
004 3 lat																
005 4 lat																
006 5 lat																
007 powyżej 5 lat																
3. Ubezpieczenia i udziały w przedsiębiorstwach FI																
001 Tętu																
002 rok od 2 lat wstecz																
003 2 lat																
004 3 lat																
005 4 lat																
006 5 lat																
007 powyżej 5 lat																
4. Instrumenty pieniężne i aktywa pieniężne																
001 Tętu																
002 rok od 2 lat wstecz																
003 2 lat																
004 3 lat																
005 4 lat																
006 5 lat																
007 powyżej 5 lat																
5. Aktywa finansowe (w tym środki trwałe)																
001 Tętu																
002 rok od 2 lat wstecz																
003 2 lat																
004 3 lat																
005 4 lat																
006 5 lat																
007 powyżej 5 lat																
PASywa																
1. Zobowiązania																
001 Tętu																
002 rok od 2 lat wstecz																
003 2 lat																
004 3 lat																
005 4 lat																
006 5 lat																
007 powyżej 5 lat																
2. Zobowiązania z tytułu emisji dłużnych papierów wartościowych																
001 Tętu																
002 rok od 2 lat wstecz																
003 2 lat																
004 3 lat																
005 4 lat																
006 5 lat																
007 powyżej 5 lat																
3. Zobowiązania z tytułu emisji dłużnych papierów wartościowych																
001 Tętu																
002 rok od 2 lat wstecz																
003 2 lat																
004 3 lat																
005 4 lat																
006 5 lat																
007 powyżej 5 lat																
4. Zobowiązania z tytułu emisji dłużnych papierów wartościowych																
001 Tętu																
002 rok od 2 lat wstecz																
003 2 lat																
004 3 lat																
005 4 lat																
006 5 lat																
007 powyżej 5 lat																
5. Zobowiązania z tytułu emisji dłużnych papierów wartościowych																
001 Tętu																
002 rok od 2 lat wstecz																
003 2 lat																
004 3 lat																
005 4 lat																
006 5 lat																
007 powyżej 5 lat																
6. Zobowiązania z tytułu emisji dłużnych papierów wartościowych																
001 Tętu																
002 rok od 2 lat wstecz																
003 2 lat																
004 3 lat																
005 4 lat																
006 5 lat																
007 powyżej 5 lat																

1) Informacje w tabeli 2 dla papierów wartościowych zdefiniowanych w tabeli 1, z wyjątkiem tych, które nie są zaliczane zgodnie z metodą opisaną w załączniku 1.2, nie należy uwzględniać w tabeli 2 dla papierów wartościowych zdefiniowanych w tabeli 1, z wyjątkiem tych, które nie są zaliczane zgodnie z metodą opisaną w załączniku 1.2.

2) W przypadku emisji papierów wartościowych zdefiniowanych w tabeli 1, z wyjątkiem tych, które nie są zaliczane zgodnie z metodą opisaną w załączniku 1.2, nie należy uwzględniać w tabeli 2 dla papierów wartościowych zdefiniowanych w tabeli 1, z wyjątkiem tych, które nie są zaliczane zgodnie z metodą opisaną w załączniku 1.2.

3) W przypadku emisji papierów wartościowych zdefiniowanych w tabeli 1, z wyjątkiem tych, które nie są zaliczane zgodnie z metodą opisaną w załączniku 1.2, nie należy uwzględniać w tabeli 2 dla papierów wartościowych zdefiniowanych w tabeli 1, z wyjątkiem tych, które nie są zaliczane zgodnie z metodą opisaną w załączniku 1.2.

4) W przypadku emisji papierów wartościowych zdefiniowanych w tabeli 1, z wyjątkiem tych, które nie są zaliczane zgodnie z metodą opisaną w załączniku 1.2, nie należy uwzględniać w tabeli 2 dla papierów wartościowych zdefiniowanych w tabeli 1, z wyjątkiem tych, które nie są zaliczane zgodnie z metodą opisaną w załączniku 1.2.

5) W przypadku emisji papierów wartościowych zdefiniowanych w tabeli 1, z wyjątkiem tych, które nie są zaliczane zgodnie z metodą opisaną w załączniku 1.2, nie należy uwzględniać w tabeli 2 dla papierów wartościowych zdefiniowanych w tabeli 1, z wyjątkiem tych, które nie są zaliczane zgodnie z metodą opisaną w załączniku 1.2.

6) W przypadku emisji papierów wartościowych zdefiniowanych w tabeli 1, z wyjątkiem tych, które nie są zaliczane zgodnie z metodą opisaną w załączniku 1.2, nie należy uwzględniać w tabeli 2 dla papierów wartościowych zdefiniowanych w tabeli 1, z wyjątkiem tych, które nie są zaliczane zgodnie z metodą opisaną w załączniku 1.2.

7) W przypadku emisji papierów wartościowych zdefiniowanych w tabeli 1, z wyjątkiem tych, które nie są zaliczane zgodnie z metodą opisaną w załączniku 1.2, nie należy uwzględniać w tabeli 2 dla papierów wartościowych zdefiniowanych w tabeli 1, z wyjątkiem tych, które nie są zaliczane zgodnie z metodą opisaną w załączniku 1.2.

8) W przypadku emisji papierów wartościowych zdefiniowanych w tabeli 1, z wyjątkiem tych, które nie są zaliczane zgodnie z metodą opisaną w załączniku 1.2, nie należy uwzględniać w tabeli 2 dla papierów wartościowych zdefiniowanych w tabeli 1, z wyjątkiem tych, które nie są zaliczane zgodnie z metodą opisaną w załączniku 1.2.

9) W przypadku emisji papierów wartościowych zdefiniowanych w tabeli 1, z wyjątkiem tych, które nie są zaliczane zgodnie z metodą opisaną w załączniku 1.2, nie należy uwzględniać w tabeli 2 dla papierów wartościowych zdefiniowanych w tabeli 1, z wyjątkiem tych, które nie są zaliczane zgodnie z metodą opisaną w załączniku 1.2.

10) W przypadku emisji papierów wartościowych zdefiniowanych w tabeli 1, z wyjątkiem tych, które nie są zaliczane zgodnie z metodą opisaną w załączniku 1.2, nie należy uwzględniać w tabeli 2 dla papierów wartościowych zdefiniowanych w tabeli 1, z wyjątkiem tych, które nie są zaliczane zgodnie z metodą opisaną w załączniku 1.2.

Tabela 2

Informacje wymagane dla metody „papier po papierze”

Dane określone w poniższej tabeli przekazuje się dla każdego papieru wartościowego zaklasyfikowanego jako: „dłużne papiery wartościowe”, „udziały kapitałowe”, oraz „udziały/jednostki uczestnictwa w funduszach inwestycyjnych”, zgodnie z następującymi zasadami.

1. Przekazanie danych określonych w polu 1 jest obowiązkowe.
2. Jeżeli właściwy KBC nie zbiera bezpośrednio danych o transakcjach zgodnie z metodą „papier po papierze”, przekazywane są dane określone dla dwóch z trzech pól nr 2, 3 i 4 (tzn. pola 2 i 3; pola 2 i 4 lub pola 3 i 4).
3. Jeżeli właściwy KBC zbiera bezpośrednio dane o transakcjach zgodnie z metodą „papier po papierze”, przekazuje się także dane określone dla następujących pól:
 - a) pole 5 lub pola 6 i 7; oraz
 - b) pole 4 lub pola 2 i 3.
4. Właściwy KBC może także żądać od podmiotów sprawozdających przekazywania danych określonych dla pola nr 8.
5. Właściwy KBC może zdecydować, że zbierane będą tylko dane znajdujące się w polu nr 2 w przypadkach wskazanych powyżej w pkt 2 oraz pkt 3 lit. b). W takim przypadku KBC jest zobowiązany do sprawdzenia i poinformowania EBC, co najmniej raz do roku, czy jakość danych zagregowanych przekazywanych przez KBC, w tym częstotliwość i zakres wprowadzanych korekt, pozostają na niezmiennym poziomie.

Pole	Nazwa
1	Kod identyfikacyjny papieru wartościowego
2	Liczba jednostek lub zagregowana wartość nominalna
3	Cena
4	Wartość ogółem
5	Transakcje finansowe
6	Papiery wartościowe nabyte (aktywa) lub wyemitowane (zobowiązania)
7	Papiery wartościowe zbyte (aktywa) lub wykupione (zobowiązania)
8	Waluta rejestracji papieru wartościowego

Tabela 3
Korekty z tytułu zmiany wyceny lub transakcje
Dane kwartalne

Kraj	A. Inzynierstwo krajowe		B. Inzynierstwo w dziedzinie inżynierstwa		C. Inzynierstwo krajowe mieszane		D. Ogółem
	Wartość w tys. EUR	Wzrost / Spadek (w %)	Wartość w tys. EUR	Wzrost / Spadek (w %)	Wartość w tys. EUR	Wzrost / Spadek (w %)	
1. Inżynierstwo w dziedzinie inżynierstwa	1.1. Budownictwo		1.1.1. Budownictwo		1.1.1. Budownictwo		
	1.2. Inżynierstwo w dziedzinie inżynierstwa		1.2.1. Inżynierstwo w dziedzinie inżynierstwa		1.2.1. Inżynierstwo w dziedzinie inżynierstwa		
	1.3. Inżynierstwo w dziedzinie inżynierstwa		1.3.1. Inżynierstwo w dziedzinie inżynierstwa		1.3.1. Inżynierstwo w dziedzinie inżynierstwa		
	1.4. Inżynierstwo w dziedzinie inżynierstwa		1.4.1. Inżynierstwo w dziedzinie inżynierstwa		1.4.1. Inżynierstwo w dziedzinie inżynierstwa		
	1.5. Inżynierstwo w dziedzinie inżynierstwa		1.5.1. Inżynierstwo w dziedzinie inżynierstwa		1.5.1. Inżynierstwo w dziedzinie inżynierstwa		
	1.6. Inżynierstwo w dziedzinie inżynierstwa		1.6.1. Inżynierstwo w dziedzinie inżynierstwa		1.6.1. Inżynierstwo w dziedzinie inżynierstwa		
	1.7. Inżynierstwo w dziedzinie inżynierstwa		1.7.1. Inżynierstwo w dziedzinie inżynierstwa		1.7.1. Inżynierstwo w dziedzinie inżynierstwa		
	1.8. Inżynierstwo w dziedzinie inżynierstwa		1.8.1. Inżynierstwo w dziedzinie inżynierstwa		1.8.1. Inżynierstwo w dziedzinie inżynierstwa		
	1.9. Inżynierstwo w dziedzinie inżynierstwa		1.9.1. Inżynierstwo w dziedzinie inżynierstwa		1.9.1. Inżynierstwo w dziedzinie inżynierstwa		
	1.10. Inżynierstwo w dziedzinie inżynierstwa		1.10.1. Inżynierstwo w dziedzinie inżynierstwa		1.10.1. Inżynierstwo w dziedzinie inżynierstwa		
	1.11. Inżynierstwo w dziedzinie inżynierstwa		1.11.1. Inżynierstwo w dziedzinie inżynierstwa		1.11.1. Inżynierstwo w dziedzinie inżynierstwa		

Wzrost / Spadek (w %) - (wartość w tys. EUR) / (wartość w tys. EUR) * 100
Wzrost / Spadek (w %) - (wartość w tys. EUR) / (wartość w tys. EUR) * 100
Wzrost / Spadek (w %) - (wartość w tys. EUR) / (wartość w tys. EUR) * 100
Wzrost / Spadek (w %) - (wartość w tys. EUR) / (wartość w tys. EUR) * 100

Tabela 4
Dane miesięczne

	A. Instytucje krajowe				B. Instytucje w strefie euro inne niż krajowe				C. Instytucje w strefie euro				D. Ogółem	
	MIF	Instytucje inne niż MIF	Sektor finansowy (S 13)	Przeznaczone dla pozostałych sektorów	MIF	Instytucje inne niż MIF	Sektor finansowy (S 13)	Przeznaczone dla pozostałych sektorów	MIF	Instytucje inne niż MIF	Sektor finansowy (S 13)	Przeznaczone dla pozostałych sektorów		
Zobowiązania § Uzidziały/jednostki uczestnicząca FI Emitacja udziałów/jednostek uczestnicząca FI Wykazy udziałów/jednostek uczestnicząca FI														

1. Stany, których z tytułu zmiany wycofy lub immskoc

ZAŁĄCZNIK II

DEFINICJE

CZĘŚĆ 1

Definicje kategorii instrumentów

1. Poniższa tabela przedstawia szczegółowy typowy opis kategorii instrumentów, które krajowe banki centralne (KBC) przekładają na kategorie stosowane na szczeblu krajowym zgodnie z niniejszym rozporządzeniem. Tabela nie jest listą pojedynczych instrumentów finansowych, a opisy nie są wyczerpujące. Definicje odnoszą się do europejskiego systemu rachunków narodowych i regionalnych w Unii Europejskiej (zwanego dalej „ESA 2010”) wprowadzonego rozporządzeniem (UE) nr 549/2013.
2. Dla niektórych kategorii instrumentów wymaga się podziałów według terminów. Dotyczą one terminu pierwotnego, tj. terminu określonego w chwili emisji, który oznacza ustalony okres życia instrumentu finansowego, przed upływem którego nie może on być wykupiony (np. dłużne papiery wartościowe) lub może być wykupiony jedynie z zastrzeżeniem poniesienia określonej kary (np. niektóre rodzaje depozytów).
3. Zobowiązania finansowe można podzielić w zależności od tego, czy są one zbywalne czy niezbywalne. Zobowiązanie jest zbywalne, gdy jego własność może być bezzwłocznie przeniesiona z jednej jednostki na inną poprzez przeniesienie posiadania, indos lub kompensatę (w przypadku finansowych instrumentów pochodnych). Podczas gdy każdy instrument finansowy może być potencjalnie przedmiotem obrotu, to instrumenty zbywalne przeznaczone są do obrotu na zorganizowanych giełdach albo rynkach pozagiełdowych, chociaż istnienie rzeczywistego obrotu nie jest warunkiem zbywalności.

Tabela A

Definicje kategorii instrumentów aktywów i zobowiązań FI

KATEGORIE AKTYWÓW

Kategoria	Opis najważniejszych cech
1. Depozyty oraz kredyty i pożyczki	<p>Na potrzeby sprawozdawczości ta kategoria obejmuje środki przyznane kredytobiorcom przez FI, oraz kredyty i pożyczki otrzymane przez FI, potwierdzone dokumentami niezbywalnymi lub niepotwierdzone w formie dokumentów.</p> <p>Pozycja ta obejmuje:</p> <ul style="list-style-type: none"> — depozyty takie jak depozyty bieżące, depozyty terminowe i depozyty z terminem wypowiedzenia, złożone przez FI — niezbywalne papiery wartościowe: <ul style="list-style-type: none"> Dłużne papiery wartościowe, które nie są zbywalne i nie są przedmiotem obrotu na rynkach wtórnych — kredyty i pożyczki w obrocie: <ul style="list-style-type: none"> — kredyty i pożyczki, które <i>de facto</i> stały się zbywalne, wykazuje się w pozycji „depozyty oraz kredyty i pożyczki”, pod warunkiem że nie istnieje żadne potwierdzenie, iż są one przedmiotem obrotu na rynkach wtórnych. W przeciwnym razie należy je klasyfikować jako dłużne papiery wartościowe — zadłużenie podporządkowane w formie depozytów lub kredytów i pożyczek: instrumenty zadłużenia podporządkowanego stanowią drugorzędną należność od emitenta, która może być zrealizowana dopiero po zaspokojeniu wszystkich roszczeń wyższej rangi, co nadaje im pewne właściwości udziałów kapitałowych. Na potrzeby statystyki zadłużenie podporządkowane wykazuje się, zgodnie z właściwościami danego instrumentu finansowego, jako „kredyty i pożyczki” lub jako „dłużne papiery wartościowe”. Jeżeli na potrzeby statystyki wszelkie formy zadłużenia podporządkowanego w posiadaniu FI są wyrażone jedną liczbą, wówczas należy ją wykazać w pozycji „dłużne papiery wartościowe”, ponieważ zadłużenie podporządkowane przyjmuje głównie formę papierów wartościowych, rzadziej kredytów i pożyczek

Kategoria	Opis najważniejszych cech
	<p>— należności z tytułu operacji z otrzymanym przyrzeczeniem odkupu pod zastaw gotówki:</p> <p>zapis przeciwstawny do gotówki wypłaconej w zamian za papiery wartościowe nabyte przez FI po określonej cenie z wyraźnym przyrzeczeniem odsprzedaży tych samych (lub podobnych) papierów wartościowych po ustalonej cenie w ustalonym przyszłym terminie</p> <p>— należności z tytułu pożyczek papierów wartościowych pod zastaw gotówki:</p> <p>zapis przeciwstawny do gotówki wypłaconej za papiery wartościowe pożyczone przez FI</p> <p>Na potrzeby niniejszego rozporządzenia, kategoria ta obejmuje również znajdujące się w obiegu zasoby znaków pieniężnych wyrażonych w euro i walutach obcych, powszechnie używane do dokonywania płatności</p>
2. Dłużne papiery wartościowe	<p>Dłużne papiery wartościowe, które są zbywalnymi instrumentami finansowymi, służącymi jako dowód zaciągnięcia długu, są zwykle przedmiotem obrotu na rynkach wtórnych lub mogą być rozliczane na rynku i nie dają posiadaczowi żadnych praw własności w stosunku do instytucji emitującej</p> <p>Pozycja ta obejmuje:</p> <p>— papiery wartościowe dające ich posiadaczowi bezwarunkowe prawo do stałego lub umownie ustalonego dochodu w postaci płatności kuponowych lub określonej stałej kwoty w określonym terminie lub terminach albo począwszy od daty wskazanej w momencie emisji</p> <p>— kredyty i pożyczki, które stały się zbywalne na zorganizowanym rynku, tj. kredyty i pożyczki w obrocie, pod warunkiem że istnieje potwierdzenie, iż są one przedmiotem obrotu na rynkach wtórnych, w tym istnienie twórców rynku (<i>market makers</i>) oraz częstych notowań aktywa finansowego, np. w formie widełek cen kupna i sprzedaży (<i>bid-offer spreads</i>). W przeciwnym razie należy je klasyfikować jako „depozyty oraz kredyty i pożyczki”</p> <p>— zadłużenie podporządkowane w formie dłużnych papierów wartościowych</p> <p>Papiery wartościowe pożyczane w ramach operacji pożyczania papierów wartościowych lub sprzedane w ramach operacji z przyrzeczeniem odkupu pozostają w bilansie pierwotnego właściciela (i nie należy ich wykazywać w bilansie tymczasowego nabywcy) w sytuacji, w której transakcja odwrotna została wyraźnie przyrzeczona (a nie jest tylko możliwą do zrealizowania opcją). Jeżeli tymczasowy nabywca sprzedaje otrzymane papiery wartościowe, sprzedaż taka musi być wykazana jako transakcja bezpośrednia w papierach wartościowych w bilansie tymczasowego nabywcy ze znakiem ujemnym w portfelu papierów wartościowych</p>
3. Udziały kapitałowe i udziały/jednostki uczestnictwa w funduszach inwestycyjnych	<p>Aktywa finansowe reprezentujące prawa własności w przedsiębiorstwach i jednostkach typu przedsiębiorstwo. Takie aktywa zazwyczaj uprawniają posiadaczy do udziału w zyskach przedsiębiorstw lub jednostkach typu przedsiębiorstwo oraz do udziału w ich aktywach netto w przypadku likwidacji.</p> <p>Pozycja obejmuje akcje notowane i nienotowane, pozostałe udziały kapitałowe, udziały/jednostki uczestnictwa w FRP, udziały/jednostki uczestnictwa w IF niebędących FRP</p> <p>Udziały kapitałowe pożyczane w ramach operacji pożyczania papierów wartościowych lub sprzedane w ramach operacji z przyrzeczeniem odkupu podlegają takim samym zasadom jak „dłużne papiery wartościowe” w kategorii 2</p>
3a. Udziały kapitałowe i udziały/jednostki uczestnictwa w funduszach inwestycyjnych – podkategoria: akcje notowane	<p>Akcje notowane to udziały kapitałowe notowane na giełdzie. Taką giełdą może być uznana giełda papierów wartościowych lub każda inna forma rynku wtórnego. Akcje notowane są również określane jako akcje, dla których ceny są kwotowane w obrocie giełdowym. Na ogół notowanie cen akcji znajdujących się w obrocie giełdowym oznacza łatwą dostępność aktualnych cen rynkowych</p>

Kategoria	Opis najważniejszych cech
3b. Udziały kapitałowe i udziały/jednostki uczestnictwa w funduszach inwestycyjnych – podkategoria: udziały/jednostki uczestnictwa w funduszach inwestycyjnych	<p>Ta pozycja aktywów obejmuje udziały/jednostki uczestnictwa emitowane przez FRP i FI niebędące FRP (tj. FI inne niż FRP) uwzględnione na listach FI i MIF sporządzanych dla celów statystycznych</p> <p>FRP zostały zdefiniowane w rozporządzeniu (UE) nr 1071/2013 (EBC/2013/33)</p> <p>Definicja FI niebędących FRP znajduje się w art. 1 niniejszego rozporządzenia</p>
(2 + 3)a – podkategoria: papiery wartościowe (dłużne papiery wartościowe, udziały kapitałowe i udziały/jednostki uczestnictwa w funduszach inwestycyjnych) pożyczone lub sprzedane w ramach operacji z przyrzeczeniem odkupu	<p>Pozycja obejmuje papiery wartościowe przekazywane dla kategorii 2 (dłużne papiery wartościowe) i 3 (udziały kapitałowe i udziały/jednostki uczestnictwa w funduszach inwestycyjnych) pożyczone w ramach operacji pożyczania papierów wartościowych lub sprzedane w ramach operacji z przyrzeczeniem odkupu (lub w ramach podobnych operacji np. transakcji w formie umowy sell/buy-back</p>
4. Instrumenty pochodne	<p>Instrumenty pochodne są instrumentami finansowymi powiązаныmi z konkretnym instrumentem finansowym, wskaźnikiem lub towarem, poprzez które można samoistnie obracać ściśle określonym ryzykiem finansowym na rynkach finansowych</p> <p>W tej pozycji wykazuje się:</p> <ul style="list-style-type: none"> — opcje — warranty — futures — kontrakty typu forward — swapy — kredytowe instrumenty pochodne <p>Instrumenty pochodne wykazywane są w bilansie w ujęciu brutto według ich wartości rynkowej. Poszczególne kontrakty na instrumenty pochodne, których wartość rynkowa jest dodatnia, wykazuje się po stronie aktywnej bilansu, natomiast kontrakty, których wartość rynkowa jest ujemna – po stronie pasywnej bilansu.</p> <p>Przyszłe zobowiązania brutto z tytułu kontraktów na instrumenty pochodne nie powinny być wykazywane w bilansie.</p> <p>W zależności od metody wyceny instrumenty pochodne mogą być wykazywane w ujęciu netto. Jeżeli dostępne są tylko wielkości netto lub pozycje są wykazywane według wartości innej niż rynkowa, należy przekazać dane z takimi wartościami</p> <p>Ta pozycja nie obejmuje instrumentów pochodnych, które – zgodnie ze standardami krajowymi – nie są wykazywane w bilansie</p>
5. Aktywa niefinansowe (w tym środki trwałe)	<p>Aktywa rzeczowe oraz wartości niematerialne i prawne inne niż aktywa finansowe. Środki trwałe to aktywa niefinansowe, które są używane przez FI w sposób powtarzalny lub ciągły przez okres dłuższy niż jeden rok</p> <p>Pozycja ta obejmuje budynki mieszkalne, inne budynki i budowle, maszyny i urządzenia, kosztowności oraz produkty własności intelektualnej, takie jak oprogramowanie komputerowe i bazy danych.</p>
6. Pozostałe aktywa	<p>Pozycja „pozostałe aktywa” jest pozycją rezydualną po stronie aktywnej bilansu, definiowaną jako „aktywa nieuwzględnione w innych pozycjach”. W ramach tej pozycji KBC mogą wymagać następujących dalszych podziałów:</p> <ul style="list-style-type: none"> — odsetki należne od depozytów oraz kredytów i pożyczek — odsetki należne od dłużnych papierów wartościowych — należności z tytułu aktywów trwałych oddanych do użytkowania — należności niezwiązane z podstawową działalnością FI

KATEGORIE ZOBOWIĄZAŃ

Kategoria	Opis najważniejszych cech
7. Depozyty oraz kredyty i pożyczki otrzymane	<p>Kwoty należne wierzycielom od FI, inne niż kwoty wynikające z emisji zbywalnych papierów wartościowych. Pozycja ta obejmuje:</p> <ul style="list-style-type: none"> — kredyty i pożyczki: kredyty i pożyczki udzielone FI potwierdzone niezbywalnymi dokumentami lub niepotwierdzone dokumentami — transakcje z przyrzeczeniem odkupu (repo) i operacje do nich podobne z zabezpieczeniem gotówkowym: zapis przeciwstawny do gotówki otrzymanej w zamian za papiery wartościowe sprzedane przez FI po określonej cenie z jednoczesnym wyraźnym przyrzeczeniem odkupu tych samych (lub podobnych) papierów wartościowych po ustalonej cenie w ustalonym przyszłym terminie. Kwoty otrzymane przez FI w zamian za papiery wartościowe przeniesione na osobę trzecią („tymczasowy nabywca”) wykazywane są w tej pozycji, jeżeli transakcja odwrotna została wyraźnie przyrzeczona, a nie jest tylko możliwą do zrealizowania opcją. Oznacza to, że FI ponoszą ryzyko i zachowują korzyści wynikające z posiadania papierów wartościowych stanowiących podstawę tej operacji — zabezpieczenie gotówkowe otrzymane w zamian za pożyczone papiery wartościowe: kwoty otrzymane w zamian za papiery wartościowe tymczasowo przeniesione na osobę trzecią w formie pożyczki papierów wartościowych pod zastaw gotówki — zabezpieczenie gotówkowe otrzymane w wyniku przeprowadzonych operacji tymczasowego przeniesienia złota za zabezpieczeniem
8. Udziały/jednostki uczestnictwa FI	<p>Udziały/jednostki uczestnictwa, w tym w formie udziałów kapitałowych, emitowane przez FI wpisane na listę FI dla celów statystycznych. Pozycja ta obejmuje całkowitą wartość zobowiązań wobec udziałowców FI. W pozycji tej uwzględnia się również środki pochodzące z nierozdzielonych świadczeń oraz środków zarezerwowanych przez sprawozdające FI na pokrycie prawdopodobnych przyszłych płatności i zobowiązań</p>
9. Instrumenty pochodne	Zob. kategoria 4
10. Pozostałe zobowiązania	<p>Jest to rezydualna pozycja po stronie pasywnej bilansu, zdefiniowana jako „zobowiązania nieuwzględnione w innych pozycjach”.</p> <p>W ramach tej pozycji KBC mogą wymagać następujących dalszych podziałów:</p> <ul style="list-style-type: none"> — emisja dłużnych papierów wartościowych <p>Papiery wartościowe emitowane przez FI, inne niż udziały kapitałowe, które są zwykle instrumentami zbywalnymi będącymi przedmiotem obrotu na rynkach wtórnych lub mogą być rozliczane na rynku oraz które nie dają ich posiadaczowi żadnych praw własności w stosunku do emitenta</p> <ul style="list-style-type: none"> — odsetki należne od depozytów oraz kredytów i pożyczek — zobowiązania niezwiązane z podstawową działalnością FI, tj. zobowiązania wobec dostawców, podatki, wynagrodzenia, składki na ubezpieczenia społeczne itd. — rezerwy na zobowiązania wobec osób trzecich tj. świadczenia emerytalne, dywidenda itd. — pozycje netto związane z pożyczkami papierów wartościowych bez zabezpieczenia gotówkowego — kwoty netto do zapłaty związane z przyszłymi rozliczeniami transakcji, których przedmiotem są papiery wartościowe

CZĘŚĆ 2

Definicje atrybutów metody „papier po papierze”

Tabela B

Definicje atrybutów metody „papier po papierze”

Pole	Opis
Kod identyfikacyjny papieru wartościowego	Kod jednoznacznie identyfikujący papier wartościowy. Może to być kod ISIN lub inny kod identyfikacyjny podany w instrukcji KBC
Liczba jednostek lub zagregowana wartość nominalna	Liczba jednostek papieru wartościowego lub zagregowana wartość nominalna, jeżeli obrót tym papierem jest prowadzony w ujęciu kwotowym, a nie w jednostkach
Cena	Cena jednostkowa papieru wartościowego lub procent zagregowanej wartości nominalnej, jeżeli obrót tym papierem jest prowadzony w ujęciu kwotowym, a nie w jednostkach. Cena jest z reguły ceną rynkową lub jest do niej zbliżona. KBC mogą również wymagać wykazywania w tej pozycji wartości naliczonych odsetek
Wartość ogółem	Wartość całkowita papieru wartościowego. Jeżeli dany papier jest przedmiotem obrotu w jednostkach, wartość ta jest równa iloczynowi liczby papierów wartościowych i ceny jednostkowej. Jeżeli dany papier jest przedmiotem obrotu w kwotach, a nie w jednostkach, wówczas wartość ta jest równa iloczynowi zagregowanej wartości nominalnej i ceny wyrażonej w procentach Wartość ogółem jest, co do zasady, równa wartości rynkowej lub jest do niej zbliżona. KBC mogą również wymagać wykazywania w tej pozycji wartości naliczonych odsetek
Transakcje finansowe	Suma transakcji kupna pomniejszona o transakcje sprzedaży (papiery wartościowe po stronie aktywów) lub emisji pomniejszona o transakcje wykupu (papiery wartościowe po stronie zobowiązań) papieru wartościowego ujmowana według wartości transakcyjnej
Papiery wartościowe zakupione (aktywa) lub wyemitowane (zobowiązania)	Suma transakcji kupna (papiery wartościowe po stronie aktywów) lub emisji (papiery wartościowe po stronie zobowiązań) papieru wartościowego ujmowana według wartości transakcyjnej
Papiery wartościowe sprzedane (aktywa) lub wykupione (zobowiązania)	Suma transakcji sprzedaży (papiery wartościowe po stronie aktywów) lub transakcji wykupu (papiery wartościowe po stronie zobowiązań) papieru wartościowego ujmowana według wartości transakcyjnej
Waluta rejestracji papieru wartościowego	Kod ISO lub ekwiwalentny kod waluty używany do wyrażenia ceny lub wartości papieru wartościowego

CZĘŚĆ 3

Definicje sektorów

ESA 2010 jest standardem klasyfikacji sektorowej. Poniższa tabela zawiera szczegółowy standard opisowy sektorów, który KBC przenoszą na kategorie krajowe zgodnie w niniejszym rozporządzeniu. Partnerów transakcji z siedzibą na obszarze państwa członkowskiego strefy euro identyfikuje się według sektora zgodnie z listami prowadzonymi przez Europejski Bank Centralny (EBC) dla celów statystycznych oraz wskazówkami dotyczącymi statystycznej klasyfikacji partnerów transakcji zawartych w wydanej przez EBC „Instrukcji w sprawie klasyfikacji sektorowej w statystyce monetarnych instytucji finansowych oraz rynków. Wskazówki dotyczące statystycznej klasyfikacji partnerów transakcji” (*Monetary financial institutions and markets statistics sector manual: Guidance for the statistical classification of customers*).

Tabela C

Definicje sektorów

Sektor	Definicja
1. MIF	MIF w rozumieniu art. 1 rozporządzenia (UE) nr 1071/2013 (EBC/2013/33). Sektor obejmuje KBC, instytucje kredytowe w rozumieniu definicji określonej w prawie Unii Europejskiej, FRP, inne instytucje finansowe, które prowadzą działalność gospodarczą polegającą na przyjmowaniu depozytów lub bliskich substytutów depozytów od podmiotów innych niż MIF, a także udzielaniu na własny rachunek, przynajmniej w sensie ekonomicznym, kredytów i pożyczek lub inwestowaniu w papiery wartościowe oraz instytucje pieniądza elektronicznego, których podstawową działalnością jest pośrednictwo finansowe polegające na emitowaniu pieniądza elektronicznego

Sektor	Definicja
2. Sektor instytucji rządowych i samorządowych	Sektor instytucji rządowych i samorządowych (S.13) składa się z jednostek instytucjonalnych będących producentami nierynkowymi, których produkcja globalna przeznaczona jest na spożycie indywidualne i ogólnospołeczne, finansowanych z obowiązkowych płatności dokonywanych przez jednostki należące do pozostałych sektorów, a także z jednostek instytucjonalnych, których podstawową działalnością jest redystrybucja dochodu i bogactwa narodowego (ESA 2010, pkt 2.111–2.113)
3. FI niebędące FRP	FI zgodnie z definicją w art. 1 niniejszego rozporządzenia
4. Pozostałe instytucje pośrednictwa finansowego, z wyjątkiem instytucji ubezpieczeniowych i funduszy emerytalno-rentowych + pomocnicze instytucje finansowe + instytucje finansowe typu <i>captive</i> i udzielające pożyczek	<p>Podsektor pozostałych instytucji pośrednictwa finansowego, z wyjątkiem instytucji ubezpieczeniowych i funduszy emerytalno-rentowych (S.125) obejmuje wszystkie finansowe instytucje i jednostki typu przedsiębiorstwo, których podstawową działalnością jest pośrednictwo finansowe realizowane poprzez zaciąganie zobowiązań w formach innych niż gotówka, depozyty (lub bliskie substytuty depozytów), udziały/jednostki uczestnictwa funduszy inwestycyjnych, bądź związanych z ubezpieczeniami, emeryturami i rentami oraz standaryzowanymi programami gwarancyjnymi od jednostek instytucjonalnych. PS w rozumieniu rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1075/2013 z dnia 18 października 2013 r. dotyczącego danych statystycznych w zakresie aktywów i pasywów podmiotów sekurytyzacyjnych (EBC/2013/40) ⁽¹⁾ zaliczane są do tego podsektora (ESA 2010, pkt 2.86–2.94)</p> <p>Podsektor pomocniczych instytucji finansowych (S.126) obejmuje wszystkie finansowe instytucje i jednostki typu przedsiębiorstwo, których podstawowa działalność jest ściśle związana z pośrednictwem finansowym, ale same nie są instytucjami pośrednictwa finansowego. Do tego podsektora zalicza się także centrale, których jednostki zależne to w całości lub większości przedsiębiorstwa niefinansowe (ESA 2010, pkt 2.95–2.97)</p> <p>Podsektor instytucji finansowych typu <i>captive</i> i udzielających pożyczek (S.127) składa się ze wszystkich finansowych instytucji i jednostek typu przedsiębiorstwo, których działalność nie polega ani na pośrednictwie finansowym, ani na pomocniczych usługach finansowych, a większość ich aktywów albo ich zobowiązań nie jest przedmiotem transakcji na otwartych rynkach. Do tego podsektora zalicza się: spółki holdingowe, które mają pakiety kontrolne grupy jednostek zależnych, a ich główną działalnością jest posiadanie tej grupy bez świadczenia innych usług na rzecz przedsiębiorstw, w których posiadają udziały kapitałowe; tzn. jednostki te nie administrują innymi jednostkami ani nimi nie zarządzają (ESA 2010, pkt 2.98–2.99)</p>
5. Instytucje ubezpieczeniowe + fundusze emerytalno-rentowe	<p>Podsektor instytucji ubezpieczeniowych (S.128) obejmuje wszystkie finansowe instytucje i jednostki typu przedsiębiorstwo, których podstawową działalnością jest pośrednictwo finansowe jako konsekwencja gromadzenia funduszy dla ochrony przed ryzykiem przede wszystkim w formie ubezpieczenia bezpośredniego lub reasekuracji (ESA 2010, pkt 2.100–2.104)</p> <p>Podsektor funduszy emerytalno-rentowych (S.129) obejmuje wszystkie finansowe instytucje i jednostki typu przedsiębiorstwo, których podstawową działalnością jest pośrednictwo finansowe jako konsekwencja gromadzenia funduszy dla ochrony przed ryzykiem społecznym i dla zaspokojenia potrzeb osób ubezpieczonych (ubezpieczenia społeczne). Fundusze emerytalno-rentowe w formie systemów ubezpieczeń społecznych zapewniają dochody po zakończeniu aktywności zawodowej, a często także świadczenia z tytułu śmierci i niepełnosprawności (ESA 2010, pkt 2.105–2.110)</p>
6. Przedsiębiorstwa niefinansowe	Sektor przedsiębiorstw niefinansowych (S.11) obejmuje samodzielne jednostki instytucjonalne posiadające podmiotowość prawną i będące producentami rynkowymi, których podstawową działalnością jest produkcja wyrobów i usług niefinansowych. Do sektora przedsiębiorstw niefinansowych należą także niefinansowe jednostki typu przedsiębiorstwo (ESA 2010, pkt 2.45–2.50)

Sektor	Definicja
7. Gospodarstwa domowe + instytucje niekomercyjne działające na rzecz gospodarstw domowych	<p>Sektor gospodarstw domowych (S.14) składa się z osób lub grup osób będących konsumentami oraz przedsiębiorcami produkującymi rynkowe wyroby oraz usługi niefinansowe i finansowe (producenci rynkowi), pod warunkiem że produkcja wyrobów i usług nie odbywa się w ramach odrębnych podmiotów traktowanych jako jednostki typu przedsiębiorstwo. Sektor ten obejmuje również osoby lub grupy osób, które są producentami wyrobów i usług niefinansowych przeznaczonych wyłącznie na własne cele finalne. Do sektora gospodarstw domowych zalicza się przedsiębiorców indywidualnych innych niż traktowani jako jednostki typu przedsiębiorstwo, będących producentami rynkowymi (ESA 2010, pkt 2.118–2.128)</p> <p>Sektor instytucji niekomercyjnych działających na rzecz gospodarstw domowych (S.15) obejmuje odrębne instytucje niekomercyjne posiadające osobowość prawną, działające na rzecz gospodarstw domowych i będące prywatnymi producentami nierynkowymi. Ich podstawowe przychody pochodzą z dobrowolnych wpłat pieniężnych lub wkładów w naturze od gospodarstw domowych jako konsumentów, z płatności dokonywanych przez sektor instytucji rządowych i samorządowych oraz z dochodów z tytułu własności (ESA 2010, pkt 2.129–2.130)</p>

(¹) Zob. s. 107 niniejszego Dziennika Urzędowego.

ZAŁĄCZNIK III

KOREKTY Z TYTUŁU ZMIANY WYCENY LUB TRANSAKCJE

1. Rzeczywista populacja sprawozdawcza jest zobowiązana do przekazywania danych o korektach z tytułu zmiany wyceny lub transakcjach w sposób zgodny z postanowieniami art. 6 niniejszego rozporządzenia. Jeżeli rzeczywista populacja sprawozdawcza przekazuje dane o korektach z tytułu zmiany wyceny, dane te obejmują zmiany wyceny spowodowane zmianami cen i kursów walut lub tylko zmianami cen w okresie sprawozdawczym, z zastrzeżeniem uprzedniej zgody właściwego KBC. Jeżeli korekta z tytułu zmiany wyceny obejmuje jedynie zmiany związane ze zmianami cen, w celu uzyskania informacji o zmianach spowodowanych zmianami kursów walut właściwy KBC zbiera niezbędne dane, które powinny obejmować co najmniej strukturę walutową w podziale na funty szterlingi, franki szwajcarskie, jeny japońskie oraz dolary amerykańskie.
 2. Termin „transakcje finansowe” odnosi się do transakcji, które są rezultatem powstania, likwidacji lub przeniesienia prawa własności aktywów lub zobowiązań finansowych. Transakcje te mierzy się jako różnice między stanami na koniec okresów sprawozdawczych, z których usuwa się efekty zmian spowodowanych wpływem „korekt z tytułu zmiany wyceny” (spowodowanych zmianami cen i kursów walut) oraz „reklasyfikacji i innych korekt”. W celu wyliczenia transakcji Europejski Bank Centralny wymaga informacji statystycznych mających postać korekt obejmujących „reklasyfikacje i inne korekty” oraz „zmiany wyceny z tytułu zmian cen i kursów walut”. Transakcje finansowe zasadniczo powinny być zgodne z wymogami ESA 2010, ale mogą od nich odbiegać z uwagi na praktyki przyjęte w danym kraju.
 3. „Zmiany wyceny z tytułu zmian cen i kursów walut” odnoszą się do zmian wyceny aktywów i zobowiązań spowodowanych zmianami cen aktywów i zobowiązań lub zmianami kursów walut, które mają wpływ na wyrażone w euro wartości aktywów i zobowiązań denominowanych w walutach obcych. Korekta z tytułu zmiany cen aktywów/zobowiązań odnosi się do zmiany wyceny aktywów/zobowiązań powstających w wyniku zmian cen, według których rejestruje się lub zbywa/nabywa aktywa/zobowiązania. Aktualizacje cen obejmują zachodzące w czasie zmiany wartości stanów na koniec okresu spowodowane zmianami wartości bazowej, według której są one rejestrowane, tj. zyski/straty z tytułu aktywów. Zmiany kursów walut w stosunku do euro zachodzące pomiędzy okresami sprawozdawczymi powodują zmiany wyrażonej w euro wartości aktywów/zobowiązań denominowanych w walutach obcych. Jako że zmiany te odpowiadają zyskom/stratom z tytułu aktywów i nie wynikają z transakcji finansowych, ich efektów nie należy uwzględniać w danych dotyczących transakcji. Zasadniczo, „zmiany wyceny z tytułu zmian cen i kursów walut” obejmują również zmiany wyceny wynikające z transakcji, których przedmiotem są aktywa/zobowiązania, tj. zrealizowane zyski/straty; w tym względzie stosowane są jednak różne praktyki na szczeblu krajowym.
-

ZAŁĄCZNIK IV

WYMOGI MINIMUM OBOWIĄZUJĄCE RZECZYWISTĄ POPULACJĘ SPRAWOZDAWCZĄ

W celu realizacji wymogów statystycznych Europejskiego Banku Centralnego (EBC) podmioty sprawozdające zobowiązane są do przestrzegania następujących wymogów minimum.

1. Wymogi minimum w zakresie przekazywania danych:

- a) sprawozdania muszą być przekazywane w terminach wyznaczonych przez właściwy KBC;
- b) postać i format sprawozdań statystycznych muszą być zgodne z wymaganiami technicznymi ustalonymi przez właściwy KBC;
- c) podmiot sprawozdający przekazuje właściwemu KBC dane osoby (osób) do kontaktu;
- d) należy przestrzegać specyfikacji technicznych w zakresie sposobu przekazywania danych do właściwego KBC;
- e) w przypadku przekazywania danych zgodnie z metodą „papier po papierze”, podmioty sprawozdające są zobowiązane do przekazywania, na żądanie KBC, dodatkowych informacji (np. nazwy emitenta, daty emisji) niezbędnych do identyfikacji papierów wartościowych, których kody identyfikacyjne są błędne albo nie są powszechnie dostępne.

2. Wymogi minimum w zakresie dokładności:

- a) przekazywane informacje statystyczne muszą być poprawne: wszystkie warunki liniowe muszą być spełnione (aktywa i pasywa muszą się bilansować, składowe muszą sumować się do kwot ogółem itd.) a dane muszą być spójne we wszystkich sprawozdaniach przekazywanych z różną częstotliwością;
- b) podmioty sprawozdające muszą być w stanie dostarczyć informacje na temat zmian sytuacji wynikających z dostarczonych danych;
- c) informacje statystyczne muszą być pełne i nie mogą zawierać luk ciągłych i strukturalnych; istniejące luki powinny być potwierdzone, wyjaśnione właściwemu KBC oraz, tam gdzie to właściwe, możliwie szybko uzupełnione;
- d) przy technicznym przesyłaniu danych, podmioty sprawozdające stosują wymiary, zasady zaokrąglania i jednostki miary ustalone przez właściwy KBC;

3. Wymogi minimum w zakresie zgodności metodologicznej:

- a) informacje statystyczne muszą być zgodne z definicjami i klasyfikacjami zawartymi w niniejszym rozporządzeniu;
- b) w przypadku rozbieżności w stosunku do tych definicji i klasyfikacji, podmioty sprawozdające regularnie monitorują i oceniają różnice pomiędzy miarami stosowanymi a miarami zawartymi w niniejszym rozporządzeniu;
- c) podmioty sprawozdające muszą być w stanie wyjaśnić różnice pomiędzy dostarczonymi danymi a danymi za poprzednie okresy.

4. Wymogi minimum w zakresie trybu wprowadzania korekt:

należy przestrzegać określonych przez EBC i właściwy KBC zasad i procedur w zakresie trybu wprowadzania korekt. Do korekt innych niż korekty standardowe należy dołączać noty wyjaśniające.

ZAŁĄCZNIK V

TABELA KORELACJI

Rozporządzenie (WE) nr 958/2007 (EBC/2007/8)	Niniejsze rozporządzenie
Art. 1 i 2	Art. 1 i 2
Art. 3	Art. 8
Art. 4	Art. 3
Art. 5	Art. 4
Art. 6	Art. 5
Art. 7	Art. 6
Art. 8	Art. 7
Art. 9–13	Art. 9–13
—	Art. 14
Art. 14	Art. 15
Załącznik I część 1 pkt 1	—
Załącznik I część 1 pkt 2 lit. a)	Załącznik I część 1 pkt 1
Załącznik I część 1 pkt 2 lit. b)	—
Załącznik I część 1 pkt 3	Załącznik I część 1 pkt 2
—	Załącznik I część 1 pkt 3
Załącznik I część 2 pkt 1–3	Załącznik I część 2 pkt 1–3
—	Załącznik I część 2 pkt 4
Załącznik I część 2 pkt 4	Załącznik I część 2 pkt 5
Załącznik I część 3	Załącznik I część 3
Załącznik II część 1	Załącznik II część 1 pkt 1
—	Załącznik II część 1 pkt 2 i 3
Załącznik II część 2 i 3	Załącznik II część 2 i 3
Załącznik III i IV	Załącznik III i IV
—	Załącznik V

ROZPORZĄDZENIE EUROPEJSKIEGO BANKU CENTRALNEGO (UE) NR 1074/2013**z dnia 18 października 2013 r.****w sprawie wymogów sprawozdawczości statystycznej dotyczących instytucji świadczących żyro pocztowe przyjmujących depozyty od rezydentów strefy euro innych niż monetarne instytucje finansowe****(wersja przekształcona)****(EBC/2013/39)**

RADA PREZESÓW EUROPEJSKIEGO BANKU CENTRALNEGO,

uwzględniając statut Europejskiego Systemu Banków Centralnych i Europejskiego Banku Centralnego, w szczególności jego art. 5,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 2533/98 z dnia 23 listopada 1998 r. dotyczące zbierania informacji statystycznych przez Europejski Bank Centralny ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 5 ust. 1 i art. 6 ust. 4,

uwzględniając opinię Komisji Europejskiej,

a także mając na uwadze co następuje:

- (1) Ze względu na to, że w rozporządzeniu Europejskiego Banku Centralnego (WE) nr 1027/2006 z dnia 14 czerwca 2006 r. w sprawie wymogów sprawozdawczości statystycznej w odniesieniu do instytucji pocztowych przyjmujących depozyty od rezydentów obszaru euro innych niż monetarne instytucje finansowe (EBC/2006/8) ⁽²⁾ należy wprowadzić znaczące zmiany, w szczególności w świetle rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 549/2013 z dnia 21 maja 2013 r. w sprawie europejskiego systemu rachunków narodowych i regionalnych w Unii Europejskiej ⁽³⁾, z uwagi na wymogi przejrzystości konieczne jest sporządzenie wersji przekształconej tego rozporządzenia.
- (2) Art. 2 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 2533/98 stanowi, że do celów spełniania wymogów Europejskiego Banku Centralnego (EBC) dotyczących sprawozdawczości statystycznej, EBC, wspomagany przez krajowe banki centralne (KBC), ma prawo do zbierania informacji statystycznych w granicach bazowej populacji objętej sprawozdaniem oraz tego, co jest konieczne do realizacji zadań Europejskiego Systemu Banków Centralnych. Art. 2 ust. 2 lit. b) stanowi ponadto, iż instytucje świadczące żyro pocztowe (żyro-poczty) są częścią bazowej populacji objętej sprawozdaniem w zakresie niezbędnym do realizacji wymogów sprawozdawczości statystycznej EBC w obszarze statystyki monetarnej i finansowej.
- (3) Dane przekazywane przez żyro-poczty mają na celu dostarczenie EBC odpowiedniej statystyki dotyczącej

działalności finansowej żyro-poczt w państwach członkowskich, których walutą jest euro (dalej zwanych „państwami członkowskimi strefy euro”), traktowanych jako jeden obszar gospodarczy.

- (4) Zgodnie z art. 3 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 1071/2013 z dnia 24 września 2013 r. dotyczącego bilansu sektora monetarnych instytucji finansowych (EBC/2013/33) ⁽⁴⁾, na potrzeby tego rozporządzenia rzeczywista populacja sprawozdawcza obejmuje monetarne instytucje finansowe (MIF) będące rezydentami państw członkowskich strefy euro.
- (5) Agregaty monetarne strefy euro oraz czynniki ich kreacji wyliczane są głównie z danych bilansowych MIF zbieranych na mocy rozporządzenia (UE) nr 1071/2013 (EBC/2013/33). Jednakże agregaty monetarne strefy euro obejmują nie tylko zobowiązania pieniężne MIF wobec rezydentów strefy euro innych niż MIF, z wyjątkiem instytucji rządowych na szczeblu centralnym, ale również zobowiązania pieniężne instytucji rządowych na szczeblu centralnym wobec rezydentów strefy euro innych niż MIF, z wyjątkiem instytucji rządowych na szczeblu centralnym.
- (6) W niektórych państwach członkowskich strefy euro żyro-poczty nie są zaliczane do sektora instytucji rządowych na szczeblu centralnym na mocy znowelizowanego Europejskiego Systemu Rachunków (dalej zwanego „ESA 2010”), przyjętego rozporządzeniem (UE) nr 549/2013, a ich działalność nie ogranicza się do przyjmowania depozytów jedynie w imieniu ich krajowego Skarbu Państwa, ale mogą one przyjmować depozyty na własny rachunek.
- (7) Żyro-poczty przyjmujące depozyty prowadzą w tym zakresie działalność podobną do tej prowadzonej przez MIF. Dlatego też oba rodzaje podmiotów powinny podlegać podobnym wymogom sprawozdawczości statystycznej w zakresie, w jakim wymogi te są istotne dla ich działalności.
- (8) Niezbędne jest zagwarantowanie zharmonizowanego traktowania informacji statystycznych dotyczących depozytów przyjmowanych przez żyro-poczty oraz dostępności takich informacji.
- (9) Należy przestrzegać standardów ochrony i wykorzystania poufnych informacji statystycznych określonych w art. 8 rozporządzenia (WE) nr 2533/98.

⁽¹⁾ Dz.U. L 318 z 27.11.1998, s. 8.

⁽²⁾ Dz.U. L 184 z 6.7.2006, s. 12.

⁽³⁾ Dz.U. L 174 z 26.6.2013, s. 1.

⁽⁴⁾ Zob. s. 1 niniejszego Dziennika Urzędowego.

- (10) Art. 7 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 2533/98 stanowi, że EBC ma uprawnienia do nakładania sankcji na podmioty sprawozdające, które nie wypełniają obowiązków sprawozdawczości statystycznej wynikających z rozporządzeń lub decyzji EBC,

Artykuł 3

Wymogi sprawozdawczości statystycznej

1. Rzeczywista populacja sprawozdawcza przekazuje właścicielowi KBC miesięczne informacje statystyczne dotyczące stanów pozycji bilansowych na koniec miesiąca.

2. Informacje statystyczne wymagane na mocy niniejszego rozporządzenia odnoszą się do działalności prowadzonej przez żyro-poczty na rachunek własny i zostały określone w załącznikach I i II.

3. Informacje statystyczne wymagane na mocy niniejszego rozporządzenia przekazywane są zgodnie z wymogami minimum w zakresie przekazywania danych, dokładności, zgodności metodologicznej i wprowadzania korekt, określonymi w załączniku III.

4. KBC ustalają i wdrażają zasady sprawozdawczości, które mają być stosowane przez rzeczywistą populację sprawozdawczą zgodnie z wymogami krajowymi. KBC zapewniają, aby te zasady sprawozdawczości pozwalały na pozyskiwanie informacji statystycznych wymaganych zgodnie z niniejszym rozporządzeniem oraz umożliwiały dokładne sprawdzenie zgodności z określonymi w załączniku III wymogami minimum w zakresie przekazywania danych, dokładności, zgodności metodologicznej i wprowadzania korekt.

Artykuł 4

Połączenia, podziały i przekształcenia

W przypadku połączenia, podziału lub innego rodzaju przekształcenia mogącego wpłynąć na realizację obowiązków statystycznych podmiot sprawozdający uczestniczący w tym procesie informuje właściwy KBC – po ogłoszeniu zamiaru przeprowadzenia takiej operacji i z rozsądnym wyprzedzeniem przed jej przeprowadzeniem – o planowanych procedurach mających na celu spełnienie wymogów sprawozdawczości statystycznej określonych w niniejszym rozporządzeniu.

Artykuł 5

Terminy przekazywania danych

KBC przesyłają informacje statystyczne przekazywane zgodnie z art. 3 ust. 1 i 2 do EBC do końca godzin pracy w każdym 15 dniu roboczym po zakończeniu miesiąca, którego informacje dotyczą. KBC decydują o terminie otrzymania danych od instytucji sprawozdających w celu dotrzymania tego terminu.

Artykuł 6

Standardy rachunkowości na potrzeby sprawozdawczości statystycznej

1. Z zastrzeżeniem ust. 2 i 3, zasadami rachunkowości stosowanymi przez żyro-poczty dla celów sprawozdawczości określonej w niniejszym rozporządzeniu są zasady ustanowione w drodze przeniesienia do prawa krajowego dyrektywy Rady 86/635/EWG z dnia 8 grudnia 1986 r. w sprawie rocznych i skonsolidowanych bilansów banków i innych instytucji finansowych⁽¹⁾, jak również zasady określone w innych stosowanych międzynarodowych standardach rachunkowości.

⁽¹⁾ Dz.U. L 372 z 31.12.1986, s. 1.

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Definicje

Użyte w niniejszym rozporządzeniu określenia oznaczają:

- 1) „podmiot sprawozdający” oraz „rezydent” – „podmiot składający sprawozdanie” i „rezydenta” w rozumieniu art. 1 rozporządzenia (WE) nr 2533/98;
- 2) „instytucja świadcząca żyro pocztowe (żyro-poczta)” – instytucję pocztową zaliczaną do sektora „przedsiębiorstwa niefinansowe” (sektor 11 ESA 2010), która – poza świadczeniem usług pocztowych – przyjmuje depozyty od rezydentów strefy euro innych niż MIF w celu świadczenia deponentom usług przelewów pieniężnych;
- 3) „właściwy KBC” – KBC państwa członkowskiego strefy euro, którego rezydentem jest żyro-poczta.

Artykuł 2

Rzeczywista populacja sprawozdawcza

1. Rzeczywista populacja sprawozdawcza obejmuje żyro-poczty będące rezydentami na terytorium państw członkowskich strefy euro.

2. Zarząd EBC może stworzyć i prowadzić listę żyro-poczt podlegających niniejszemu rozporządzeniu. KBC oraz EBC udostępniają taką listę oraz jej aktualizacje zamieszczonym na niej żyro-pocztom w odpowiedni sposób, w tym drogą elektroniczną, przez internet, lub – na wniosek zainteresowanej żyro-poczty – w formie papierowej. Lista ma charakter wyłącznie informacyjny. Jeżeli jednak ostatnia dostępna wersja listy jest nieprawidłowa, EBC nie nakłada sankcji na żyro-poczty, które nie wypełniły właściwie wymogów sprawozdawczości statystycznej w zakresie, w jakim korzystały one z nieprawidłowej listy w dobrej wierze.

3. KBC mogą wyłączyć żyro-poczty z wymogów przekazywania informacji statystycznych określonych w niniejszym rozporządzeniu, pod warunkiem że takie wymagane informacje statystyczne są już pozyskiwane z innych dostępnych źródeł. KBC sprawdzają wypełnienie tego warunku w odpowiednim czasie w celu przyznania lub cofnięcia, gdy to konieczne, wyłączenia z mocą obowiązującą od początku roku, za zgodą EBC.

2. Depozyty oraz kredyty i pożyczki wykazuje się w wartości nominalnej według stanu na koniec miesiąca. Depozyty oraz kredyty i pożyczki nie podlegają saldowaniu względem jakichkolwiek innych aktywów lub pasywów.

3. Z zastrzeżeniem przyjętych praktyk rachunkowości oraz zasad saldowania obowiązujących w państwach członkowskich strefy euro, dla celów statystycznych wszystkie aktywa i pasywa wykazuje się w ujęciu brutto.

4. KBC mogą zezwolić na wykazywanie kredytów i pożyczek, na które utworzono rezerwę celową, w ujęciu netto oraz na wykazywanie skupionych kredytów i pożyczek według ceny nabycia, pod warunkiem że taka praktyka jest stosowana przez wszystkie krajowe podmioty sprawozdające.

Artykuł 7

Weryfikacja i obowiązkowe zbieranie danych

Uprawnienie do weryfikowania lub obowiązkowego zbierania informacji, które podmioty sprawozdające przekazują zgodnie z niniejszym rozporządzeniem, jest wykonywane przez KBC bez uszczerbku dla uprawnień EBC w tym zakresie. Uprawnienie to KBC wykonują w szczególności wówczas, gdy żyropoczta zaliczona do rzeczywistej populacji sprawozdawczej nie

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane w państwach członkowskich zgodnie z Traktatami.

Sporządzono we Frankfurcie nad Menem dnia 18 października 2013 r.

przestrzega określonych w załączniku III wymogów minimum w zakresie przekazywania danych, dokładności, zgodności metodologicznej i wprowadzania korekt.

Artykuł 8

Pierwsze sprawozdanie

Pierwsze sprawozdanie dotyczy danych miesięcznych za grudzień 2014 r.

Artykuł 9

Utrata mocy obowiązującej

1. Z dniem 1 stycznia 2015 r. traci moc rozporządzenie (WE) nr 1027/2006 (EBC/2006/8).

2. Odniesienia do uchylonego rozporządzenia traktuje się jak odniesienia do niniejszego rozporządzenia i odczytuje zgodnie z tabelą korelacji określoną w załączniku IV.

Artykuł 10

Przepisy końcowe

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*. Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 1 stycznia 2015 r.

W imieniu Rady Prezesów EBC

Mario DRAGHI

Prezes EBC

ZAŁĄCZNIK I

DEFINICJE ODNOSZĄCE SIĘ DO WYMOGÓW SPRAWOZDAWCZOŚCI STATYSTYCZNEJ

Konsolidacja dla celów statystycznych w ramach tego samego terytorium krajowego

Dla celów statystycznych żyro-poczty konsolidują działalność wszystkich swoich jednostek (siedzib, centrali lub oddziałów) mających siedzibę na terytorium tego samego kraju. Dla celów statystycznych nie zezwala się na konsolidację wykraczającą poza granice krajowe.

- a) Jeżeli spółka dominująca i jej jednostki zależne są żyro-pocztami będącymi rezydentami tego samego państwa członkowskiego, wówczas spółka dominująca może konsolidować sprawozdania statystyczne własne i tych jednostek zależnych.
- b) Jeżeli żyro-poczta posiada oddziały na terytorium innych państw członkowskich strefy euro, wówczas siedziba lub centrala zlokalizowana na terytorium określonego państwa członkowskiego strefy euro traktuje pozycje wobec wszystkich tych oddziałów jak pozycje wobec rezydentów innych państw członkowskich strefy euro. Oddział z siedzibą w określonym państwie członkowskim strefy euro traktuje natomiast pozycje wobec siedziby, centrali lub innych oddziałów tej samej instytucji zlokalizowanych na terytorium innych państw członkowskich strefy euro jak pozycje wobec rezydentów innych państw członkowskich strefy euro.
- c) Jeżeli żyro-poczta posiada oddziały poza terytorium państw członkowskich strefy euro, wówczas siedziba lub centrala zlokalizowana na terytorium określonego państwa członkowskiego strefy euro traktuje pozycje wobec wszystkich tych oddziałów jak pozycje wobec rezydentów reszty świata. Oddział z siedzibą w określonym państwie członkowskim strefy euro traktuje natomiast pozycje wobec siedziby, centrali lub innych oddziałów tej samej instytucji niebędących rezydentami państw członkowskich strefy euro jak pozycje wobec rezydentów reszty świata.

Definicje sektorów

Standard klasyfikacji sektorowej określa ESA 2010. Partnerów transakcji żyro-poczt mających siedzibę na terytorium państw członkowskich strefy euro klasyfikuje się do poszczególnych sektorów lub instytucji zgodnie z listami prowadzonymi przez Europejski Bank Centralny (EBC) dla celów statystycznych oraz zgodnie ze wskazówkami statystycznej klasyfikacji partnerów transakcji przedstawionymi w podręczniku EBC pt. „Monetary financial institutions and markets statistics sector manual: Guidance for the statistical classification of customers”.

Tabela

Definicje sektorów

Sektor	Definicja
MIF	MIF w rozumieniu art. 1 rozporządzenia (UE) nr 1071/2013 (EBC/2013/33). Sektor ten składa się z krajowych banków centralnych (KBC), instytucji kredytowych w rozumieniu prawa Unii, funduszy rynku pieniężnego, innych instytucji finansowych, które prowadzą działalność gospodarczą polegającą na przyjmowaniu depozytów lub bliskich substytutów depozytów od podmiotów innych niż MIF, oraz – na własny rachunek, przynajmniej w sensie ekonomicznym – udzielaniu kredytów i pożyczek lub dokonywaniu inwestycji w papiery wartościowe, oraz instytucji pieniądza elektronicznego, których podstawową działalnością jest pośrednictwo finansowe w postaci emisji pieniądza elektronicznego.
Sektor instytucji rządowych i samorządowych	Sektor instytucji rządowych i samorządowych (S.13) składa się z jednostek instytucjonalnych będących producentami nierynkowymi, których produkcja globalna przeznaczona jest na spożycie indywidualne i ogólnospołeczne, finansowanych z obowiązkowych płatności dokonywanych przez jednostki należące do pozostałych sektorów, a także z jednostek instytucjonalnych, których podstawową działalnością jest redystrybucja dochodu i bogactwa narodowego (ESA 2010, par. 2.111–2.113).
Instytucje rządowe na szczeblu centralnym	Podsektor ten (S.1311) obejmuje wszystkie ministerstwa i inne instytucje centralne, których kompetencje obejmują zwykle całe terytorium ekonomiczne, z wyjątkiem zarządzania funduszami zabezpieczenia społecznego (ESA 2010, par. 2.114).
Instytucje rządowe i samorządowe na szczeblu regionalnym	Podsektor ten (S.1312) obejmuje te rodzaje administracji publicznej, które są odrębnymi jednostkami instytucjonalnymi, spełniającymi pewne funkcje instytucji rządowych i samorządowych, z wyjątkiem zarządzania funduszami zabezpieczenia społecznego, na poziomie poniżej szczebla centralnego, a powyżej jednostek instytucjonalnych istniejących na szczeblu lokalnym (ESA 2010, par. 2.115).

Sektor	Definicja
Instytucje samorządowe na szczeblu lokalnym	Podsektor ten (S.1313) obejmuje te rodzaje administracji publicznej, których kompetencje rozciągają się tylko na lokalne części terytorium ekonomicznego, z wyjątkiem lokalnych oddziałów funduszy zabezpieczenia społecznego (ESA 2010, par. 2.116).
Fundusze zabezpieczenia społecznego	Podsektor funduszy zabezpieczenia społecznego (S.1314) obejmuje centralne, regionalne i lokalne jednostki instytucjonalne, których podstawową działalnością jest zabezpieczenie świadczeń społecznych i które spełniają oba z wymienionych poniżej kryteriów: a) z mocy prawa lub na podstawie odpowiednich regulacji określone grupy ludności są zobowiązane do uczestnictwa w systemie lub do opłaty składek; oraz b) sektor instytucji rządowych i samorządowych jest odpowiedzialny za zarządzanie instytucją w odniesieniu do rozliczania lub zatwierdzania składek i świadczeń, niezależnie od jego roli jako ciała nadzorującego lub pracodawcy (ESA 2010, par. 2.117).
Fundusze inwestycyjne niebędące FRP	FI określone w art. 1 rozporządzenia (UE) nr 1073/2013 (EBC/2013/38) dotyczącego danych statystycznych w zakresie aktywów i zobowiązań funduszy inwestycyjnych. Podsektor ten składa się z wszystkich systemów zbiorowego inwestowania, z wyjątkiem FRP, które inwestują w aktywa finansowe lub niefinansowe, pod warunkiem że celem jest inwestowanie kapitału zebranego od ludności.
Pozostałe instytucje pośrednictwa finansowego, z wyjątkiem instytucji ubezpieczeniowych i funduszy emerytalno-rentowych + pomocnicze instytucje + instytucje finansowe typu captive i udzielające pożyczek	<p>Pozostałe instytucje pośrednictwa finansowego, z wyjątkiem instytucji ubezpieczeniowych i funduszy emerytalno-rentowych (S.125) obejmują wszystkie finansowe instytucje i jednostki typu przedsiębiorstwo, których podstawową działalnością jest pośrednictwo finansowe realizowane poprzez zaciąganie zobowiązań w formach innych niż gotówka, depozyty (lub bliskie substytuty depozytów), udziały/jednostki funduszy inwestycyjnych, bądź związanych z ubezpieczeniami, emeryturami i rentami oraz standaryzowanymi programami gwarancyjnymi od jednostek instytucjonalnych (ESA 2010, par. 2.86–2.94).</p> <p>Podsektor pomocniczych instytucji finansowych (S.126) obejmuje wszystkie finansowe instytucje i jednostki typu przedsiębiorstwo, których podstawowa działalność jest ściśle związana z pośrednictwem finansowym, ale same nie są instytucjami pośrednictwa finansowego. Podsektor ten obejmuje również centrale, których wszystkie lub większość jednostek zależnych są przedsiębiorstwami niefinansowymi (ESA 2010, par. 2.95–2.97).</p> <p>Podsektor instytucji finansowych typu captive i udzielających pożyczek (S.127) składa się ze wszystkich finansowych instytucji i jednostek typu przedsiębiorstwo, których działalność nie polega ani na pośrednictwie finansowym, ani na pomocniczych usługach finansowych, a większość ich aktywów i zobowiązań nie jest przedmiotem transakcji na otwartych rynkach. Podsektor ten obejmuje spółki holdingowe, które mają pakiety kontrolne grupy jednostek zależnych, a ich główną działalnością jest posiadanie tej grupy bez świadczenia innych usług na rzecz przedsiębiorstw, w których posiadają udziały, tzn. jednostki te nie administrują innymi jednostkami, ani nimi nie zarządzają (ESA 2010, par. 2.98–2.99).</p>
Instytucje ubezpieczeniowe	Podsektor instytucji ubezpieczeniowych (S.128) obejmuje wszystkie finansowe instytucje i jednostki typu przedsiębiorstwo, których podstawową działalnością jest pośrednictwo finansowe jako konsekwencja gromadzenia funduszy dla ochrony przed ryzykiem przede wszystkim w formie ubezpieczenia bezpośredniego lub reasekuracji (ESA 2010, par. 2.100–2.104).
Fundusze emerytalno-rentowe	Podsektor funduszy emerytalno-rentowych (S.129) obejmuje wszystkie finansowe instytucje i jednostki typu przedsiębiorstwo, których podstawową działalnością jest pośrednictwo finansowe jako konsekwencja gromadzenia funduszy dla ochrony przed ryzykiem społecznym i dla zaspokojenia potrzeb osób ubezpieczonych (ubezpieczenia społeczne). Fundusze emerytalno-rentowe w formie systemów ubezpieczeń społecznych zapewniają dochody po zakończeniu aktywności zawodowej, a często także świadczenia z tytułu śmierci i niepełnosprawności (ESA 2010, par. 2.105–2.110).
Przedsiębiorstwa niefinansowe	Sektor przedsiębiorstw niefinansowych (S.11) obejmuje samodzielne jednostki instytucjonalne posiadające osobowość prawną i będące producentami rynkowymi, których podstawową działalnością jest produkcja wyrobów i usług niefinansowych. Do sektora przedsiębiorstw niefinansowych należą także niefinansowe jednostki typu przedsiębiorstwo (ESA 2010, par. 2.45–2.54).

Sektor	Definicja
Gospodarstwa domowe + instytucje niekomercyjne działające na rzecz gospodarstw domowych	<p>Sektor gospodarstw domowych (S.14) składa się z osób lub grup osób będących konsumentami oraz przedsiębiorcami produkującymi rynkowe wyroby oraz usługi niefinansowe i finansowe (producenci rynkowi), pod warunkiem że produkcja wyrobów i usług nie odbywa się w ramach odrębnych podmiotów traktowanych jako jednostki typu przedsiębiorstwo. Sektor ten obejmuje również osoby lub grupy osób, które są producentami wyrobów i usług niefinansowych przeznaczonych wyłącznie na własne cele finalne. Sektor gospodarstw domowych obejmuje przedsiębiorców indywidualnych nieposiadających odrębnego statusu prawnego, innych niż utworzeni jako jednostki typu przedsiębiorstwo, będących producentami rynkowymi (ESA 2010, par. 2.118–2.128).</p> <p>Sektor instytucji niekomercyjnych działających na rzecz gospodarstw domowych (S.15) obejmuje odrębne instytucje niekomercyjne posiadające osobowość prawną, działające na rzecz gospodarstw domowych i będące prywatnymi producentami nierynkowymi. Ich podstawowe przychody pochodzą z dobrowolnych wpłat pieniężnych lub wkładów w naturze od gospodarstw domowych jako konsumentów, z płatności dokonywanych przez sektor instytucji rządowych i samorządowych oraz z dochodów z tytułu własności. (ESA 2010, par. 2.129–2.130).</p>

Definicje kategorii instrumentów

1. Poniższa tabela przedstawia szczegółowy typowy opis kategorii instrumentów, które KBC przekładają na kategorie stosowane na szczeblu krajowym zgodnie z niniejszym rozporządzeniem. Tabela nie jest listą pojedynczych instrumentów finansowych, a opisy nie są wyczerpujące. Definicje odnoszą się do ESA 2010.
2. Termin pierwotny, tj. termin określony w chwili emisji, oznacza ustalony okres życia instrumentu finansowego, przed upływem którego nie może on być wykupiony (np. dłużne papiery wartościowe) lub może być wykupiony jedynie z zastrzeżeniem poniesienia określonej kary (np. niektóre rodzaje depozytów). Termin wypowiedzenia oznacza okres pomiędzy złożeniem przez posiadacza zawiadomienia o zamiarze wykupienia instrumentu a dniem, w którym może on zamienić instrument na gotówkę bez ponoszenia kary. Instrumenty finansowe klasyfikuje się do kategorii „z terminem wypowiedzenia” jedynie wtedy, gdy dla instrumentu nie uzgodniono określonego terminu.
3. Zobowiązania finansowe można podzielić w zależności od tego, czy są one zbywalne czy niezbywalne. Zobowiązanie jest zbywalne, gdy jego własność może być bezzwłocznie przeniesiona z jednej jednostki na inną przez przeniesienie posiadania, indos lub kompensatę (jak w przypadku finansowych instrumentów pochodnych). Podczas gdy każdy instrument finansowy może być potencjalnie przedmiotem obrotu, to instrumenty zbywalne przeznaczone są do obrotu na zorganizowanych giełdach albo rynkach pozagiełdowych, chociaż istnienie rzeczywistego obrotu nie jest niezbędnym warunkiem zbywalności.

Szczegółowy opis kategorii instrumentów miesięcznego bilansu zagregowanego

KATEGORIE AKTYWÓW

Kategoria	Opis najważniejszych cech
1. Gotówka w kasie	Środki w banknotach i monetach wyrażonych w euro i walutach obcych znajdujące się w obiegu, powszechnie używane do dokonywania płatności.
2. Kredyty i pożyczki	<p>Aktywa finansowe tworzone, gdy wierzyciele pożyczają fundusze dłużnikom, niepotwierdzone w formie dokumentów lub potwierdzone niezbywalnymi dokumentami. Pozycja ta obejmuje również aktywa w formie depozytów złożonych przez podmioty sprawozdające.</p> <p>Pozycja ta obejmuje:</p> <p>a) depozyty, zgodnie z definicją w kategorii pasywów 5;</p> <p>b) kredyty i pożyczki zagrożone, które nie zostały jeszcze spłacone lub spisane w ciężar rezerw.</p> <p>Suma kredytów i pożyczek, których spłata jest przeterminowana lub które w jakikolwiek inny sposób zostały uznane za zagrożone w całości lub części, zgodnie z definicją niewykonania zobowiązania przez dłużnika określoną w art. 178 rozporządzenia (UE) nr 575/2013;</p>

Kategoria	Opis najważniejszych cech
	<p>c) niezbywalne papiery wartościowe</p> <p>Dłużne papiery wartościowe, które nie są zbywalne i nie mogą być przedmiotem obrotu na rynkach wtórnych;</p> <p>d) kredyty i pożyczki w obrocie</p> <p>Kredyty i pożyczki, które <i>de facto</i> stały się zbywalne, wykazuje się w pozycji „kredyty i pożyczki”, pod warunkiem że nie istnieje żadne potwierdzenie, iż są one przedmiotem obrotu na rynkach wtórnych. W przeciwnym razie powinny one być klasyfikowane jako dłużne papiery wartościowe (kategoria 3);</p> <p>e) zadłużenie podporządkowane w formie depozytów lub kredytów</p> <p>Instrumenty zadłużenia podporządkowanego stanowią drugorzędą należność od emitenta, która może być zrealizowana dopiero po zaspokojeniu wszystkich roszczeń wyższej rangi (np. depozytów/kredytów). Posiadają one przez to pewne właściwości udziałów kapitałowych. Na potrzeby statystyki zadłużenie podporządkowane wykazuje się, zgodnie z właściwościami danego instrumentu finansowego, jako „kredyty i pożyczki” lub jako „dłużne papiery wartościowe”. Jeżeli, na potrzeby statystyki, wszelkie formy zadłużenia podporządkowanego w posiadaniu żyro-poczt są wyrażone jedną liczbą, wówczas należy ją wykazać w pozycji „dłużne papiery wartościowe”, ponieważ zadłużenie podporządkowane przyjmuje głównie formę papierów wartościowych, rzadziej kredytów;</p> <p>f) należności z tytułu operacji z przyrzeczeniem odkupu lub pożyczania papierów wartościowych pod zastaw gotówki</p> <p>Zapis przeciwstawny do gotówki wypłaconej w zamian za papiery wartościowe nabyte przez podmioty sprawozdające po określonej cenie przy zobowiązaniu do odsprzedaży tych samych lub podobnych papierów wartościowych po określonej cenie i w wyznaczonym terminie w przyszłości lub pożyczanie papierów wartościowych pod zastaw gotówki.</p> <p>Poniższa pozycja <i>nie</i> jest wykazywana w kategorii „kredyty i pożyczki”:</p> <p>kredyty udzielone na zasadzie powiernictwa</p> <p>Kredyty udzielone na zasadzie powiernictwa oznaczają kredyty udzielone w imieniu jednej strony (dalej zwanej „powiernikiem”) w imieniu strony trzeciej (dalej zwanej „beneficjentem”). Na potrzeby statystyczne kredytów powierniczych nie wykazuje się w bilansie powiernika, jeżeli to beneficjent ponosi ryzyko i korzyści wynikające z prawa własności aktywów. Ryzyko i korzyści wynikające z prawa własności pozostają po stronie beneficjenta, jeżeli: a) beneficjent ponosi ryzyko kredytowe (tj. powiernik jest odpowiedzialny jedynie za administrowanie kredytem); lub b) inwestycja dokonana przez beneficjenta jest zabezpieczona przed ryzykiem straty, na wypadek gdyby przedsiębiorstwo powiernika znalazło się w stanie likwidacji (tj. kredyt powierniczy nie jest częścią aktywów powiernika, które podlegają podziałowi w przypadku upadłości).</p>
3. Dłużne papiery wartościowe	<p>Dłużne papiery wartościowe, które są zbywalnymi instrumentami finansowymi, służącymi jako dowód zaciągnięcia długu, są zwykle przedmiotem obrotu na rynkach wtórnych lub mogą być rozliczane na rynku i nie dają posiadaczowi żadnych praw własności w stosunku do instytucji emitującej.</p> <p>Pozycja ta obejmuje:</p> <p>a) papiery wartościowe dające ich posiadaczowi bezwarunkowe prawo do stałego lub umownie ustalonego dochodu w postaci płatności kuponowych lub określonej stałej kwoty w określonym terminie lub terminach albo począwszy od daty wskazanej w momencie emisji;</p>

Kategoria	Opis najważniejszych cech
	<p>b) kredyty i pożyczki, które stały się zbywalne na zorganizowanym rynku, tj. kredyty i pożyczki w obrocie, pod warunkiem że istnieje potwierdzenie, iż są one przedmiotem obrotu na rynkach wtórnych, w tym istnienie twórców rynku (<i>market makers</i>) oraz częstych notowań aktywa finansowego, np. w formie widełek cen kupna i sprzedaży (<i>bid-offer spreads</i>). W przeciwnym razie powinny one być klasyfikowane jako „kredyty i pożyczki” (zob. również „kredyty i pożyczki w obrocie” w kategorii 2d);</p> <p>c) zadłużenie podporządkowane w formie dłużnych papierów wartościowych (zob. również „zadłużenie podporządkowane w formie depozytów lub kredytów” w kategorii 2e).</p> <p>Papiery wartościowe pożyczane w ramach operacji pożyczania papierów wartościowych lub sprzedane w ramach operacji z przyrzeczeniem odkupu pozostają w bilansie pierwotnego właściciela (i nie należy ich wykazywać w bilansie tymczasowego nabywcy) w sytuacji, w której transakcja odwrotna została wyraźnie przyrzeczona (a nie jest tylko możliwą do zrealizowania opcją). Jeżeli tymczasowy nabywca sprzedaje otrzymane papiery wartościowe, sprzedaż taka musi być wykazana jako transakcja bezpośrednia w papierach wartościowych w bilansie tymczasowego nabywcy ze znakiem ujemnym w kategorii „dłużne papiery wartościowe”.</p>
3a/3b Dłużne papiery wartościowe z terminem pierwotnym do jednego roku włącznie/powyżej jednego roku do dwóch lat włącznie	<p>Pozycje te obejmują:</p> <p>a) zbywalne dłużne papiery wartościowe z terminem pierwotnym do jednego roku włącznie/powyżej jednego roku do dwóch lat włącznie;</p> <p>b) kredyty i pożyczki, które stały się zbywalne na zorganizowanym rynku, tj. kredyty i pożyczki w obrocie klasyfikowane jako dłużne papiery wartościowe, z terminem pierwotnym do jednego roku włącznie/powyżej jednego roku do dwóch lat włącznie;</p> <p>c) zadłużenie podporządkowane w formie dłużnych papierów wartościowych z terminem pierwotnym do jednego roku włącznie/powyżej jednego roku do dwóch lat włącznie.</p>
4. Udziały/jednostki uczestnictwa w funduszach rynku pieniężnego	Pozycja ta obejmuje udziały/jednostki uczestnictwa w FRP (zob. definicję w załączniku I część 1 pkt 2 do rozporządzenia (UE) nr 1071/2013 (EBC/2013/33).

LIABILITY CATEGORIES

Kategoria	Opis najważniejszych cech
5. Depozyty	<p>Kwoty (depozyty lub inne), należne wierzycielom od podmiotów sprawozdających, których cechy zgodne są z cechami wskazanymi w załączniku I część 1 pkt 1 do rozporządzenia (UE) nr 1071/2013 (EBC/2013/33). Na potrzeby sprawozdawczości kategoria ta podzielona została na depozyty bieżące, depozyty terminowe oraz depozyty z terminem wypowiedzenia.</p> <p>a) Depozyty oraz kredyty i pożyczki</p> <p>„Depozyty” obejmują również „kredyty i pożyczki” będące zobowiązaniami żyropoczt. Z metodologicznego punktu widzenia kredyty i pożyczki stanowią kwoty otrzymane przez żyro-poczty, które nie mają formy „depozytów”. ESA 2010 rozróżnia „kredyty i pożyczki” i „depozyty” na podstawie identyfikacji inicjatora operacji, tj. jeżeli jest nim kredytobiorca, wówczas operacja jest kredytem, a jeżeli jest nim kredytodawca, wówczas operacja jest depozytem. W systemie sprawozdawczym „kredyty i pożyczki” nie są wykazywane jako odrębna kategoria pasywnej strony bilansu. Salda uznane za „kredyty i pożyczki” klasyfikowane są do pozycji „depozyty”, chyba że są one instrumentami zbywalnymi. Jest to zgodne z powyższą definicją „depozytów”. Kredyty i pożyczki udzielone żyropocztom i zaliczone do „depozytów” wykazuje się w podziale zgodnym z wymogami systemu sprawozdawczego, tj. według sektorów, instrumentów, walut oraz terminów. Kredyty konsorcjalne otrzymane przez podmioty sprawozdające są również zaliczane do niniejszej kategorii.</p>

Kategoria	Opis najważniejszych cech
	<p>b) Niezbywalne instrumenty dłużne</p> <p>Niezbywalne instrumenty dłużne emitowane przez podmioty sprawozdające zazwyczaj klasyfikowane są jako „depozyty”. Niezbywalne instrumenty emitowane przez podmioty sprawozdające, które następnie stały się zbywalne i mogą być przedmiotem obrotu na rynkach wtórnych, należy przenieść do kategorii „dłużne papiery wartościowe”.</p> <p>c) Depozyty zabezpieczające</p> <p>Depozyty zabezpieczające złożone w ramach kontraktów na instrumenty pochodne należy klasyfikować jako „depozyty”, jeżeli stanowią one zabezpieczenie gotówkowe złożone w żyro-pocztach oraz pozostają własnością deponenta i podlegają zwrotowi na rzecz deponenta po zamknięciu kontraktu. W zasadzie depozyty zabezpieczające otrzymane przez podmiot sprawozdający powinny być klasyfikowane jako „depozyty” jedynie w zakresie, w jakim żyro-pocztą otrzymuje środki, które są swobodnie dostępne dla akcji kredytowej. Jeżeli część depozytu zabezpieczającego otrzymanego przez żyro-pocztę musi zostać przekazana innemu uczestnikowi rynku instrumentów pochodnych (np. izbie rozliczeniowej), w kategorii „depozyty” należy w zasadzie wykazać jedynie część pozostałą do dyspozycji żyro-poczty. Złożoność obecnej praktyki rynkowej może powodować trudności w identyfikacji depozytów zabezpieczających realnie podlegających zwrotowi, ponieważ różne rodzaje zabezpieczeń umieszcza się na tym samym rachunku bez ich identyfikacji, lub w identyfikacji tych depozytów zabezpieczających, które zapewniają żyro-pocztę środki do akcji kredytowej. W takich przypadkach dopuszcza się wykazywanie depozytów zabezpieczających w pozycji „pozostałe pasywa” lub „depozyty”.</p> <p>d) Środki wydzielone</p> <p>Zgodnie z praktyką krajową „środki wydzielone”, związane np. z umowami leasingowymi, zalicza się do depozytów i wykazuje w kategorii „depozyty terminowe” lub „depozyty z terminem wypowiedzenia” w zależności od terminów/postanowień określonych w umowie bazowej.</p> <p>Poniższa pozycja nie jest uznawana za depozyt:</p> <p>Środki (depozyty) otrzymane na zasadzie powiernictwa nie są wykazywane w bilansie statystycznym żyro-poczty (zob. „kredyty udzielone na zasadzie powiernictwa” w kategorii 2).</p>
5.1. Depozyty bieżące	<p>Depozyty, które mogą być zamienione na gotówkę lub wykorzystane do regulowania płatności za pomocą czeku, polecenia przelewu, polecenia zapłaty lub w podobny sposób bez znaczącej zwłoki, ograniczeń czy kar. Pozycja ta obejmuje:</p> <p>a) salda (oprocentowane lub nieoprocentowane), które mogą być niezwłocznie zamienione na gotówkę, na żądanie lub do końca następnego dnia roboczego po zgłoszeniu żądania, bez znaczących kar lub ograniczeń, ale które nie są rozliczeniowe;</p> <p>b) salda (oprocentowane lub nieoprocentowane) będące kwotami przedpłaconymi w kontekście pieniądza elektronicznego „opartego na urządzeniu technicznym” lub „opartego na oprogramowaniu”, np. karty przedpłacone;</p> <p>c) kredyty i pożyczki, których termin spłaty przypada na koniec następnego dnia roboczego po ich udzieleniu.</p>
5.2. Depozyty terminowe	<p>Depozyty nierozliczeniowe, które nie mogą być zamienione na gotówkę przed upływem uzgodnionego terminu lub które mogą być zamienione na gotówkę przed upływem tego uzgodnionego terminu jedynie pod warunkiem, że posiadacz zapłaci określoną karę. Pozycja ta zawiera także administracyjnie regulowane depozyty oszczędnościowe, w przypadku gdy kryterium terminu nie ma znaczenia; należy je klasyfikować w przedziale terminowym „powyżej dwóch lat”. Produkty finansowe z możliwością rolowania muszą być klasyfikowane zgodnie z najkrótszym terminem. Mimo że depozyty terminowe mogą być wycofane przed terminem po uprzednim powiadomieniu lub mogą być wypłacone na żądanie z zastrzeżeniem pewnych kar, nie uznaje się tych właściwości za istotne na potrzeby klasyfikacji.</p>

Kategoria	Opis najważniejszych cech
5.2a/5.2b Depozyty z terminem pierwotnym do jednego roku włącznie/powyżej jednego roku do dwóch lat włącznie	<p>Pozycje te obejmują dla każdego przedziału terminowego:</p> <ul style="list-style-type: none"> a) salda z terminem pierwotnym do jednego roku włącznie/powyżej jednego roku do dwóch lat włącznie, które nie są rozliczeniowe i nie mogą zostać zamienione na gotówkę przed upływem tego terminu; b) salda z terminem pierwotnym do jednego roku włącznie/powyżej jednego roku do dwóch lat włącznie, które nie są rozliczeniowe, ale mogą być wycofane przed upływem tego terminu po uprzednim powiadomieniu; w przypadku złożenia wypowiedzenia salda takie należy klasyfikować do kategorii 5.3a; c) salda z terminem pierwotnym do jednego roku włącznie/powyżej jednego roku do dwóch lat włącznie, które nie są rozliczeniowe, ale mogą być wycofane na żądanie z zastrzeżeniem określonych kar; d) płatności zabezpieczające w ramach kontraktów na instrumenty pochodne, które zostaną zamknięte w terminie do jednego roku włącznie/powyżej jednego roku do dwóch lat włącznie, stanowiące zabezpieczenie gotówkowe złożone dla zabezpieczenia przed ryzykiem kredytowym, lecz pozostające we własności deponenta i podlegające zwrotowi na rzecz deponenta po zamknięciu kontraktu; e) kredyty i pożyczki potwierdzone dokumentami niezbywalnymi lub niepotwierdzone dokumentami z terminem pierwotnym do jednego roku włącznie/powyżej jednego roku do dwóch lat włącznie; f) niezbywalne dłużne papiery wartościowe wyemitowane przez żyro-poczty z terminem pierwotnym do jednego roku włącznie/powyżej jednego roku do dwóch lat włącznie; g) zadłużenie podporządkowane wyemitowane przez żyro-poczty w formie depozytów lub kredytów i pożyczek z terminem pierwotnym do jednego roku włącznie/powyżej jednego roku do dwóch lat włącznie.
5.3. Depozyty z terminem wypowiedzenia	<p>Depozyty nierozliczeniowe bez uzgodnionego terminu, które nie mogą być zamienione na gotówkę bez uprzedniego wypowiedzenia, i przed upływem którego zamiana na gotówkę nie jest możliwa lub jest możliwa jedynie z zastrzeżeniem określonej kary. Obejmują one depozyty, które, mimo że zgodnie z prawem mogą być wypłacone na żądanie, to podlegają karom i ograniczeniom zgodnie z praktyką krajową (klasyfikowane w przedziale terminowym „do trzech miesięcy włącznie”), oraz rachunki inwestycyjne bez okresu wypowiedzenia lub uzgodnionego terminu, z ograniczoną możliwością podejmowania środków (klasyfikowane w przedziale terminowym „powyżej trzech miesięcy”).</p>
5.3a Depozyty z terminem wypowiedzenia do trzech miesięcy włącznie	<p>Pozycja ta obejmuje:</p> <ul style="list-style-type: none"> a) salda bez określonego terminu, które mogą być wycofane jedynie za uprzednim wypowiedzeniem z terminem do trzech miesięcy włącznie; jeżeli wycofanie jest możliwe przed upływem tego terminu wypowiedzenia (lub nawet na żądanie), wiąże się ono z koniecznością zapłaty kary; oraz b) salda z określonym terminem, które nie są rozliczeniowe, ale które mogą być wycofane przed upływem tego terminu za wypowiedzeniem złożonym z terminem poniżej trzech miesięcy. <p>Dodatkowo depozyty z terminem wypowiedzenia do trzech miesięcy włącznie obejmują nierozliczeniowe depozyty oszczędnościowe na żądanie oraz inne rodzaje depozytów detalicznych, które, mimo że zgodnie z prawem mogą być wypłacone na żądanie, to wypłata taka wiąże się ze znaczącymi karami.</p>

ZAŁĄCZNIK III

WYMOGI MINIMUM OBOWIĄZUJĄCE RZECZYWISTĄ POPULACJĘ SPRAWOZDAWCZĄ

W celu realizacji wymogów sprawozdawczości statystycznej Europejskiego Banku Centralnego (EBC) podmioty sprawozdające zobowiązane są do przestrzegania następujących wymogów minimum.

1. Wymogi minimum w zakresie przekazywania danych:

- a) sprawozdania powinny być przekazywane w terminach wyznaczonych przez właściwy KBC;
- b) postać i format sprawozdań statystycznych powinny być zgodne z wymaganiami technicznymi ustalonymi przez właściwy KBC;
- c) podmiot sprawozdający przekazuje właściwemu KBC dane osoby (osób) do kontaktu;
- d) należy przestrzegać specyfikacji technicznych w zakresie przekazywania danych do właściwego KBC.

2. Wymogi minimum w zakresie dokładności:

- a) informacje statystyczne muszą być poprawne: wszystkie warunki liniowe powinny być spełnione (np. aktywa i pasywa muszą się bilansować, składowe muszą się sumować na kwoty ogółem);
- b) podmioty sprawozdające powinny być w stanie dostarczyć informacji na temat zmiany sytuacji wynikającej z dostarczonych danych;
- c) informacje statystyczne muszą być pełne i nie mogą zawierać luk ciągłych i strukturalnych; istniejące luki powinny być potwierdzone, wyjaśnione właściwemu KBC oraz, tam gdzie ma to zastosowanie, możliwie szybko uzupełnione;
- d) przy technicznym przesyłaniu danych podmioty sprawozdające powinny stosować wymiary, zasady zaokrąglania i jednostki miary określone przez właściwy KBC.

3. Wymogi minimum w zakresie zgodności metodologicznej:

- a) informacje statystyczne muszą być zgodne z definicjami i klasyfikacjami zawartymi w niniejszym rozporządzeniu;
- b) w przypadku rozbieżności w stosunku do tych definicji i klasyfikacji podmioty sprawozdające regularnie monitorują i mierzą różnice pomiędzy miarami stosowanymi a miarami zawartymi w niniejszym rozporządzeniu;
- c) podmioty sprawozdające powinny być w stanie wyjaśnić różnice pomiędzy dostarczonymi danymi a danymi za poprzednie okresy.

4. Wymogi minimum w zakresie wprowadzania korekt:

Należy przestrzegać zasad i procedur w zakresie wprowadzania korekt określonych przez EBC i właściwy KBC. Do korekt innych niż korekty standardowe należy dołączać noty wyjaśniające.

ZAŁĄCZNIK IV

Tabela korelacji

Rozporządzenie (WE) nr 1027/2006 (EBC/2006/8)	Niniejsze rozporządzenie
Artykuły 1–3	Artykuły 1–3
—	Artykuł 4
Artykuł 4	Artykuł 5
Artykuł 5	Artykuł 6
Artykuł 6	Artykuł 7
—	Artykuł 8
Artykuł 7	Artykuł 9
Załącznik I	Załącznik I

ROZPORZĄDZENIE EUROPEJSKIEGO BANKU CENTRALNEGO (UE) NR 1075/2013**z dnia 18 października 2013 r.****w sprawie danych statystycznych w zakresie aktywów i pasywów podmiotów sekurytyzacyjnych****(wersja przekształcona)****(EBC/2013/40)**

RADA PREZESÓW EUROPEJSKIEGO BANKU CENTRALNEGO,

uwzględniając Statut Europejskiego Systemu Banków Centralnych i Europejskiego Banku Centralnego, w szczególności jego art. 5,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 2533/98 z dnia 23 listopada 1998 r. dotyczące zbierania informacji statystycznych przez Europejski Bank Centralny ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 5 ust. 1 i art. 6 ust. 4,

uwzględniając opinię Komisji Europejskiej,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Ze względu na to, że w rozporządzeniu Europejskiego Banku Centralnego nr 24/2009 z dnia 19 grudnia 2008 r. dotyczącym danych statystycznych w zakresie aktywów i pasywów podmiotów sekurytyzacyjnych (EBC/2008/30) ⁽²⁾ należy wprowadzić znaczące zmiany, w szczególności w świetle rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 549/2013 z dnia 21 maja 2013 r. w sprawie europejskiego systemu rachunków narodowych i regionalnych w Unii Europejskiej ⁽³⁾, z uwagi na wymogi jasności i przejrzystości konieczne jest sporządzenie przekształconej wersji tego rozporządzenia.

(2) Artykuł 2 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 2533/98 uprawnia Europejski Bank Centralny (EBC) do zbierania, z pomocą krajowych banków centralnych (KBC), informacji statystycznych w granicach referencyjnej populacji sprawozdawczej, które są niezbędne do wypełnienia wymogów sprawozdawczych EBC i do realizacji zadań Europejskiego Systemu Banków Centralnych (ESBC). Z art. 2 ust. 2 lit. a) rozporządzenia (WE) nr 2533/98 wynika, że podmioty sekurytyzacyjne (zwane dalej „PS”) są zaliczane do referencyjnej populacji sprawozdawczej na potrzeby wypełniania wymogów sprawozdawczych EBC, m.in. w zakresie statystyki monetarnej i finansowej. Artykuł 3 rozporządzenia (WE) nr 2533/98 zobowiązuje EBC do określenia rzeczywistej populacji sprawozdawczej mieszczącej się w granicach referencyjnej populacji sprawozdawczej i uprawnia EBC do pełnego lub częściowego zwolnienia poszczególnych kategorii podmiotów sprawozdawczych z wypełniania wymogów sprawozdawczych EBC.

(3) Celem sprawozdawczości PS jest dostarczenie EBC dokładnej statystyki działalności podsektora PS w państwach członkowskich, które przyjęły euro (dalej: „państwa członkowskie strefy euro”), które uważa się za jeden obszar gospodarczy.

(4) Z uwagi na bliskie powiązania między działalnością PS a działalnością monetarnych instytucji finansowych (MIF) wymaga się, aby sprawozdawczość PS i MIF była spójna, wzajemnie uzupełniająca się oraz zintegrowana. Dlatego też informacje statystyczne przekazywane zgodnie z niniejszym rozporządzeniem muszą być rozpatrywane razem z danymi przekazywanymi przez MIF w zakresie sekurytyzacji kredytów i pożyczek zgodnie z rozporządzeniem Europejskiego Banku Centralnego (UE) nr 1071/2013 z dnia 24 września 2013 r. w sprawie bilansu sektora monetarnych instytucji finansowych (EBC/2013/33) ⁽⁴⁾.

(5) Zintegrowana sprawozdawczość PS i MIF oraz wyłączenia określone w niniejszym rozporządzeniu mają na celu zmniejszenie obciążenia sprawozdawczego podmiotów sprawozdawczych oraz uniknięcie sytuacji, w której PS i MIF przekazują te same informacje statystyczne.

(6) KBC powinny mieć możliwość zwalniania PS z tych wymogów sprawozdawczości statystycznej, których wygórowane koszty przewyższałyby korzyści z punktu widzenia statystyki.

(7) Pomimo tego, że rozporządzenia przyjmowane przez EBC na podstawie art. 34 ust. 1 Statutu Europejskiego Systemu Banków Centralnych i Europejskiego Banku Centralnego (zwanego dalej „Statutem ESBC”) nie przyznają żadnych praw i nie nakładają obowiązków na państwa członkowskie, których walutą nie jest euro (dalej: „państwa członkowskie spoza strefy euro”), art. 5 Statutu ESBC stosuje się do wszystkich państw członkowskich niezależnie od tego, czy przyjęły one euro, czy też nie. Motyw 17 rozporządzenia (WE) nr 2533/98 precyzuje, że art. 5 Statutu ESBC łącznie z art. 4 ust. 3 Traktatu o Unii Europejskiej, zobowiązują państwa członkowskie spoza strefy euro do zaprojektowania i wdrożenia na poziomie krajowym wszelkich środków uznanych za właściwe w celu zbierania informacji statystycznych niezbędnych do wypełnienia wymogów EBC w zakresie sprawozdawczości statystycznej oraz zapewnienia terminowych przygotowań w dziedzinie statystyki do uzyskania statusu państw członkowskich strefy euro.

⁽¹⁾ Dz.U. L 318 z 27.11.1998, s. 8.

⁽²⁾ Dz.U. L 15 z 20.1.2009, s. 1.

⁽³⁾ Dz.U. L 174 z 26.6.2013, s. 1.

⁽⁴⁾ Zob. s. 1 niniejszego Dziennika Urzędowego.

- (8) Zastosowanie mają standardy ochrony i wykorzystania poufnych informacji statystycznych określone w art. 8 rozporządzenia Rady (WE) nr 2533/98.
- (9) Art. 7 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 2533/98 stanowi, że EBC ma uprawnienia do nakładania sankcji na podmioty sprawozdające, które nie wypełniają obowiązków sprawozdawczości statystycznej wynikających z rozporządzeń lub decyzji EBC,
- b) funduszy inwestycyjnych (FI) w znaczeniu nadanym w art. 1 rozporządzenia Europejskiego Banku Centralnego (UE) nr 1073/2013 z dnia 18 października 2013 r. w sprawie danych statystycznych w zakresie aktywów i zobowiązań funduszy inwestycyjnych (EBC/2013/38) ⁽¹⁾;
- c) zakładów ubezpieczeń i zakładów reasekuracji w znaczeniu nadanym w art. 13 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/138/WE z dnia 25 listopada 2009 r. w sprawie podejmowania i prowadzenia działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej (Wyłącalność II) ⁽²⁾;

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Definicje

Użyte w niniejszym rozporządzeniu określenia oznaczają:

- 1) „podmiot sekurytyzacyjny” (PS) oznacza podmiot utworzony zgodnie z prawem krajowym lub prawem Unii i podlegający:
- (i) prawu zobowiązań – jako fundusz wspólnego inwestowania zarządzany przez towarzystwo funduszy inwestycyjnych;
 - (ii) prawu powierniczemu;
 - (iii) prawu spółek – jako spółka akcyjna lub spółka z ograniczoną odpowiedzialnością;
 - (iv) innym podobnym regulacjom prawnym;
- oraz którego główna działalność spełnia oba poniższe kryteria:
- a) podmiot ten zamierza dokonać lub dokonuje jednej lub większej liczby transakcji sekurytyzacyjnych, a jego struktura ma na celu oddzielenie zobowiązań płatniczych podmiotu od zobowiązań płatniczych inicjatora albo zakładu ubezpieczeń lub zakładu reasekuracji; oraz
 - b) podmiot ten emituje lub zamierza wyemitować dłużne papiery wartościowe, pozostałe instrumenty dłużne, jednostki uczestnictwa funduszy sekurytyzacyjnych, lub instrumenty pochodne (dalej zwane „instrumentami finansującymi”) lub posiada bądź może posiadać – w sensie prawnym lub ekonomicznym – aktywa wystawione na sprzedaż w ofercie publicznej lub sprzedane w ofercie prywatnej, które stanowią podstawę dla emisji instrumentów finansujących.
- Definicja ta nie obejmuje:
- a) monetarnych instytucji finansowych (MIF) w rozumieniu art. 1 rozporządzenia (UE) nr 1071/2013 (EBC/2013/33);
 - b) zarządzających alternatywnymi funduszami inwestycyjnymi, którzy zarządzają alternatywnymi funduszami inwestycyjnymi lub wprowadzają je do obrotu, w rozumieniu art. 4 ust. 1 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/61/UE z dnia 8 czerwca 2011 r. w sprawie zarządzających alternatywnymi funduszami inwestycyjnymi ⁽³⁾, którzy są objęci zakresem zastosowania dyrektywy 2011/61/UE zgodnie z jej art. 2.
 - 2) „sekurytyzacja” oznacza transakcję lub kilka powiązanych transakcji, w których podmiot niezależny od inicjatora lub zakładu ubezpieczeń lub zakładu reasekuracji, utworzony lub działający na potrzeby transakcji lub kilku powiązanych transakcji, dokonuje emisji instrumentów finansujących dla inwestorów, oraz ma miejsce jedna lub większa ilość poniższych okoliczności:
 - a) aktywo lub pula aktywów zostają przeniesione, w całości lub w części, na podmiot niezależny od inicjatora, utworzony lub działający na potrzeby przeprowadzenia transakcji, lub kilku powiązanych transakcji, poprzez przeniesienie przysługującego inicjatorowi prawa własności aktywów lub faktycznego udziału w tych aktywach bądź przez subpartycypację;
 - b) w której ryzyko kredytowe aktywa lub puli aktywów zostaje przeniesione, z zastosowaniem kredytowych instrumentów pochodnych, gwarancji lub innych podobnych instrumentów, w całości lub części, na podmiot inwestujący w instrumenty finansujące wyemitowane przez podmiot niezależny od inicjatora, utworzony lub działający na potrzeby transakcji lub kilku powiązanych transakcji;
 - c) w której ryzyko ubezpieczeniowe zostaje przeniesione z zakładu ubezpieczeń lub zakładu reasekuracji na podmiot od nich niezależny utworzony lub działający na potrzeby przeprowadzenia transakcji, lub kilku powiązanych transakcji, i w której podmiot finansuje w całości swoją ekspozycję na takie ryzyko poprzez emisję instrumentów finansujących i w której prawa inwestorów w instrumenty finansujące do otrzymania zapłaty są podporządkowane zobowiązaniom reasekuracyjnym tego podmiotu.

⁽¹⁾ Zob. s. 73 niniejszego Dziennika Urzędowego.

⁽²⁾ Dz.U. L 335 z 17.12.2009, s. 1.

⁽³⁾ Dz.U. L 174 z 1.7.2011, s. 1.

Wyemitowane instrumenty finansujące nie stanowią zobowiązań płatniczych inicjatora, zakładu ubezpieczeń lub zakładu reasekuracji;

- 3) „inicjator” oznacza podmiot przenoszący aktywo lub pulę aktywów lub ryzyko kredytowe aktywa lub puli aktywów na podmiot sekurytyzacyjny;
- 4) „podmiot sprawozdający” ma znaczenie nadane terminowi „podmiot sprawozdający” w art. 1 rozporządzenia (WE) nr 2533/98;
- 5) „rezydent” ma znaczenie nadane terminowi „rezydent” w art. 1 rozporządzenia (WE) nr 2533/98. Na potrzeby niniejszego rozporządzenia, w przypadku gdy dany podmiot prawny nie ma fizycznej siedziby, za jego siedzibę uważa się obszar gospodarczy, którego system prawny jest właściwy dla utworzenia tego podmiotu. Jeżeli podmiot nie posiada osobowości prawnej, jako kryterium określenia statusu rezydenta wykorzystuje się siedzibę w sensie prawnym, to znaczy kraj, którego system prawny jest właściwy dla ustanowienia i działalności tego podmiotu;
- 6) „właściwy KBC” oznacza KBC państwa członkowskiego strefy euro, którego rezydentem jest dany PS;
- 7) „rozpoczęcie działalności” oznacza czynność, wraz z działaniami przygotowawczymi, która jest związana z sekurytyzacją, ale nie polega jedynie na utworzeniu podmiotu, który w ciągu najbliższych sześciu miesięcy nie rozpocznie działalności sekurytyzacyjnej. Każda czynność podjęta po pojawieniu się możliwości przeprowadzenia transakcji sekurytyzacyjnej stanowi rozpoczęcie działalności.

Artykuł 2

Populacja sprawozdawcza

1. Referencyjna populacja sprawozdawcza obejmuje PS będące rezydentami państw członkowskich strefy euro. Referencyjna populacja sprawozdawcza podlega wymogowi określonemu w art. 3 ust. 2.
2. Referencyjna populacja sprawozdawcza, z wyłączeniem PS całkowicie zwolnionych z wymogów sprawozdawczości statystycznej zgodnie z art. 5 ust. 1 lit. c), tworzy rzeczywistą populację sprawozdawczą. Rzeczywista populacja sprawozdawcza podlega wymogom sprawozdawczości statystycznej określonym w art. 4, z zastrzeżeniem wyłączeń określonych w art. 5. PS podlegające obowiązkowi przekazywania rocznego sprawozdania finansowego zgodnie z art. 5 ust. 3 lub przekazywania wyników ankiet *ad hoc* zgodnie z art. 5 ust. 5 również zaliczane są do rzeczywistej populacji sprawozdawczej.
3. Jeżeli PS nie posiada osobowości prawnej w rozumieniu prawa krajowego, wówczas za podmiot sprawozdający na mocy

niniejszego rozporządzenia uznaje się prawnego przedstawiciela podmiotu sekurytyzacyjnego lub, w braku takiego przedstawiciela, osoby, które zgodnie z właściwym prawem krajowym ponoszą odpowiedzialność za działania PS.

Artykuł 3

Lista PS dla celów statystycznych

1. Zarząd sporządza i prowadzi dla celów statystycznych listę PS składających się na referencyjną populację sprawozdawczą zgodnie z niniejszym rozporządzeniem. PS przekazują KBC dane wymagane przez KBC zgodnie z wytycznymi EBC/2007/9 z dnia 1 sierpnia 2007 r. w sprawie statystyki pieniężnej oraz instytucji i rynków finansowych⁽¹⁾. EBC i KBC udostępniają tę listę oraz jej aktualizacje w odpowiedni sposób, w tym drogą elektroniczną, przez Internet lub – na wniosek podmiotów sprawozdających – w formie papierowej.
2. PS zawiadamia właściwy KBC o swoim istnieniu przed upływem tygodnia od daty rozpoczęcia działalności, niezależnie od tego, czy dany PS będzie podlegał jakimkolwiek wymogom regularnej sprawozdawczości statystycznej zgodnie z niniejszym rozporządzeniem.
3. Jeżeli najnowsza dostępna elektroniczna wersja listy określonej w ust. 1 jest nieprawidłowa, EBC nie nakłada sankcji na podmiot sprawozdający, który nie wypełnił właściwie wymogów sprawozdawczości statystycznej określonych w ust. 2 w zakresie, w jakim korzystał on z nieprawidłowej listy w dobrej wierze.

Artykuł 4

Sprawozdawczość kwartalna i wymogi sprawozdawcze

1. Rzeczywista populacja sprawozdawcza przekazuje właściwemu KBC dane dotyczące stanów, transakcji, całkowitej/częściowej utraty wartości aktywów i pasywów PS z częstotliwością kwartalną, zgodnie z załącznikami I i II.
2. KBC mogą zbierać niezbędne dla wypełnienia wymogów sprawozdawczości statystycznej na mocy ust. 1 informacje statystyczne o papierach wartościowych wyemitowanych i posiadanych przez PS zgodnie z metodą „papier po papierze”, w zakresie, w jakim dane określone w ust. 1 mogą zostać pozyskane zgodnie ze standardami minimum określonymi w załączniku III. Z zastrzeżeniem wymogów dotyczących terminów przekazywania danych określonych w art. 6, KBC mogą wymagać przekazywania informacji zgodnie z metodą „papier po papierze” o transakcjach na dłużnych papierach wartościowych posiadanych przez PS, z zastosowaniem jednej z metod określonych w punkcie 2 części 1 załącznika I rozporządzenia Europejskiego Banku Centralnego (UE) nr 1011/2012 (EBC/2012/24)⁽²⁾.

⁽¹⁾ Dz.U. L 341 z 27.12.2007, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 305 z 1.11.2012, s. 6.

3. Z zastrzeżeniem wymogów sprawozdawczych określonych w załączniku II, wymogi sprawozdawcze dla aktywów i pasywów PS przekazywanych zgodnie z niniejszym rozporządzeniem zostały określone w odpowiednich przepisach krajowych wdrażających dyrektywę Rady 86/635/EWG z dnia 8 grudnia 1986 r. w sprawie rocznych i skonsolidowanych sprawozdań finansowych banków i pozostałych instytucji finansowych⁽¹⁾. Standardy rachunkowości określone w prawie krajowym wdrażającym czwartą dyrektywę Rady 78/660/EWG z dnia 25 lipca 1978 r. wydaną na podstawie art. 54 ust. 3 lit. g) Traktatu w sprawie rocznych sprawozdań finansowych niektórych rodzajów spółek⁽²⁾ dotyczą PS, które nie są objęte przepisami prawa krajowego wdrażającymi dyrektywę 86/635/EWG. Wszelkie inne właściwe standardy lub praktyki rachunkowości dotyczą PS, które nie są objęte przepisami prawa krajowego wdrażającymi którąkolwiek z powyższych dyrektyw.

4. Tam, gdzie ust. 3 wymaga przekazywania instrumentów zgodnie z metodą wyceny rynkowej, KBC mogą zwolnić PS z obowiązku przekazywania tych instrumentów zgodnie z tą metodą, jeżeli koszty poniesione przez PS byłyby nieproporcjonalnie wysokie. W takim przypadku PS wykorzystują metodę wyceny stosowaną w raportach dla inwestorów.

5. Jeżeli zgodnie z krajowymi praktykami rynkowymi dane dostępne są na określony dzień kwartału, KBC mogą zezwolić podmiotom sprawozdającym na przekazywanie takich danych jako danych kwartalnych, pod warunkiem że dane są porównywalne i uwzględniają istotne transakcje zrealizowane w okresie między tym dniem a końcem kwartału.

6. Zamiast określonych w ust. 1 danych dotyczących transakcji finansowych podmioty sprawozdające mogą – w porozumieniu z właściwym KBC – przekazywać korekty z tytułu zmiany wyceny i pozostałe korekty, które pozwolą KBC na wyliczenie transakcji finansowych.

7. Zamiast określonych w ust. 1 danych kwartalnych dotyczących całkowitej lub częściowej utraty wartości aktywów i pasywów PS mogą – w porozumieniu z właściwym KBC – przekazywać inne informacje, które pozwolą KBC na wyliczenie transakcji finansowych.

Artykuł 5

Wyłączenia

1. KBC mogą przyznawać następujące wyłączenia wymogów sprawozdawczości statystycznej określonych w art. 4:

a) KBC mogą przyznawać PS wyłączenia w zakresie przekazywania danych o kredytach – w podziale na terminy pierwotne, podziale sektorowym i geograficznym – których inicjatorem jest MIF strefy euro, jeżeli MIF pozostaje administratorem takiego kredytu w rozumieniu rozporządzenia (UE)

nr 1071/2013 (EBC/2013/33). Przekazywanie powyższych danych reguluje rozporządzenie (UE) nr 1071/2013;

b) KBC mogą zwalniać PS z wszystkich wymogów sprawozdawczości statystycznej określonych w załączniku I, z wyjątkiem wymogu przekazywania, z częstotliwością kwartalną, sumy bilansowej wg stanu na koniec kwartału, pod warunkiem że udział PS przekazujących szczegółowe dane o pozycjach aktywów do zagregowanego bilansu kwartalnego wynosi co najmniej 95 % sumy bilansowej wszystkich PS w każdym państwie członkowskim strefy euro. KBC sprawdzają wypełnienie tego warunku w terminie umożliwiającym ewentualne udzielenie lub cofnięcie wyłączenia z mocą od początku każdego roku kalendarzowego;

c) w zakresie, w jakim dane określone w art. 4 mogą zostać pozyskane zgodnie z wymogami minimum określonymi w załączniku III z innych źródeł statystycznych, publicznych lub nadzorczych, oraz z zastrzeżeniem lit. a) i b), KBC, po zasięgnięciu opinii EBC, mogą całkowicie lub częściowo zwalniać podmioty sprawozdające z wymogów sprawozdawczości statystycznej określonych w załączniku I.

2. PS, za uprzednią zgodą właściwego KBC, mogą nie skorzystać z wyłączeń określonych w ust. 1 i przekazywać pełną sprawozdawczość zgodną z art. 4.

3. PS, które korzystają z wyłączenia w rozumieniu ust. 1 lit. c), przekazują roczne sprawozdania finansowe właściwemu KBC – o ile takie sprawozdania nie zostały upublicznione – w ciągu sześciu miesięcy po zakończeniu okresu sprawozdawczego lub w najbliższym możliwym terminie po zakończeniu tego sześciomiesięcznego okresu, zgodnie z odpowiednimi przepisami w kraju, w którym MIF jest rezydentem. Właściwy KBC powiadamia PS, które są objęte tym obowiązkiem sprawozdawczym.

4. Właściwy KBC cofa wyłączenie określone w ust. 1 lit. c), jeżeli dane spełniające standardy statystyczne porównywalne do wymaganych na mocy niniejszego rozporządzenia nie zostaną przekazane w terminie właściwemu KBC przez trzy kolejne okresy sprawozdawcze, niezależnie od tego, czy taka sytuacja wynika z winy zainteresowanego PS. PS rozpoczyna przekazywanie danych określonych w art. 4 nie później niż trzy miesiące po terminie otrzymania od właściwego KBC informacji o cofnięciu wyłączenia.

5. Z zastrzeżeniem ust. 3, w celu wypełnienia wymogów określonych w niniejszym rozporządzeniu KBC mogą objąć PS, którym przyznano wyłączenia w rozumieniu ust. 1 lit. c), badaniami ankietowymi *ad hoc*. PS przekazują informacje wymagane z tytułu badania ankietowego *ad hoc* w ciągu 15 dni roboczych od daty przedstawienia odpowiedniego żądania przez właściwy KBC.

⁽¹⁾ Dz.U. L 372 z 31.12.1986, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 222 z 14.8.1978, s. 11.

Artykuł 6

Terminy przekazywania danych

KBC przekazują EBC zagregowane kwartalne aktywa i pasywa zawierające pozycje PS będącego rezydentem do końca 28 dnia roboczego po zakończeniu kwartału, którego dotyczą. KBC ustalają terminy, w których podmioty sprawozdające przekazują dane.

Artykuł 7

Wymogi minimum i krajowa organizacja sprawozdawczości

1. PS przekazują wymagane informacje statystyczne zgodnie z określonymi w załączniku III wymogami minimum w zakresie ich przekazywania, dokładności, zgodności metodologicznej oraz wprowadzania korekt.

2. KBC definiują i wdrażają uzgodnienia w zakresie sprawozdawczości, które mają być stosowane przez rzeczywistą populację sprawozdawczą zgodnie z wymogami krajowymi. KBC zapewniają, aby wymienione uzgodnienia w zakresie sprawozdawczości pozwalały na zbieranie wymaganych informacji statystycznych oraz umożliwiały dokładne sprawdzenie zgodności z określonymi w załączniku III wymogami minimum w zakresie przekazywania danych, dokładności, zgodności metodologicznej oraz wprowadzania korekt.

Artykuł 8

Weryfikacja i obowiązkowe zbieranie danych

Uprawnienie do weryfikowania lub obowiązkowego zbierania danych przekazywanych przez podmioty sprawozdające zgodnie z wymogami określonymi w niniejszym rozporządzeniu jest wykonywane przez KBC z zastrzeżeniem uprawnień EBC w tym zakresie. Uprawnienie to KBC wykonują w szczególności wówczas, gdy instytucja należąca do rzeczywistej populacji sprawozdawczej nie przestrzega określonych w załączniku III wymogów minimum w zakresie przekazywania danych, zgodności metodologicznej i wprowadzania korekt.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane w państwach członkowskich zgodnie z Traktatami.

Sporządzono we Frankfurcie nad Menem dnia 18 października 2013 r.

W imieniu Rady Prezesów EBC

Mario DRAGHI

Prezes EBC

Artykuł 9

Pierwsze sprawozdanie

1. Pierwsze sprawozdanie obejmuje dane kwartalne za czwarty kwartał 2014 r.

2. PS rozpoczynające działalność po dniu 31 grudnia 2014 r. w pierwszym sprawozdaniu przekazują dane kwartalne począwszy od momentu rozpoczęcia działalności sekurytyzacyjnej.

3. PS rozpoczynające działalność przed przyjęciem euro przez państwo członkowskie, w którym mają one siedzibę, później niż dnia 31 grudnia 2014 r. w pierwszym sprawozdaniu przekazują dane kwartalne począwszy od okresu referencyjnego, w którym państwo członkowskie przyjęło euro. Dla okresu referencyjnego, w którym państwo członkowskie przyjęło euro, PS przekazują wyłącznie stany.

Artykuł 10

Utrata mocy obowiązującej

1. Z dniem 1 stycznia 2015 r. traci moc rozporządzenie (WE) nr 24/2009 (EBC/2008/30).

2. Odniesienia do uchylonego rozporządzenia należy traktować jako odniesienia do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 11

Przepis końcowy

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 1 stycznia 2015 r.

ZAŁĄCZNIK I

WYMOGI SPRAWOZDAWCZOŚCI STATYSTYCZNEJ

	A. Instytucje krajowe				B. Instytucje krajowe instytucje budżetu rezydentów stały euro				C. Instytucje krajowe rezydentów stały euro				D. Ogółem			
	Fundacja		Inne		Fundacja		Inne		Fundacja		Inne		Fundacja	Inne		
	Przebiegi choroby	Przebiegi choroby	Przebiegi choroby	Przebiegi choroby	Przebiegi choroby	Przebiegi choroby	Przebiegi choroby	Przebiegi choroby	Przebiegi choroby	Przebiegi choroby	Przebiegi choroby	Przebiegi choroby			Przebiegi choroby	Przebiegi choroby
Przebiegi choroby	Przebiegi choroby	Przebiegi choroby	Przebiegi choroby	Przebiegi choroby	Przebiegi choroby	Przebiegi choroby	Przebiegi choroby	Przebiegi choroby	Przebiegi choroby	Przebiegi choroby	Przebiegi choroby	Przebiegi choroby	Przebiegi choroby	Przebiegi choroby		
1. Charakter oraz kryteria powstania																
2. Poczyna się 1.000																
3. Poczyna się 1.000																
4. Poczyna się 1.000																
5. Poczyna się 1.000																
6. Poczyna się 1.000																
7. Poczyna się 1.000																
8. Poczyna się 1.000																
9. Poczyna się 1.000																
10. Poczyna się 1.000																
11. Poczyna się 1.000																
12. Poczyna się 1.000																
13. Poczyna się 1.000																

1) Charakter oraz kryteria powstania
 2) Poczyna się 1.000
 3) Poczyna się 1.000
 4) Poczyna się 1.000
 5) Poczyna się 1.000
 6) Poczyna się 1.000
 7) Poczyna się 1.000
 8) Poczyna się 1.000
 9) Poczyna się 1.000
 10) Poczyna się 1.000
 11) Poczyna się 1.000
 12) Poczyna się 1.000
 13) Poczyna się 1.000

1) Poczyna się 1.000
 2) Poczyna się 1.000
 3) Poczyna się 1.000
 4) Poczyna się 1.000
 5) Poczyna się 1.000
 6) Poczyna się 1.000
 7) Poczyna się 1.000
 8) Poczyna się 1.000
 9) Poczyna się 1.000
 10) Poczyna się 1.000
 11) Poczyna się 1.000
 12) Poczyna się 1.000
 13) Poczyna się 1.000

1) Poczyna się 1.000
 2) Poczyna się 1.000
 3) Poczyna się 1.000
 4) Poczyna się 1.000
 5) Poczyna się 1.000
 6) Poczyna się 1.000
 7) Poczyna się 1.000
 8) Poczyna się 1.000
 9) Poczyna się 1.000
 10) Poczyna się 1.000
 11) Poczyna się 1.000
 12) Poczyna się 1.000
 13) Poczyna się 1.000

1) Poczyna się 1.000
 2) Poczyna się 1.000
 3) Poczyna się 1.000
 4) Poczyna się 1.000
 5) Poczyna się 1.000
 6) Poczyna się 1.000
 7) Poczyna się 1.000
 8) Poczyna się 1.000
 9) Poczyna się 1.000
 10) Poczyna się 1.000
 11) Poczyna się 1.000
 12) Poczyna się 1.000
 13) Poczyna się 1.000

Tabela 2: Całkowita/częściowa utrata wartości

	D. Ogółem
AKTYWA	
2 Sekurytyzowane kredyty i pożyczki	

ZAŁĄCZNIK II

DEFINICJE

CZĘŚĆ 1

Definicje kategorii instrumentów

1. Poniższa tabela przedstawia szczegółowy typowy opis kategorii instrumentów, które krajowe banki centralne (KBC) przekładają na kategorie stosowane na szczeblu krajowym zgodnie z niniejszym rozporządzeniem. Tabela nie jest listą pojedynczych instrumentów finansowych, a opisy nie są wyczerpujące. Definicje odnoszą się do europejskiego systemu rachunków narodowych i regionalnych w Unii Europejskiej (zwanego dalej „ESA 2010”) wprowadzonego rozporządzeniem (UE) nr 549/2013.
2. Dla niektórych kategorii instrumentów wymaga się podziałów wg terminów. Dotyczą one terminu pierwotnego, tj. terminu określonego w chwili emisji, który oznacza ustalony okres życia instrumentu finansowego, przed upływem którego nie może on być wykupiony (np. dłużne papiery wartościowe) lub może być wykupiony jedynie z zastrzeżeniem poniesienia określonej kary (np. niektóre rodzaje depozytów).
3. Należności finansowe można podzielić w zależności od tego, czy są one zbywalne czy niezbywalne. Należność jest zbywalna, gdy jej własność może być bezzwłocznie przeniesiona z jednej jednostki na inną poprzez dostawę lub indos lub kompensatę (jak w przypadku finansowych instrumentów pochodnych). Podczas gdy każdy instrument finansowy może być potencjalnie przedmiotem obrotu, to instrumenty zbywalne przeznaczone są do obrotu na zorganizowanych giełdach albo rynkach pozagiełdowych, chociaż istnienie rzeczywistego obrotu nie jest warunkiem zbywalności.
4. Wszystkie aktywa i pasywa muszą być przekazywane w ujęciu brutto, tj. aktywa nie są pomniejszane o pasywa.

Tabela A

Definicje kategorii instrumentów aktywów i pasywów PS

KATEGORIE AKTYWÓW

Kategoria	Opis najważniejszych cech
1. Depozyty oraz kredyty i pożyczki	<p>Na potrzeby sprawozdawczości ta kategoria obejmuje środki przyznane kredytobiorcom przez PS, potwierdzone dokumentami niezbywalnymi lub niepotwierdzone w formie dokumentów.</p> <p>Pozycja ta obejmuje:</p> <ul style="list-style-type: none"> — depozyty, takie jak depozyty bieżące, depozyty terminowe i depozyty z terminem wypowiedzenia, złożone przez PS, — kredyty i pożyczki udzielone przez PS, — należności z tytułu operacji z otrzymanym przyrzeczeniem odkupu z zabezpieczeniem gotówkowym: zapis przeciwstawny do gotówki wypłaconej w zamian za papiery wartościowe nabyte przez PS po określonej cenie z wyraźnym przyrzeczeniem odsprzedaży tych samych (lub podobnych) papierów wartościowych po ustalonej cenie w ustalonym przyszłym terminie, — należności z tytułu pożyczek papierów wartościowych z zabezpieczeniem gotówkowym: zapis przeciwstawny do gotówki wypłaconej za papiery wartościowe pożyczone przez PS. <p>Na potrzeby niniejszego rozporządzenia, pozycja ta obejmuje również znajdujące się w obiegu zasoby znaków pieniężnych wyrażonych w euro i walutach obcych, powszechnie używane do dokonywania płatności.</p>
2. Sekurytyzowane kredyty i pożyczki	<p>Na potrzeby sprawozdawczości ta pozycja obejmuje kredyty i pożyczki pozyskane przez PS od inicjatora operacji. Kredyty i pożyczki to aktywa finansowe, które powstają w wyniku operacji przekazania przez wierzyciela środków kredytobiorcy, potwierdzonej niezbywalnymi dokumentami lub niepotwierdzonej dokumentami.</p>

Kategoria	Opis najważniejszych cech
	<p>Pozycja ta obejmuje również:</p> <ul style="list-style-type: none"> — leasing finansowy na rzecz osób trzecich: leasing finansowy jest umową, na mocy której prawny właściciel aktywów trwałych („finansujący”) przekazuje ryzyka i korzyści wynikające z własności aktywa osobie trzeciej („korzystający”). Dla celów statystycznych leasing finansowy wykazywany jest jako kredyt udzielony korzystającemu przez finansującego (umożliwiający korzystającemu nabycie środków trwałych). Leasing finansowy udzielony przez inicjatora operacji (działającego jako finansujący) wykazuje się w pozycji aktywów „sekurytyzowane kredyty i pożyczki”. Aktywa przekazane korzystającemu są wykazywane w bilansie korzystającego, a nie finansującego, — kredyty i pożyczki zagrożone, które nie zostały jeszcze spłacone lub nie utraciły całkowitej wartości: kredyty i pożyczki zagrożone to takie kredyty i pożyczki, których spłata jest przeterminowana lub w jakikolwiek inny sposób zidentyfikowana jako zagrożona, — niezbywalne papiery wartościowe: dłużne papiery wartościowe, które nie są zbywalne i nie mogą być przedmiotem obrotu na rynkach wtórnych, — kredyty i pożyczki w obrocie: kredyty i pożyczki, które <i>de facto</i> stały się zbywalne, wykazuje się w pozycji „sekurytyzowane kredyty i pożyczki”, z zastrzeżeniem, że nie istnieją dowody obrotu nimi na rynkach wtórnych. W przeciwnym przypadku kredyty i pożyczki w obrocie wykazuje się w kategorii „dłużne papiery wartościowe”, — zadłużenie podporządkowane w formie depozytów lub kredytów i pożyczek: podporządkowane instrumenty dłużne umożliwiają dodatkowe roszczenie wobec emitenta, które może być zrealizowane dopiero po zaspokojeniu roszczeń wyższej rangi. Posiadają one pewne właściwości „udziałów kapitałowych”. Na potrzeby statystyki zadłużenie podporządkowane wykazuje się według właściwości danego instrumentu, tj. jako „sekurytyzowane kredyty i pożyczki” lub jako „dłużne papiery wartościowe”. Jeżeli na potrzeby statystyki zadłużenie podporządkowane PS ogółem wyrażone jest jedną kwotą, należy ją wykazać w pozycji „dłużne papiery wartościowe”, ponieważ zadłużenie podporządkowane przyjmuje głównie formę dłużnych papierów wartościowych, rzadziej kredytów i pożyczek, — sekurytyzowane kredyty i pożyczki przekazywane są po cenie nominalnej, nawet jeśli zostały nabyte od inicjatora po innej cenie. Zapis przeciwstawny do różnicy między ceną nominalną a ceną zakupu wykazuje się w pozycji „pozostałe pasywa”. <p>Pozycja obejmuje sekurytyzowane kredyty i pożyczki, niezależnie od tego, czy obowiązujące standardy rachunkowości wymagają ujmowania takich kredytów lub pożyczek w bilansie PS.</p>
3. Dłużne papiery wartościowe	<p>Dłużne papiery wartościowe, które są zbywalnymi instrumentami finansowymi służącymi jako dowód zaciągnięcia długu, są zwykle przedmiotem obrotu na rynkach wtórnych lub mogą być rozliczane na rynku i nie nadają posiadaczowi żadnych praw własności w stosunku do instytucji emitującej.</p> <p>Pozycja ta obejmuje:</p> <ul style="list-style-type: none"> — papiery wartościowe dające ich posiadaczowi bezwarunkowe prawo do stałego lub umownie ustalonego dochodu w postaci płatności kuponowych lub określonej stałej kwoty w stałym terminie lub terminach, poczynając od daty określonej w momencie emisji, — kredyty i pożyczki, które stały się zbywalne na zorganizowanym rynku, tj. kredyty i pożyczki w obrocie, pod warunkiem że istnieje potwierdzenie, iż są one przedmiotem obrotu na rynkach wtórnych, w tym istnienie twórców rynku (<i>money makers</i>), oraz częstych notowań aktywa finansowego, np. w formie widełek cen kupna i sprzedaży (<i>bid-offer spreads</i>). W przeciwnym razie należy je klasyfikować jako „sekurytyzowane kredyty i pożyczki”,

Kategoria	Opis najważniejszych cech
	<p>— zadłużenie podporządkowane w formie dłużnych papierów wartościowych.</p> <p>Papiery wartościowe pożyczane w ramach operacji pożyczania papierów wartościowych lub sprzedane w ramach operacji z przyrzeczeniem odkupu pozostają w bilansie pierwotnego właściciela – i nie są przenoszone do bilansu tymczasowego nabywcy – w sytuacji, gdy transakcja odwrotna została wyraźnie przyrzeczona, a nie jest jedynie możliwą do zrealizowania opcją. Jeżeli tymczasowy nabywca sprzedaje otrzymane papiery wartościowe, transakcja sprzedaży musi zostać ujęta w bilansie tymczasowego nabywcy ze znakiem ujemnym w portfelu papierów wartościowych.</p> <p>Pozycja obejmuje dłużne papiery wartościowe, niezależnie od tego, czy obowiązujące standardy rachunkowości wymagają ujmowania papierów wartościowych w bilansie PS.</p>
4. Pozostałe sekurytyzowane aktywa	<p>Pozycja obejmuje sekurytyzowane aktywa nieuwzględnione w kategoriach 2 i 3, takie jak należności z tytułu podatków i należności z tytułu towarów i usług, niezależnie od tego, czy obowiązujące standardy rachunkowości wymagają ujmowania tych aktywów w bilansie PS.</p>
5. Udziały kapitałowe i udziały/jednostki uczestnictwa w funduszach inwestycyjnych	<p>Aktywa finansowe reprezentujące prawa własności w przedsiębiorstwach i jednostkach typu przedsiębiorstwo. Takie aktywa zazwyczaj uprawniają posiadaczy do udziału w zyskach przedsiębiorstw lub jednostek typu przedsiębiorstwo oraz do udziału w ich aktywach netto w przypadku likwidacji.</p> <p>Pozycja obejmuje akcje notowane i nienotowane, pozostałe udziały kapitałowe, udziały/jednostki uczestnictwa w FRP, udziały/jednostki uczestnictwa w FI niebędących FRP.</p> <p>Udziały kapitałowe pożyczane w ramach operacji pożyczania udziałów kapitałowych lub sprzedane w ramach operacji z przyrzeczeniem odkupu podlegają takim samym zasadom jak „dłużne papiery wartościowe” w kategorii 3.</p>
6. Instrumenty pochodne	<p>Instrumenty pochodne są instrumentami finansowymi powiązanymi z konkretnym instrumentem finansowym, wskaźnikiem lub towarem, poprzez które można samoistnie obracać ściśle określonym ryzykiem finansowym na rynkach finansowych.</p> <p>Pozycja ta obejmuje:</p> <ul style="list-style-type: none"> — opcje, — warranty, — futures, — kontrakty typu forward, — swapy, — kredytowe instrumenty pochodne. <p>Instrumenty pochodne wykazywane są w bilansie w ujęciu brutto według ich wartości rynkowej. Poszczególne kontrakty na instrumenty pochodne, których wartość rynkowa brutto jest dodatnia, wykazuje się po stronie aktywnej bilansu, natomiast kontrakty, których wartość rynkowa brutto jest ujemna – po stronie pasywnej bilansu.</p> <p>W bilansie nie wykazuje się przyszłych zobowiązań brutto z tytułu kontraktów dotyczących instrumentów pochodnych.</p> <p>Ta pozycja nie obejmuje instrumentów pochodnych, które – zgodnie ze standardami krajowymi – nie są wykazywane w bilansie.</p>

Kategoria	Opis najważniejszych cech
7. Aktywa niefinansowe (w tym środki trwałe)	<p>Aktywa rzeczowe oraz wartości niematerialne i prawne inne niż aktywa finansowe. Środki trwałe to aktywa niefinansowe, które są używane przez FI w sposób powtarzalny lub ciągły przez okres dłuższy niż jeden rok.</p> <p>Ta pozycja obejmuje budynki mieszkalne, pozostałe budynki i struktury, maszyny i urządzenia, kosztowności oraz produkty własności intelektualnej, takie jak oprogramowanie komputerowe i bazy danych.</p>
8. Pozostałe aktywa	<p>Pozycja „pozostałe aktywa” jest pozycją rezydualną po stronie aktywnej bilansu, definiowaną jako „aktywa nieuwzględnione w innych pozycjach”. Pozycja ta może obejmować:</p> <ul style="list-style-type: none"> — odsetki należne od depozytów oraz kredytów i pożyczek, — odsetki należne od dłużnych papierów wartościowych, — należności niezwiązane z podstawową działalnością PS.

KATEGORIE PASYWÓW

Kategoria	Opis najważniejszych cech
9. Depozyty oraz kredyty i pożyczki otrzymane	<p>Kwoty należne wierzycielom od PS, inne niż kwoty wynikające z emisji zbywalnych papierów wartościowych. Pozycja ta obejmuje:</p> <ul style="list-style-type: none"> — kredyty i pożyczki: kredyty i pożyczki udzielone sprawozdającemu PS potwierdzone niezbywalnymi dokumentami lub niepotwierdzone dokumentami, — niezbywalne instrumenty dłużne wyemitowane przez PS: wyemitowane niezbywalne instrumenty dłużne zazwyczaj klasyfikowane są jako „depozyty”. Wyemitowane przez podmioty sprawozdające instrumenty niezbywalne, które stały się zbywalne i mogą być przedmiotem obrotu na rynkach wtórnych, należy reklasifikować jako „dłużne papiery wartościowe”, — umowy odkupu i operacje typu umowy odkupu z zabezpieczeniem gotówkowym: zapis przeciwstawny do wycofanych papierów wartościowych sprzedanych przez PS po określonej cenie z jednoczesnym wyraźnym przyrzeczeniem odkupu tych samych (lub podobnych) papierów wartościowych po ustalonej cenie w ustalonym przyszłym terminie. Kwoty otrzymane przez PS w wyniku przeniesienia papierów wartościowych na osobę trzecią („tymczasowy nabywca”) wykazywane są w tej pozycji, jeżeli transakcja odwrotna została wyraźnie przyrzeczona, a nie jest tylko możliwą do zrealizowania opcją. Oznacza to, że PS ponoszą ryzyko i zachowują korzyści wynikające z posiadania papierów wartościowych stanowiących podstawę tej operacji, — zabezpieczenie gotówkowe otrzymane w zamian za pożyczone papiery wartościowe: kwoty wynikające z wycofania papierów wartościowych tymczasowo przeniesionych na osobę trzecią w formie pożyczki papierów wartościowych z zabezpieczeniem gotówkowym, — środki pieniężne otrzymane w wyniku przeprowadzonych operacji tymczasowego przeniesienia złota z zabezpieczeniem gotówkowym.
10. Emisja dłużnych papierów wartościowych	<p>Papiery wartościowe niebędące udziałami kapitałowymi, wyemitowane przez PS, zwykle zbywalne i będące przedmiotem obrotu na rynkach wtórnych lub rozliczane na rynku, które nie dają posiadaczowi praw własności w stosunku do instytucji emitującej. Kategoria ta obejmuje między innymi emisję papierów wartościowych w formie:</p> <ul style="list-style-type: none"> — papierów wartościowych zabezpieczonych na aktywach, — kredytowych instrumentów pochodnych (<i>credit-linked notes</i>), — ubezpieczeniowych instrumentów finansowych (<i>insurance-linked securities</i>).

Kategoria	Opis najważniejszych cech
11. Kapitał i rezerwy	<p>Na potrzeby systemu sprawozdawczego kategoria ta obejmuje środki pochodzące z emisji kapitału własnego przez PS na rzecz udziałowców lub innych właścicieli, nadające posiadaczom prawa własności w PS, a ogólnie dające im prawo do udziału w jego zyskach i funduszach własnych w przypadku likwidacji. Uwzględnia się również środki pochodzące z niepodzielonych zysków lub środków zarezerwowanych przez PS na możliwe przyszłe płatności i zobowiązania. Kategoria ta obejmuje:</p> <ul style="list-style-type: none"> — kapitał własny, — niepodzielone zyski lub środki, — rezerwy ogólne i celowe na kredyty, papiery wartościowe i inne rodzaje aktywów, — jednostki uczestnictwa funduszy sekurytyzacyjnych.
12. Instrumenty pochodne	Zobacz kategorię 6.
13. Pozostałe pasywa	<p>Pozycja „pozostałe pasywa” jest pozycją rezydualną po stronie pasywnej bilansu, definiowaną jako „pasywa nieuwzględnione w innych pozycjach”.</p> <p>Pozycja ta może obejmować:</p> <ul style="list-style-type: none"> — odsetki należne od depozytów oraz kredytów i pożyczek, — odsetki należne od wyemitowanych papierów wartościowych, — zobowiązania nietyczące działalności podstawowej PS (kwoty należne dostawcom, podatki, wynagrodzenia, składki na ubezpieczenie społeczne itd.), — rezerwy na zobowiązania wobec osób trzecich (emerytury, dywidendy itd.), — pozycje netto z tytułu pożyczek papierów wartościowych bez zabezpieczenia gotówkowego, — zobowiązania netto z tytułu przyszłych rozliczeń transakcji na papierach wartościowych, — zapis przeciwstawny do korekt z tytułu aktualizacji wyceny kredytów, tj. cena nominalna pomniejszona o cenę zakupu. <p>Odsetki należne od wyemitowanych papierów wartościowych są wymagane jako osobna pozycja oznaczona „w tym”, o ile właściwy KBC nie udzieli wyłączenia dla sytuacji w których dane mogą zostać pozyskane lub oszacowane z innych źródeł.</p>

CZĘŚĆ 2

Definicje sektorów

ESA 2010 jest standardem klasyfikacji sektorowej. Poniższa tabela zawiera szczegółowy standard opisowy sektorów, który KBC przenoszą na kategorie krajowe zgodnie w niniejszym rozporządzeniu. Partnerów transakcji z siedzibą na obszarze państwa członkowskiego strefy euro identyfikuje się według sektora zgodnie z listami prowadzonymi przez Europejski Bank Centralny (EBC) dla celów statystycznych oraz wskazówkami EBC dotyczącymi statystycznej klasyfikacji partnerów transakcji, które zawiera „Instrukcja w sprawie klasyfikacji sektorowej w statystyce monetarnej oraz instytucji i rynków finansowych. Wskazówki dotyczące statystycznej klasyfikacji partnerów transakcji”. Instytucje kredytowe mające siedzibę poza państwami członkowskimi, których walutą jest euro, są określane się terminem „banki”, a nie „MIF”. Analogicznie, termin „instytucje inne niż MIF” dotyczy wyłącznie instytucji strefy euro; w przypadku państw członkowskich spoza strefy euro stosuje się określenie „instytucje niebankowe”.

Tabela B

Definicje sektorów

Sektor	Definicja
1. MIF	MIF w znaczeniu określonym w art. 1 rozporządzenia (UE) nr 1071/2013 (EBC/2013/33). Sektor obejmuje KBC, instytucje kredytowe będące rezydentami w rozumieniu definicji określonej w prawie Unii Europejskiej, FRP, inne instytucje finansowe, które prowadzą działalność gospodarczą polegającą na przyjmowaniu depozytów lub bliskich substytutów depozytów od podmiotów innych niż MIF, a także udzielaniu na własny rachunek, przynajmniej w sensie ekonomicznym, kredytów i pożyczek lub inwestowaniu w papiery wartościowe oraz instytucje pieniądza elektronicznego, których podstawową działalnością jest pośrednictwo finansowe polegające na emitowaniu pieniądza elektronicznego.
2. Sektor instytucji rządowych i samorządowych	Sektor instytucji rządowych i samorządowych (S.13) składa się z jednostek instytucjonalnych będących producentami nierynkowymi, których produkcja globalna przeznaczona jest na spożycie indywidualne i ogólnospołeczne, finansowanych z obowiązkowych płatności dokonywanych przez jednostki należące do pozostałych sektorów, a także z jednostek instytucjonalnych, których podstawową działalnością jest redystrybucja dochodu i bogactwa narodowego.(ESA 2010, par. 2.111–2.113).
3. FI niebędące FRP	FI w znaczeniu określonym w art. 1 rozporządzenia (UE) nr 1071/2013 (EBC/2013/33). Do tego podsektora zalicza się wszystkie przedsiębiorstwa zbiorowego inwestowania oprócz FRP, które inwestują w aktywa finansowe lub niefinansowe, o ile celem ich działalności jest inwestowanie kapitału pochodzącego od ogółu inwestorów.
4. Pozostałe instytucje pośrednictwa finansowego, z wyjątkiem instytucji ubezpieczeniowych i funduszy emerytalno-rentowych + pomocnicze instytucje finansowe + instytucje finansowe typu captive i udzielające pożyczek	<p>Podsektor pozostałych instytucji pośrednictwa finansowego, z wyjątkiem instytucji ubezpieczeniowych i funduszy emerytalno-rentowych (S.125) obejmuje wszystkie finansowe instytucje i jednostki typu przedsiębiorstwo, których podstawową działalnością jest pośrednictwo finansowe realizowane poprzez zaciąganie zobowiązań w formach innych niż gotówka, depozyty lub bliskie substytuty depozytów lub udziały funduszy inwestycyjnych, bądź związanych z ubezpieczeniami, emeryturami i rentami oraz standaryzowanymi programami gwarancyjnymi od jednostek instytucjonalnych, zgodnie z definicją zawartą w niniejszym rozporządzeniu PS zaliczane są do tego podsektora (ESA 2010 par. 2.86–2.94).</p> <p>Podsektor pomocniczych instytucji finansowych (S.126) obejmuje wszystkie finansowe instytucje i jednostki typu przedsiębiorstwo, których podstawowa działalność jest ściśle związana z pośrednictwem finansowym, ale same nie są instytucjami pośrednictwa finansowego. Do tego podsektora zalicza się także centrale, których jednostki zależne to w całości lub większości przedsiębiorstwa niefinansowe (ESA 2010 par. 2.95–2.97).</p> <p>Podsektor instytucji finansowych typu captive i udzielających pożyczek (S.127) składa się ze wszystkich finansowych instytucji i jednostek typu przedsiębiorstwo, których działalność nie polega ani na pośrednictwie finansowym, ani na pomocniczych usługach finansowych, a większość ich aktywów albo ich zobowiązań nie jest przedmiotem transakcji na otwartych rynkach. Do tego podsektora zalicza się: spółki holdingowe, które mają pakiety kontrolne grupy jednostek zależnych, a ich główną działalnością jest posiadanie tej grupy bez świadczenia innych usług na rzecz przedsiębiorstw, w których posiadają udziały; tzn. jednostki te nie administrują innych jednostek ani nimi nie zarządzają (ESA 2010 par. 2.98–2.99).</p>
5. Instytucje ubezpieczeniowe + fundusze emerytalno-rentowe	<p>Podsektor instytucji ubezpieczeniowych (S.128) obejmuje wszystkie finansowe instytucje i jednostki typu przedsiębiorstwo, których podstawową działalnością jest pośrednictwo finansowe jako konsekwencja gromadzenia funduszy dla ochrony przed ryzykiem przede wszystkim w formie ubezpieczenia bezpośredniego lub reasekuracji (ESA 2010 par. 2.100 do 2.104).</p> <p>Podsektor funduszy emerytalno-rentowych (S.129) obejmuje wszystkie finansowe instytucje i jednostki typu przedsiębiorstwo, których podstawową działalnością jest pośrednictwo finansowe jako konsekwencja gromadzenia funduszy dla ochrony przed ryzykiem społecznym i dla zaspokojenia potrzeb osób ubezpieczonych (ubezpieczenia społeczne). Fundusze emerytalno-rentowe w formie systemów ubezpieczeń społecznych zapewniają dochody po zakończeniu aktywności zawodowej, a często także świadczenia z tytułu śmierci i niepełnosprawności (ESA 2010 par. 2.105–2.110).</p>

Sektor	Definicja
6. Przedsiębiorstwa niefinansowe	Sektor przedsiębiorstw niefinansowych (S.11) obejmuje samodzielne jednostki instytucjonalne posiadające osobowość prawną i będące producentami rynkowymi, których podstawową działalnością jest produkcja wyrobów i usług niefinansowych. Do sektora przedsiębiorstw niefinansowych należą także niefinansowe jednostki typu przedsiębiorstwo (ESA 2010 par. 2.45–2.50).
7. Gospodarstwa domowe i instytucje niekomercyjne działające na rzecz gospodarstw domowych	<p>Sektor gospodarstw domowych (S.14) składa się z osób lub grup osób będących konsumentami oraz przedsiębiorcami produkującymi rynkowe wyroby oraz usługi niefinansowe i finansowe (producenci rynkowi), pod warunkiem że produkcja wyrobów i usług nie odbywa się w ramach odrębnych podmiotów traktowanych jako jednostki typu przedsiębiorstwo. Sektor ten obejmuje również osoby lub grupy osób, które są producentami wyrobów i usług niefinansowych przeznaczonych wyłącznie na własne cele finalne. Do sektora zalicza się przedsiębiorców indywidualnych innych niż traktowanych jako jednostki typu przedsiębiorstwo, i którzy są producentami rynkowymi (ESA 2010 par. 2.118–2.128).</p> <p>Sektor instytucji niekomercyjnych działających na rzecz gospodarstw domowych (S.15) obejmuje odrębne instytucje niekomercyjne posiadające osobowość prawną, działające na rzecz gospodarstw domowych i będące prywatnymi producentami nierynkowymi. Ich podstawowe przychody pochodzą z dobrowolnych wpłat pieniężnych lub wkładów w naturze od gospodarstw domowych jako konsumentów, z płatności dokonywanych przez sektor instytucji rządowych i samorządowych oraz z dochodów z tytułu własności (ESA 2010 par. 2.129–2.130).</p>

CZĘŚĆ 3

Definicja transakcji finansowych

Transakcje finansowe, zgodnie z ESA 2010, określane są jako nabycie aktywów finansowych netto lub utworzenie pasywów netto dla każdego rodzaju instrumentu finansowego, tj. transakcji finansowych ogółem przeprowadzonych w danym okresie sprawozdawczym. Transakcja finansowa pomiędzy jednostkami instytucjonalnymi to równoczesne utworzenie lub zlikwidowanie aktywów finansowych i odpowiadających im zobowiązań, albo zmiana własności aktywów finansowych lub przejęcie zobowiązań. Transakcje finansowe są rejestrowane według wartości transakcyjnej, to znaczy wartości wyrażonej w walucie krajowej, w której dane aktywa finansowe lub zobowiązania są tworzone, likwidowane, wymieniane lub przejmowane między jednostkami instytucjonalnymi na podstawie względów komercyjnych. Całkowita lub częściowa utrata wartości oraz aktualizacja wyceny nie stanowią transakcji finansowej.

CZĘŚĆ 4

Definicja całkowitej lub częściowej utraty wartości (kredytu lub pożyczki)

Całkowita lub częściowa utrata wartości kredytu lub pożyczki określana jest jako wpływ zmian wartości kredytu lub pożyczki wykazany w bilansie i wynikający z zastosowania całkowitej/częściowej utraty wartości kredytu lub pożyczki. Definicja uwzględnia również całkowitą lub częściową utratę wartości wykazywaną w momencie sprzedaży lub przeniesienia kredytu lub pożyczki na osobę trzecią, jeżeli taka utrata wartości jest identyfikowalna. Całkowita utrata wartości ma miejsce, gdy kredyt lub pożyczka uznane za stracone zostają usunięte z bilansu. Częściowa utrata wartości opiera się na założeniu, że kredyt lub pożyczka nie zostaną w pełni odzyskane, więc ich wartość bilansowa zostaje obniżona.

ZAŁĄCZNIK III

WYMOGI MINIMUM OBOWIĄZUJĄCE RZECZYWISTĄ POPULACJĘ SPRAWOZDAWCZĄ

W celu realizacji wymogów statystycznych Europejskiego Banku Centralnego (EBC) podmioty sprawozdające zobowiązane są do przestrzegania następujących wymogów minimum.

1. Wymogi minimum w zakresie przekazywania danych:

- a) sprawozdania przekazywane są na czas i w terminach wyznaczonych przez właściwy KBC;
- b) postać i format sprawozdań statystycznych muszą być zgodne z wymaganiami technicznymi ustalonymi przez właściwy KBC;
- c) podmiot sprawozdający przekazuje właściwemu KBC dane osoby (osób) do kontaktu;
- d) należy przestrzegać specyfikacji technicznych w zakresie sposobu przekazywania danych do właściwego KBC.

2. Wymogi minimum w zakresie dokładności:

- a) przekazywane informacje statystyczne muszą być poprawne: wszystkie warunki liniowe muszą być spełnione (np. aktywa i pasywa muszą się bilansować, składowe muszą sumować się na kwoty ogółem itd.);
- b) podmioty sprawozdające muszą być w stanie dostarczyć informacje na temat zmiany sytuacji wynikającej z dostarczonych danych;
- c) informacje statystyczne muszą być pełne i nie mogą zawierać luk ciągłych i strukturalnych; istniejące luki powinny być potwierdzone, wyjaśnione właściwemu KBC oraz, tam gdzie to właściwe, możliwie szybko uzupełnione;
- d) przy technicznym przesyłaniu danych podmioty sprawozdające stosują wymiary, zasady zaokrąglania i jednostki miary ustalone przez właściwy KBC.

3. Wymogi minimum w zakresie zgodności metodologicznej:

- a) informacje statystyczne muszą być zgodne z definicjami i klasyfikacjami zawartymi w niniejszym rozporządzeniu;
- b) w przypadku rozbieżności w stosunku do tych definicji i klasyfikacji, podmioty sprawozdające regularnie monitorują i oceniają różnice pomiędzy miarami stosowanymi a miarami zawartymi w niniejszym rozporządzeniu;
- c) podmioty sprawozdające muszą być w stanie wyjaśnić różnice pomiędzy dostarczonymi danymi a danymi za poprzednie okresy.

4. Wymogi minimum w zakresie wprowadzania korekt:

Należy przestrzegać zasad i procedur w zakresie wprowadzania korekt określonych przez EBC i właściwy KBC. Do korekt innych niż korekty standardowe należy dołączać noty wyjaśniające.

Portal EUR-Lex (<http://new.eur-lex.europa.eu>) zapewnia bezpośredni i bezpłatny dostęp do prawodawstwa Unii Europejskiej. EUR-Lex umożliwia dostęp do *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej* oraz traktatów, aktów prawnych, orzecznictwa i aktów przygotowawczych.

Dodatkowe informacje o Unii Europejskiej znajdują się na stronie: <http://europa.eu>

Urząd Publikacji Unii Europejskiej
2985 Luksemburg
LUKSEMBURG

PL